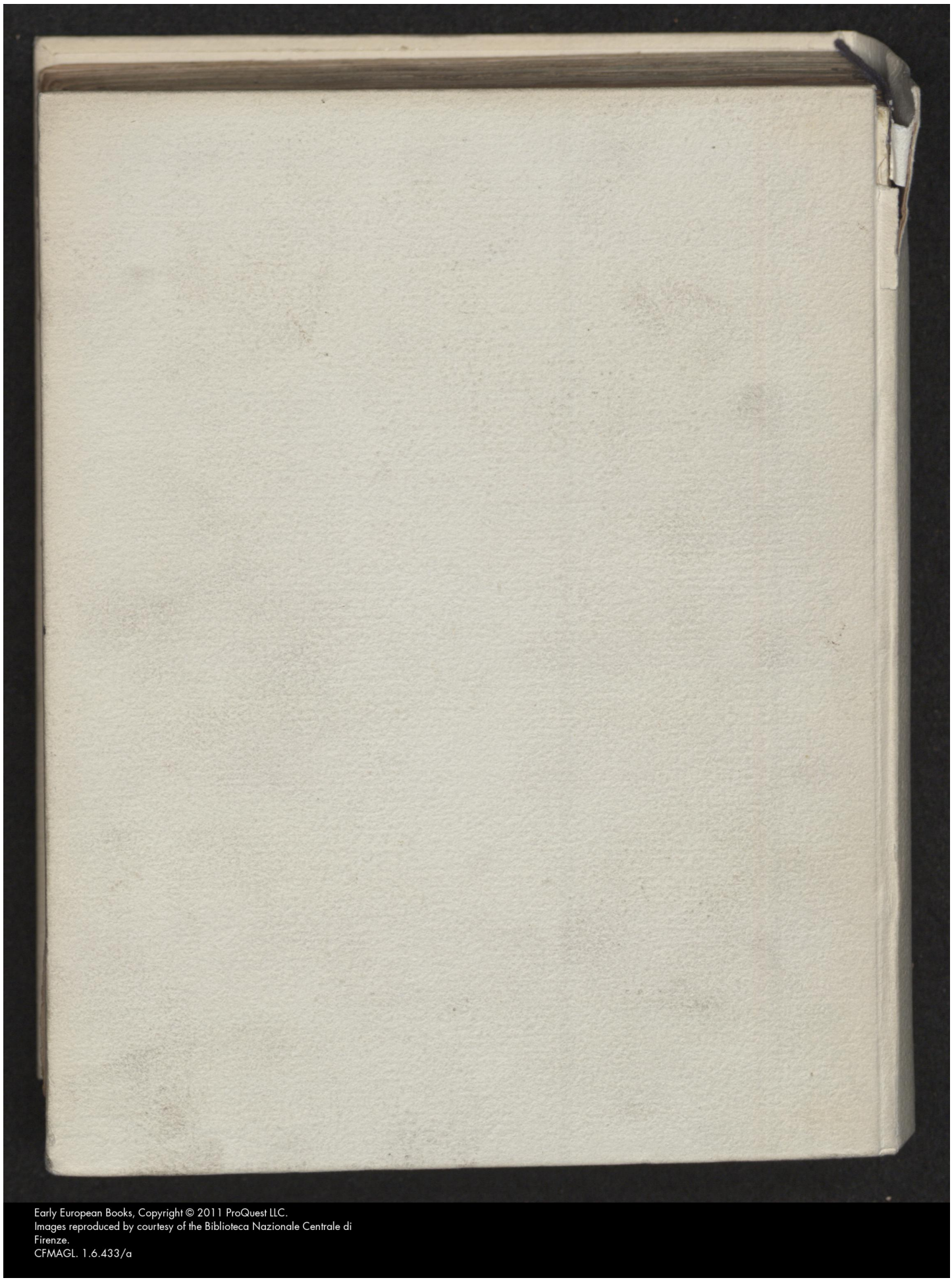

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

JOANNIS MEURSI
C Y P R U S,

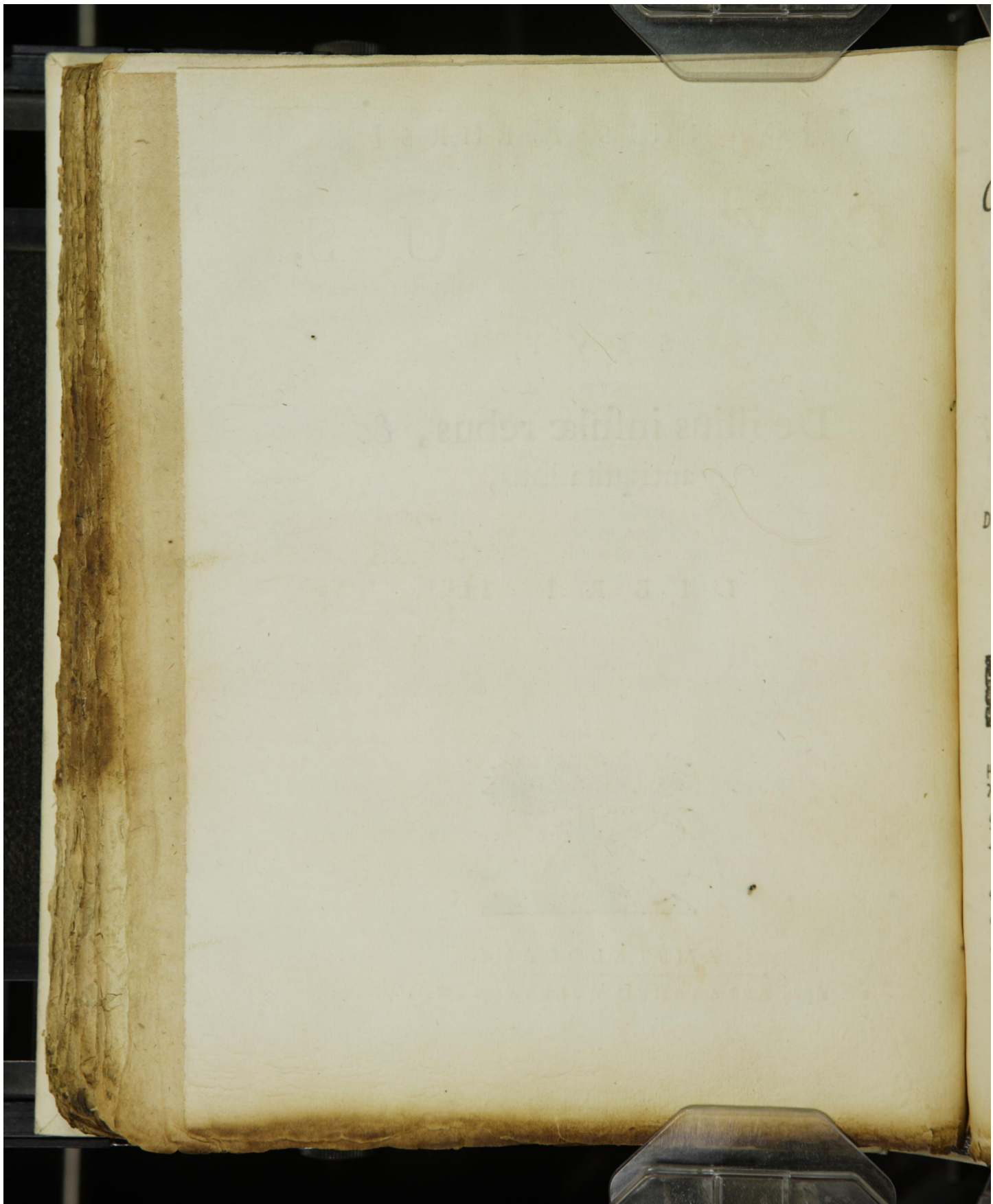
S I V E,

De illius insulæ rebus, &
antiquitatibus,

L I B R I II.

AMSTELODAMI,
Apud ABRAHAMUM WOLFGANGUM, 1675.

JOANNIS MEURSI
C Y P R U S.

S I V E,

De ejus insulæ rebus, & antiquitatibus,

L I B E R I.

C A P. I.

De Cypro, ejusque rebus, Scriptores varii. Alexander. Androcles. Aristoteles. Asclepiades. Homerus, sive ille est Stasinus, ejus gener, cui ipse dotis nomine tradidisse memoratur, sive etiam Hegesias. Hellanicus. Menander. Palæphatus. Philostephanus: ac de eo Auctor magni Etymologici emendatus. Xenophon.

DE Cypro insulâ, atque ejus item rebus, multi aded scripsere. In his fuit,

Alexander. Stephanus, in Χυτροί. Χυτροί, κύπρος πόλις. ὡς ὠνομάσθη μὲν Ἐσχαγόρας Φησὶν διὰ τὸ Χύτρον, ἔ' Ἀλέδρος, ἔ' Ἀκάμαντ. ὁ πόλιτις, Χύτρον. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. Chytiri, Cypri urbs: quam Xenagoras quidem dicit appellatam à Chytro, Aledri filio, Acamantis nepote. civis, Chytirius. Alexander, in opere De Cypro.

Androcles. Isacius Tzetzes ad Lycophronem. ἐκαλεῖτο ἢ κ' κερασία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἱ εἶχον κέρατα. Dicebatur verò etiam Ceraſtia, ut quidem Androcles est auctor, in Opere De Cypro, quod inhabitarent eam viri, qui habebant cornua.

Aristoteles. Harpocration, in Ἀνακτις κ' ἀνασσα. ἀριστοπίλης, ἐν
A τῇ

τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. Aristoteles, in *Cypriorum Republicâ*. Citat quoque Suidas, in iisdem dictionibus.

Asclepiades. Porphyrius, De Abst. lib. IV. λέγει ὁ Ἀσκληπιάδης, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, ταῦτα. Refert verò *Asclepiades*, in *Opere De Cypro*, ista.

Homerus. Etenim inter ejus Opera etiam Κύπρια, sive *Cypria*, à Suida commemorantur, in Ὅμηρῳ. Sed Herodoto id negatur, lib. II. Καὶ ταῦτα ὅτι τὰ ἔπη, καὶ πόδε το χωρὶς οὐκ ἦν, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ, ὅτι οὐκ Ὅμηρος τὰ Κύπρια ἔπη ἐστὶ, ἀλλ' ἄλλος ἄνθρωπος. Itaque cum hi versus, tum verò hic locus, non minimum, immò maximè probat, *Cypria carmina non Homeri, sed alterius cujusspiam, esse*. Estque

Stasius, gente *Cyprius*, cui Opus illud tribuunt. *Isacius Tzetzes*, ad *Lycophronem*. τὴν ὅτι ἰσοκράτους τῆς Διοσκυρίωνος καὶ Στασίου, ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει. Historiam verò *Dioscurorum etiam Stasius scribit, qui Cypria fecit*. Alii dicunt, *Homeri* quidem id Opus esse, sed *Stasino*, genero suo, dotis nomine dedisse. *Joannes Tzetzes*, Chil. XIII. cap. cccxcvj.

Σερρίφων, καὶ Θεόλαος, υἱοὶ ὅτι Ὁμήρου,
 Θυράτης Ἀρσεφόνῃ, ἣν ἔγημε Στασίῳ,
 Στασίῳ, ὁ τὰ Κύπρια συγγραμματα ποιήσας,
 ἅπερ οἱ πολλοὶ λέγουσιν Ὅμηρος πεφυκέναι,
 εἰς προῖκα ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Στασίῳ.
Seriphon autem, et Theolaus, filii Homeri;
Filia verò Arsephone, quam duxit Stasius,
Stasius, qui Cypria volumina conscripsit.
Quæ quidem plerique dicunt Homeri fuisse;
In dotem verò cum pecuniis data esse Stasino.

Idem dicit *Proclus*, in *Chrestom.* λέγει ὁ καὶ περὶ Ἰωνῶν Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασίῳ ἀναφέρουσι Κύπριον· οἱ δὲ, Ἡγησίαν τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφεσιν· οἱ δὲ, Ὅμηρον· δένει δὲ τῷ Ἡγησίῳ. Ait verò etiam de quibusdam *Cypriis poematibus*; et hæc quidem aliqui, ad *Stasium* referunt: aliqui verò, *Hegesiam* illis *Salaminium* inscribunt: alii autem, *Homerum*; sed *Stasino* illum dedisse

dedisse pro filiâ. Et Hegesiæ, cujus hîc occurrit mentio, etiam meminit Athenæus, lib. XV. Ἀνθῶν ἡ σεΦαωλικῶν μέμνηται μὲν ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκώς, Ἡγήσιος, ἡ Στασίνοϛ. *Florum verò coronariorum meminit ἔς ποῦματων Κυπρίων αὐτορ, Hegesias, aut Stasinus.* Vides hîc incertitudinem: ob quam etiam sine auctore ea nominant, Aristoteles, De Poëticâ; Clemens, in Protreptico; & Homeri Scholiastes, ad Iliados ὁ.

Hellanicus. Stephanus. καρπασία, πόλις Κύπρου, ὡς Πυγμαλίων ἐκτίσεν· ὡς Ἑλλάνικοϛ, ἐν πῖς Κυπριακοῖς. *Carpasia, urbs Cypri, quam Pygmalion condidit: ut Hellanicus tradit, in Cypriacis.*

Menander. Etymologici Auctor. ἐκαλεῖτο ἡ (ἡ Κύπρος) ἢ Κεραστία· ὡς Μένανδροϛ ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει. *Vocabatur verò (Cyprus) etiam Ceraestia: ut ait Menander, in Opere De Cypro.*

Palæphatus, Abydenus. Suidas. Παλαίφατοϛ, Ἀβυδῶνος, ἱστορικός (ἔγραψε) Κυπριακὰ Δηλιακὰ, Ἀττικὰ. *Palæphatus, Abydenus, Historicus: (scripsit) Cypriaca, Delia, Attica.*

Philostephanus. Isacius Tzetzes, in Lycophronem. ἡ Κύπρου παλαιὸν Σφήκεια ἐκαλεῖτο· ὡς Φησι Φιλοστέφανοϛ, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. *Cyprus prius Sphecea dicebatur: ut ait Philostephanus, in Opere de Cypro.* Clemens Alexandrinus, in Protreptico. καὶ τῷ φιλοστέφανος ἱστορεῖ, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. *Et hoc Philostephanus tradit, in Opere de Cypro.* Arnobius, lib VI. *Philostephanus, in Cypriacis, auctor est.* Ac videtur emendandus Etymologici Auctor esse: Σφήκεια, ἡ Κύπρου παλαιὸν γὰρ, Σφήκεια ἐκαλεῖτο· ὡς Φιλοστέφανοϛ, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. *Sphecea, Cyprus: prius enim, Sphecea appellabatur: ut Philostephanus, in Opere De Cypro.* Hodie editur: ὡς Φησὶ Στέφανοϛ, ἐν τῷ Π. Κ. *Ut ait Stephanus, in Opere D. C.* Non occurrit, qui De Cypro Stephanum scripsisse tradat: neque quenquam hactenus legi, qui citaret.

Xenophon, Cyprius. Suidas. Ξενοφῶν, Κύπριοϛ, ἱστορικός. (ἔγραψε) Κυπριακὰ. *Xenophon, Cyprius, historicus. (scripsit) Cypriaca.*

C A P. II.

Dicta à Cypro, Cinyræ filiâ: sive, ut alii volunt, filio: aut à flore illic, cypro: sive etiam urbe Cypro, Cyprideve. Antea Cryptus, atque unde, appellata. Stephani locus emendatus. Ceraſtia quoque, & Ceraſtias, aut Ceraſtis, nominata: sive ab eminentiis, quæ κρηται Græcis: sive ab hominibus illic cornutis. Etymologici Auctor correctus. Hospites ibi immolati: & offensa inde Veneris, cornuaque incolarum.

Nomen illi datum volunt, à Cypro, Cinyræ filiâ. Constantinus Porphyrogeneta, Them. Orient cap. xv. ἐκλήθη ᾧ (ἡ κύπερος) ἀπὸ κύπερος, τὸ θυγατρὸς κινύρος. Appellata verò (Cyprus) à Cypro, filiâ Cinyræ. Vel à flore illic, cypro. Stephanus. κύπερος, ἡ σῶν μεγάλη, ἐν τῷ Παμφυλίῳ κάλπῳ· ἀπὸ κύπερος, τὸ θυγατρὸς κινύρος, ἡ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς ἀνδρός, κύπερος. Cyprus, insula magna, in Pamphylia sinu: à Cypro, filiâ Cinyræ; vel à flore illic enascente, cypro. Eustathius, filium Cinyræ commemorat Cyprum, in Dionysium. τινὲς δὲ Φασί, κύπερον κληθῆναι αὐτὸν ἀπὸ κύπερος, ἢ τῆς κινύρος· ἢ ἀπὸ ἀνδρός, ἐκείνῃ παλαιῇ θυγατρὸς, κύπερος καλεσμένης. Quidam verò ajunt, Cyprum nominatam à Cypro, filio Cinyræ: vel à flore, qui hic multus nascitur, Cyprus dictus. Alii, ab urbe Cypro nomen accepisse volunt. Honorius, De Mundi Imag. lib. I. cap. xxxiv. In mediterraneo mari est Cyprus insula, contra Syriam, à Cypro civitate dicta. Isidorus, Orig. lib. XIV. cap. vj. Cyprus insula, à civitate Cypro, quæ in eâ est, nomen accepit. Gobelinus Persona, Cosmographii Æt. I. cap. vj. Cyprus, est insula, & regnum, à Cypro civitate sic dicta. Sunt qui & à Cypride sic nuncupatam esse velint. Zonaras, Annal. Tom. I. ἡ κύπερος αὐτὴ ἐστὶ, παρὰ Ἑλλήνων ἔτι κληθεῖσιν, ἀπὸ τῆς παρὰ αὐτοῖς θεοῦ. τῆς ἀφροδιτίας, κύπεριν πρεσβυτέρου. Hæc Cyprus est, à Græcis ita dicta, propter Deam, quæ apud ipsos colitur: Venerem enim, Cyprin dicunt. Nonnus, Dionysiac. lib. XIII.

ΚΥ-

κύπρον, ἐϋπερύγων θεοδέγμονα νῆσον ἐρώτων,
κύπρον δὲ αὐπερὶ τοιοῦτο φερόμενον.

*Cyprum, benè alatorum deos excipientem insulam amorum,
Cypridis illic natæ nomen ferentem.*

Varia autem ejus nomina: inter quæ & erat

Cryptus, Plinius, ubi de Cypro agit, lib. V. cap. xxxj. *Vocata ante Acamantida* (tradit) *Philonides*; *Cerastin Xenagoras*, & *Aspeliam*, & *Amathusiam*, & *Macariam*; *Astynomus Crypton*, & *Coliniam*. *Causam addit Stephanus*, quod sub mari sæpè occultata fuerit. Ἀσύνου δὲ ἡ Φησι, κρυπτὸν κεκλήθη, (τὴν κύπρον.) ἀλλὰ τὸ κρύπτεσθαι πολλὰ καὶ ὑπὸ τῇ θαλάσῃ. *Astynomus* verò ait, *Cryptum appellatam*, (*Cyprum*) quod sub mari sæpenumerò occultetur. Ita enim hic emendo; quippe perperam editur, κύπρον, *Cyptum*. Firmat etymologia, & auctoritas Pliniana: tum *Eustathius*, in *Dionysium*. οἱ δὲ, de hac insulâ agit, κρυπτὴν ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι, ἀλλὰ τὸ κρύπτεσθαι ὑπὸ θαλάσσης. *Hi* verò, *Cryptum* eam aliquando vocatam dicunt, quod sub mari sit occultata. Aliam causam videtur assignare *Phurnutus*, De Nat. deorum, ubi de Venere. Ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐξ ἄλλων φησὶν ἡ τῆς κυθήρων νῆσος εἶναι δοκῆ. τάχα δὲ καὶ ἡ κύπρος, συνάδουσι πῶς καὶ τὸν ὄνομα τῇ κρύψει. *Inde insula Cytherorum Veneri videtur sacra: ac fortasse etiam Cyprus, nomine suo occultationem referens.* Dicebatur etiam

Cerastia. Etymologici Auctor. Ἐκαλεῖτο (ἡ κύπρος) καὶ κερασία. vocabatur (*Cyprus*) etiam *Cerastia*. *Eustathius*, in *Dionysium*. Ὅτι δὲ καὶ Σφήκεια ἐκλήθη (ἡ κύπρος) ποτὲ, καὶ κερασία, ὁ Λυκόφρων δηλοῖ. Quod verò etiam *Sphecea* olim (*Cyprus*) sit vocata, & *Cerastia*, *Lycophron* manifestum facit. *Lycophronis* autem, quem respexit, locus iste est.

Οἱ πέντε δὲ Σφήκεια εἰς κερασίαν,
καὶ Σάτραχον βλώξαντες, Ἰλάττετε γλῶ,
μορφῶ περιικήσασι τὴν Ζηρυθίαν.
*Quinque verò in Spheceam Cerastiam,
Et Satrachum venientes, Sylvanique terram,
Morphonem accolent Zerinthiam.*

Aliis, *Cerastias* dicitur. *Hesychius*. κερασίας, ἡ κύπρος ποτὲ. *Cerastias*,

raſtias, Cyprus olim. Rurſum aliis, Ceraſtis. Ita habes apud Plinium, in citatis antè verbis: & apud Nonnum, Dionyf. lib. V.

————— Κερασίδης ἐνδοθὶ Κύπρου.

————— *Ceraſtide in Cypro.*

Et lib. XIII.

————— Κερασίδης εἰς χθόνα Κύπρου.

————— *Ceraſtidis in terrâ Cyprî.*

Ac profertur nomidis ejus duplex ratio: vel quod eam habitarent quidam homines cornuti; vel quod promontoria, Græcis appellata *κέρατα*, multa haberet. Ifacius Tzetzes, in Lycophronem. *ἐκαλέ-
το δ' (ἢ Κύπρον) ἢ Κερασία*, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέ-
γει, *Διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας, οἱ εἶχον κέρατα* ὡς δὲ Ξεναγόρας, ἐν
τῷ Περὶ νήσων, *Διὰ τὸ εἶχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ὥς κέρατα καλεῖται*. *Vocaba-
tur verò (Cyprus) etiam Ceraſtia: ut quidem Androcles ait, in Ope-
re De Cypro, quod inhabitant eam viri cornua habentes: ut Xenago-
ras verò auctor, in Opere De insulis, quod eminentias multas ha-
beat, Κέρατα Græcis, sive Cornua, appellatas.* Corrigendus sanè
Auctor Etymologici, ubi de hâc ipsâ Cypro, & his ipsis aded ver-
bis. *ἐκαλέτο δ' (ἢ Κύπρον) Κερασία* ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς, ἐν τῷ Περὶ
Κύπρου, λέγει; & quæ postea sequuntur, eadem cum Tzetæ ver-
bis, quæ produxi. *Appellabatur etiam (Cyprus) Ceraſtia: ut qui-
dem Androcles ait, in Opere De Cypro, εἰς.* Quippe malè hodie
editur: ὡς μέναιδης, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει. ut Menander, in
Opere De Cypro ait. Ac de cornutis quidem hominibus, Nonnus
etiam testatur, Dionysiac. lib. V.

Ἐἵθεν ἀεζιτόκειο Κερασίδης ἐνδοθὶ Κύπρου

Φηρῶν ἐν κερῶν διδυμέχοις ὡς φῦτλη.

Unde prolifica in Ceraſtide Cypro

Ferarum benè cornutarum bicolor effloruit generatio.

Et Ovidius, Metamorph. lib. X.

At si fortè roges fecundam Amathunta metallis,

An genuisse velit Propætidas, annuat æquè,

Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu

Frons erat, unde etiam nomen traxere Ceraſtæ.

Inde causam addit, ab hospitibus immolatis: quâ de re mox sum di-
cturus, cap. viij.

CAP.

C A P. III.

Dicebatur etiam, Amathusia. Aspelia. Macaria. Colinia. Sphecēa. ob inhabitantes homines, qui appellabantur ΣΦῆκες, sive Vespæ. Meionis; sive, Mionis. Acamantis. Paphus. Aëria. Ophiussa; ob serpentes, ibi plurimos: ex quibus enati homines, ὀφιοφρεῖς vocati. Exagon, legatus ad Romanos, ejusque factum. Chetima. Citium. Justiniana II: ita dicta à Justiniano Imp. in honorem conjugis sue, Theodoræ.

Dicebatur etiam, *Amathusia. Stephanus. ἐκαλεῖτο ἡ (ἡ Κύπρος) καὶ Κερασίς, ὅτι πολλὰ ἀνέγα ἔχειν, καὶ Κερασίας, καὶ Ἀμαθυσία. Vocabatur autem (Cyprus) etiam Cerasiis, quod multa habeat promontoria; & Cerasias, & Amathusia. Plinius, lib. V. cap xxxj. Vocatam autē (Cyprum) Acamantida, (tradit) Philonides; Cerasin Xenagoras, & Aspeliam, & Amathusiam, & Macariam.*

Aspelia. Vides in citatis statim verbis Plinii.

Macaria. Habes in iisdem.

Colinia. Occurrit apud eundem Plinium, loco citato. Astynomus (vocatam Cyprum dicit) Crypton, & Coliniam.

Sphecēa. Hesychius. Σφήκεια, ἡ Κύπρος τὸ πρῶτον. Sphecēa, Cyprus prius. Eustathius, in Dionysium. καὶ Σφήκεια (ἡ Κύπρος) ἐκλήθη ποτὶ. Et Sphecēa olim (Cyprus) dicebatur. Rationem nominis dat Auctor Etymologici, quod in eā olim habitarent homines, ΣΦῆκες, sive Vespæ, dicti. Σφήκεια, ἡ κύπρος. πρῶτον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὅτι τῶν ἐνοικοούντων ἐκείσε ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλεῖτο ΣΦῆκες. Sphecēa, Cyprus. prius enim Sphecēa appellabatur, à viris ibi habitantibus, qui Spheces dicebantur. Quæ totidem verbis Isacius Tzetzes, ad Lycophronis illum versum,

οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κερασίαν.

Quinque verò in Sphecēam Cerasiam.

Meminit nominis etiam Nonnus, Dionysiac. lib. XIII.

οἱ τ' ἔλαχον Σφήκειας ἀλίκυτον ἄντορον νῆσος.

Quique sortiti erant Sphecēa insule marginem à mari verberatum.

Memi-

Meminit quoque Stephanus, in κύπεϑ, & Σφήκεια.

Meionis. Stephanus. καὶ Ἀμαθυσία, (ἐκαλεῖτο ἡ κύπεϑ,) ἢ Μηϊονίς. Et *Amathusia*, (vocabatur *Cyprus*) & *Meionis*. Apud Hesychium, ejecto η, scribitur; Μίονες, κύπελοι. *Miones*, *Cyprii*.

Acamantis. Occurrit apud Plinium, lib. I. cap. xxxj. & Stephanum, in κύπεϑ.

Paphus. Æthicus, ubi agit de insulis famosis Oceani septentrionalis. Item *Cypros*, vel *Paphos*. Antonius, in Itinerario. *Insula Cyprus*, sive *Paphos*, Veneri consecrata, in Carpathio mari.

Aëria. Hesychius. Ἀερία, ἐμίχλη, ὡς αἰτωλοῖς. Θάσον π τῶ νῆσον, ἢ Αἰγυπῖον, ἢ Λιβύην, ἢ Κρήτην, ἢ Σικελίαν, ἢ Αἰθιοπίαν, ἢ κύπερον, ἕως ἐκάλουν. *Aëria*, nebula, apud Ætolos. Etiam *Thasum insulam*, & *Aegyptum*, & *Libyam*, & *Cretam*, & *Cyprum*, ita vocabant.

Ophiusa. Apparet ex Ovidio; qui *Cyprum* idem *Ophiusia arva* vocat, *Metamorph.* lib. X.

Ipsa suas urbes, Ophiusiaque arva, parabat

Deferere alma Venus. ———

Inde nomen, quod haberet plurimos angues: unde & ὀφιδῆς, *Anguibus abundans*, dicitur à Nicæneto, apud Parthenium, *Erotic.* cap. xj.

—— φέγων ὀφιδῆα κύπερον.

—— fugiens anguibus abundantem *Cyprum*.

Quin & homines illic quidam anguibus nati, unde & ὀφιογενῆς dicti, tradebantur, contra venena validi: è quorum familiâ erat *Exagon*, à Cypriis legatus Romam. *Plin.* lib. XXVIII. cap. iij. Quorundam hominum tota corpora prosunt, ut ex his familiis, quæ sunt terrori serpentibus: tactu ipso levant percussos, suctuve modico. Quorum è genere sunt *Psylli*, *Marsique*, & qui *Ophiogenes* vocantur in insulâ *Cypro*: ex quâ familiâ legatus, *Exagon* nomine, à Consulibus Romæ in dolium serpentium coniectus, experimenti causâ, circummulcentibus linguis, miraculum præbuit.

Chetima, ab Hebræis. *Josephus*, *Antiqu.* *Jud.* lib. I. cap. vij. Χέτιμα ἢ, Χέτιμα τῶ νῆσον ἔχεν. κύπεϑ αὐτῇ νῦν καλεῖται. *Chetimus* verò, *Chetima insulam*, quæ nunc *Cyprus* appellatur, occupavit.

Zona-

Zonaras, Annal. I. *Χεῖμα δὲ τὴν νῆσον, σωώκισεν ὁ Χεῖμα. ἢ Κύπρος αὐτὴ ἐστὶ παρ' Ἑλλήνων ἔτι καλεῖται.* *Chetima verò insulam, Chetim incoluit: estque hæc Cyprus, sic à Græcis appellata.* Theodoretus, in Hieremiam, cap. ij. *Porro Chetim vocat Cyprum.* Est etiam videre apud Gotfridum Viterbiensem, Chronici Parte III. *Chetima insula, dicta est à Chetim Cyprus insula, & omnia loca maritima, olim in Græco dicta sunt Chetim.* Ex hac voce detortum

Citium, quo nomine etiam Cyprum dictam, refert Epiphanius, Adv. Hær. Tom. II. lib. I. *Παυτὶ δὲ τὸ δῆλόν ἐστιν, ὅτι Κίτιον ἢ Κυπρίων νῆσον καλεῖται.* *Unicuique verò manifestum est, Citium vocari insulam Cypriorum.*

Justiniana II. Codinus, De Offic. Constantinop. *Δεύτερα Ἰουστινιανή, ἐστὶν ἡ Κύπρος ἢ τέτι, Καρχηδών.* *Secunda Justiniana, est Cyprus: ac tertia, Carthago.* Et Justinianus quidem illud ei nomen dedit, in honorem Theodoræ, conjugis suæ inde ortæ: uti auctor Nicephorus Callistus, Hist. Eccles. lib. XVII. cap. xxviij.

C A P. IV.

Ejus præstantia: & vini, olei, frumenti, ac metalli abundantia: tum & aliarum rerum, ut exstruere navem possent insulani, & instruere universam. Horatii locus explicatus, & Porphyrii error indicatus. Cervi è Syriâ huc tranabant, ob insignem illic pastum. Ac Romani, propter opum excellentiam, invadendæ occasionem arripuere. Conon quoque in exilium voluntarium huc concessit.

Erat verò magna insulæ præstantia; maximaque copia vini, olei, frumenti & æris. Strabo, lib. xiv. *Διάκειται ὡς ἔτιος ἡ Κύπρος τῇ θεῶν κατ' ἀρετὴν δὲ, εἰς ἐμῶν τῶν νήσων λείπεται. καὶ γὰρ βουός ἐστι, καὶ ἐνέλαιος. σίτω τε ὡς τὰς χερσὶν. μέταλλά τε χαλκὸς ἐστὶν ἄφθινος τὰ ἐν Ταμασῶν.* *Ac situs quidem ita sese Cypri habet: præstantiâ verò, nulli insularum cedit. nam & vini, oleique, est ferax: ac frumento utitur sufficienti, eoque suo. Metalla quoque copiosa sunt Tamassi.* Breviter Eustathius, ex Strabone isto ipso, in Dionysium. *Ἡ Κύ-*

B

πε

περὶ δ' ἐδεμιάς νῆας λαμπρὴν τῇ ἀρετῇ. *Cyprus nulli insularum bonitate inferior.* Et mox. ὀλβιώταται νησιωτῶν οἱ Κύπριοι. *Beatiissimi insularum Cyprii.* Ammianus Marcellinus, eam rerum omnium fertilitatem dicit illic extitisse, ut & struere navem totam, & instruere, potuerit, lib. xiv. *Tanta autem, tamque multiplici, fertilitate abundat rerum omnium eadem Cyprus, ut, nullius externi indigens adminiculi, indigenis viribus, à fundamento ipso carinae ad supremos usque carbasos ædificet onerariam navem, omnibusque armamentis instructam mari committat.* Itaque *Trabem*, sive navem, *Cypriam* dicit Horatius, lib. I. Od. I.

Nunquam dimoveas, ut trabe Cypriâ

Myrtoum pavidus nauta secet mare.

Quo in loco errat graviter Porphyrio, cum sic exponit. *Trabe Cypriâ.* Pro *Cypro*, ferro abundante. *Cypriis enim clavis naves figuntur.* Immo simpliciter, *Trabem Cypriam* dicit, navem, in *Cypro* factam; vel, exstructam è materiâ quam suppeditavit *Cyprus*. *Ælianus*, nec *Ægypto* quicquam bonitate eam cedere tradit. Hist. Anim. lib. V. cap. lvj. καὶ λέγουσι γὰρ Κύπριοι ὄρεων οἰκῆν χώρον, καὶ ἄγροισιν ἀρέσκειν πολλῶσιν ἀντικείμεν πρὸς σφετέρους. Et ajunt *Cyprii*, se bonæ terræ regionem incolere, nec *Ægyptiis* concedere ullo modo de agrorum bonitate. Inde etiam, ob nascentes illic herbas, & egregia item pascua, cervi huc è *Syriâ* commeare soliti. *Ælianus*, loco citato. Στέλλοι δ' (οἱ ἐν Σύροις ἑλάφοι) πρὸς τὴν Κύπρον, πίνοντες τὴν ἐκεῖ. λέγον δ' εἶναι βαθείαν, καὶ νομας ἀγαθὰς ἔχειν. Transseunt verò (*Syriæ* cervi) in *Cyprum*, propter herbam, quæ hîc nascitur; nam altissima memoratur, pabulumque bonum exhibet. Uno verbo omnia *Virgilius* exprimit, cum *opimam* eam dicit, *Æneid.* lib. I.

—— genitor tum *Belus opimam*

Vastabat Cyprum. ——

Cicero eam teneram dicit, ubi loquitur de *Cypro*, ad *Atticum*, lib. VI. epist. ij. *Quid tandem isti mali in tam tenerâ insulâ non fecissent? non fecissent autem? immo quid ante adventum meum non fecerunt? inclusum in curiâ senatum habuerunt Salaminium, ita multos dies, ut interierint nonnulli fame.* *Valerius Maximus*, urbes ejus fertilissimas deliciarum dicit, de eâ loquens, lib. IV. cap. iij.

Ferti-

Fertilissima deliciarum tot egregiae urbes, necessaria totius navigationis diverticula erant. Opes ejus excellentes memorantur Sexto Rufo, in Breviario; ac fuisse illam causam, cur invaderent Romani. Cyprus, famosa divitiis, paupertatem populi Romani, ut occuparetur, sollicitavit. Eam rex foederatus, Ptolemæus, regebat: sed tanta fuit penuria ararii Romani, & tam ingens fama opum Cypriarum, ut, lege latâ per Publium Clodium, tribunum plebis, Cyprus confiscari juberetur. Certè, ob rerum affluentiam, ac præstantiam, sedem hic Cononem sibi voluntarii exilii elegisse planè puto. Eum autem huc migrasse, refert nobis Athenæus, lib. XII. Διὸ καὶ ἄλλοι πολλοὶ αὐτῶν (καὶ δὲ Ἀθηναίων) οἱ ἐνδοξοὶ ἔξω τῆς πόλεως καταβιβῆν. Ἰφικράτης μὲν, ἐν Θράκῃ· Κότων δ', ἐν Κύπρῳ· Τιμόθεος δ', ἐν Λέσβῳ· Χάρες δ', ἐν Σιγείῳ· καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας, ἐν Αἰγύπτῳ. Itaque multi inter illos (Athenienses) illustres vitam agere extra urbem elegerunt: Iphicrates quidem, in Thraciâ; Conon, in Cypro; Timotheus, in Lesbo; Chares, in Sigéo; & ipse Chabrias, in Aegypto. Æmylius Probus, in Vitâ Chabriæ. Chabrias, quoad ei licebat, plurimum aberat. Neque verò solus ille aberat libenter Athenis, sed omnes ferè principes fecerunt idem: quod tantum se ab invidiâ putabant asuturos, quantum à conspectu suorum recessissent. Itaque Conon, plurimum Cypri vixit; Iphicrates, in Thraciâ; Timotheus, Lesbi; Chares, in Sigéo.

C A P. V.

Ejus portus. Alta, ventosa, & silvosa; ut initio vix fruges ferret: ad quas quomodò ferendas postea sit apta facta. Similis ovinae pelli, scuto Gallico, & delphini. Magnitudine, inter insulas majores, sexta; sive etiam decima: deque eâ variæ sententiæ Auctorum dictæ.

Abundabat quoque portubus; quos habebant urbes decem; Lathus, Carpathia, utraque Arsinoë, utraque Paphus, Leucolla, Citium, Curium, Soli: ut videre apud Strabonem, lib. XIV: ac mox ipse singillatim etiam dicam, suo loco, cum de ur-

B 2

bibus

bibus sum acturus. Itaque *Portuosa* dicitur Ammiano Marcellino, lib. XIV. *Cyprum itidem insulam, procul à continenti discretam, & portuosam, inter municipia crebra urbes duæ faciunt claram, Salamis, & Paphus.* Hinc & φιλορμίσεις, seu, portuum amans, Venus dicitur, Cypri præses, Philodemo, in Epigrammate, quod exstat Anthologiæ lib. I. cap. xxxj.

Κύπερ, Φιλορμίσεις, Φιλόρμα, σῶζέ με Κύπερ
Ρωμαϊκὲς ἦδη δεσποὶ πρὸς λιμένας.

*Cypri amans portuum, & orgiorum, saluum me perduc Cypri
Romanos jam domina ad portus.*

Orpheo Ἀπεινή, *Celsa* dicitur, in Argonauticis.

Αἰπεινὴ τέ Κύπρον, καὶ Ἀδωναίῳ Ἀφροδίτῳ.

Celsamque Cyprum, & Adonæam Venerem.

Et ἡνεμόεσσα, *Ventosa*, in eodem Opere.

Σαρδῶ τ', Εὐβοίαν τ', Ἰππὶ δὲ Κύπρον ἡνεμόεσσαν.

Sardiniamque, & Eubæam, tum etiam Cyprum ventosam.

Antiquitus tota quasi silvis obsita erat, ut nec coli ideo posset: sed, donato incolis agrorum spatio, quod arboribus vacuum facerent, tandem apta ad colendum reddita fuit. Strabo, lib. XIV. φησὶ δὲ Ἐρατοσθένους, τὴν παλαιὰν ὑλοκομάντων τῆς πεδίων, ὥστε κατέχευε δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τὰ τοιαῦτα μεγάλα δένδρεα τῶν πρὸς τὴν καῦσιν ἔχοντων χαλκῶ, καὶ ἔργον. πρὸς ἄλλους δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῆς σόλων, ἥδη πλεομένης αἰδέως τὴν θαλάσσης, καὶ μετὰ διωάμεων. ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς βαλομένοις, καὶ διωαμένοις, ἐκκέπειν, καὶ ἔχειν ιδιόκτητον, καὶ ἀπλῆ, τὴν ἀνακαθαρθεῖσαν γλῶ. Eratosthenes ait, cum insula ejus campi quondam silvescerent majorem in modum, ita ut agri, arboribus occupati, coli haud possent, non ita multum auxilii tulisse eos, qui, ad æs argentumque conflandum, arbores cædebant. accessisse postea navium fabricationem, & classium, cum jam tutò mare navigaretur, idque classibus. sed, cum ne sic quidem evincerent, ut arbores, qui vellent, ac possent, exscinderent: & quod agri quisque, arboribus exstirpatis, perpurgasset, proprium illud, & immune, possideret. Similem autem tradidere pelli ovis. Eustathius, in Dionysium. οὕτω τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εἰσάξουσιν χλαμύδι σπαρτωλινῇ. τὴν Κύπρον, διὰ πρὸς βατῶν. Ita Alexandriam, similem tradunt chlamy-

di

di militari s Cyprus, pelli ovis. Alii autem scuto Gallico. Hyginus, Myth. cap. cclxxvj. Cyprus posita est inter Egyptum et Africam, similis scuto Gallico. Nonnus, delphino similem facit, Dionys. lib. XIII.

ἥς ποτε Κύπρῳ
Ἄκρα περιβάψας βυθῆν γλαῶνι τελαίνης,
Ἰσφυῖ δελφίνι τύπον τρενώσαιτο Νηρέυς.

cujus olim Cypro
Summa circumscribens profundâ cuspide tridentis
Similem delphini imaginem tornavit Neptunus.

Strabo, figuram sic describit, lib. citato. Ἔστι ἡ ἐπερόμηνες πὸ ὅλον τὴν νήσον ὁρῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ποταμοῖς καὶ τῇ πλάτῃ διορίζουσας πλάγας. Est verò figura totius insulae alterâ parte longior, et interdum isthmus facit, ad latera latitudinem determinantia. Quod ad magnitudinem attinet; ex majoribus septem insulis eam sextam censuerunt: suntque in hoc veteris Auctoris versus, quos Eustathius producit, in Dionysium.

Τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, ἃς ἐδείξεν ἡ φύσις
Θηπέης μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγῳ,
Πρώτη μεγίστη, δολιτέρα Σαρδῶν, τέττη
Κύρῳ, πέμπτη δ' ἡ Δίος Κρήτη τρεφός,
Εὐβοία πέμπτη στροφυή, ἕκτη Κύπρῳ,
Λέσβῳ ἡ ἑξὶν ἐσχάτῳ λαχέσ' ἔχῃ.
Ex septem insulis, quas ostendit natura
Mortalibus maximas, Sicilia quidem, ut fertur,
Prima maxima, secunda Sardinia, tertia
Corfica, quarta Jovis nutrix Creta,
Eubœa angusta quinta, sexta Cyprus,
Lesbus verò ultimum locum sortita est.

Strabo, ex Timæo, tertio eam loco ponit, lib. XIV. Τὴν μείζων Φησὶ Τιμαῖος μεγίστῳ εἶναι μὲν τῆς ἐπὶ τὰς Σαρδῶν, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύρῳ, Λέσβον. Majorem Timæus ait maximam esse post septem illas, Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Eubœam, Corficam, Lesbum. Ptolemæus, inter decem ultimo eam loco ponit. Τῶν νήσων πρῶτ' ἡ Ἰνδικὴ Ταπεροβάνη, μετὰ, ἡ δόξη.

μεθ' αὐτῶν, ἡ Βρετανική· τρίτη, ἡ χρυσῇ Χερρόνησος· τέταρτη, ἡ πέτρα Βρετανῶν, ἡ Οὐερνία· πέμπτη, Πελοπόννησος· Σικελία, μετ' αὐτῶν ἕκτη· ἡ βδόμη, Σαρδῶν· ὀγδόη, Κύβητος· Κρήτη, ἐνάτη· ἡ δὲ ταύταις, ἡ Κύβητος, ἔστι δεκάτη, γίνεται ἔκκατος· καὶ ἀλλόγως κορωνίς. *Inter insulas magnitudine, ἔστι πρώτη Indica Taprobana; post hanc, Britannia; tertia, aurea Chersonesus; quarta, altera Britannorum, Hibernia; quinta, Peloponnesus; Sicilia, post illam sexta; septima, Sardinia; octava, Corsica; Creta, nona: ad has Cyprus, quae est decima, catalogum finit. Speciatim verò, Strabo sic describit. ἔστι δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύβητος περὶ τὰς τετρακλίων, ἡ τετρακλίων ἑκατοστὴ, καὶ περὶ τὴν μῆκρος, ἀπὸ τῆς Κλειδῶν, ἡ δὲ ἀκαμαντα, περὶ τὴν περὶ τὰς τετρακλίων, ὁ δὲ ὅλος ἀπὸ ἀνατολῆς ἡ δὲ δύσιν. Circuitus Cypri, si sinus intrentur, stadiorum est trium millium, quadringentorum, ἔστι viginti; longitudo, pedestri itinere, ἀπὸ Κλειδῶν ad Acamantem, ab ortu ad occasum, mille, ἔστι quadringenta. Plinius, lib. V. cap. xxxj. Hujus (Cypri) circuitum, Timosthenes, quadringentorum viginti novem millium, ἔστι quingentorum, prodidit: Isidorus, trecentorum septuaginta quinque millium. Longitudinem, inter duo promontoria, Dinaretum, ἔστι Acamanta, quod est ad occasum, Artemidorus, centum sexaginta millia, ἔστι quingenta: Timosthenes, ducenta millia. Æthicus. Insula Cyprus, habet ab oriente, mare Syrium; ab occidente, mare Pamphylium: ἀπὸ septentrione, Aulone Cilicio; ἀπὸ meridie, Syria, ἔστι Phœnices, pelago cingitur. cujus spatium in longo, tenet millia passuum centum septuaginta duo; in lato, millia passuum centum viginti duo. Orofius, lib. I. cap. ij. Insula Cypros, in longo tenet millia passuum centum septuaginta quinque; in lato, millia passuum centum viginti quinque. Videndus etiam est Hyginus, Mytholog. cap. cclxxvj. Vir eruditus, Martinus Crusius, in Turcogræciâ, ex relatu Stamatii Donati, tribuit illi in circuitu septingenta miliaria Cyprica; quorum duo, unum faciunt Germanicum.*

CAP.

C A P. VI.

Maria, quæ circumfluxerint. Ex signis cælestibus, tauro subjacet. Ingens ejus calor. Veneri sacra, quæ hîc nata à quibusdam memoratur, vel Cytheris certè illuc appulisse. Olim Syriæ adhæsit: & sub Ægypti nomine comprehensa fuit. Dies ibi quis longissimus. Cadaverum impatiens, falsò à Saxone dicta. Incolæ olim ejus, Telchines: ac præterea, Salaminii, Athenienses, Arcades, Cythnii, Phœnicii, Æthiopes.

Maria, quæ circumfluunt, varia. Strabo, lib. XIV. Ἐν τῇ πρώτῃ (τῇ θαλάττῃ) ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος. τὰ μὲν περὶ τὰς ἀρκτικές μέρη, συνάπτονται ἔχουσι τῇ τετρακτίᾳ Κιλικίᾳ· τὰ δὲ ἑῶτα, τῷ Ἰστικῷ κελπῶ. τὰ δὲ ἀνατολικά, τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμηναι πελάγῃ. τὰ δὲ νότια, τῷ Αἰγυπτίῳ. In hoc verò (mari) est insula Cyprus: cujus septentrionales partes, ad asperam accedunt Ciliciam; Orientales, Issico sinu; occidua, Pamphylia; meridionalia, mari Ægyptio alluuntur. Quod Ægyptium mare Strabo, Syriæ id, & Phœnices, dicit Orosius, lib. I. cap. ij. Insula Cypros ab oriente, mari Syrio, quem Issicum sinum vocant; ab occidente, mari Pamphylia; à septentrione, Aulone Cilicio; à meridie, Syriæ, & Phœnices, pelago cingitur. Eodem planè modo Æthicus, in Cosmographiâ. Insula Cyprus, habet ab oriente, mare Syrium; ab occidente, mare Pamphylum: à septentrione, Aulone Cilicio; à meridie, Syriæ, & Phœnices, pelago cingitur. Itaque mirum est, quod Manilius totam mari Ægyptio ambiri dicat, lib. IV.

Ægypti Cypros pulsatur fluctibus omnis.

Antoninus, in Itinerario, in Carpathio mari ponit. Insula Cyprus, sive Paphus, Veneri consecrata, in Carpathio mari. Ex signis cælestibus tauro subjacet. Hephæstion Thebanus, ubi de tauro, in Apotelesmaticis. Προσωκείων ἡ ἀπὸ χῶραι, κατ' Αἰγυπτίους μὲν, καὶ Δωρόθεον, ἢ τε Μηδική, ἢ Ἀρβία, καὶ Αἰγυπτίῳ καὶ τῷ Πηλεμεῶν, Παρθία, Μηδική, Περσίς, Κυκλάδες νῆσοι, Κύπρος νῆσος, ὧραλία μικρῆς Ἀσίας. Sub hoc regiones sunt, ut Ægyptiis, & Dorotheo, placet, Media,

Media, Arabia, Aegyptus: ut verò Ptolemæo, Parthia, Media, Persis, Cyclades insula, Cyprus insula, ora maritima Asiæ minoris. Idem dicit Ptolemæus, in Tetrabiblo; & in eum quoque Proclus. Ingentem ejus æstum, commemorat Martialis, lib. IX. epigr. xcij.

*Infamem nimio calore Cyprum
Observe, moneo, precorque, Flacce,
Messæ area cum teret crepantes,
Et fulvi juba sæviet leonis.*

Erat autem Veneri sacra. Himerius, in Eclog. Orat. τὴν Κύπρον οἱ ποιηταὶ θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται, ὥσπερ τὴν Δῆλον Ἀπόλλωνι. *Cyprum poëta inter deos Veneri tribuunt, sicuti Apollini Delum.* Phurnutus, De Nat. deorum. Ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀφροδίτης ἢ τῆς κυθήρων νῆσος εἶναι δοκεῖ, ἡ χάρις ἢ ἡ κύπρις. *Ex hoc insula Cytherorum sacra Veneri videtur, ac fortassis etiam Cyprus.* Antoninus, in Itin. *Insula Cyprus, sive Paphos, Veneri consecrata.* Hinc Horatius, lib. I. Od. III.

Sic te di va potens Cypri.

Homerus, Hymno in Venerem.

*Αἰδοίω χρυσέφαιον καλὴν Ἀφροδίτην
ἄσμεν, ἢ πάσης κύπρις κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλῆς.*

*Venerandam auream coronam habentem pulcram Venerem
Canam, quæ universæ Cypri ambitum sortita est
In mari sitæ.*

Nempe, quia nata illic à quibusdam memoratur. Hesiodus, in Theogeniâ.

*τὴν δὲ Ἀφροδίτην,
Ἀφρογένειαν τε θεῶν, καὶ εὐσέφαιον, κυθήρειαν,
κικλήσκουσι θεοὶ καὶ ἄνθρωποι, ἅνec ἐν Ἀφρῷ
Θρέφῃ· ἀτὰρ κυθήρειαν, ὅτι περσέκυρσε κυθήρει·
Κυπρογένειαν δὲ, ὅτι, γένοιτο πολυκλυστὴ ἐν κύπρῳ.*

*Aphroditen autem ipsam
Et Aphrogeniam deam, & pulchrè coronatam Cytheream,
Vocant dii, hominesque, eò quod in spumâ
Nutrita sit: sed Cytheream, quod appulit Cytheris:
Cyprogeniam verò, quod nata sit undosâ in Cypro.*

Et

Et hinc passim apud poëtas κύπρις, κυπεργάνεια, & κυπεργυής, appellatur. Aut certè, quod Cytheris huc appulerit. Diodorus Siculus, lib. V. κατὰ τὴν πλὴν τῶν ἡλικίων φασὶν Ἀφροδίτῃ ἐκ κυθήρων κομιζομένῃ εἰς κύπρον. *Horum ætate Venerem ajunt è Cytheris in Cyprum delatam.* Et hoc ipsum etiam Hesiodus dicit, de Venere loquens.

——— πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαήοισιν
ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα παρθένον ἔκετο Κύπρον.

——— primum verò Cytheris divinis

Erat; inde tum circumfluam pervenit Cyprum.

Olim Syriæ adhæsisse, ut Sicilia Italiæ, perhibetur. Plin. lib. II. cap. lxxxviii. *Et hoc modo insulas natura rerum fecit. Avellit Siciliam Italiæ, Cyprum Syriæ.* Quin videtur sub Ægypto comprehensa, ut Phœnice, & Cilicia. Observare licet apud eundem Phinium, lib. XVIII. cap. xxv. *Legentes tantum meminerint, brevitatis gratiâ, cum Attica nominata fuerit, simul intelligere Cycladas insulas: cum Macedonia, Magnesium, Thraciam; cum Ægyptus, Phœnicen, Cyprum, Ciliciam.* Longissimum verò illic diem, idem tradit, lib. VI. cap. xxxiv. *Longissimus (Cypr) dies est æquinoctialium horarum quatuordecim, atque dimidiæ, cum trigesimâ parte unius horæ.* Mirum est, imò non verum, quod Saxo tradit, cadavera eam nulla passam, lib. XII. *Rex, febris implicatus, cum vicinum sibi fatum adesse cognosceret, apud celeberrimam Cypræ urbem corpus suum funerari petivit; præfatus, tellurem, aliorum cineres respuentem, suos quietius habituram. Igitur, pro voto tumulum nactus, corporis sui beneficio vetustam humi indignationem repressit. eamque, humanis antè cadaveribus reluctantem, non solum suâ, sed etiam alienâ, sepulturæ patientem effecit.* Illud quoque hic dicendum, olim à Telchinibus inhabitatam, qui è Cretâ advenissent. Strabo, lib. XIV. ἐλθόντων δὲ (οὗτοι Τελχίνες) ἐκ κρήτης εἰς κύπρον. *Venisse verò (Telchinas) è Cretâ in Cyprum.* Nicolaus Damascenus, in Fragmento, apud Stobæum, Serm. xxxviii. Τελχίνες αἰθιωτοὶ ὀνομαζόμενοι, τὸ ἀνέπαθεν κρήτης, οἰκήσαντες δὲ καὶ ἐν κύπρῳ. *Homines, qui Telchines dicti, origine Cretenses, etiam in Cypro habitârunt.* Præter hos, gentes variæ incoluerunt; Athenienses,

C

nientes,

nienfes, Salaminii, Arcades, Cythnii, Phoenicii, & Æthiopes. Herodotus, lib. VII. κύπριοι ὃ, παρείχοντο νέας πεντήκοντα ἢ ἑκατὸν. τετάρων ὃ, ποσὶδε ἔθνεα ἔστι· οἱ μὲν, δὲ Σαλαμῖνι, ἢ Ἀθηναίων· οἱ δ' ἀπὸ Ἀρκადίης· οἱ ὃ, δὲ Κύθνης· οἱ δ', δὲ Φοινίκης· οἱ δ', δὲ Αἰθιοπίας, ὡς αὐτοὶ κύπριοι λέγουσι. Cyprii autem, naves præbebant centum & quinquaginta. Quorum populi tot sunt: hi quidem, à Salamine, & Atheniensibus; hi verò, ab Arcadiâ; hi, à Cythno; hi, à Phœnice; hi rursum, ab Æthiopiâ: sicut ipsi Cyprii dicunt.

C A P. VII.

Urbes Cypri, in quibus Acra. Stephani locus castigatus. Ἀπέα; condita à Demophonte, Thesei filio, ad flumen Clarium, loco incommodo: unde post, Solonis suâ, in locum alium translata, à rege illic Philocypro, Σόλοι, in honorem ejus, nominatur. Amathus, mari circumflua: tum & agro fertilissimo. Veneri sacra-
ta erat: & habebat malum illam, è quâ ipsa poma aurea Hippomeni dedit, cum Atalantâ certaturo. Denique Apollo hîc Hylates etiam colebatur.

Postquam generalia quædam explicuimus, nunc & urbes hujus insulæ, loca alia, promontoria, fluviosque, singillatim exponamus. Plinius, enumerat quindecim, quæ exstarent etiam ætate suâ & tres addit, quæ jam tum intercidissent. Verba ejus ecce ista, lib. V. cap. xxxj. Oppida in eâ, (de Cypro agit) quindecim: Paphos, Palæpaphos, Curias, Citium, Corineum, Salamis, Amathus, Lapethos, Solæ, Tamaseus, Epidarum, Chytri, Arsinoë, Carpasium, Golgi. Fuere & ibi Cinyria, Marium, Idalium. Constantinus Porphyrogeneta totidem refert, sed non tamen has easdem, Them. lib. I. cap. xv. Ἐπερχία κύπρου τῆς ἡσ, ὑπὸ κοινοῦ ἀ-
ελον, τετάρτη βελούτι. Πολεῖς, δεκαπέντε. Κενταύπια, μητροπολις.
Κίλιον, Ἀμαθῆς. Κυθρίεια. Πάφος. Ἀρσινόη. Σόλοι. Λάπιδος. Κέ-
ρμια, ἢ τοῖς Λακεδαιμόνιοις. Κυθρίεια. Τάμας, Κέρλον. Νέμεβος. Τέ-
μυθος, ὅθεν ὁ ἄγιος Σπυρίδων. Κάρπας. Præfectura Cypri, sub
consulari. Urbes, quindecim: Constantia, metropolis. Citium.
Amathus.

Amathus. Cyrenca. Paphus. Arsinoë. Solæ. Lapithus. Cermia, sive Leucusia. Cytherea. Tamafus. Curium. Nemebus. Trimythus, è qua sanctus Spyridon. Carpasus. Strabo etiam plures refert, in fine libri XIV. Mela, aliquot fuisse dicit, sed tres tantum ex his nominat, lib. II. cap. vii. Ego plurimas observavi, ordine commemorandas. Inter illas, prima sese offert

Acra: cujus meminit, inter plures nominis illius, Stephanus. Ἀκρά, Ἰαπυγίας πόλις, καὶ Ἰνας Ἰδρυῖσα λεγόμενη. δὴ τέρα ἐστὶ καὶ ἐπερα, ἐν αὐτῇ ἔχουσι λιμένα Βρεντήσιον. ἐστὶ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ. τρίτη, ἐστὶ Συρακυσίων κλισμα, Εὐβοίας. *** ἕκτη, Σκυθίας ἐβδόμη, Κύπρος. *Acra, urbs Japygiæ, ut quidam volunt, Hydrussa dicta. Est & alia secunda, portum in se habens, Brundisium: est verò in Italiâ: Tertia, à Syracusanis condita, in Eubœâ. *** sexta, Scythiæ: septima, Cypri.* Ita enim locum illum, mutilatum, & corruptum, rescribendum esse puto.

Ἀρέα. Stephanus. Αἵπεια, πόλις Λακωνικῆς ἔτι καὶ ἡ Κύπρος. Ἀρέα, urbs Laconicæ. sic & illa Cypri dicitur. Quæ transcripsit Eustathius, ad Iliad I. Erat hæc condita à Demophonte, Thesei filio, ad amnem Clarium, loco quidem munito, sed aspero, & sterili. itaque, cum Solon eò commigrasset, auctor Philocypro fuit, tunc illius urbis regi, uti in subjectum locum, magis fertilem, transferret. atque is, consilio parens, cum fecisset, mox, Solonis in honorem, Solos vocat. Plutarchus, in Solonis Vitâ. ἔπειτα πλοῦσας εἰς Κύπρον, ἡγαπήθη διαφερόντως ὑπὸ φιλοκύπρου, ἱνὸς τῶ ἐκείνου βασιλέων ὃς εἶχεν ἑμεγάλῳ πόλιν, ὀκισμένῳ ὑπὸ Δημοφῶντι & Θησέως, πρὸ τῆς κλάρον ποταμὸν, ἐν χωροῖς, ὀχυροῖς μὲν, ἄλλως δὲ δυσχερεῖσι, καὶ φαύλοις, κειμένῳ. ἐπεισεν ἔν αὐτὸν ὁ Σόλων, ὑποκειμένης καλῆς πεδίας, μεταθέντος τῆς πόλιν, ἡδίστου, καὶ μέζοντα, κατὰ σκεῦος. καὶ παρὼν ἐπεμελήθη & σωοικισμῶ, καὶ συνδιεκοσμήσεως πρὸς διαγωγὴν ἀρετῆς καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ὥστε πολλὰς μὲν οἰκήσας τῷ φιλοκύπρῳ συνελθεῖν, ζηλώσας δὲ οὐδ' ἄλλος βασιλέας. διὸ καὶ τῷ Σόλωνι ἡμὲν δῶκεν, Αἵπειαν καλεσμένην τὴν πόλιν πρὸς τὸν ποταμὸν, ἀπ' ἐκείνης Σόλος πρὸς τὸν ἰσθμὸν. Inde in Cyprum navigavit, ubi in summâ gratiâ fuit apud Philocyprum, quendam ex illius regionis regibus: qui habebat oppidum non magnum, à Demophonte conditum, Thesei filio, ad flumen Clarium, in munito quidem loco, verum aspero,

aspero, sterilique. itaque auctor fuit Solon, bono subjacente campo, ut transferret illuc urbem, & ameniorem, ac majorem, excitaret. atque praesens curam gessit, ut frequentaretur incolis: atque socius fuit regis in constituenda eâ, cum ad vitam, tum securitatem quoque, commodissimè tuendam: ita ut ad Philocyprum multi habitatum convenirent, aliique illud reges æmularentur. quâ de causâ & Soloni honorem habens, urbem, antè Æpéam dictam, ab ejus nomine Solos dixit. Quæ postrema verba, transcripsit Auctor Etymologici, in Σόλοι. Hipparchus, in Arati Vitâ, regem hunc non Philocyprum, sed Cypranorem, appellat. καὶ δὲ μὲν τὴν Κιλικίαν Σόλων, οἱ πολῖται Σολαῖς· δὲ τὴν δὲ τῆς ἐν Κύπρῳ, Σόλοι. μένηται ἢ τῶν Σόλων, ἐν τῇ ἑλεγχίαις, τῇ πρὸς Κυπρανόρα τὴν βασιλέα· ὅς, συμβαλέσθαι ὑπὸ Σόλων, κτίσας τὴν πόλιν, χάριν δὲ ἀνδρὸς, Σόλος ἀνόμασεν. αἰμοβλῶ τῶν νέμων τὴν συμβαλῆς αὐτῶν. Et à Solis quidem Ciliciæ, cives dicti sunt Solenses: ab iis verò, qui in Cypro, Solii. Meminitque horum Solon, in Elegiis, quas, Cypranori regi scripsit. qui, cum de consilio Solonis urbem condidisset, in viri gratiam, Solos dixit, hanc consilii gratiam tribuens. Et hæc quidem de Æpéa, donec nomen istud tenuit: quæ ad Solos pertinebunt, postea dicam, suo loco.

Agidus. Vide infra, Nagidus.

Alexandria. Inter varias ejus nominis, nona à Stephano memoratur.

Amamassus. Stephanus. Ἀμάμασς, πόλις Κύπρου. Amamassus, urbs Cypri. Circumluebatur autem mari; unde εἰναλίη, In mari sita, dicitur Dionysio, Bassaricorum lib. III. apud Stephanum, in ἐρύθεια.

Τέμβρον, ἐρύθειαν πῆ εἰναλίην Ἀμάμασον.

Tembrum, Erytheamque, & in mari sitam Amamassum.

Habebat verò agrum optimum, Venerique sacra erat: & ibidem malus illa, è quâ ipsa tria poma, quæ decerpserat, Hippomeni largita erat: quibus ille, in medio projectis cursu, Atalantâ superatâ potiretur. Ovidius, Metam lib. X.

Est ager, indigenæ Amamassum nomine dicunt,

Telluris Cypriæ pars optima: quam mihi prisci

Sacravere senes, templisque accedere dotem

Hanc

Hanc jussere meis. medio nitet arbor in arvo,
 Fulva comas, fulvo ramis crepitantibus auro.
 Hinc tria fortè meâ veniens decerpta ferebam
 Aurea poma manu; nullique videnda, nisi ipsi,
 Hippomenen adii: docuique quis usus in illis.

Et sequentia, quæ poëta ipsam Venerem dicentem fingit. Neque Venus ibi loci sola culta, verum & Apollo Hylates. Stephanus. Ἀμάμασς, πόλις Κύπρου. ἐν ἣ ἡμᾶτις Ἰλάτης Ἀπόλλων. Amamassus, urbs Cypri: in quâ colitur Apollo Hylates. Vide eundem, in Ἐγυθία.

C A P. VIII.

Amathus, ubi sita, & antiquissima. Dicta ab Amatho, Herculis filio; aut Amathusâ, Cinyræ matre. Amathusii, Cinyræ posterii. Cultus ibi Adonis Osiris, gemino illo nomine dictus ab Ægyptiis, ipse Ægyptius: inque ejus templo monile Harmoniæ, quod dicebant Eriphyles. Veneris quoque illic templum, ab Amatho structum, Aëriæ filio. Ac Venus quidem, specie virili cultu, & barbata, Ἀφροδίτη dicta. Hesychii locus emendatus, & Catulli illustratus: Sacrum, Κάρπωσης appellatum. Onesilus item ibi cultus. Alii, ab Amathunte urbem appellatam tradunt. Jupiter quoque ibi Ζεὺς, cui hospites immolati. Ariadna illic culta, cognomento Ἀφροδίτη: ejusque lucus, in quo tumultata erat. Propætides, quæ, Veneris irâ, cùm prostituissent corpora, mox in lapides sunt mutatæ. Triticum ibi præstantissimum, & metalla copiosa. Cæteris deficientibus, in Medorum fide sola perseverat: ut deinde in Artaxerxis. Pasicyprus, regno vendito, hîc consenuit. Rex Rhæcus, hordeum Atheniensibus post captivitatem misit. Suidæ locus restitutus. Eratosthenis Opus, De rebus Amathuntis. Ab hac insula uniuersa Amathusia appellata. Vocabula quædam, illi propria.

Amathus. Suidas. Ἀμαθῆς, πόλις Κύπρου. Amathus, urbs Cypri. Lutatius, in Epitoma Metamorph. Ovid. lib. X. Amathus oppidum in insulâ Cypro est. In meridionali parte insulæ ponit Ptolemæus, Geogr. lib. V. Meminit verò Amathuntis, ceu unius Cypri

Cypri urbium, Strabo lib. XIV. & Amathusiorum lib. VIII. Erat
verò antiquissima; & in eâ Adonis Osiris colebatur: nomen verò
est adepta ab Amatho, Herculis filio; vel, ut alii, à Cinyræ ma-
tre, Amathusâ. Stephanus. Ἀμαθεὺς, πόλις Κύπρου δεχαιοτάτη, ἐν ἣ
Ἀδωνίς ὅσπερ ἐλμᾶτο· ἐν, Αἰγύπτιον ὄντα, Κύπριοι, καὶ Φοίνικες, ἰδιοποιῶν-
ται. ἀπὸ Ἀμαθέως ἣ, καὶ Ἡρακλέους, ἐκλήθη· ἣ ἀπὸ τῆς Κινύρας μητρὸς,
Ἀμαθέως. *Amathus, urbs Cypri antiquissima, in quâ Adonis Osi-*
ris colebatur: quem, Ægyptius cum esset, Cyprii sibi, & Phœni-
ces, vendicârunt. Vocata verò est ab Amathe, Herculis filio; vel
ab Amathusâ, Cinyræ matre. Quod antiquitatem attinet, etiam
testatur Scylax, cum indigenas dicit cives. Verba ejus, in Periplo,
ita habent. Ἀμαθεὺς ἀντόχθονες εἰσιν. Amathus, ἰνδιγενᾶς sunt. Ita-
que ad Cinyram ipsum, & Trojani belli tempus, originem suam
referebant: ac videtur ille eam condidisse, & à matre Amathusâ
etiam dedisse nomen. quod colligere est ex citatis Stephani verbis.
Inde quoque Cinyræ posterii Amathusii dicuntur apud Photium, in
Excerptis Theopompi, lib. XII. τίνα ἦ πρότερον Ἕλληες, οἱ σὺν Ἀγα-
μέμνονι, τὴν Κύπρον κατέχον, ἀπελάσαντες αὐτὸν μετὰ Κινύρα, ὧν εἰσιν ἱστο-
λιπαῖς Ἀμαθέσιοι. Quo modo verò Cyprum Græci, qui cum Agame-
mnone erant, occupaverint, ejecto Cinyra, & his qui cum eo erant,
quorum reliquiae sunt Amathusii. Quod verò Adonidem Osirim illic
cultum dicit Stephanus, id sciendum est hoc loco; Alexandrinos,
qui Ægyptii, Adonidem, qui & ipse Ægyptius, uti quoque in ver-
bis Stephani observare est, gemino hoc nomine appellasse. Auctor
anonymus apud Suidam, in Ἡρακλέει. ὃν Ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν, ὅσπερ
ὄντα, καὶ Ἀδωνιν, ὁμοῦ. Quem Alexandrini coluerunt, Osirin simul, & Ado-
nidem, existentem. Erat verò in Adonidis illic templo monile Harmo-
niæ quod dicebant Eriphylæ. Pausanias in Boeoticis. ἔστι ἡ Ἀμαθεὺς ἐν
Κύπρῳ πόλις. Ἀδωνίδος ἐν αὐτῇ, καὶ Ἀφροδίτης, ἱερὸν ἐστὶν δεχαῖον. ἀνακῆσθαι
ἡ ἐν ταῷ θνατέον ὅρμον, Ἀρμονία μὲν δοθέντα ἐξ ἀρχῆς, καλῶς δὲ Ἐρι-
φύλης. *Est verò Amathus in Cypro urbs; & in eâ Adonidis anti-*
quum fanum, Venerisque, in quo dedicatum ferunt monile, Harmoniæ
datum ab initio, quod Eriphyles tamen dicitur. Ex quibus verbis,
est colligere, templum hoc cum Venere commune illum habuisse.
Certè Veneri quoque templum posuisse Amathum, Aeriæ filium,
memo-

memorat Tacitus, Annal. III. *Exin Cyprii tribus delubris; quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias, post filius ejus Veneri Amathusiæ, & Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris irâ profugus, posuissent.* Hinc Catullus de Venere, Epigr. XXXVII.

*Quæ sanctum Idalium, Uriosque apertos,
Colis, quæque Amathunta.* ———

Colebatur autem specie virili: quod ut in hâc urbe factum esse statuum, facit Hesychius; qui incertum Auctorem citat, in Opere De Amathunte, & antiquitatibus ejus, hoc tradentem. Verba ejus ecce ista. Ἀφροδίτη. Θεόφραστος μὲν, τὸ ἑρμαφρόδιτον φησιν· ὃ δὲ παρὲς Ἀμαθύντα γεγραφώς, πωγωνίαν ἀνδρῶν τῶν θεῶν ἐξημαλίσσεν ἐν Κύπρῳ λέγει. *Aphroditus. Theophrastus quidem, hermaphroditum dicit: is verò, qui De rebus Amathuntis scripsit, deam in Cypro viri specie barbati effictam tradit.* Ita locum hunc restituo: siquidem malè hodie editur, παιάνισον ἄνδρα. Certè Venerem barbatam in Cypro cultam, refert etiam Macrobius, Sat. lib. III. cap. viij. *Signum etiam ejus (Veneris) est Cypri, barbatum corpore, sed veste muliebri: cum sceptro, ac staturâ virili: & putant eandem marem, ac foeminam, esse.* Et Servius, ad Æneid. lib. II. *Est etiam in Cypro simulacrum barbata Veneris, quod Ἀφροδίτη vocatur.* Quia verò mascula ea Venus esset, barbâ tenuis, ideo Ἀφροδίτη quoque masculino nomine appellabatur: ut ex verbis Servii, Hesychiique, jam citatis, manifestum. Quia autem mas, ac foemina, eadem esse putabatur, ut est in Macrobijs verbis, ob hanc causam duplex à Catullo dicitur, in Elegiâ ad Mallium.

*Nam, mihi quam dederit duplex Amathuntia curam,
Scitis, & in quo me torruerit genere.*

Et apud Virgilium, ipsa Venus ita loquitur, Æneid. X.

Est Amathus, est celsa mihi Paphos. ———

Sacrum, quod fiebat ei, κάρπωσις appellabatur. Hesychius. κάρπωσις, θυσία Ἀφροδίτης, ἐν Ἀμαθύνῃ. *Carposis, sacrificium Veneris, Amathunti.* Denique, quod ad originem nominis attinet, quæ à Stephano memoratur, Servius, non ab Amathusâ, neque Amatho, sed ab Amathunte dicit appellatam, ad citatum Virgilii locum. *Amathus, & Paphos, Cypri insulæ civitates sunt: Amathus, ab*

Ama-

Amathunte. Ut verò Adonis hîc, & Venus, colebantur, ita etiam Onesilus. Herodotus, lib. V. τέττε ὃ γρομένε πιεττε, ἐχρέωτο γδ πεὶ αὐτῆς οἱ Ἀμαθεῖσσι, ἱμαντὸς θη σφι, πλὴν μὲν κεφαλῇ κατελόντας θάψαι, οἰησίλω ὃ θύειν, ὡς ἡρώϊ, ἀνὰ πᾶν ἔτ'· καὶ σφι, πιεδοι ταῦτα, ἄμεινον σωοίσεσθαι. Ἀμαθεῖσσι μὲν ἐν ἐπίδον ταῦτα καὶ τὸ μέγιστον ἐμεῖς. Idque cum ad hunc modum factum esset, oraculum Amathusiis (nam id illi hâc de re consulere) redditum fuit, ut caput depositum sepelirent, & Onesilo, ceu heroi, sacra facerent quotannis: hoc facientibus, melius fore. Quod Amathusi usque ad ætatem meam faciebant. Causam rei, pluribus Herodotus refert, eo loco. Jupiter quoque illic Ζεὺς colebatur, idque hospitibus immolatis. Ovidius, Metamorph. lib. X.

*At si forte roges sæcundam Amathunta metallis,
An genuisse velit Propetidas: annuat æquæ,
Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu
Frons erat: unde etiam nomen traxere Cerastræ.
Ante fores horum stabat Jovis Hospitis ara,
Lugubris sceleris: quam si quis sanguine tinctam
Advena vidiſſet, mactatos crederet illic
Lactentes vitulos, Amathusiacasque bidentes.
Hospes erat cæsus. —*

Lutatius, in Epitomâ. Amathus oppidum in insulâ Cypro est: cujus incolæ, nefariâ & impiâ, consuetudine, soliti sunt ad aram Jovis, quæ proxima erat deæ Veneris, advenas, ac hospites, obtruncare, & ibidem immolare. Unde inhospita Cyprî saxa dicuntur à Claudiano, lib. De bello Getico.

*Sardoniosque habitare sinus, & inhospita Cyprî
Saxa, parant. —*

Ariadne etiam illic colebatur, mensis Gorpiaei die secundo: & lucus, in quo hæc sepulta, Ἀριάδης cognomento Ἀφροδίτης dicebatur. Prolixus in hanc rem est locus apud Plutarchum, in Vitâ Theſei. Ἰδίον δὲ ἵνα περὶ τέττων λόγον ἐκδέδακε Παίαν ὁ Ἀμαθεῖσσι. Τὸν γδ Θεσεία Φησὶν ὑπὸ χειμῶνι εἰς Κύπρον ἐξενεχθεῖν, καὶ πλὴν Ἀριάδῃ ἐγκυον ἔχοντι, φάυλως ὃ ἀγκυμένῳ ὑπὸ τῇ σίλῃ, καὶ δυσφορεῖσθαι, ἐκβιβάσαι μόνῳ αὐτὸν, τῷ πλοίῳ βοηθεῖν, πάλιν εἰς τὸ πέραν διδοῖ τῇ γῆς φέ-

Φέρεας. Τὰς ἐν ἔγχωροις γυναῖκας τὴν Ἀριάδην ἀναλαβεῖν, καὶ περὶ εἶπεν, αἰδουμένην ὅτι τῇ μονῳσσι, καὶ ραῖματα πλάσσει προσφέρειν, ὡς ἔφησεν ἡ γράφοντι αὐτῇ, καὶ περὶ τὴν ὠδὴν συμπονεῖν, καὶ βοηθεῖν· ἀποθανῶσιν ἢ θάψαι, μὴ περὶ αὐτῇ. ἐπελθόντα ἢ τὴν ὠδὴν, καὶ περὶ λυπὸν ἡρόδοτον, ποῖς μὲν ἐγχωροῖς ἀπολιπεῖν ρήματα, πῶς ἔξωθεν θύειν τῇ Ἀριάδῃ· δύο ἢ μικρὰς ἀνδριαντίσκας ἰδρύσας, τὴν μὲν ἀργυρῆν, τὴν δὲ χαλκῆν. ἐν ἢ τῇ θυσίᾳ, ἔφη Γορπιαῖς μὲν ὡς ἰσχυρὴν δόπρην, καπακλινομένην ἵνα τῇ νεαίσκων φθέρῃ, καὶ ποιῇ ἅπερ ὠδὴν σὺν γυναῖκας· καλεῖν ἢ τὸ ἄλλο Ἀμαθυσίους, ἐν ὧς τὴν παῖδα δεικνύουσιν, Ἀριάδης Ἀφροδίτης. *Proprium verò de his librum edidit Pæon Amathusius. Nam Theseum ait, tempestate in Cyprum delatum, quum gravidam secum haberet Ariadnam, maleque ex jactatione affectam, et languentem, solam exposuisset, ut navigio succurreret, in mare rursus è terrâ ablatum: fæminas verò indigenas excepisse Ariadnam, mæstamque, quòd relictâ esset sola, fovisse, literasque illi fictas obtulisse, veluti à Theseo scriptas: adjuvisse etiam partu laborantem, ac defunctam, antequam perperisset, sepeliisse. Supervenientem verò Theseum, et dolore confectum, indigenis pecuniam reliquisse: et instituisse, ut sacra Ariadnæ facerent: duo verò exigua simulacra, unum argenteum, alterum æneum, dedicasse. ac dum sacra ipsi facerent, mensis Gorpiæi die secundo, decumbentem adulescentem vociferari, atque facere, quæ parturientes fæminæ solent. appellare verò Amathusios lucum, in quo sepulcrum ostendunt, Ariadnæ Veneris. Etiam Propætides hic commemorantur, quæ quod Venerem contemnerent, ejus irâ, primum corpora prostituere sunt coactæ: ac deinde in lapides conversæ esse finguntur. Ovidius, libro citato.*

*Sunt tamen obscænæ Venerem Propætides ausæ
Esse negare deam: pro quâ sua, numinis irâ,
Corpora cum formâ primæ vulgasse feruntur.
Utque pudor cessit, sanguisque induruit oris,
In rigidum parvo silicem discrimine versæ.*

Lutatius, in Epitomâ. Propætides, filiæ Amathuntæ, aspernatæ Venerem, primæ in trivio vulgavere corpora, ob ejusdem deæ iram. quia verò ad pudorem induruerant, novissimè in lapidem sunt transmutatæ. Excellebat verò tritico. Hipponax, apud Strabonem, lib. VIII.

D

KV-

κυπρίων βένε Φαγῶσι, ἢ Ἀμαθυσίων πυρόν.

Cypriorum panem edunt, & Amathusiorum triticum.

Isque addit. κύπριοι δ' ἢ οἱ Ἀμαθύσιοι. *Cyprii enim etiam sunt Amathusii. Quin ferebat & metalla. Ovidius, Metamorph. X.*

Quod si fortè roges sæcundam Amathunta metallis.

Et mox.

Pisicosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Cùm à Medis tota insula deficeret, soli in fide permansere Amathusii. Herodotus, de hâc re loquens, lib. V. κύπριοι ᾗ ἔθελον τῇ σφί πάντες προσεγένοντο, πλὴν Ἀμαθυσίων. ἀπέστησαν γὰρ ἢ ἔποι ᾧδε Διὶ Μήδων. *Cyprii verò ultro omnes ipsis accessere, præter Amathusios. Defecere enim hi à Medis, in hunc modum. Ideoque ab Onesilo, cogere eos itidem ad defectionem cupiente, sunt obsessi. Herodotus, paullo post. ὀνήσιλος ᾗ ἦρχε Σαλαμῖν, ἢ ἀνέπειθε πάντας κύπριος σιναπίσας. ὅν μὲν δὴ ἄλλας ἀνέπεισε. Ἀμαθυσίους ᾗ, ἢ βελομένους οἱ πείθεσθαι, ἐπολιόρκει προσκατήκον. Onesilus verò principatum obtinebat Salaminis, Cypriisq̃ auctor erat, uti unà rebellarent. ac persuasit quidem aliis; Amathusios autem, minimè sibi persuaderi patientes, obsidione cinxit. Eodem modo, se Euagoræ opposcentes, cum Soliis, & Citienfibus, in Persarum regis fide perseverant. Diodorus Siculus, lib. XIV. Ἀμαθύσιοι ᾗ, ἢ Σόλιοι, ἢ Κίλιες, ἀντίχοντες τῷ πολέμῳ, πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Ἀρταξέρξῳ, τῷ Περσῶν βασιλεῖ, πρὸ βοήθειας. ἢ ἔ μὲν Εὐαγόρα κατηγόρεον, ὅτι τῷ Ἄγυριν βασιλεῖα, σύμμαχον ὄντα Περσῶν; ἀνείλε τὴν ᾗ νῆσον, ἀμολόγησαν αὐτῷ συγκατακλήσασθαι. Sed Amathusii, & Solii, & Citienfes, bello resistentes, per legatos ab Artaxerxe, Persarum rege, auxilia petunt. tum Euagoram accusant, quod, confæderatum Persis, regem Agyrin occidisset: insulam verò, se cum ipso obtenturos pollicentur. Apud eos, regno vendito, Paficyprus rex consenuit. Duris, Macedonicorum lib. VII, apud Athenæum, lib. IV. πασίκυρος ὁ βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἀσπατίων πενήκοντα τετράκοντα Πυμάτω τῷ Κίτιϊ ἄμα πρὸ χωρίον, ἢ τὴν αὐτῆς βασιλείαν. ἢ, λαβὼν τὰ χρήματα, κατηγόρεον ἐν Ἀμαθύντι. Paficyprus rex Pymato Citienfi, per luxum egens, regionem, ac regnum, vendidit talentis quinquaginta: &, pecuniâ acceptâ, consenuit Amathunti. Ejus verò urbis rex Rhœccus, ab Athe-*

Atheniensibus captus, cum dimissus mox in regnum rediisset, hordeum illis misit. Hefychius. ρύκx κερδοπιμία. Ἐραποδίνης, ἐν τῷ ἐνάτῳ τῷ Ἀμαθυσίων, αἰχμαλώτων γρόμδρον, εἶτα ὑποσπείσαντα πρὸς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθλωαίων κερθῶ ἐκπέμψαι. *Rhæci hordei missio.* Eratosthenes, libro nono Amathusiorum, ait, regem hunc, captivum factum, postquam domum rediisset, urbi Atheniensium hordeum misisse. Mutilus hanc in re est Suidas: apud quem præterea Rhycus etiam, non Rhoecus, dicitur. ρύκx κερδοπιμία. Ἐραποδίνης ἐν τῷ ἐνάτῳ Φησὶ, βασιλεία τῶν, αἰχμαλώτων γρόμδρον, εἶτα ὑποσπείσαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθλωαίων κερθῶ ἐκπέμψαι. *Rhyci hordei missio.* Eratosthenes libro nono ait, regem hunc, captivum factum, cum ad suos rediisset urbi Atheniensium hordeum misisse. Scripsit plura Eratosthenes, ut nos alibi dicemus: itaque Operis nomen excidit, reponendum ex Hefychio. ἐν τῷ ἐνάτῳ τῷ Ἀμαθυσίων. libro nono Amathusiorum. Certè rerum Amathusiarum Historiam citat iterum Hefychius, sed omisso Eratosthenis illic nomine, in Ἀφροδίτῃ. Ab hac olim toti insulæ nomen Amathusiæ datum. Stephanus, ubi de Cypro agit. Ἐκαλεῖτο ἡ καὶ Κερασσις, διὰ τὰ πολλὰ ἄκρα ἔχειν, καὶ Κερασσιὰς, καὶ Ἀμαθυσία. Vocabatur verò καὶ Cerasstis, quod promontoria multa haberet, καὶ Cerasstias, καὶ Amathusia. Ac vocabula quædam propria sibi habuit. Vide Hefychium, in ἑσθλαὶ, κυβάβδα, & μάλινα.

C A P. IX.

Ammochostus. Aphrodisium, sive Aphrodisias. Argus: et in eâ Erithiæ Apollinis fanum, in quo Venus Adonidem quæsitum invenit. Arsinoë. Asine, Berytus. Boosura, sive Οὐρεὶ Βοίς. Carpassia. Ejus nomen variè apud Auctores scribitur. Condita à Pymalionē. Episcopi sedes. Ceronia: variè apud Auctores scripta. Scylax, et Diodorus Siculus, emendati. Cinyræa, à Cinyra denominata. Cyrenæa. urbs: et regio, in quâ Pege. Episcopi sedes. Chytri, à quo dicta. Regum sedes: optimique mellis ferax. Postea desolata, ac Chyttria dicta, et episcopi sedes facta.

Ammochostus. In parte insulæ orientali ponitur à Ptolemæo, in descriptione Cypri, lib. V. μετὰ τῶν Θρόνων πρὸς ἀκρὰν, Ἀμμόχως. *Post Thronos promontorium, Ammochostus.*

Aphrodisium. Memoratur à Strabone, lib. XIV. & Ptolemæo, Geograph. lib. V. Stephano, *Aphrodisias* dicitur.

Argus. Erat hîc Apollinis Erithii templum: in quo mortuum Adonidem Venus quærens invenit. Photius, in Bibliothecâ, ex Ptolemæi Hephæstionis Hist. lib. VII. μετὰ τῆς Ἀδωνιδίς, Φησι, θάνατον παρέχουμένη, καὶ ζητῶσα, ἡ Ἀφροδίτη, εὗρεν αὐτὸν ἐν Ἀργῇ, πρὸς τὴν Κύπρον, ἐν τῷ ἑρμῇ τῶν Ἀπόλλωνος ἱερῶν. *Post Adonidis, inquit, mortem, circumiens, & quærens, Venus, invenit eum Argi, quæ urbs Cypri est, in Erithii Apollinis fano.*

Arfinoë. Memoratur Plinio, Ptolemæo, & Constantino Porphyrogenetæ, Them. lib. I. cap. xv. Strabo duas eo nomine tradit, lib. XIV. Antiquitus, *Marium* dicebatur. Stephanus, in Ἀρσινόῃ, ubi plures illas refert. ἑξάδεμη, κύπρος ἡ περὶ τὸν μάρμαρον λεγόμενη. *Septima, Cypri: prius Marium appellata.*

Asine. Stephanus, quatuor nominis istius tradit; tertiamque, Cypri facit. Ἀσίνη, πόλις Λακωνική· δώδεκα, μεσσηνίς· τρίτη, κύπρος. *Asine, urbs Laconica; secunda, Messenes; tertia, Cypri.*

Berytus. Meminit ejus Strabo.

Boofura. Meminit Strabo. Ptolemæo, οὐρα βούρας dicitur: & inter urbes partis orientalis ponitur.

Carpasia. Memoratur à Strabone, Stephano, & Ptolemæo: item Diodoro Siculo, lib. XX. *Carpasæa* dicitur Scylaci; & Dionysio, Bassaricorum lib. III. apud Stephanum *Carpasus*, Constantino Porphyrogenetæ; *Carpasium*, Plinio, lib. V. cap. xxxj. Joannes, Epiphani discipulus, in ejus Vitâ, cap. xlix. Conditam à Pygmalione, tradit Stephanus. καρπασία, πόλις κύπρος, ἐν πυγμαλίωνος ἐκλίσσιν. ὡς ἑλληνικῶς, ἐν τοῖς κυπριακοῖς. *Carpasia, urbs Cypri, à Pygmalione condita: sicut auctor est Hellanicus, in Cypriacis.* Sub Christianis, facta est episcopi sedes. Joannes, quem jam statim dixi, loco citato. χρεια ἢ τὸ πρὸς τὴν πόλιν τῆς καρπασίας καθίσταται τῆς ἐκθρόνου. *Opus verò erat, in civitate Carpasio episcopum collocare in sede.*

Cero-

Ceronia. Memoratur à Ptolemæo, inter urbes boreales. Malè apud Scylacem, κερόνεια, & apud Diodorum Siculum κερανία dicitur, lib. XIX. καὶ τὸ κερανίας διωδίσλω ὑποπίδσας, συνέλαβε· καὶ τὸ Μαλιέως. *Ac Ceronia quidem dynastam, suspectum habens, comprehendit: sicut etiam Maliensis territorii.* Rescribendum, κερωνίας, *Ceronia*: & apud Scylacem, κερώνεια. *Ceronéa*. Et antea κερωνήϊαν μὲν, καὶ Λάπθον, ἐξ ἐπιλόγκησιν. *Cerynniam, & Lapithum, expugnarunt.* Idem mendum est, eodem modo corrigendum. Stephano, *Coronéa* dicitur. Eandem puto esse, quæ *Cermia*, five *Leucusia*, dicitur Constantino Porphyrogenetæ, loco citato, verbis è codice Regio à Federico Morello, viro erudito, restitutis. Quin, ut puto, eadem est *Cinyria* Plinii, & Nonni: eadem, quæ *Corynea*, aut *Corineum*, & *Cyreneia*, malè commutatis literis, nominatur. Et quidem,

Cinyria, ut dixi, est apud Plinium, lib. V. cap. xxxj. & apud Nonnum, Dionys. lib. XIII. idque rectum nomen censeo, quippe à *Cinyra* rege datum. Ecce verba.

Οἷτι πόλιν Κινύρειαν ἐπώνυμον εἰσέτι πετρῶν

Ἀρχαίων Κινύρεο.

Quique urbem Cinyréam, cognominem adhuc petris

Prisci Cinyræ.

Corineum, est apud Plinium, loco toties citato.

Cyrenéa. Ita scribitur apud Constantinum Porphyrogenetam, in catalogo urbium Cypri, Them. lib. I. cap. xv. κίλιον, ἀμαθῆς, κυρήνεια, πάφῳ. Sub Christianis, facta est episcopi sedes. Martyrologium Romanum, in mensis Maii die VI. *In Cypro sancti Theodoti, episcopi Cyriniæ, qui, sub Licinio Imperatore gravissima passus, in pace tandem ecclesiæ spiritum deo reddidit.* Quid & regio quædam Cypri fuit; & in eâ oppidum, Pege. Stephanus. Πηγὴ, πόλις ἐν κυρήϊᾳ τῇ Κύπρῳ. *Pege, urbs in Cyreniâ Cypri.*

Chytri. Nominata ab Aledri filio, Chytro. Stephanus. Χύτροι, κύπρῳ πόλις· ὡς ὀνομάσθαι μὲν Ξεναγόρας Φησὶν ἀπὸ Χύτρου, ἔσθ' Ἀλέδρου. *Chytri, urbs Cyprii quam Xenagoras quidem ait appellatam à Chytro, Aledri filio.* Mentionem ejus facit Plinius. Ptolemæo, χύτρε dicitur, numero singulari: & inter urbes mediterraneas collocatur.

Regis verò Chytriorum, meminit Alexander, apud Stephanum, loco citato. ὁ πολίτης, Χύτριος. Ἀλέξανδρος, ἐν τῷ Περι Κύπρου. ὃ Γορδίαν δαποδῆναι Χυτρίοις. καὶ πάλιν. Εὐρυνόην τῇ Χυτρίων βασιλεὺς ἐγημῶν. *Civis, Chytrius. Alexander, in libro De Cypri: Gordiam verò reddere Chytriis. Et rursus: Eurynoën Chytriorum rex uxorem duxit. Mel illic laudatissimum. Diophanes, Geponic. lib. XV. Ἀριστον μέλι πρὸς Ἀθηκόν, καὶ τὸ Ἀθηκῶν, πρὸς Ὑμήτειον καὶ τὸ Κυπρίον. Optimum mel est Atticum; & Attici, Hymettium: ac Cyprii, Chytrium.* Postea, ut videtur, tractu temporis, admodum desolata fuit, & Χυτρία appellata; & episcopi, sub Christianis, sedes facta. Observo apud Joannem, Epiphani discipulum, in ejus Vitâ, cap. xxxiv. Ἡ δὲ τις τῇ Ὁπισκοπῶν ὅσιος ἀνὴρ, ἀπὸ σημείων εἶχεν πέντε τῶν Σαλαμινίων πόλεως, χειροτονηθεὶς ἐν πόλει οἰκτρῇ Χυτρία καλεμένη. τῷ πνυ εἰλεγον ἔχεν ἐν τῇ Ὁπισκοπῇ πενήτην ὅκτω ἐνιαυτῶν. *Erat ex episcopis vir quidam sanctus, vigesimo quinto à Salaminiorum urbe lapide, ordinatus in urbe miserabili, Chytriâ dictâ. Eum aiebant annos quinquaginta octo in episcopatu egisse. Ita scribo: neque enim rectè puto edi, Κυτρία. Cytriâ.*

C A P. X.

Citium: habebat portum, & colonia Phenicum erat, conditorem habens Belum. Unde nomen id habuerit. Ejus lacus, cum sale. Antigoni Carystii locus emendatus. Aberat ducentis stadiis Salamine. Tota Cyprus ejus nomine appellata. A Cimone oppugnatur, capiturque: atque ille ibi moritur. Euagora se opponit, cum Amathusiis, Solisque. Diodori Siculi locus restitutus. Zenonum duorum patria; & virorum aliorum, famâ nominis illustrium. Cnidus, patria Ctesiae, piscibus abundans, & Veneris cultu clara.

Citium. Theodoretus, in Ezechielem, Sect. XI. Citium verò, oppidum in Cypro est, & ad hoc usque tempus ita nuncupatur. Cyrillus, in Esaiam, lib. II. cap. xxij. Longinquam perfeceris profectio- nem, ut etiam ad Citienses pervenias: enarrant enim, urbem esse in Cypro. Ptolemæus ponit inter urbes meridionales. Meminit Plinius,

nus, lib. V. cap. xxxj. & Constantinus Porphyrogeneta, Them. lib. I. cap. XV. Suidas, in *κίλιος*. Habebat verò portum, qui clauderetur. Strabo, lib. XIV. *κίλιον, ἔχει λιμένα κλειστόν. Citium, habet portum, qui claudi potest.* Erat verò colonia Phoenicum. Diogenes Laërtius, in Vitâ Zenonis Citienfis, lib. VII. *κίλιος, ἀπὸ κύπρου, πόλιν καὶ ἑλλήνων, φοίνικας ἐπὶ κίλιος ἐχρήσθη.* Citienfis, ex Cypri urbe Græcanicâ, quam Phœnices incolebant. Cicero, De Fin. lib. IV. Scis enim, *Citiacos, clientes tuos, ἐ Phœniciâ profectos.* Suidas, de Zenone agens Citienfi. *Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη, ὅτι φοίνικας ἐπὶ κίλιος ἐγένοντο. Phœnix verò cognomento dictus fuit, quod Phœnices id oppidulum incoluissent.* Ac videtur condidisse urbem Betus, rex Tyri, quæ Phœnicum est. Observo ex Alexandro Ephesio, apud Stephanum, in *λάπηθος*.

Βήλος δ' αὐτὸ κίλιον τε, καὶ ἰμερόεσσα Λάπηθος.

Beli verò est Citium, & amabilis Lapethus.

Erat autem urbs exigua: ut apparet ex Suidæ verbis, jam citatis. *φοίνικας ἐπὶ κίλιος ἐγένοντο. Phœnices id oppidulum condiderant.* Unde verò id nomen habeat, docet Josephus Antiqu. Jud. lib. I. cap. VII. *χέλιμος ὅ, χέλιμα τὴν νῆσον ἔχει. κύπρος αὐτὴ νῆσος καλεῖται. καὶ ἀπ' αὐτῆς νῆσοι τε πάσαι, καὶ τὰ πλείω τῶν ὡς θάλασσαν, χέλιμα ὑπὸ Ἑβραίων ὀνομάζονται. μάρτυς δὲ μὲν ὁ λόγος, μία τ' ἐν κύπρῳ πόλις, ἡ ἡμεῖς τὴν περὶ τὴν πόλιν φυλάττει. κίλιον γὰρ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων αὐτὴν καλεῖται, μηδ' ἔτι τῶν Ἀφρογέσσι καὶ χέλιμος τὸ ὄνομα.* Chetimus verò, *Chetima insulam tenuit. Cyprus ea nunc vocatur.* & ab eâ omnes insulæ, ac maritima loca plurima, ab Hebræis Chetim dicuntur. Ejus verò, quod dico, testis mihi una urbium, quæ in Cypro, ac tueri nomen potuit: *Citium enim vocatur, ab his, qui in linguam Græcam transtulerunt: ne sic quidem Chetimi nomen refugiens.* Hieronymus, in Tradit. Hebr. in Genesin. *Chetim, sunt Citii: à quibus hodie quoque urbs Cypri Citium nominatur.* Iterum, Comment. in Esaiam lib. V. cap. xxij. *De terrâ Chetim, quam Cyprum quidem interpretantur: usque hodie enim est apud eos urbs Citium.* Meminitque rursus, in Hieremiam, cap. ij. *Salinæ illic memoratæ.* Plinius, lib. XXXI. cap. vij. *In Bactris duo lacus, alter ad Scythas versus, alter ad Arios, sale æstuant: sicut ad Citium, in Cypro.* Et mox ite.

iterum. *Marinorum maximè laudatur (sal) Cyprius, à Salamine. Magis tamen extendit is, quem Citieum appellavimus. Emendandus est Antigonus Carystius, Hist. Mirab. cap: clxxij. Περί τῆς (λίμνης) τῆς ἐν Κίλῳ, Φησὶ Νικαγόρας, ὅτι ἀνιμῆθεις ἐπ' ὀλίγον τῆς γῆς, ἅλεις ἐ-
 λίσκον. De (lacu) verò, qui est Citii, ait Nicagoras, paululum exhaustâ terrâ, salem ibi inveniri. Non rectè hodie editur, κίτιω, Citti. Aberat verò Salamine, stadia ducenta. Diodorus Siculus, lib. XX. καὶ κατέπλωσεν εἰς Κίλιον, τῆς Σαλαμῖνός ἀπέχον πεδύρας δια-
 κείσας. Et appulit Citium, quod Salamine distat ducenta stadia. Quin & Cyprus universa ita dicta. Epiphanius, Contra Hær. lib. I. Tom. ij. Hær. XXX. Sect. xxv. Πάντι δὲ τῷ δήλῳ ἐστίν, ὅτι Κίλιον ἢ Κυπρίων νῆσός τε καλᾶται. Κίτιοι γάρ, Κύπριοι. Unicuique enim manife-
 stum est, Citium Cypriorum insulam vocari: Citii enim, Cyprii. Huc pertinent illa Cyrilli, in Efaïam, lib. II cap. xxij. Narrat qui-
 dam, Citienses insulas esse Helladicæ, seu Macedonicæ: alii, hinc Cyprum designari affirmant. Cimon ei bellum intulit, & obsedit. Thucydides, lib. I. καὶ Ἑλλήνων μὲν πόλεμος, ἔχονσι Ἀθιναῖοι. ἐς δὲ Κίπρον, ἐστρατεύοντο ναυσὶ διακοσίαις, αὐτῶν τε καὶ τῶν συμμάχων, Κί-
 μωνος στρατηγόντων. καὶ ἐξήκοντα μὲν νῆες, ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ πλο-
 ούσιν, Ἀμυρταῖς μετέμπευον, ὅτι ἐν τοῖς ἑλεσι βασιλείας αἱ δὲ ἄλλαι, Κί-
 λιον ἐπολιόρχουν. Et Græcum quidem bellum, sustinuerunt Athenienses, sed Cypro arma intulerunt, cum ducentis suorum, & sociorum, na-
 vibus, duce Cimone. Ex quibus sexaginta, in Egyptum profectæ sunt, vocatu Amyrtæi, saltuum palustrium regis: cæteræ Citium obsidebant. Et expugnavit quoque. Diodorus Siculus, lib. XII. ὁ δὲ Κίμων, πλοῦσις εἰς τὴν Κίπρον, καὶ θαλασσοκρατῶν, Κίλιον μὲν ἐξεπο-
 λιόρχησε. Cimon verò, cum in Cyprum appulisset, maris potens, Ci-
 tium quidem expugnavit. Et hoc ipsum tacitè innuunt, qui defun-
 ctum Citii dicunt. Æmylius Probus, in Cimone. Post, neque ita multò, in Cyprum cum ducentis navibus imperator missus, cum ejus majorem partem insulæ devicisset, in morbum implicitus, in oppido Citio est mortuus. Suidas, in Κίμων. Ἐν Κίτιῳ δὲ τῆς Κύπρου πλοῦται. In Cypri verò urbe Citio diem obit. Simpliciter mortuum in Cypro, in hac expeditione, nullâ Citii mentione, dicunt Thucydides, & Diodorus, libris citatis, Societate initâ cum Soliis, & Amathusiis,*

fe

se Euagoræ opponunt, Cypri regnum occupare cupienti. Diodorus Siculus, lib. XIV. Ἀμαθῦσιν ὃ, καὶ Σόλοι, καὶ Κίλιαι, ἀντίχοντες τῷ πολέμῳ, πείσβεις ἀπέπειλαν πρὸς Ἀρταξέρξην, τὴν Περσῶν βασιλέα, πρὸς βοήθειαν. καὶ ἔτι μὲν εὐαγρότερον κατηγόρεον, ὅτι τὴν Ἄγυρην βασιλέα, σύμμαχον ὄντα Περσῶν, ἀνείλε. *Amathusi verò, Solique, & Citienfes, bello resistentes, legatos miserunt ad Artaxerxem, Persarum regem, auxilii causâ. Et Euagoram quidem accusant quod Agyrim, Persis federatum, occidisset.* Sed legendum ibi est. Ἀμαθῦσιν ὃ, καὶ Σόλοι, καὶ Κίλιαι. *Amathusi verò, & Solii, & Otienfes.* Ephorus, de re eadem, apud Stephanum, in Κίλιαις. Ἀμαθῦσιν ὃ, καὶ Σόλοι, καὶ Κίλιαι, ἀντίχοντες ἐν τῷ πολέμῳ. *Amathusi verò, & Solii, & Otienfes, resistentes adhuc bello.* Vide infra, in Otienfes, cap. xiiij. Protulit verò Zenonem, in Philosophis celeberrimum. Strabo, lib. XIV. Ἐἵτα καλπῶδης, καὶ τραχύς, πῶς πλεῖον οὐκ ἐκείνῳ ἐχρὶ καὶ λιμὴν κλειστόν. ἐντεῖθεν ἐπὶ Ζηνῶν, ὁ δὲ τῶν αἰρέσεων δὲ χρηγέτης. *Inde navigatio ferè sinuosa, & aspera, est Citium: habet verò portum, qui claudi potest. Hinc est Zeno, Stoicæ sectæ princeps.* Schol. Thucydidis, lib. I. Κίπρον, πόλιν Κύπρου. ὅθεν καὶ Ζηνῶν ὁ Κίλιος, ὁ Φιλόσοφος. *Citium, urbs Cypri: è quâ erat Zenon Citienfis, philosophus.* Videatur Diogenes Laërtius, in ejus Vitâ, Themistius, Orat. XIX. Ac fit passim ejus mentio apud Auctores. Erat quoque alter Zeno, isque rhetor, ex hac urbe oriundus; uti & Apollodorus, Apollonius, Isigonus, & Persæus: ut commemorabo infra, suo loco; cum de claris insulæ viris sum acturus.

Cnidus, Ctesiae patria, Joannes Tzetzes, Var. Hist. Chil. I cap. j.

ὁ δὲ Κτησίας ἰατρός, υἱὸς δὲ Κτησιόχου,
ἐξωρμημένῳ πόλει ἐκ Κνίδος τὴν Κυπρίαν.
Ctesias verò medicus, filius Ctesiochi,
Profectus Cnido, urbe Cypriâ.

Hæc ipsa est, de quâ Ovidius, Met. lib. X.

———— non alto repetit Paphon æquore cinctam,
Piscosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Ubi illud quoque observa; piscibus eam abundasse, Veneremque illic cultam. Ctesiae verò patriam fuisse, ex ipsius Excerptis discimus, apud Photium. Κτησίας εἰς Κνίδον τὴν πατρίδα ἀφ' ἧς. *Ctesiae in Cnidum patriam adventus.*

E

CAP.

CAP. XI.

Constantia. Libatio ob eam, Γένεσις Κύπρου appellata. Cremasæa. Cresum. Curium: à Cureo, Cinyræ filio, appellatum. Ille, ut videtur, condidit: & Argivos in coloniam huc deduxit. Cyprus: à quâ insulæ nomen. Cythera: sive, Cytheræa. Cytria. Dionia. Elæa. Elmæum. Epidarum. Erysthæa: ubi Apollo Hylates cultus. Erythra: postea Paphus dicta. Gerandrum. Golgi: sive, Golgum: dicta à Golgo, Adonidis, & Veneris filio. Venus ibi olim culta, antequam Paphi. Hierocepia.

Constantia: olim Salamis. Vide illic.

Cremasæa. Mari ambiebatur. Nonnus, in recensione urbium Cypriarum, Dionys. lib. XIII.

Οἱ τ' ἔχον κρεμάσειαν, ἀλίσσι φέρει δὲ ἀγροί.

Quique tenebant Cremasæam, mari coronati solum agri.

Cresum. Stephanus. κρήσιον, πόλις Κύπρου. Cresum, urbs Cypri.

Curium. In meridionali insulæ parte ponitur à Ptolemæo: meminitque ejus Hieronymus, in Vitâ Hilarionis monachi. Ita dicta, à Cureo, Cinyræ filio. Stephanus. κέρλον, πόλις Κύπρου: ἀπὸ κέρως, & κινύρος παιδός. Curium, urbs Cypri: à Cureo, Cinyræ filio. Atque ille, ut videtur, urbem condidit: & Argivos in coloniam huc deduxit. Herodotus, lib. V. Στήσιον, τὴν ἐν ἑὼν, περὶ δὲ ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν περὶ ἐωῦ πᾶν & μικρῶν. οἱ ᾧ κυρμαίει δὲ πει, λέγονται, εἶναι Ἀργείων ἀπικεῖν. Stefenor, Cyprii tyrannus cum esset, illud prodidit: non exiguam hominum manum secum habens. Curienses verò hi, dicuntur esse Argivorum coloni. Certè ab Argivis conditam urbem eam, etiam Strabo nobis auctor, in Descriptione Cypri, lib. XIV. εἶτα πόλις κέρλον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κλισία. Inde urbs Curium, stationem habens, ab Argivis condita. Ubi observa, habuisse stationem: sicut in Herodoti verbis, regiam sedem fuisse. Plinio Curias appellatur, communi cum promontorio nomine: quod à Servio Curium vicissim dicitur, sicut infra admonebo, ubi de promontoriis agam. Inde verò oriundi viri clari, Aristocles, & Cleo: de quibus postea.

Cy-

Cyprus : à quâ insulæ nomen , ut nonnulli sunt auctores. Himerius , in Excerptis. τὴν Κύπρον οἱ ποιηταὶ , θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται , ὥσπερ τὴν Δῆλον Ἀπόλλωνι. ἢ γὰρ Κύπρον , πόλις μεγάλη. *Cyprum* poëtæ , inter deos *Veneri* tribuunt , sicut *Delum* *Apollini*. *Cyprus* enim est *urbs magna*. Dionysius , in *Periegesi*.

Κύπρον δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίας ἐνδοθι κέλπει

κλύζει , ἐπήρατον ἄστυ Διωνείης Ἀφροδίτης.

Cyprus autem ortum versus *Pamphylium* intrâ sinum

Alluitur , *amabilis urbs Dionææ Veneris*.

Isidorus Orig. lib. XIV. cap. vij. *Cyprus* insula , à civitate *Cypro* , quæ in eâ est , nomen accepit. Honorius , De Imag. Mundi , lib. I. cap. xxxiv. In mediterraneo mari , est *Cyprus* insula , contra *Syriam* , à *Cypro* civitate dicta. Et in hujus conditæ memoriam , ut existimo , ea facta est libatio , quæ Κύπρος γένεσις , *Cypri* *nativitas* , dicebatur. Hesychius. Γένεσις Κύπρος , ἡ ἀπονδὴ τῶν Κυπρίων. *Nativitas Cypri* , libatio apud *Cyprios*.

Cythera. Inter *Cypri* urbes memoratur à Virgilio , *Æneid.* lib. I.

Hunc ego sopitum somno super alta *Cythera* ,

Aut super *Idalium* sacratâ sede recondam.

Et lib. X.

Est *Amathus* , & celsa mihi *Paphus* , atque *Cythera* ,

Idaliæque domus. ———

Valerius Flaccus , *Argonautic.* lib. VIII.

Idalium furto subit , aut dilecta *Cythera*.

Scholiastes Hesiodi , in *Theogoniam*. κῦθηρα , ἐστὶ πόλις Κύπρος. *Cythera* , est *urbs Cypri*. Constantino Porphyrogenetæ , κῦθηρα *Cytheræa* , dicitur , in recensione urbium *Cypri* , *Them.* lib. I. cap. xv.

Cytiria. Vide , *Chytri*.

Dionia. Stephanus. Διωνία , πόλις. τὴν κατὰ λέξιν ἑκὼν Κυπρίων πόλιν Θεόπομπον , πεντεκαίδεκάτῃ Φιλιππικῶν. *Dionia* , *urbs* : quam inter *Cyprias* urbes recenset *Theopompus* , *Philippicorum* decimo quinto.

Elmæum. Meminit Apollonius Alexandrinus , *Hist. Mirab.* cap. xxxvj. Γίνεται γὰρ ὁ λίθος ἐστὶν , καὶ ἐν Καρυστῷ μὲν , ἀφ' οὗ καὶ τῶν ὀνομάτων ἔλαβεν. πολὺς γὰρ ἐν Κύπρῳ , καταβαινόντων διὰ τὸν Γεράνδρον ὡς ὅτι Σόλως προσδομένοις , ἐν δρισερῶν ἑλμαίῃς , ὑπὸ κάτω πετρῶν. *Nascitur* verò la-

pis iste, etiam Carysti quidem, unde & accepit nomen. multus verò est in Cyprio, quàm Gerandro Solos descenditur, ad levam Elmæi, infra rupes.

Epidarum. Memoratur Plinio, lib. V. cap. xxxj.

Erysthéa. Apollo illic ῥ'λάτης colebatur. Stephanus. Ἐρύθεια, πόλις Κύπρου· ἐν ἡ ἀπόλων λιμᾶτι ῥ'λάτης. *Erysthéa*, urbs Cypri: in quâ Apollo colitur *Hylates*. Dionysius, apud eundem, Bassaris. lib. III.

οἱ τ' ἔχον ῥ'λάτιο θεῷ ἔδωκεν ἀπόλων.

Τέμβρον, Ἐρύθειαν τε.

Quique habitabant Hylatæ dei fanum Apollinis;

Tembrum, & Erysthéam.

Erythra. Postea Paphus nominata. Stephanus. Ἐρυθρὰ, πόλις Ἰωνῶν. ἐστὶ καὶ Βοιωτίας, καὶ Κύπρου ἄλλη, ἡ νῦν Πάφος. *Erythra*, urbs Jonum. Est & Bæotiae; & Cypri alia, quæ nunc Paphus. Eustathius, ad Iliad. β'. Ἐρυθραὶ δὲ εἰσι μὲν καὶ Ἰωνίας, καὶ Λιβυῆς, καὶ Λοκρίδος, καὶ Κύπρου, ἥ τις ἐστὶ, Φασίν, ἡ νῦν Πάφος. *Erythra* verò sunt quidem & Joniæ, & Libyæ, & Locridis, & Cypri: quæ, ut ajunt, nunc est Paphus. Meminit Nonnus, in recensione urbium multarum Cyprii, Dionysiac. lib. XIII.

καὶ Τάμασον, καὶ Τέμβρον, Ἐρυθραίῳ τε πόλιν.

Et Tamafum, & Tenebrum, & Erythram urbem.

Gerandrum. Vide locum Apollonii Alexandrini, ex Hist. Mir. cap. xxxvj. in Elmæum.

Golgi; five, *Golgum*: Sicyoniorum colonia, à duce Golgo appellata, Veneri sacra. Stephanus. Γόλγοι, πόλις Κύπρου· ἀπὸ Γόλγου, ἡ ἡγεσμένης τῆς Σικωνίων ἀποικίας. λέγεται καὶ Γόλγον, ὅθεν πρῶτος ἀφ' ἡ Γολγία ἡ Ἀφροδίτη. *Golgi*, urbs Cypri: à Golgo, qui coloniam Sicyoniorum duxit. Dicitur & *Golgum*, neutro genere: unde etiam *Venus Gorgia*. *Golgum*, à quo nomen, filium Veneris, & Adonidis, sunt qui tradant. Scholiastes Theocriti Idyll. xv. Γόλγος, πόλις Κύπρου· ὠνομασμένη ἀπὸ Γόλγου υἱὸς, Ἀδωνίδος, καὶ Ἀφροδίτης. *Golgus*, urbs Cypri: appellata à Golgo quodam, Adonidis, & Veneris filio. Et Venus illic colebatur antè, quàm Paphi. Pausanias, in Arcadicis, καὶ Πάφος τε Ἀραπηνῶν ἐγένετο οἰκιστὴς, καὶ τῆς Ἀφροδίτης κατεσκέα-

σχεδιάσταιτο ἐν πόλει Πάφῳ τὸ ἱερόν. πῶς δὲ ἡ θεὸς ὡς ἀπὸ Κυπρίων ἡμῶς εἶχεν,
ἐν Γόλγοις καλεμένῳ χωρίῳ. *Ac Paphum quidem Agapenor coloniam
deduxit; & in eā Veneris fanum dedicavit. Haecenus enim apud
Cyprios dea illa colebatur in oppido, cui Golgi nomen. Certè Vene-
ri sacram urbem, innuit etiam Theocritus, Idyll. XV.*

Δέσποιν' ἃ Γόλγον τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας.

Domina, quæ Golgumque & Idalium, adamasti.

Et Lycophron, in Alexandrà.

Πέμπτοι πέπεροι γαῖαν ἱξοντες θεῶς

Γόλγων ἀνάσσης. —

Quinti quarti venient in terram deæ

Golgorum reginæ. —

Catullus, Epigr. XXXVII.

Quæ sanctum Idalium, Uriosque apertos

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos.

Et in Epithalamio Pelei, ac Thetidis.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.

Meminit autem urbis hujus etiam Plinius, lib. V. cap. xxxj.

Hierocepsia. Meminit Strabo, Pliniusque.

C A P. XII.

Hyle. Apollo Ὑλάτης. *Idalium.* Strabo emendatus. *Promontorium*
ἐν ἑοῦ ὁ ὅρος ἀσπὲρ, καὶ ὑψηλὸς, *Veneri sacer:* τὸν δὲ ἱεμεῖον,
ὁππιδίον τε, ἀλλὰ ἐλάττω; ἀπὸ Χαλκανοῦ βασιλέως κτισθὲν, οὗ καὶ
ὄνομα ἐκεῖθεν ἐδόθη, ὅθεν καὶ ἐκεῖθεν. *Lacedæmon.* *Lapathus;* ἐκ
ἐκείνου τοῦ ὀνόματος; καὶ ἡ ναυπηγία; *Laconum,* καὶ *Praxandri,* ὅπου; ἢ, ὡς
ἄλλοι, *Phænicum,* ὅπου κτισθὲν. ὄνομα ἔχει ἀπὸ *Lape-
tho:* τὸν ἐκείνου τοῦ ὀνόματος. *Cives, habiti pro fatuis.*

Hyle. Etiam hîc Apollo Ὑλάτης colebatur. Stephanus. Ὑλή, πό-
λις Κύπρου· ἐν ἧ ἀπόλλωνος ἡμῶν Ὑλάτης. *Hyla, urbs Cypri:* ἐν
ᾗ Ἀπόλλω κλισία. *Eratque propè locum, quem dicebant*
Κάρον. Isacius Tzetzes, ad Lycophronem. Ὑλή ἐστὶ πρὸς τὸ Κάρον,
τὸ πρὸς τὴν Κύπρον, ἡ ἀπὸ ἀπόλλωνος· ἀπὸ ἧς Ὑλάτης τὴν θεὸν προσεγορεύουσιν.

E 3

Hyle

Hyle est circa Carium, locum Cypri, sacra Apollini: unde Hylaten deum illum appellant.

Idalium. Promontorium, & in eo collem asperum, ac sublimem, mensæ instar, Veneri sacrum, dicit Strabo, lib. XIV. *Εἰπε ἄκρη ἰδάλιον, εἰς ᾧ ὑπὲρκειται λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τεραπείσοις, ἱερὸς Ἀφροδίτης.* Hinc *Idalium promontorium*, in quo collis, asper, excelsus, mensæ formâ, *Veneri sacer.* Ita enim illic lego: malè editur, *Πηδάλιον.* Quod promontorium illic dicit, mari assitum testatur: uti etiam Lucanus, lib. VIII.

———— *ab Idalio Cinyrææ littore Cypri.*

Quod collem attinet, ejus meminit Propertius; ac venantem ibi Adonidem memorat ab apro cæsum, lib. II. eleg. xij.

*Testis, qui niveum quondam percussit Adonim,
Venantem Idalio vertice, durus aper.*

Veneri sacrum, pluribus poëtarum locis manifestum est: qui Idaliam inde dicunt. Valerius Flaccus, lib. VIII.

Incipit Idaliæ numen nec spernere Divæ.

Catullus, de Venere, epigramm. xxxvij.

*Quæ sanctum Idalium, Uriosque apertos,
Colis.* ———

Iterum, Epigr. LXII.

*Qualis Idalium colens
Venit ad Phrygium Venus
Judicem.* ———

Eratque in hoc colle nemus; quod & è Propertii verbis clarum fatis, cum Adonim hîc venantem interfectum esse dicit: & disertè inter nemora ponit Vibius Sequester, ubi de nemoribus agit. *Idalium, in insulâ Cypro.* Servius, ad Æneid. I. *Idalium, Cypri nemus est.* Ac Virgilius, Æneid. I.

———— *Et fotum in gremio dea tollit in altos
Idaliæ lucos.* ———

Hinc frondosum etiam Catullus dicit, in Epithalamio Pelei, & Thetidis.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.

Col-

Collem istum, sibi sacrum, indicat quoque ipsa Venus; ita loquens, apud Virgilium, Æneid. I.

*Hunc ego, sopitum somno, super alta Cythera,
Aut super Idalium, sacratâ sede, reponam.*

In hoc colle, adeoque ipso nemore, parvum oppidum fuisse, tradit Servius, loco proximè citato. *Idalium, Cypri nemus est; in quo oppidum breve.* Sanè oppidum, Scholiastes etiam Theocriti dicit, Idyll. XV. ἰδάλιον ἧ, πόλις ἢ αὐτὴ κύπρος. *Idalium verò, urbs etiam hæc est Cypri.* Condiditque rex Chalcantor; & imposuit illi nomen, ex conspecto ibi sole oriente. Stephanus. ἰδάλιον, πόλις κύπρος. Χρησμός τὸ ἐδόθη, ὅπως ἴδοι τὸ ἄλιον ἀνίσχοντα, πόλιν κτίσαι. ὃ ἐν Χαλκάνωρ περὶ αὐτῶν, ἵς τὸν αὐτὸν ἔφη, ἰδὲ βασιλεὺς τὸ ἄλιον. ἀφ' ἧς ὠνομάσθη τὴν πόλιν. *Idalium, urbs Cypri. Oraculum enim datum erat, ubi solem orientem conspexisset, urbem ut conderet. cum itaque circumiret Chalcantor, quidam comitum, en, rex, solem, inquit, atque inde nominatam esse urbem.* Plinius refert, suo tempore non ampliùs fuisse, lib. V. cap. xxxj.

Lacedæmon. In parte Cypri mediterranea. Stephanus in Λακεδαίμων. ἔστι ἡ ἐπὶ τῆς Λακεδαίμων, κύπρος μεσόγειος. *Est & altera Lacedæmon, Cypri mediterranea.*

Lapathus. Habet stationem, & navalia: conditaque erat à Laconibus, duce Praxandro. Strabo, lib. XIV. ἐν ἧ τῷ μεταξὺ, Λαπαθίς τε ἐστὶ πόλις, ὑφορμον ἔχουσα, ἢ νεώρεια, Λακωνικῶν κτίσματα, καὶ Πραξάνδρου. *In medio verò, est urbs Lapithus; stationem habens, ac navalia: à Laconibus condita, & Praxandro.* Malè locum hunc sollicitant viri magni. Nam de statione, & navalibus, etiam commemorat Stephanus. Λαπήθος, πόλις κύπρος. ὑφορμον ἔχουσα, ἢ νεώρεια. *Lapethus, urbs Cypri: stationem habens, & navalia.* Ubi observa, per ἡ scribi: uti quoque apud Plinium, lib. V. cap. xxxj. Etiam apud Hieronymum, verùm Lapetha, numero plurali, in Vitâ Hilarionis monachi. *Hoc Salamina, hoc Curium, hoc Lapetha, & urbes reliquæ, conclamabant.* Et apud Nonnum, Dionysiac. lib. XIII.

———— ἐκ τῆς Λαπήθων
ἡ ἑστὸν τὸ ἐκάλεισαν ἐπὶ ὠνομασμένην ἡγεμονίαν,

ὅς

ὅς ποτε λαὸν ἄγειρεν ἐν ἐνδορῶν ἢ κυδοιμῶ
κατ'θάλασσαν, καὶ κηρύττει, καὶ νόμον λέγει τοῖς πολίταις.

— Et ex Lapethis

Postea quam appellârunt cognominem ducis :

Qui tunc populum congregabat, in Bacchico verò tumultu

Mortuus est, & sepultus, & nomen reliquit civibus.

Ubi observa etiam illud; nomen à Lapetho datum. Meminitque item ejus paullo antè.

Εὐχαίτης τε Λάπηθου.

Et benè comatus Lapethus.

Ac rursus, lib. XXIV.

Κυπριαδὲ τε Λάπηθου αἰδωχέας ἀπὸς δ' ἑρῆς

ἔμφρονι φορμιγκτῆρι περιέζετο.

Cypriæque inermis terræ civis Lapethus

Prudenti citharædo assidebat.

Ptolemæo, Λάπηθου scribitur; Scylaci verò, Λήπηθου : qui coloniam hanc Phœnicum esse tradit. Λήπηθου, Φοινίκων. Lepethus, Phœnicum. Ac videtur condidisse Belus, rex Tyri, quæ Phœniciæ urbs erat. Innuere videtur Alexander Ephesius, apud Stephanum, in Λάπηθου.

Βήλος δ' αὖ Κίτιον τε καὶ ἡμερόεσσα Λάπηθου.

Beli verò est Citium, & amabilis Lapethus.

Ager subjectus, Λαπιθία Diodoro: ac Praxippus, ejus commemoratur, lib. XIX. Πραξιππὸν δ', τὸ τῆς Λαπιθίας βασιλεῖα, καὶ τῆς Κερωνίας διωάστω, ὑποπτόμενος ἀλλοτρίως ἔχειν, συνέλαβε. Praxippum verò Lapithii territorii regem, & Ceroniæ dynastam, animi alieni suspectos, comprehendit. Erat verò versus boream, Ptolemæus, Cosmogr. lib. V. τὰ μὲν ἐν ἀνατολικῶν περὶ τὴν ἴθυσιν, διείληφεν ἡ Σαλαμινία· τὰ δὲ δυτικῶν περὶ, ἡ Παφία· τὰ δὲ μετὰ τούτοις, τὰ μὲν μεσημεριανὰ, ἡ Ἀμαθυσία, καὶ Ὀλυμπός τε ὅρα· τὰ δὲ δ' ἑσπέρια, ἡ Λαπιθία. Orientalem itaque insule partem, (de Cyp̄ro loquitur,) complexus est ager Salaminius; occidentalem autem, Paphius: quæ interjacent ad meridiem, Amathusius, monsque Olympus; ad septentrionem, Lapithius. Certè Lapithus, etiam dicitur Constantino Porphyrogenetæ, Them. lib. I. cap. xv. Ejus cives, quasi fatui habiti videntur esse. Hesychius. Λαπίθιον, ἢ λέξις ἀπὸ Λαπίθας πόλεως, τὸ ἡλίθιον, Lapathium, dictio est ab urbe Lapatho, stultum.

CAP.

C A P. XIII.

Ledrum; sive, Leuteon. Episcopi sedes. Leucusea. Limenia. Macaria. Malum. A Ptolemæo excinditur, atque Paphum oppidani transferuntur. Marium; postea, Arsinoë. Nagidus. Nemebus. Otienfes. Palæa. Panarctum.

Ledrum, sive Leuteon. Sub Christianis fuit hic episcopi sedes. Sophronius, De Script. Eccles. τελέφωλι, κύπερ, ἡπι δόπων, ἐπίσκοπος. Hieronymus. Triphyllius, Cypri Ledri, sive Leuteonis, episcopus. Meminit quoque Nicephorus Callistus, Hist. Eccles. lib. VIII. cap. xlij. & Sozomenus, lib. V. cap. x.

Leucusea. Vide, Ceronia.

Leuteon. Vide, Ledrum.

Limenia. Urbs mediterranea. Strabo. ἡ περίκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις. Suprà hanc in mediterraneâ regione est Limenia.

Macaria. Meminit ejus Plinius, & Ptolemæus.

Malum. Diodorus Siculus, lib. XII: ὁ δὲ κίμων, καταπλόους εἰς τὴν κύπερον, καὶ θαλασσοκρατῶν, κίλιον μὲν καὶ μαλὸν ἐξεπολιόρησε, καὶ πῆς κρατηθεὶς φιλοφρόνως πεποιημένη. Cimon itaque, cum imperium sibi maris vindicasset, cum in Cyprum appulisset, Citium Malumque expugnavit, & summâ in victos humanitate usus est. Evertit urbem Ptolemæus, & traduxit cives Paphum. Idem, lib. XIX. Πτολεμαῖος δὲ, τὴν ἐν Κυρήνῃ αὐτῷ καὶ νῦν ἀπλωτηκῶν, διήρεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ διωάμενος εἰς τὴν κύπερον, ἐπὶ οὗ ἀπειθύντας τῶν βασιλέων. Πυγμαλίανα δὲ, ἐυρών διὰ πρεσβυόμηνον πρὸς Ἀντίγονον, ἀνείλε. Περίξινον δὲ, τὴν Λαπθίας βασιλέα, καὶ τὴν Κερωνίαν διωάμενος, ὑποπτεύσας ἀλλοτριῶς ἔχειν, σκέλαβε καὶ Σάσιον, τὸν Μαλιέως, καὶ τὴν μὲν πόλιν, κατέσκαψε οὗ δὲ οἰκῆτας, μετήγαγεν εἰς Πάφον. Ptolemæus autem, ubi negotium Cyrenes ex animi sententiâ successerat, in Cyprum cum exercitu trajecit, adversus reges, qui imperium detrectabant. Ac Pygmalionem offendens, cum Antigono per legatos agentem, e medio sustulit: Praxippum verò, territorii Lapithii regem, & Ceroniæ dynastam, animi alieni suspectos, comprehendit: uti

F

quo-

quoque Stasæcum, territorii Maliensis. urbem verò, evertit: habitantes autem, Paphum transtulit. Urbis mentio, etiam apud Arrianum est, De Exped. Alex. lib. II.

Marium. Postea Arsinoë dicta. Vide supra, cap. ix. in *Arsinoë*. Plinii tempore, interciderat. Ipse testis, lib. V. cap. xxxj. ubi postquam urbes Cypri enarravit, addit ista: *Fuere & ibi Cinyria, Marium, Idalium.* Meminit ejus etiam Scylax.

Nagidus. Strabo, lib. XIV. μετ' ὧν ἡ Νάγιδος. *Post quam est Nagidus.* Ita rectè emendare magnum Casaubonum censeo. Hodie editur, μετ' ὧν ὡς Ἀγιδος. *Post quam erat Agidus.*

Nemebus. Occurrit apud Constantinum Porphyrogenetam, Them. lib. I. cap. xv.

Otienses. Stephanus. Ὀτιῆς, μῦθος κυπρίων. ἔφορος ἐνεακαιδεκάτω. Ἀμαθῦσιοι δ', καὶ Σόλιοι, καὶ Ὀτιῆς, ἀντίχοντες ἐν τῷ πολέμῳ. *Amathusii verò, & Solii, & Otienses, resistentes adhuc bello.*

Palæa. Oppidulum erat, inter Berytum, & Amathuntem. Vide Strabonem, lib. XIV.

Panarctum. In montoso loco situm, & vicinas silvas habens. Nonnus, multas Cypri urbes commemorans, Dionys. lib. XIII.

καὶ Τάμασον, καὶ Τέμβρον, Ἐρυθραίῳ τε πλίχλῳ,

καὶ πᾶσι βαθυδένδρον ὄρεσιν αὐλοῖο Πανάρκτι.

Et Tamasum, & Tembrum, & Erythræam urbem,

Et excelsum nemus in montibus siti Panarcti.

C A P. XIV.

Paphus antiqua: quam Aquos condidit, Tiphonis filius: sive Paphos. Sive Cinyras. Unde dicta: & quando condita. Prius, Erythra appellata. In excelso loco posita: agro pingui, quem sine pluviâ Barbarus fluvijs irrigabat. Et quidem supra mare, ad decem stadia, portu insignis: etiam tota mari cincta. Venus illuc primum appulit: immò & nata ibi credita.

Paphus, antiqua. Hanc Aquos condidit, Tiphonis filius. Isidorus, Orig. lib. XV. cap. j. *Cecrops in insulâ Rhodo Rhodum ædifi-*

ædificavit; Carpatus, Coum: Aquos, Tiphonis filius, Paphum. Sed legendum puto; *Paphos, Tiphonis F. P. Aut Cinyras.* Apollodorus, lib. III. κυράας, ἐν Κύπρῳ ὁδοῦντος ἐν λαῷ ἐκπσε Πάφον. *Cinyras, in Cyprum delatus cum aliquâ manu, Paphum condidit.* Vel Paphus, ejus filius. Lutatius, in Epitome Metamorph. lib. X. *Ex hac uxore suâ deinde rex (Cinyras) Paphum filium genuit; qui in insulâ oppidum sui nominis condidit.* Nomenque urbi vel à semet, ut videtur, dedit Paphus; vel, à filio Papho, Cinyras. Condita autem est, Pandionis I. Atheniensium regis, anno decimos; qui erat Gothionidis, primi Hebræorum judicis, decimus septimus. Eusebius, ad illum annum, numero DXC. μηλῶ, καὶ θάσῶ, καὶ Ἀλκιδῆ, ἐκλιδοῦσαν, καὶ Πάφῶ. Quæ sic vertit Hieronymus. *Melus, & Paphus, & Thasus, & Callista, urbes, conditæ.* Totidem verbis Marianus Scotus, Chron. lib. I. Æt. III. Quod si verum, certè non de Cinyra conveniet tempus; qui Trojani belli tempore ætatem egit, annis amplius ducentis post hoc ipsum. Olim Erythra dicta fuit: si id tamen de hac vetere, non de novâ, capiendum. Vide supra, ubi de hac urbe ago, cap. XI. Eratque in loco edito structa. Hinc Virgilius, Æneid. X.

Est Amathus, est celsa mihi Paphos. —

Ubi Servius, *Antiqua Paphus, quæ Palæpaphus dicitur, in excelsio fuit posita: ex quo loco ædificia, permittente pace, in littus deducta sunt.* Et egregio circum agro. Columella, lib. X.

Cypro item Paphio quam pingui nutrit in arvo.

Et irrigabat fluvius Barbarus, sine pluvîâ. Euripides Bacchis.

Πάφον δ', ἀνέκατ' ὄροι

βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαί

καρπίζουσιν ἀνέμβροτοι.

Et Paphum, quam centum ostia habentis

Barbari fluvii fluxus

Frugiferam reddunt sine imbribus.

Et quidem suprâ mare: ut apparet ex citatis Servii verbis. Beda, De nom. loc. in Act. Apost. *Paphus, civitas maritima, in Cypro insula.* Immo ad decem usque stadia mare versus procedebat, portu insuper insignis. Strabo, lib. XIV. καὶ παλαιὰ Πάφῶ, ὅσων ἐν δέκα σταδίοις

ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ἰδρυμένη, ὕψος ἔχουσα. *Et antiqua Paphus, ad decem circiter stadia supra mare condita, portum habens. Et hoc quoque circumluebat. Ovidius, Metamorph. lib. X.*

—— non alto repetit Paphon æquore cinctam.

Apuleius, Miles. XI. *Seu tu cælestis Venus, quæ, primis rerum exordiis, sexuum diversitatem, generato Amore, sociasti; & æternâ sobole humano genere propagato, nunc circumfluo Paphi sacrario coleris. Unde & insula ab Ovidio appellatur, Metamorph. lib. X.*

Illâ Paphum genuit, de quo tenet insula nomen.

Appulitque huc primum Venus. Tacitus, Hist. lib. II. *Fama recentior tradit, Deam ipsam, (de Venere loquitur,) conceptam mari, huc appulsam. Mela, lib. II. cap. vij. Et, quod primum ex mari Venere egressam accolæ affirmant, Palæpaphos. Homerus, Odyss. 9.*

Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
ἔς Πάφον. ———

*In Cyprum verò venit risu gaudens Venus,
In Paphum. ———*

Immo nata à quibusdam illic credita. Innuit Lucanus, lib. VIII.

—— Cyproque citatas

*Immiserè rates, nullas cui prætulit aras
Undæ diva memor Paphiæ: si numina nasci
Credimus; aut fas est, quenquam cœpisse deorum.*

C A P. XV.

Venus etiam illic culta: ac templum habuit, & oraculum, Taciti locus illustratus. templum autem, conditum ab Aëria rege, sive Cinyra: idque longe celeberrimum, quam ob causam undequaque visebatur. Aræ verò in eo plurimæ: in quibus una, in quam nunquam impluebat. Venus autem hæc, Cælestis; non Vulgaris: & colebatur ritu à Syriis petito, Ascalonem habitantibus. Itaque & templum structum, quale illic: quod peculiari quadam formâ erat. Ejus opulentia, & regia donaria.

Itaque

Itaque & culta illic. Horatius. Carm. lib. I. Od. xxx.

O Venus, regina Gnidi, Paphique:

Sperne dilectam Cypron. ———

Ubi Acron. *Paphos, urbs Cypri insulae, Venerem præcipuè colens, Quæ Porphyryon etiam dicit, totidem verbis. Athanasius, Orat. contra Græcos. Ἐπιτρέποντες τὴν ἀσέβειαν ἔργοι, τὴν περὶ φασιν τῶν εὐρέσεως, καὶ τῶν κακίας, τὴν ἡδονῶν, καὶ τὴν ὁμιλίαν, θεοποιήσαντες, προσκυνῶσιν. οἷός ἐστιν ὁ παρ' ἀνθρώπων ἔργος, καὶ ἡ ἐν Πάφῳ Ἀφροδίτη. Alii verò, impietatem amplificantes, sumptâ ex malitiâ suâ occasione, voluptatem & cupiditatem suam, inter deos referentes, has adorant: qualis apud eos Amor est, & quæ Paphi Venus. Hinc Arator capiendus, Hist. Apost. lib. II.*

————— *Cyprum Salaminaque linquens,
Pergit adire Paphum: quæ fertur, amoribus olim
Dedita, sacrilegæ mansisse libidinis antrum,
Aligerosque vagos studio coluisse procaci.*

Templum ejus memorat Strabo, ubi de hâc urbe agit, libro toties citato. καὶ ἱερὸν δεξαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης. *Et templum antiquum Paphiæ Veneris. Virgilius, de Venere loquens, Æneid. I.*

*Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revisit
Lata suas: ubi templum illi, centumque Sabæo
Thure calent aræ.* ———

Ipsa Venus apud Claudianum, De nupt. Hon. & Mar.

Te propter Paphias ædes, Cyprumque, reliqui.

Et oraculum item illic. Suetonius, in Tito, cap. v. *Aditoque Paphiæ Veneris oraculo, dum de navigatione consulit, etiam de Imperii spe confirmatus est. Atque inde Tacitus intelligendus, Hist. lib. II. Tantum Cinyrades sacerdos consulitur. Ac templum quidem, conditum fuit ab Aeria; sive, ut recentiores tradunt, Cinyra. Tacitus, Hist. lib. II. Templum Paphiæ Veneris, inclytum per indigenas, advenasque Conditorem templi, vetus memoria Aëriam: fama recentior, tradit, à Cinyra sacratum templum. De Aëria, etiam ait Annal. I. Cyprii tribus delubris: quorum vetustissimum Paphiæ Veneri*

neri auctor Aërias posuisset. Eratque id longè celeberrimum. Plinius, lib. II. cap. xcvi. *Celebre fanum Veneris habet Paphos.* Beda, Denom. loc. in Act. Apost. *Paphus, civitas maritima, in Cypro insulâ, Veneris quondam sacris, carminibusque Poëtarum, famosa.* Ac visebatur, ab indigenis, exterisque. Habes in citatis statim verbis Taciti. *Templum Paphiæ Veneris inclytum, per indigenas advenasque.* Indicatque Apuleius, cum id desiisse dicit, Miles. lib. IV. *Paphum nemo, ad conspectum deæ Veneris, navigabat.* Inde Veneris habitaculum à Phurnuto appellatur, ubi de illâ agit, lib. De Nat. Deorum. Ἡ δὲ Πάφος, ἴδιον αὐτῆς εἰρητήριον ἐστὶ, Παφίης λεγομένης. *Paphus verò, proprium ejus habitaculum est, Paphiæ dictæ.* Et erant etiam aræ plurimæ. Vidimus, in citatis statim Virgilii verbis.

— ubi templum illi, centumque Sabæo

Thure calent aræ. —

Et Statius, de Venere loquens, Theb. lib. V.

Illæ Paphum veterem, centumque altaria, linquens.

Unam memorat Homerus, Odyss. 9.

Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομυδῆς Ἀφροδίτῃ,
Ἔς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυῆας.

*In Cyprum verò venit risu gaudens Venus,
In Paphum, ubi illi fanum, & ara odora.*

Iterum, Hymno in Venerem.

Ἔς Κύπρον δ' ἐλθῶσα, θυώδεα νηὸν ἔδωκεν,
Ἔς Πάφον, ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης.

*In Cyprum autem cum venisset, odoriferum templum ingressa est
Paphi, ubi illi templum est, & ara odora.*

Quæ loca respexit Etymologici Auctor, in κύπρις. πολὺ δὲ μάλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ἣ βωμός τε θυῆας αὐτῇ, Παφίῃ ἐλέγετο. Multò verò magis à Papho, ubi ara illi odora, Paphia diceretur. Erat etiam, in quam nunquam impluebat. Plinius, loco citato. *Celebre fanum habet Veneris Paphos, in cujus aram quandam non impluit.* Tacitus, plures tales refert, Hist. lib. II. *Ignem puro altaria adolentur; nec ullis imbris, quanquam in aperto, madescunt.* Erat autem Venus ea, non Vulgaris, sed Cælestis. Apuleius, Miles. XI. *Seu tu Cælestis Venus, quæ, primis rerum exordiis, sexuum diversitatem, generato*

nerato Amora sociasti: & æternâ sobole genere humano propagato, nunc circumfluo Paphi sacrario coleris. Et quidem cultu à Syriis tradito. Pausanias, in Atticis. Πλησίον ἢ ἱερὸν ἔστιν Ἀφροδίτης Οὐρανίας. πρώτοις ἢ ἀνθρώπων Ἀσσυρίοις κατέστη σέβειν τὴν Οὐρανίαν· μετὰ ἢ Ἀσσυρίους, Κυπρίων Παφίοις, καὶ Φοινίκων τοῖς Ἀσκάλωνι ἔχουσιν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. Propè est fanum Veneris Cælestis: quam primi omnium Assyrii coluere: à quibus inter Cyprios Paphii, cum Phœnicibus, qui inhabitant Ascalonem Palæstinæ. Immo Veneris hoc templum, ad ejus, quod in Ascalone erat, imitationem, factum fuisse, dicit Herodotus, lib. I. οἱ γὰρ, ἐπεὶ περ ἀναχωρέοντες ὁπίσω, ἐβόοντο τὴν Συρίαν ἐν Ἀσκάλωνι πόλιν, τῇς περ ἐν Σκυθίων παρελθόντων αἰσινέων, ὁλίγοι πρὸς αὐτῶν ὑπολειφθέντες, ἐσύλησαν τὴν Οὐρανίαν Ἀφροδίτην τὸ ἱερὸν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος ὁρίσκω, πάντων δεχαιότατον ἱερὸν, ὅσα ταύτης τὴν θεῶν. καὶ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱερὸν, ἐνδεσπὺν ἐρένο· ὡς αὐτοὶ λέγουσι Κύπριοι. Hi verò regredientes, cum in urbem Syriæ Ascalonem pervenissent, plerisque, nullo illato damno prætergressis, pauci quidam ex iis relictæ, Veneris Uraniæ fanum spoliârunt, omnium, quantum quidem intelligo, hujus deæ templorum vetustissimum. etenim, quod in Cypro templum, inde factum est: uti Cyprii ipsi dicunt. Tacitus Aëriam vocatam dicit, Hist. lib. II. Conditorem templi, regem Aëriam vetus memoria: quidam, ipsius deæ nomen id perhibent. Ubi tamen, ex codicibus manuscriptis Uranium Alciatus legit, vir insignis. Itaque Urania Venus, etiam secundum Tacitum, dicta fuerit. Ac plurimæ certè illic opes, & donaria regum item antiquorum. Tacitus ibidem, de eodem. Spectatâ opulentiâ, donisque regum: quæque alia latum antiquitatibus Græcorum genus incertæ vetustati affingit. Pausanias, in Arcadicis. Ἔστι δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ τὴν Ἐρυκίαν (Ἀφροδίτης) ἱερὸν, ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἐρυκῇ, ἀγνώστῳ τὸν τε ἐκ παλαιότητας, καὶ ἐκ ἀποδείον πλάττω τὸ ἱερὸν ἐν Παφῷ. Est enim & in Sicilia Erycinæ (Veneris) fanum, in subjecto Eryci agro, jamdudum sanctissimum, neque opibus fano, quod est Paphi, inferius. Erat verò structura ejus peculiaris, & ab aliis diversa. Indicat Tacitus, loco citato. Atque illum cupido incessit, adeundi visendique templum Paphiæ Veneris, inclytum per indigenas, advenasque. Haud fuerit longum initia religionis, templi situm, formam deæ, neque enim alibi sic habetur, paucis differere.

CAP.

C A P. XVI.

Simulacrum deæ, mirâ formâ: nempe metæ, aut umbilici. Philostrati locus explicatus, & ostensus interpretis error. Erant verò illic plura: quorum unum ab Herostrato quodam emptum, Naucraticumque inde abductum. Sacra illi thure facta: vasque, in quo illud positum, Κι-χνηδὲς dictum. Ovidii locus illustratus: & confusio quædam Taciti indicata.

Vidimus templum: nunc & simulacrum ejus videamus. Illud quoque, sicut istud, mirâ formâ, neque alibi usitatâ. Tacitus, in citatis verbis. *Haud fuerit longum, initia religionis, templi situm, formam deæ, neque enim alibi sic habetur, paucis differere.* Ac post eâ dicit, metæ instar id fuisse. *Simulacrum deæ, non effigie humanâ; continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum, metæ modo, exsurgens: & ratio, in obscuro.* Et observa, quandam ceu pyramidis formam. Itaque & Maximus Tyrius, Dissert. xxxviij. Παφίῳ μὲν, ἢ Ἀφροδίτῃ θεῇ ἡμᾶς ἔχει· τὸ δ' ἄγαλμα, ὅν αὖ εἰκότως ἄλλω τῷ ἢ Περσεμίδι λούει. *Apud Paphios quidem, Venus colitur: verum ejus simulacrum, nulli alteri rei similem, quàm pyramidi albæ, dixeris.* Quidam, etiam umbilico similem tradunt, sicut hi, quos dixi, metæ. Utramque sententiam refert Servius, ad Æneid. lib. I. *Apud Cyprios Venus in modum umbilici, vel, ut quidam volunt, metæ, colitur.* Philostratus, simpliciter dicit, ἐδῶ ξυμβολικῶς ἰδρυμένον, *simulacrum enigmaticè dedicatum; id est, uti habet Tacitus, in citatis antè verbis, cujus ratio in obscuro, & vix conjecturâ aliquâ assequenda.* Ecce verba, in Vitâ Apollonii, lib. III. cap. xvj. Νεὴς τε Πιπυχόντες, προσπλεύσαντες Κύπρῳ καὶ τὴν Πάφον· ἐπὶ δ' Ἀφροδίτης ἐδῶ, ὃ, ξυμβολικῶς ἰδρυμένον, θαυμάσιον τὸ Ἀπολλωνίων. *Navemque navetos, in Cyprum adnavigasse, juxta Paphum: ubi Veneris simulacrum, dedicatum enigmaticè, Apollonium admiratum esse. Non rectè interpres eruditus vertit; ubi præclarum est Veneris templum, quod, ex collatitiis pecuniis exstructum, admiratus est Apollonius.* Erant autem plura: unumque ex his Herostratus quidam emit, Nau-
craticum.

cratimque abstulit, Olympiade XXIII. Polycharmus Naucratis, libro De Venere; cuius hoc fragmentum exstat, apud Athenæum, lib. XV. καὶ ὅτι τὴν τρίτην πρὸς τὴν ἑκαστὴν Ὀλυμπιάδα, ὁ Ἡρόστρατος, πολίτης ἡμέτερος, ἐμπορίᾳ χρώμενος, καὶ χώραν πολλὰν περὶ πλείων, πρὸς ὧν ποτὶ καὶ Πάφῳ τῷ Κύπρου, ἀγαλμαῖον Ἀφροδίτης στήλαιον, δεχαῖον τῇ τέχνῃ, ἀνίστατο καὶ ἤν φέρων εἰς τὴν Ναύκραν. Vigesima tertia verò Olympiade, Herostratus, civis noster, mercaturam exercens, multasque regiones circumnavigans, cum quando Paphum Cypri appulisset, imagunculam Veneris, palmæ magnitudine, opere vetusto, emit, abiensque Naucratis deportavit. Sacra illi faciebant tantum thure; ut est videre apud Virgilium, Æneid. I.

*Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revist
Læta suas: ubi templum illi, centumque Sabæo
Thure calent aræ.*

Et apud Horatium, lib. I. Od. XXX.

*O Venus, regina Gnidi, Paphique,
Sperne dilectam Cyprum, & vocantis
Thure te multo Glycæræ decoram
Transfer in ædem.*

Hinc quoque βωμός τις, ara odorata, tribuitur illi ab Homero, Odyss. 9.

*Ἡ δὲ ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομειδής Ἀφροδίτη,
εἰς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε τις.
In Cyprum verò venit risu gaudens Venus,
In Paphum: ubi illi fanum, & ara odora.*

Vasque, in quod thus injectum, κιχηπὲς illis dicebatur. Hesychius. κιχηπὲς, εἰς ὃ ἐμβάλλεται λίβανως, κύπελοι. Cichetus, in quod thus injicitur, Cyprii. Sed Ovidius, præter thura, etiam hostias illic immolatas ait, Met. lib. X.

*Festa dies Veneris, totâ celeberrima Cypro,
Venerat: & blandis indutæ cornibus aurum,
Conciderant ictæ niveâ cervice juvencæ:
Thuraque fumabant.*

Nec id nobis adversatur, alibi in Cypro factum, nondum conditum Papho, uti clarum ex sequentibus. Sed quid Tacito faciemus,
G qui

qui contrarius sibi ipse? Ecce enim, Hist. lib. II. *Hostiæ, ut quisque vovit: sed mares deliguntur. Certissima fides hædorum fibris. Sanguinem aræ offundere vetitum: precibus, & igne puro, altaria adolentur.* Hostias mactatas dicit, easque mares: & præcipuè ex his hædos. inde ait; nefas fuisse, effundere sanguinem; sed precibus, & puro igne, id est, thure, adolere consuevisse. Non concilio.

C A P. XVII.

Condito à Cinyra templo, sacra intulit Cilix Tamiras: unde pactum, ut ex posteris utriusque sacerdotes caperentur: quorum illi κινυράδαι, isti ταμιράδαι dicti. quanquam postea jus suum Tamiradæ in Cinyradas transtulere. Hesychii locus emendatus, ut & Taciti. Sacerdotii quoque dignitas: unde Ptolemæum illo honaratum Cato voluit.

Condito à Cinyra templo, sacra illi, quæ jam dixi, constituta: Quæ quòd Thamyras è Ciliciâ intulisset, convenere inter sese, ut ex posteris utriusque sacerdotes caperentur: quorum illi κινυράδαι, isti ταμιράδαι dicti. Tacitus, Hist. lib. II. *Fama recentior tradit, à Cinyrà sacratum templum; sed scientiam artemque aruspicum accitam, & Cilicem Thamyram intulisse. atque ita pactum, ut familiæ utriusque posterì cæremoniis præsiderent.* De Cinyradis, sic Hesychius. κινυράδαι, ἱερεῖς Ἀφροδίτης. κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνακῆς παῖς, βασιλεὺς κυπρίων. Cinyradæ, sacerdotes Veneris. Cinyras, Apollinis & Pharnacæ filius, rex Cypriorum. Malè scribitur; κινυράδαι, & κινύρας. De Tamyradis, idem alibi. ταμιράδαι, ἱερεῖς Ἰνέας, ἐν κύπρῳ. Tamiradæ, sacerdotes quidam, in Cypro. Sed notandum, quod ibi scriptum ταμιράδαι, per T. & I. non per Θ. & ρ. Ac scriptura ista vera est: & in Tacito rescribendum planè cenfeo, *Cilicem Tamiram*, ex antiquâ lectione, quæ habebat, *cilicentam miram*: ut Beatus Rhenanus, vir doctrinâ perinsigni, in suis ad hunc locum Notis, testatum facit. Eodem modo neque rectè Cinyras, & Cinyrades, ibi scribitur: cùm deberet, Cinyras, & Cinyrades:

rades : uti à me exhibetur. Postea cessere jure suo Tamiradae , & in Cinyradas illud transfutare. Tacitus , loco citato. Ita pactum , ut familiae utriusque posterì cæremoniis præsiderent. Mox , ne honore nullo regium genus peregrinam stirpem antecelleret , ipsâ , quam intulerant , scientiâ hospites cessere. Tantùm Cinyrades sacerdos consue- litur. Itaque solius Cinyrae , in his sacris , meminit Pindarus , Pyth. Od. II.

Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ρῳ πολλὰ κίς Φᾶμα Κυπρίων ,
τὸν δὲ

χρυσοχαίτας προφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων ,
ιερέα κτίλον Ἀφροδίτης.

*Resonant quidem circum Ciny-
ram sæpè sermones Cypriorum ,*

quem

*auricomus propense
dilexit Apollo ,*

sacerdotem primum Veneris.

Ubi Scholiastes. Ἐγένετο ὁ (ὁ Κινύρας) βασιλεὺς τῆς Κυπρίων , καὶ ἱερεὺς τῆς Κυπρίας Ἀφροδίτης. ἀφ' οὗ οἱ ἐν Κύπρῳ Κινυράδαι τῇ θεᾷ ἀνιέρωντο. *Erat verò (Cinyras) rex Cypriorum , & sacerdos Veneris Cypriæ : à quo Cinyradae in Cypro dea sunt consecrati. Erat verò Veneris illud sacerdotium opulentum , & inprimis honoratum , ceu familiae regiae proprium : ideoque id in regem Ptolemæum , honoris causa , voluit conferre Cato. Plutarchus , in illius Vitâ. κανίδιον δὲ ἵνα τῆς Φίλων προπέμψας εἰς Κύπρον , ἔπειθε τὸν Πτολεμαῖον ἀνδρὶ μάχης εἶκιν , ὥς ἔπερημάτων , ἔπειθ' ἡμῶς , ἐνδεᾶ βιωσάμενον. ἱερωσύνῳ γὰρ ὡπλίσθη ἐν Πάφῳ θεᾷ δώσειν τὸ δῆμον. Per Canidium , quendam amicorum , quem præmisit in Cyprum , egit cum Ptolemæo Cato , uti sine pugna cederet : ceu nec inops vitam acturus , neve etiam inhonoratus. etenim daturum ipsi populum esse sacerdotium Veneris Paphiæ.*

CAP. XVIII.

Malo eversâ, cives ejus huc translati à Ptolemæo. Terræmotu sæpè vexata, ac vastata: nequicquam instaurante Augusto, qui & à se voluit Augustam dici. Vaticinia Sibyllina. Cùm reducta insula in potestatem populi Romanis esset, hîc proconsul sedem habuit. Seculo superiore qualis ejus status fuerit.

Postquam verò templum Veneris, aras, sacra, sacerdotes, memora-
vi, reliqua porro, quæ ad urbem totam pertinent, explicabo. Civi-
bus, auxit, Malo eversâ, Ptolemæus; uti supra, cùm de eâ urbe agerem,
indicavi, cap. xij. Sed à terræmotu magnum sæpè detrimentum passa
est. Seneca, Epist. XCI. *Cyprum quoties vastavit hæc clades? quoties
in se Paphus corruit?* Et Nat. Quæst. lib. VI. cap. xxvj. *Sic Paphos
non semel corruit.* Hieronymus, in Vitâ Hilarionis monachi. *Ingressus
ergo Paphum, urbem Cypri, nobilem carminibus poëtarum, quæ fre-
quenter terræ motu lapsa, nunc ruinarum tantum vestigiis, quid
olim fuerit, ostendit.* Beda, De nom. loc. in Act. Apost. *Paphus,
civitas maritima in Cypro, Veneris quondam sacris, carminibusque
poëtarum, famosa, frequenti terræ motu lapsa, nunc ruinarum tan-
tum vestigiis, quod olim fuerit, ostendit.* Subventum ei ab Augusto,
qui pecuniam instaurandæ est largitus, & Augustam à se dixit, anno
urbis conditæ DCCXXXIX. Dion Cassius, in ejus anni rebus
gestis, lib. LIV. Παφίους τε, σεισμοῖς πονήουσι, ἢ χερήματα ἐχαρίζουτο,
καὶ τὸ πλὴν ἀϋγασαι καλεῖν καὶ δόγμα ἐπέτευσεν. *Paphiis, terræ motu
afflictis, pecunias est largitus, urbemque edicto appellari Augustam
jussit.* Verùm alii terræmotus infecuti postea totam everterunt; ut
vestigiis ruinarum tantum ostenderet, quid fuisset: ut apparet ex ci-
tatis Hieronymi, ac Bedæ, verbis. Ac Sibylla, id futurum, olim
etiam prædixerat. En oraculum, inter alia Sibyllina, lib. IV.

Καὶ τότε δὴ Σαλαμίνα Πάφον θ' ἅμα σεισμός οὐλέσσει.

Ac tunc sanè Salamina, Paphumque, simul terræmotus perdet.

Et lib. V.

Κύπρος δ' ἐξεί μερὰ πῆμα,

Καὶ

καὶ Πάφῳ αἰετὶ δεινὸν μόνον. ———

————— *Cyprus verò habebit magnum damnum ,
Et Paphus incurret grave fatum.* ———

Ac, redactâ in potestatem populi Romani insulâ, hîc proconsul, tanquam in præcipuâ urbe, domicilium suum habuit. Colligi ex Euangelistâ Luca potest, Act. cap. xij. Ἐκεῖν τε ἀπέπλευσεν εἰς Κύπρον. καὶ, ἡρώδης ἐν Σαλαμῖνι, κατήγελλον τὸ λόγον ὅτι ἦεν τὸ σωαγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων. εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην τὸν κηρύττην. διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄρχιεπίσκοπος Πάφῳ, εὐρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαριεσῆς· ὃς ὡς οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων, Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Et inde abnavigârunt in Cyprum, quumque devenissent Salamina, annuntiârunt sermonem Dei in synagogis Iudæorum. habebant autem et Joannem ministrum. ac, peragratâ insulâ usque Paphum, invenerunt quendam magum pseudopphetam Iudæum, cui nomen Bariesus: qui erat cum proconsule, Sergio Paulo, viro prudente. Quo se modo proximo habuerit seculo, exponit Bartholemæus Saligniacus, Itinerarii sui Tomo IV. cap. vj. Paphos, ruinis plena videtur, templis tamen frequens: inter quæ Latina sunt præstantiora, in quibus ritu Romano divina peraguntur, et Gallorum legibus vivitur. Olim verò, & tota Cyprus ejus nomine appellata. Æthicus, in Cosmographiâ, ubi de insulis Oceani septentrionalis. Item Cypros, vel Paphos. Antoninus, in Itinerario. Insula Cyprus, sive Paphus, Veneri consecrata, in Carpathio mari. Isidorus, Orig. lib. XIV. cap. vj. Cyprus insula, à civitate Cypro, quæ in eâ est, nomen accepit. Ipsa est et Paphos, Veneri, consecrata. Honorius, De Imag. Mundi, lib. I. cap. xxxiv. In mediterraneo mari est Cyprus insula, contra Syriam, à Cypro civitate dicta, Hæc et Paphus, à civitate ejusdem nominis.

C A P. XIX.

Columbæ apud Paphios eximiæ: ut lactucæ, et fœniculum, ac myrti. Pondus illic, Πέλεκυς dictum, et Ἡμιπέλεκκον. Μασός, poculi genus. Medimnus, diversus à Salaminio. Vocabula quædam, Paphiis peculiaria. Paphus nova, sexaginta stadiis à vetere distans. Portus etiam ibidem, et templum Veneris, ac panegyris celeberrima. Pausaniæ error

G 3

in-

indicatus. Nicocles, ejusque filii, & in illis admiranda. Tychicus martyr, atque septem Macchabæi: & eorum item sanum, in sacella totidem distinctum. Pegæ, Megarensium colonia.

Columbæ hîc eximiæ commemorantur. Martialis, lib. VIII. epigramm. XXVIII.

Spartanus tibi cedit olor, Paphiæque columbæ.

Serenus Samonicus, lib. De Medicinâ, cap. xl.

Atque fimum Paphiæ pariter compone columbæ.

Et lactucæ. Columella, ubi de lactucâ agit, lib. X.

Cypros item Paphio quam pingui nutrit in arvo.

Idem etiam observare est apud Suidam, & Hesychium, in Ἀδωνίδῳ κῆποι: ubi & foeniculum commemoratur. Item myrti. Statius, Theb. lib. IV.

— *hi Paphias myrtos à stirpe recurvant:*

Et pastorali meditantur prælia trunco.

Pondus illic, decem minarum, Πέλεκυς quod dicebatur: ut dimidium, ἡμιπέλεκυν. Hesychius. ἡμιπέλεκυν, τερμναῖον, ἢ πετραμναῖον, ἢ πεντέμνην. τὸ δὲ δεκάμνην, πέλεκυς καλεῖται ὡς Πάφιοις. *Semipelecum, trium, quatuor, aut quinque minarum: nam decem minarum pondus, pelecys vocatur apud Paphios.* Erat & poculi genus quoddam, μασις dictum. Athenæus, lib. XI. μασις. Ἀπολλόδωρος ὁ κυρτωαῖος, ὡς Πάμφιλος φησι, Πάφιος τὸ ποτήριον ἔτω καλεῖν. *Mastus.* Apollodorus Cyrenæus, ut tradit Pamphilus, ait, Paphios ita poculum appellare. Medimnus, cum apud Salaminios, quinque modios contineret, apud Paphios, quatuor tantum cum dimidio continebat. Epiphanius De pond. & mens. μέδιμνον ὃ παρ' αὐτοῖς τοῖς κυρτοῖς, διάφορον. τὸ δὲ μέδιμνον Σαλαμίνοι, εἶπεν Κωνσταντῖος, ὅτι πέντε μοδίων ἔχουσι Πάφιοι, καὶ Σικελοὶ, ποσάρων ἡμῖν μοδίων αὐτὸν μετρεῖσιν. *Medimnus verò, apud eosdem Cyprios, est diversus. Medimnum enim Salaminii, seu Constantii, quinque modiorum habent: Paphii verò, Siculique, quatuor modis, ac dimidio, eum metiuntur.* Quin vocabula etiam peculiaria quædam habebant. Ex quibus ista exstant in Hesychii glossis. ἐπίκρονον. Ἐς πρὸ ἑρπες: Εὐτρόσ-σταχ. Ζάβαθ. Ζάλματ. Θορένας. Ἰγία. Ἰμίτερον. Ἰμπάπειον.

Κά-

κάβει. κάβλη. κακκῆναι. καλέχες. κάπαι. κάρραζον. κατέρειαι. κίβον. κιδνόν. κορζία. κύβ. λιμύ. μοχοί. Σάπι. Σῆς. Σία. ῥῆσις. Sed, ut puto, hæc communia utrique Papho, uti alia, quando ita indistinctè proferuntur. Nam & nova Paphus erat, ab hâc vetere distans stadia sexaginta; condita ab Agapenore, ferè circà idem tempus; scilicet Apagenore, qui, ab Ilio reversus, istic urbem nominis ejusdem condit: à quâ pompæ, viris simul fœminisque, undequaquē confluentibus, ad antiquam ducebantur. Strabo, lib. XIV. εἰς ἡ Πάφον, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὐκατισκιδάμενα. διέχεται περὶ τῆς σταδίων ἐξήκοντα τὴν Πάφον Πάφον καὶ παλαιὰ γινώσκουσιν διὰ τὸ ὅτι ταύτης κατ' ἐπὶ τὴν Πάφον Πάφον ἄνδρες ὁμῶς γυναιξίν, ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Inde Paphus, ab Agapenore condita, portum habens, & templa, benè structa. Distat verò à vetere Papho terrestri itinere stadiorum sexaginta: & per eam viam solennes pompæ ducuntur ad veterem Paphum, viris simul, & mulieribus, ex aliis urbibus convenientibus. Hanc ipsam panegyryn, ut existimo, designat Ovidius, Metam. lib. X.

Festa dies Veneris, totâ celeberrima Cypro Venerat. —

Et Terentius, Adelph. Act. II. Sc. II.

— hinc alia, quæ porto Cyprum.

Nisi eò ad mercatum venio, damnum maximum est.

Ubi Donatus. Hanc insulam posuit poëta, vel quod Veneri sacra sit, vel quod mercatus in eâ sit. De Agapenore conditore, est Pausaniæ quoque locus, in Arcadicis. Ἰλίου τὴν ἀλῆσιν, ὁ πῶς ἔλθῃσι καὶ τὴν Πάφον οἰκαδὲ Ἰππύροδον Χαιμῶν Ἀγαπήνορος, καὶ τὸ Ἀρκάδων ναυτικόν, κατήνεγκιν ἐς Κύπρον καὶ Πάφον τε Ἀγαπήνωρ ἐγένετο οἰκιστής, καὶ τὸ Ἀφροδίτης κατεσκευάσθη ἐν πόλει Πάφον τὸ ἱερόν. Τέως ἡ θεὸς ὤρετο Κυπρίων ἡμᾶς εἶχεν ἐν Γόλγοις καλεσμένῳ χωρίῳ. Ilio verò capto, quæ Græcos, domum redeunt, oborta tempestas dissipavit, Agapenorem, & classem Arcadicam, in Cyprum appulit: ac Paphum Agapenor condidit, Venerique in urbe Papho templum struxit: cùm ad illud usque tempus apud Cyprios dea Golgis, quod tunc urbis nomen erat, coleretur. Sed, Pausaniæ anne ratio satis constat, qui ad illud usque tempus Golgis tantum cultam esse Venerem dicit; cùm jam antè, quanquam certè

haud

haud ita multo, in antiquâ illa Papho, posito à Cinyra templo, ut ostendi, coleretur? Certè errat. Paphius erat, sed, ex utrâ urbe, incertum, Nicocles ille, filique item ejus, de quibus mira narrat Plinius, lib. XI. cap. xxxvij. *Timarchus, Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillarum. Frater ejus, non mutavit priores, ideoque prætrivit.* Paphi quoque, in utrâ, pariter est incertum, martyr factus fuit Tychicus, Pauli Apostoli discipulus, die Aprilis XXIX. Martyrologium, in diei hujus Sanctis. *Apud Paphum in Cypro Tychici, discipuli beati Pauli apostoli.* Uuardus, in eodem Martyrologii sui die. *Apud Paphum Tychici diaconi, sancti Pauli discipuli.* Ado. *Apud Paphum, Tychici, Apostolorum discipuli.* Erat quoque fanum martyrum Macchabæorum subterraneum, septem sacellis distinctum. Saligniacus, ubi de Cypro agit, Itinerarii sui Tom. IV. cap. v. *Alia civitas in hoc regno antiquissima, atque metropolis, Paphos dicitur, vetustissimis auctoribus celebrata; in quâ septem fratres Macchabæi, unâ cum matre, inclyto martyrio coronati sunt. Nos autem hoc fanum subterraneum, in honore martyrum septem sacellis distinctum, multâ devotione ingressi sumus. Meminit verò novæ Paphi etiam Plinius, lib. V. cap. xxxj. & Ptolemæus in urbibus Cypri, versus occidentem sitis. Finiam caput, cùm de Pegis unum addidero: de quibus sic ait Stephanus. Πηγάς, περιούσια Μεγαρέων ἐστὶν ἡ πόλις ἐν Κυρηνίᾳ τὸ Κύπερον. Pegæ, habitatio Megarensum. Est verò & urbs Cyreniæ Cypri.*

C A P. XX.

Salamis: à Teucro condita. Acconis locus emendatus. Messallæ Corvini error ostensus. Salamis Vera, quæ poëtis. Postea Constantia dicta. Constantini Porphyrogenetæ locus restitutus. Ejus pars, Corone dicta.

Salamis. In orientali insulæ parte memoratur Ptolemæo, Geogr. lib. V. Condita autem est à Teucro, cùm is, à patre Telamone domo ejectus, in Cyprum appulisset. Æschylus, Persic.

KV-

Κυπρίας τε πόλεις,
 Πάφον, ἠδὲ Σόλους,
 Σαλαμῖνά τε, τῆς
 Νῦν μαρρόπολις
 Τῶν δ' αἰλία συναγμάτων.
 Cypriasque urbes,
 Paphum, aut Solos,
 Salaminaque: cujus
 Nunc metropolis

Horum causa est gemituum.

Ubi Scholiaſtes. Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ Φησὶν ἢ ἡ μητρόπολις, ἢ ἐν τῇ Ἀττικῇ δηλαδὴ, ἡμῖν αἰλία ἐστὶ τῶνδε τῶν συναγμάτων. ἀπικεῖ γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖναι τῇ ἐν Ἀττικῇ. Φασὶ γὰρ, ὅτι, ὅτε Ἄϊας ἀντόχερος γεγονότος, ὁ Τεῦκρος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, ἐν τῇ Σαλαμῖνι, τῇ αὐτοῦ πατρίδι, ἀπελθὼν, σὺν ἰδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλλ' ἐδιώχθη διὰ τὴν Σαλαμῖνιν, ὥς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄϊαντα κωλύσας, σφαριδομήδρον ὑφ' αὐτοῦ. καπελθὼν ἔν, ἐν τῇ Κύπρῳ ἀνεδείμαλτο πόλιν, καὶ ταύτῃ καλέσας Σαλαμῖνα, ἐπ' ἐνόμαζεν τὴν ἐν Ἀττικῇ. Salaminem, quæ in Cypro est, inquit: cujus metropolis, quæ in Atticâ videlicet, nobis horum gemituum causa. Nam colonisunt Atticæ Salaminis ii qui Cypriam incolunt. Tradunt enim, cùm se Ajax occidisset, Teucrum, ejus fratrem, Salamina in patriam suam reversum, minimè à patre admissum Telamone, sed ejectum Salamine, eò quod Ajacem fratrem, manus sibi illaturum, minimè prohibuisset. Itaque digressum, urbem in Cypro condidisse, ac dixisse Salamina, de ejus nomine, quæ in Atticâ. Vellejus, lib. I. Teucer, non receptus à patre Telamone, ob segnitiam non vindicatæ fratris injuriæ, Cyprum appulsus, cognomine patriæ suæ Salamina constituit. Horatius, lib. I. Od. vij.

Nil desperandum Teucro duce, & auspice Teucro.

Certus enim promisit Apollo,

Ambiguam tellure novâ Salamina futuram.

Ubi Acron. Ambiguam. Duplicem. vel, quod una in Cypro, altera in Thraciæ regione esse dicitur: vel, quod unâ pulsus est, alteram condidit. Ubi manifestum mendum, ac scribendum: altera in

H

At-

Atticæ regione. Porphyrius, ibidem. *Ambiguum Salamina, nunc duplicem intelligemus: quoniam alteram Teucer in Cypro insulâ condidit, patriâ à Telamone patre ejectus.* Hoc constanter omnes quoque alii Auctores dicunt: Strabo, lib. xiv; Euripides, Helena; Isocrates, in Nicocle: & Euagora; Justinus, lib. xlv. Nonnus, Dionys. lib. xij; Servius, ad Æneid. i. Eustathius, ad Iliad. β'. Itaque manifestus est error Messallæ Corvini, qui in Sidoniâ conditam à Teucro, dicit, lib. De Augusti progenie. *Teucer, qui, patriâ profugus, in Sidoniâ alteram Salaminam condidit.* Quia verò Cypria illa, in quâ patriam sibi restitutam fingeret, Atticæ quasi simulacrum quoddam esset; unde *Ambigua* ab Horatio, in citatis statim verbis, appellatur; illa Attica à poetis *Vera* dicitur. Lucanus, lib. iij.

Tresque petunt veram credi Salamina carinæ.

Seneca, Troadibus.

Nunquid Ajacis Salamina veram?

Manilius, lib. v.

Vera Syracusis Salamis non merget Athenas.

Postea Constantia dicta est. Stephanus. *κωνσταντία, ἡ ἐν κύπρῳ Σαλαμίνις.* Constantia, Salamis Cypri. Hieronymus, in Epitaphio Paulæ. *Vidit admirabiles viros, Christique pontifices, Paulinum, Antiochenæ urbis episcopum; & Epiphanium, Salaminæ Cypri, quæ nunc Constantia dicitur.* Beda, De nom. loc. in Act. Apost. *Salamis, civitas in Cypro insula, nunc Constantia dicta.* Suidas. *ἐπιφάνιον, κωνσταντίας τὸ κύπερον ὑπὸ τοῦ Ἰπποκρίτου, τὸ πρῶτον Σαλαμῖνιον.* Epiphanius, Constantiæ Cypri episcopus, quæ prius Salamis appellata. Restituendum istud nomen Constantino Porphyrogenetæ, Them. lib. I. cap. xv. *ἐπερχία κύπερον τὸ νῆσος, ὑπὸ Κοισιλάριον, πῦρτι βεβλῶται. πόλεις, δεκαπέντε. κωνσταντία, μητρόπολις. κίλιον. ἄμαθες. κυρήνεια. πάφον. ἄρσινον. σόλοι. λάπιθον. κέρμια, ἡπὶ Λευκασίᾳ. κυθήρεια. τάμασον. κούριον. νέμεβον. τέρμυθον, ὅθεν ὁ ἄγιος Σπυρίδων. κάρπασον.* Præfectura Cypri à consulari administrata fuit. Urbes, quindecim. Constantia, metropolis. Citium. Amathus. Cyrenæa. Paphus. Arsinoë. Soli. Lapithus. Cermia, sive Leucusia. Cytherea. Tamafus. Curium. Nemebus. Trimythus, è quâ erat

erat sanctus Spirydon. Carpasus. Hodie ejus nomen editur mutilum. Κωρσεντ. *. Et sic passim nominatur, apud Scriptores posterioris ævi. Ejus pars, κορώνη dicta. Stephanus. Ἐστὶ καὶ κορώνη μὲν καὶ Σαλαμῖν, καὶ ἐκ Κύπρου. Est etiam Corone pars Salaminis, quæ in Cypro. Immo antiquitus, ut videtur, ita appellata fuit: posteaque, ductâ huc coloniâ, Teucer urbem ampliorem fecit, & à patriâ, uti dixi, Salamina nominavit. Certè, prius ita dictam, testis locuples est Porphyrius: qui & hominem ibi Agraulo, Cecropis filia, immolari solitum refert, De Abst. lib. II. Ἐν δὲ τῇ νῦν Σαλαμῖνι, πρὸς πρὸν δὲ κορωνίδι ὀνομαζομένη, μὲν κατὰ κυπρίους Ἀφροδίσιον, ἐν δὲ πρὸς αὐθροπῶν τῇ Ἀγραύλῳ τῇ Κέρκροπ. In eâ verò, quæ nunc Salamina dicitur, prius verò Coronis vocabatur, mense secundum Cyprios Aphrodisio, homo Agraulo, Cecropis filia, immolabatur. Quem Porphyrii locum repræsentant etiam Theologi Græci: Eusebius, De Præp. Evang. lib. IV. cap. xvj. Cyrillus contra Julianum, lib. IV. Theodoretus, Therapeut. lib. VII.

C A P. XXI.

Templum Jovis Salaminii, à Teucro structum. Eique homo immolatus, usque ad tempora Hadriani Imperatoris. Etiam Veneris, cognomento Prospicientis. Item alia, Palladis, Agrauli, & Diomedis, uno septo circumclusa. Homo Agraulo, inde verò Diomedis immolatus, usque ad Diphili regis tempora, qui mutavit; & constituit, uti bos immolaretur. Homo verò immolandus, ter cursu aram circumibat: hinc, percussus guttur hastâ à sacerdote, in pyrâ totus cremabatur. Locus, Διαιδότηλον dictus.

Erat illic Jovis Salaminii templum, quod à Teucro dedicatum. Tacitus, Annal. III. Cyprii tribus delubris: quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias, post filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris irâ profugus, posuissent. Ammianus Marcellinus, lib. XIV. Inter municipia crebra urbes duæ faciunt (Cyprum) claram; Salamis, & Paphus: altera, Jovis delubris; altera, Veneris templo insignis.

H 2

Et

Et homo illi immolatus, usque ad tempora Imperatoris Hadriani. Lactantius, lib. I. cap. xxj. *Apud Cypri Salaminem humanam hostiam Jovi Teucus immolavit, idque sacrificium posteris tradidit: quod est nuper, Hadriano Imperante sublatum.* Ac delubra certè Jovis, plura erant: ut videre est, in citatis Ammiani istis verbis. Fueritque hîc fortasse etiam delubrum Jovis πρὸ Πηνειῶς dicti. Hesychius. Πηνειῶν, ἡ δὲ ἐν Σαλαμῖνι. Epicænius, *Jupiter in Salamine.* Erat etiam Veneris, Prospicientis cognomento. Ovidius, *Metamorph. lib. XIV.*

*Neve ea ficta putes, dominæ sub imagine signum
Servat adhuc Salamis: Veneris quoque nomine templum
Prospicientis habet. —*

Lutatius, in Epitome. *Hæc autem, juvenis funus aspiciens, in saxum commutata est: ita ut apud Salaminios species ejus Prospicientis Veneris nomen acceperit.* Causam illic etiam utrobique habes, à duritie Anaxaretæ in Iphin, amatorem suum. Antoninus Liberalis, qui historiam eandem, sive fabulam commemorat, sed nominibus mutatis, (nam pro Iphi Arceophontem, & pro Anaxareta Arsinoën dicit,) Veneris, ejusque templi, nihil meminit. Vide illum, *Metamorph. cap. xxxix.* Erat quoque templum Palladis, & Agraui, & Diomedis, uno ambitu conclusum. Et Agraui quidem, homo immolabatur, usque ad Diomedis tempora, cui, commutato ritu, mox sacrificari coepit. Ritus verò immolandi, iste erat, ut qui immolandus foret, deducantibus adolescentibus, curreret ter circum aram: inde, hastâ à sacerdote in guttur adactâ, in exstructam pyram conjectus, integer comburebatur. Tenuitque consuetudo usque ad tempora regis Diphili; qui mutavit, ac deinceps bovem immolandum statuit. Porphyrius, *De Abstin. lib. II.* Ἐν τῇ τῆ νύν Σαλαμῖνι, πρῶτον ἡ κορωνίδι ὀνομαζομένη, μὲν καὶ Κυπρίης Ἀφροδίτῃ, ἐθύετο ἀνδρωπῶ, τῇ Ἀγχαύλῳ, τῇ Κέρροπῳ, καὶ Νύμφῃς Ἀγχαλίδῳ. καὶ δίδουε τὸ ἐθῶς, ἀλλὰ τῇ Διομήδῃ χρόνων. εἴτα μετέβαλεν, ὥστε τῷ Διομήδῃ τῇ ἀνδρωπῶν θύεσθαι. ὕφ' ἑνα ἡ περὶ βολον, ὅ, πρὸς Ἀθηνᾶς νεώς, ἐὶ δὲ τῇ Ἀγχαύλῳ, καὶ Διομήδῃ. ὅ ἡ σφαγιαστέον, ὑπὸ τῇ ἐφίβαν ἀγρόνῳ, ἵετ' ἐπὶ τῇ βαμὸν· ἐπειτα ὁ ἱερεὺς αὐτὸν λόγχῃ ἐπαίει καὶ ἔσμάχε, ἐὶ ἔτις αὐτὸν ἐπὶ τῷ νηοῦ εἶσεν πρὸς ἀλοκαὶ-
νίζον.

ἡζον. τοῦτον ὃ τ' ἱερὸν, Δίφιλον, ὃ τ' κύπερον βασιλῆος, κατέλυσε,
 καὶ πρὸς Σαλαμῖνος χερσὶν τοῦ θεολόγου, τὸ εἶδος εἰς βετυσίαν μεταστήσας.
 In eā verò, quæ nunc Salamina dicitur, prius Coronis appellata,
 mense, uti Cyprii nominant, Aphrodisio, Agraulo, Cecropis &
 Agraulidis nymphæ filiæ, homo immolabatur, qui quidem mos
 perseveravit usque ad tempora Diomedis. deinde ita est mutatus, uti
 homo Diomedī mactaretur. uno enim eodemque ambitu templum
 Palladis, & Agrauli, ac Diomedis, claudebatur. Qui autem im-
 molabatur, ab adolescentibus deductus, ter currebat circum aram;
 inde à sacerdote, hastâ in guttur adactâ, feriebatur: atque ita,
 super exstructam pyram coniectus, integer concremabatur. Institu-
 tum verò istud, Diphilus, rex Cypri, qui theologi Seleuci tem-
 pore fuit, commutavit, & immolari bovem iussit. Quæ totidem
 verbis habet Eusebius, De Præp. Evang. lib. IV. cap. xvj. & Cy-
 rillus, in Julianum, lib. IV. Ac concisè Theodoretus, Therapeut.
 lib. VII. Εἶτα λέγει (ὁ Πορφύριος,) ὡς καὶ ἐν Σαλαμῖνι τ' κύπερον ἀν-
 θρωπὸν ἐθύετο τῇ Ἀγρᾷ τῇ Κέκροπι. Inde dicit (Porphyrus,) *etiam apud Salaminam Cypri hominem immolatum esse Agraulo, Cecropis filiæ.* Erat item locus quidam juxta mare, Διανδτηρίων
 nuncupatus. Polybius, episcopus Rhinocururorum, in Vitâ Epi-
 phanii. Καταπλοσίντων ὃ ἡμῶν ἐν Κωνσταντίᾳ Ἰππὶ τῷ τόπῳ καλουμένῳ
 Διανδτηρίῳ, ἐξῆλθον οἱ ναῦται ἀπὸ τοῦ πλοῖος καὶ ἐκύκλωσαν τὴν πό-
 λιν, καὶ μετὰ Φωνῶν μεγάλων ἐκραζόν· αὐτοὶ ἀδελφοί, οἱ τὴν πόλιν αἰθρὸν
 μητρόπολιν Κωνσταντίαν κατοικοῦντες, κατέλθτε φασίν, ἵνα τὸ θεῖον, ἐν
 τῷ τόπῳ τῷ καλουμένῳ Διανδτηρίῳ καὶ λάβετε τὸ ἡμῶν λείψανον τοῦ ὁσίου
 πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίους. Cum autem Constantiam appulissimus, ad lo-
 cum, qui dicitur Dianeuterium, nautæ navi sunt egressi; & cir-
 cumeuntes urbem, magnâ voce clamaverunt: viri, qui populosam
 metropolim Constantiam inhabitatis, descendite, ajunt, ad mare,
 ubi locus Dianeuterium appellatus, & accipite pretiosas reliquias
 sancti patris nostri Epiphanii.

Erat urbs ampla, & potens; maximeque totius insulæ: & Bocaro fluvio perluebatur. A Cimone obsessa; sed non expugnata, propter insequentem pacem. Sub Romanis, graviter vexabant equites, duce Scaptio: qui discedere mox à Cicerone jussi. Sub Trajano, devastata à Judæis; ut sub Constantino Magno corruit ex terræ motu: ac Sibyllæ de hac ipsâ re oraculum. Obsessa à Marcionistis.

Erat verò urbs ut ampla, atque potens, ita quoque civibus frequens. Ac quod quidem civium frequentiam attinet, hinc πολύανδρον, multis viris habitata, à Polybio memoratur, in citatis statim verbis. οἱ τὴν πολύανδρον μητρόπολιν κωνσταντίαν καπιθεῖντες. Qui viris frequentem metropolim Constantiam inhabitatis. De magnitudine, & potentiâ, sunt hæc Diodori verba, lib. XIV. ἐβασίλευσε τὸ Σαλαμῖνον, μεγίστης ἔτης, καὶ δυνατωτάτης, τῇ ἐν Κύπρῳ πόλει. Regnum tenuit Salaminis, urbis maximæ, & potentissimæ, earum quæ in Cypro sunt. Et lib. XVI. οὗτοι μὲν ἐν κατὰ πλάσσειντες εἰς τὴν Κύπρον ὅθι τὴν μεγίστην τῶν πόλεων Σαλαμῖνα τὴν δύναμιν ἤραγον. Hi, cum primum in Cyprum trajecissent, statim copias ad Salaminam, urbium maximam, adduxere. Homero, εὐκλειδῆ, Benè condita, dicitur, Hymno in Venerem.

Χαῖρε θεὰ, Σαλαμῖνον εὐκλειδῆς μεδέουσα.

Salve dea, Salaminem benè conditam regens.

Perluebat eam Bocarus amnis ex Acamante monte profluens. Hefychius. Βόκαρος, ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τῆς Ἀκάμαιας ὄρους Φερσίδος. Bocarus, fluxius in Salamine, ex Acamante monte proveniens. Obsessa fuit à Cimone, Olymp. LXXXII anno iv. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XII. ἐπὶ τῇ πύτων Κίμων, ὁ τῇ Ἀθηναίων στρατηγός, θαλασσοκρατῶν, ἐχειροῦτο τὰς καὶ τὴν Κύπρον πόλεις. ἐν τῇ τῇ Σαλαμῖνι Περιοικῆς Φρουρᾶς ἔτης ἀξιολόγου, καὶ βελῶν, καὶ ὅπλων παντοδαπῶν, ἐλὼν σίπυ, καὶ τῇ ἄλλῃς ὡραιοτάτης, γεμούσης τῇ πόλει, ἔκρινε συμφέρειν ταύτῃ ἐκπολιορκῆσαι. ἔτω γὰρ ὑπελάμβανε μάλιστα τὴν τὴν Κύπρον πόλιν ῥαδίως κυριεύσειν, καὶ οὕτως Πέρσης κατα-

πλη-

πληζέσθαι, βοηθεῖν μὲν πῖς Σαλαμινίοις μὴ δυναμένους, ἀλλὰ τὸ θα-
 λαποκρατεῖν οὖν Ἀθηναίους, ἐγκαταλιπόντας ὃ οὖν συμμάχος κατὰ
 Φρονήσεσθαι. Horum tempore Cimon, Atheniensium ductor, maris
 imperium tenens, Cypri urbes in potestatem redigebat. Cum verò
 Salamina valido Persarum praesidio defenderetur, armorumque, &
 telorum omnis generis, ac frumenti, rerumque aliarum, copià re-
 ferta esset, eam ipsam expugnare è re censuit. Illo enim pacto maxi-
 mè Cypro omni facile se potiturum statuebat; tum & animos Persa-
 rum perculsum iri, cum nequirent opem ferre Salaminis, ob in-
 sessum ab Atheniensibus mare; ac, quod socios deseruissent,
 despectui fore. Sed non expugnata tamen, propter subsequutam
 pacem. Expugnavit verò eam aliquando strategemate Menecrates:
 uti refert Polyænus, lib. V. pag. 390. Sub Romanis constitutam,
 equites, sub duce Scaptio, vehementer divexabant, dum decedere
 tandem insulâ, ex mandato Ciceronis, cogebantur. Cicero, ad
 Atticum, lib. V. epist. XXI. Appius noster turmas aliquot equi-
 tum dederat huic Scaptio, per quas Salaminios coërceret: & eun-
 dem habuerat praefectum. vexabat Salaminios. ego equites ex Cypro
 decedere jussi. Aded autem vexabant graviter, ut, senatu in curiâ
 obfesso, quinque ex illo adigerent ad mortem fame. Idem Cicero,
 ad eundem, lib. VI. epist. I. Habuerat (Scaptius) turmas equi-
 tum; quibus inclusum in curiâ senatum Salamine obsederat, ut
 fame senatores quinque morerentur. itaque ego, quo die tetigi pro-
 vinciam, cum mihi Cyprii legati Ephesum obviam venissent, literas
 misi, ut equites insulâ statim decederent. Ac mox rursus, Epist. II.
 Quid tandem isti mali in tam tenerâ insulâ non fecissent? non fe-
 cissent autem? immò quid ante adventum meum non fecerant? inclu-
 sum in curiâ senatum habuerunt Salaminium, ita multos dies, ut
 interierint nonnulli fame. erat enim praefectus Appii Scaptius, &
 habebat turmas ab Appio. Et postea. Ad me Ephesum usque vene-
 runt; flentesque, equitum scelera, & misérias suas, detulerunt. itaque
 statim dedi literas, ut ex Cypro equites ante certam diem decederent:
 ob eamque causam, tum ob cæteras Salaminii nos in cælum decretis
 suis sustulerunt. Meminitque etiam epistolâ sequente III. Sub Trajano
 Imp. Judæi planè devastarunt. Eusebius, ad annum ejus XIX. Τὸς
 ἐν

ἐν Σαλαμῖνι τὸ κύπερον ἔκλινας ἰσθαῖοι ἀνελόντες, τὴν πόλιν κατέκαψαν.
Quæ sic vertit Hieronymus. Salaminam Cypri, interfecit in eâ gentilibus, subvertere Judæi. Paullus Diaconus, Hist. Misc. lib. IX. Incredibili deinde motu sub uno tempore Judæi, quasi rabie efferati, per diversas terrarum partes exarsere. Sanè Salaminam, urbem Cypri, interfecit omnibus accolis, deleverunt. Beda, De nom. loc. in Act. Apost. Salamis, civitas in Cypro insulâ, nunc Constantia dicta: quam Trajani principis tempore Judæi, interfecit omnibus accolis deleverunt. Orosius, in Trajani rebus, lib. VII. cap. xij. Multa millia eorum vastâ cæde deleta sunt. Sanè Salaminam, urbem Cypri, interfecit omnibus accolis, (Judæi) deleverunt. Terræ motu est collapsa, anno Constantini Magni XXVIII. Cedrenus, in illo anno. Σεισμοῦ δ' ἐν κύπερῳ γενομένης, Σαλαμὶν ἡ πόλις κατέπεσε, καὶ ἱκανὸν πλῆθος διέφθαρε. Terræ motu in Cypro facto, corruit urbs Salamin, & satis magna multitudo est exstincta. Ac prædixit multo ante id Sibylla, versu qui & hodie exstat, Orac. Sibyll. lib. IV.

καὶ τότε δὴ Σαλαμῖνα, Πάφον δ' ἅμα, σεισμός ἐλέσθη.

Ac tunc sanè Salamina, simul & Paphum, terræ motus perdet.

Joannis Chrysostomi tempore, obsidebant Marcionistæ. Ipse testatur, Epist. CCXXI. τῇ Σαλαμῖνι ἕνεκεν, χωρὶς τῆς καὶ τὴν κύπερον κειμένης, τῇ ὑπὸ τῆς αἰρέσεως τῆς μαρκιωνιστῶν πολιορκουμένης, ἡμῶν διειλεγμένης οἷς ἐχρῶ, καὶ κεκατάρθων τὸ πᾶν, ἀλλ' ἐφθλω ἐκβληθείς. *De Salamine, quod oppidum est in Cypro situm, & ab hæresi Marcionistarum obsidetur, eram acturus, cum quibus oportebat, & rem omnem feliciter confecturus, sed antea ejectus fui.*

C A P. XXIII.

Sub Christianis, episcopi sedes, & quidem metropolitana. Alexandri Monachi locus illustratus, item Hieronymi. Ars textoria; & in eâ clari, Aresas, Heliconque. Sal insignis. Mensuræ, Mnasis, ac medimnus. Hesychii locus illustratus. Salaminii, Σπυριοντες dicti. Vocabula eorum quedam peculiaria.

Sub

Sub Christianis, facta est episcopi sedes. Joannes, Epiphani di-
 scipulus, in ejus Vita. Τὸν ἔλεγον κεκοιτητὸν μὲν Γελασίαν, ὃ δὲ π-
 σκόπῃ τὴν Σαλαμινίαν πόλιν. Hunc dicebant fuisse captum cum Gela-
 sio, urbis Salaminiorum episcopo. Ac notissimum est, Epiphanium
 ejus urbis episcopum fuisse. Et erat quidem metropolis. Chryso-
 stomus, in Acta Apost. Hom. XXVIII. καὶ ὁμοῦτοι, φησιν, ἐν Σα-
 λαμῖνι, κατὰ χεῖρα τοῦ λόγου ἔφευγαν τῇ μητροπόλει τὴν Κύπρον. Et ut vene-
 runt Salaminem, annuntiaverunt verbum dei metropoli Cypri. So-
 zomenus, de Epiphanio, Hist. Eccles. lib. VII. cap. xxvj. περὶ ὃ
 τῶν τῶν χρόνων ἐπιφάνιος τὴν κυπρίων ἐπισκοπὴν μητροπόλεως. Eodem
 tempore etiam Epiphanius metropolitanæ Cypriorum ecclesiæ præerat.
 Itaque eum κατ' ἐξοχὴν Cypriorum episcopum vocat Alexander Mo-
 nachus, in Orat. De Invent. S. crucis. ἐπιφάνιος ὁ ὁμῶς, ἢ ἱε-
 ρὸς τῶν κυπρίων ἐπίσκοπος, ἀγωνιστικῶς ἐτίθει. Magnus verò Epi-
 phanius ὁ sanctus Cypriorum episcopus, acriter instat. Et Hiero-
 nymus, de eodem, Epist. LXI. Episcopus Cypri à Valente non
 tangebatur. Ac martyrio hic affectus Aristion, ad XXII diem Fe-
 bruarii: ut videre est in Romano Martyrologio. Floruit hic ali-
 quando ars textoria: & polymitarii optimi prædicantur, urbis hu-
 jus cives, Acesas, & Helicon, ab Athenæo, lib. II. ἡγήμασεν ὃ ἡ
 τῶν περικίων ὑφὴν, μάλιστα ἐν τῶν περικίων περὶ αὐτὰ φησὶν ἡμετέροις Ἀκεσῶν καὶ Ἑλικῶ-
 νος τῶν κυπρίων. ὑφάντων δὲ ἡσσαν ἐνδοξοὶ καὶ ἡ Ἑλικῶν ὑφὸς Ἀκεσῶν, ὡς
 φησιν ἱερώνυμος. ἐν Πυθί γὰρ ὅτι ἡν ἔργα ὁπότε γινώσκονται.

Τὸ δὲ Ἑλικῶν Ἀκεσῶν Σαλαμίνιος, ὡς ἐν χερσὶ

Πότνια θεοσιώη Παλλὰς ἐπέχει χάριν.

Variarum verò vestium textura floruit, celeberrimis ejus artis magi-
 stris, Acesas & Helicone, Cypriis. Erat autem Helicon Acesæ
 filius, ut ait Hieronymus. Itaque in templo Pythico operi cuidam
 inscriptum erat:

Fecit Helicon, Acesæ filius, Salaminus: quorum in manibus

Veneranda divinam Pallas fecit gratiam.

Eustathius, ad Odyss. α'. ἡγήμασεν ὃ τῶν περικίων ὑφὴν περὶ τῶν κυπρίων
 ἐνθα ἐν περὶ αὐτὰ ὑφάντων ἡσσαν ἐνδοξοὶ, Ἀκεσῶν, καὶ ὑφὸς αὐτῶν Ἑλικῶν.
 Floruit variarum vestium textura apud Cyprios: ubi celebres ejus
 artis magistri erant, Acesas, & filius ejus Helicon. Sal quoque

I

illic

illic optimus erat. Plinius, lib. XXXI. cap. vij. *Marinorum maxime laudatur (sal) Cyprius, à Salamine.* Dioscorides, ubi de sale agit, lib. V. cap. cxxvj. *Κάλλιστον ὃ ἐν Κύπρῳ, ἢ Κύπρῳ τῇ Σαλαμῖνι γινέται.* Optimus verò fit in Cypro, & in Cypri Salamine. Mnasis ibidem erat mensura decem modiorum. Epiphanius, De Pond. & Mensf. *Μνασίς ὡς ἀπὸ Κυπρίοις μετρεῖται, ἢ παρὰ ἄλλοις ἐθνεσιν. εἰσὶ δὲ καμῶδοι σίτες ἢ κελθῶν.* Mnasis mensura est apud Cyprios, & alias gentes. Sunt verò modii frumenti, & hordei, decem. Hesychius dicit: *Μνασίον, μέτρον πέντε μέδιμνον.* Mnasium, mensura quaedam, duos medimnos continens. Idque rectè. Nam medimnus, modios quinque continebat: & mox ipse Epiphanius id testatur. *Τὸν μέδιμνον Σαλαμῖνιοι, εἶπεν Κωνσταντίοι, πέντε modίων ἔχουσι.* Medimnum Salaminii, sive Constantii, quinque modiorum habent. Ac Salaminii quidem *Σπυώνθες* dicebantur. Hesychius. *Σπυώνθες Σαλαμῖνιοι.* Spauonthes, Salaminii. Vocabula quoque erant illis aliqua peculiariora. Vide apud Hesychium, in *Εὐχῆς. Θείων. Κάρα. Κάδαμ. Κύβ. Ὑψίμ. Ὑπέρτατον. Ὑργα.*

C A P. XXIV.

Satrachus: sive Setrechus, ut quidam scribunt. Sestus. Sicilia: ubi medimnus continebat modios quatuor cum dimidio, planè ut in urbe Papho.

Satrachus. Urbs erat, & ejusdem nominis fluvius. Lycophron, in Alexandrà.

Καὶ Σάτραχον βλώξαντες, ὕλας τε γλῶ.

Et Satrachum venientes, & Hylatae terram.

Ubi Isacius Tzetzes. *Σάτραχ, πόλις, ἢ ποταμός, κύπερ.* Satrachus, urbs, & fluvius, Cypri. Scribitur etiam, Setrechus. Tzetzes ibidem. *Τινὲς δὲ λέγουσι Σέτρεχ.* Quidam verò per e scribunt, Setrechus. De fluvio verò, postea dicam.

Sestus. Commemoratur à Nonno, in catalogo urbium Cypriarum, Dionysf. lib. XIII.

οἱ

οἱ τ' ἔχον ὕδατιν τε πέδον, καὶ ἐδίθλια Σησῶ.

Quique tenebant aquosum solum & fundamenta Sesti.

Sicilia. Hanc quoque aliquam Cypri urbem fuisse, colligere est ex Epiphanio; ubi dicit, eos pariter Paphiosque, inter Cyprios, medimnum habere modiorum quatuor & dimidii: Salaminios verò, qui Constantii quoque dicti, quinque. Ecce verba, lib. De Mens. & Pond. Μέδιμον ὅ, παρ' αὐτοῖς πῖς κυπρίοις, διὰ φορῶ. τ' ὃ μέδιμον Σαλαμίνιοι, ἔτ' ἐν κωνσταντίῳ, ὅκα πέντε μοδίων ἔχουσιν. Πάφιοι ὅ, καὶ Σικελοὶ, πρὸς ἄλλων ἡμῶν μοδίων αὐτὴν μετρεῖσιν. *Medimnus verò, etiam apud ipsos Cyprios, est diversus. Salaminii enim, sive Constantii, medimnum quinque modiorum habent: Paphii verò, Siculique, quatuor modis cum dimidio eum ipsum metiuntur.*

C A P. XXV:

Soli, olim Ἀπέα. Conditā à Demophonte, Thesei filio: sive, ut alii, Acamante, ac Phalero. Habebat portum, fluviumque: uti Veneris quoque templum, Isidisque, & Minervæ: cujus sacerdos, ὁ περικλυτός, dicebatur. Cives, Solii appellati; ad illorum, qui ejusdem in Ciliciā nominis urbem habitabant, & Solenses dicebantur, differentiam. Unde solæcismus dictus. Abbiani carmen quoddam illustratum. Obsessa à Persis, & quinto mense expugnata. Euagoræ, Cyprum vindicare satagenti, se opponit. Reges illic Eunostus, Philocyprus, & Aristocyprus. Hic Stasfanor natus, unus Alexandri ducum. Lapis Carystius, inter Gerandrum, & Solos.

Soli. Olim Ἀπέα dicta, uti supra memoravi, cap. vij: ubi vide, cur hoc nomen sit adepta. Condidisse Demophontem, Thesei filium, illic docui ex Plutarcho: à quo Strabo noster abit, & struxisse Acamantem, ac Phalerum, nobis tradit. Habebat verò portum ac fluvium; Venerisque templum, & Isidis. Ejus verba ecce ista, lib. XIV. εἴτε Σόλοι πόλις, λιμένα ἔχουσι, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ ἱερὸν κατὰ τὴν ἐν Φαλήρῃ, καὶ Ἀκάμαντι, Ἀθηναίων. *Inde urbs Soli, portum fluviumque habens, tum fanum Veneris, atque Isidis: condita verò ab Acamante, & Phalero, Atheniensibus.*

I 2

Etiam

Etiam Minerva illic colebatur, ejus sacerdos dicebatur τ' πενκαύστρια. Vide Plut. II. 292. Oppidani, Σόλιοι *Solii* appellabantur; ut distinguerentur ab his qui Ciliciæ, atque Σολεῖς, ceu *Solenses* dicebantur. Addit Strabo. οἱ δ' ἐνοικῶντες, Σόλιοι καλεῖνται. *Qui autem inhabitant, Solii vocantur.* Diogenes Laërtius, in Solone, lib. I. ἐκείθεν ἢ ἀπὸ ἀλλαγῆς, ἐγένετο ἐν Κιλικίᾳ ἢ πόλιν ὠκισεν, ἢ ἀπ' αὐτῆς Σόλους ἐκάλεσεν. ὀλίγους τὴν ἡμετέραν ἀφ' ἧς Ἰθύναιων ἐγκατέφυκεν, οἱ τῷ χρόνῳ τῷ φωνῷ ἀποξενωθέντες, σολοικίζεν ἐλέχθησαν. καὶ εἰσιν οἱ μὲν ἐνθεν, Σολεῖς· οἱ δ' ἀπὸ Κύπρου, Σόλιοι. *Hinc discedens in Ciliciam abiit; atque urbem ibi condidit, à se Solos appellatam. paucos etiam aliquos Atheniensium illic habitare fecit: qui cum vocem tractu temporis corrumperent, dicti sunt Σολοικίζεν. ac qui inde oriundi, sunt Solenses; qui è Cypro, Solii sunt nominati.* Idem dicit Eustathius, in Dionysium: Discrimen verò inter Solios, & Solenses, refert etiam Hipparchus, in Aratum. Ἀπὸ τῆς ἐν Κιλικίᾳ Σόλων, οἱ πολῖται Σολεῖς· ἀπὸ δ' ἐν Κύπρῳ, Σόλιοι. *A Solis Ciliciæ, cives Solenses; à Cypri, Solii.* De Solœcismo, quem Ciliciæ Solis tribuunt, facit dubitare Suidas, cum inquit. Σόλοι, Κιλικίας πόλις, ἢ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμὸς, βαρβαρίζοντων καὶ τῷ ἰδίῳ γλῶσσῳ. *Soli, Ciliciæ urbs, & Cypri: à quibus Solœcismus, cum sua lingua ipsi barbarè loquerentur.* Certè nil distinctè dicit. Sed ad Cypri Solos pertinet perargutum Epigramma Abbiani, quod habemus Anthologiæ lib. II. cap. xlvj.

Ἐπὶ τὰ σολοικισμὸς φλάκκῳ τῷ ῥήτρῃ δῶρον

Πέμψας, ἀνέλαβον πέντε Διακισίχας.

καὶ νῦν μὲν, Φησιν, τέτρες ἀεὶ θμῶσι ἐπεμψα,

τὲ λοιπὸν ἢ μέγῃ πρὸς Κύπρον ἐρχόμενον.

Septem solœcismos Flacco rhetori donum

Mittens, recepi quinque & ducentos.

Et nunc quidem, inquit, eos numero tibi misi:

In posterum verò mittam mensurâ, cum in Cyprum venero.

Dicere poëta cupit; cum in Cyprum, & in eâ Solos, venero, atque illic σολοικίζεν etiam didicero, non jam numerato tibi solœcismos, sed mensurâ totâ, mittam. Certè de Solis Cypri, dicit etiam Eustathius, ad Iliad. ψ. Dicit Strabo, in citatis statim verbis, fluminis i adiacuisse: idque Clarium fuisse, supra ex Plutarcho docui, ubi

ubi de Æpeâ ago. Obiisse autem illic Solon traditur, à Suida. οἱ ᾧ
 καὶ ὅτι ἐν Κύπρῳ Σόλων ἐξ αὐτῶν Φασί· καὶ τελευτήσας αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. *Hic
 verò, & Solos Cypri nomen ab eo accepisse, sunt auctores: tum &
 diem in Cypro ipsum obiisse.* Tempia Veneris, Ifidisque, à Strabone
 referuntur: quorum tamen nulla alibi exstat mentio. Obsessa à Per-
 sis, & capta fuit, quinto obsidionis mense. Herodotus, lib. V.
 τῶν ᾧ ἐν Κύπρῳ πολλῶν ἀνθρώπων χρόνον ἐπιπλεῖσαν πολιορκημένη Σόλοι· τῶν,
 πέρας ὑποτάσσοντες τὸ τέχῃ, πέμπτω μὲν εἶλον οἱ Πέρσαι. *Urbium ve-
 rò Cypriarum diutissime obsidionem pertulit Soli: quam, suffosso cir-
 cum muro, quinto mense ceperunt Persæ.* Euagoræ, Cypri sibi re-
 gnum vindicare cupienti, Solii, cum Amathusiis, Citiensibusque,
 se opposuerunt. Diodorus Siculus, rem prolixè narrans, inter cæ-
 tera ait, lib. XIV. Ἀμαθῦσοι ᾧ, καὶ Σόλιοι, καὶ Κίτιαι, ἀντέχοντες τῷ πο-
 λέμῳ, πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Ἀρταξέρξην, τὴν Περσῶν βασιλέα, πρὸς
 βοήθειαν. καὶ ὅτι μὲν Εὐαγόρα κατηγόρεον, ὅτι τὴν Ἄγυρην βασιλέα, σύμμαχον
 ὄντα Περσῶν, ἀνείλε, πῶς δὲ νῆσον ὠμολόγησαν αὐτῷ συγκατακτεῖσθαι. *Sed
 Amathusii, & Solii, & Citienses bello resistentes, ad Artaxerxem,
 Persarum regem, legatos mittunt, qui auxilium petant. Et Euago-
 ram quidem criminantur, quod Persarum socium regem Agyrin in-
 terfecisset: ac promittunt, insulam cum eo se in potestatem redactu-
 ros.* Reges illic memorantur, Eunoïstus quidem, ab Athenæo,
 lib. XIII; & Eustathio, ad Iliad. ψ. Philocypus verò, & Aristocyp-
 rus, ab Herodoto, lib. V; & Plutarcho, in Solone. Vide in-
 fra, ubi reges Cypri trado. Hinc Stasanor etiam fuit, qui, gratiâ
 valens apud Alexandrum Magnum, inter duces ejus fuit. Strabo,
 ubi de Solis agit. Ἐντεθῆεν ὡς Σπασίνωρ· τὸν Ἀλεξάνδρου ἐταίρων, ἀνὴρ ἡγε-
 μονίαν ἡξιοῦμεν. *Hinc erat Stasanor, unus de amicis Alexandri,
 dignus habitus, qui inter duces adscisceretur.* Meminit ejus Diodo-
 rus, lib. XVII: & semel, iterumque lib. XVIII. Justinus quoque,
 lib. XIII: & Arrianus, lib. VI. Lapis verò item quidam, Carystio
 similis, nascebatur juxta hanc urbem, quâ Gerandrum iter erat.
 Apollonius, Hist. Mirab. cap. xxxvj. Γίγνεται δὲ ὁ λίθος ἐστὶν καὶ ἐν
 Καρυστῷ μὲν, ἀφ' ᾧ καὶ τέτομα ἐλάβεν· πολλὸς δ' ἐν Κύπρῳ, κατὰ βαίνον-
 των ἀπὸ τῶν Γεράνδρων ὡς τῆς Σόλωνος πρόσκοις. *Nascitur verò hic lapis,
 etiam in Carysto quidem, unde & accepit nomen: multus verò & in Cy-
 pro, quâ Gerandro Solos versus iter ducit.*

CAP.

CAP. XXVI.

Tamassus. In ejus nomine Stephanus, & Plinius, emendati. Abundabat ære optimo. Tegeßus. Hesychii locus restitutus. Tembrus. Apollonis Hylatæ fanum. Stephanus iterum emendatus. Throni. Treta. Tremithus, sive Trimethus, vel etiam Trimythus. Unde dictæ. Τρέμιθς, Cypriorum linguâ, terebinthus. Urania.

Tamassus. In regione insulæ mediterraneâ ponitur à Ptolemæo, Geogr. lib. V. Strabo, lib. XIV. μέταλλα π χαλκῷ ἐστὶν ἀφθονὰ ἐν Ταμασσῷ. *Metalla etiam æris abundantia sunt apud Tamassum. Meminitque ejus iterum, lib. VI. In mediterraneâ regione Cypri sitam, etiam testatur Stephanus. Ταμασσός, πόλις Κύπρου, ἀφθονὸν ἔχουσα χαλκόν, ἐν μεσογείᾳ. τὸ ἑθνικόν, Ταμασσίτης, ἢ Ταμάσις. Tamassus, urbs Cypri, eximium habens æs, in mediterraneâ regione. Gentile, Tamassites, & Tamassius. Ita scribo. Minus rectè illic editur, Ταμάσις, Ταμασίτης, Ταμάσις. Corrigendus quoque Plinius, lib. V. cap. xxxj. in recensione urbium, ubi itidem vulgatur nunc, Tamassus. Nonnus unico σ protulit, metri causâ, Dionys. lib. XIII.*

καὶ Τάμασον, ἢ Τέμβρον. ———

Et Tamassum, & Tembrum. ———

Abundabat ære optimo : ut videre est in citatis Stephani, & Strabonis, verbis.

Tegeßus. Stephanus. τεγῆσος πόλις Κύπρου. Tegeßus, urbs Cypri. Hesychius promontorium dicit. τεγῆσος, ἀκρωτήριον Κύπρου. Tegeßus, promontorium Cypri. Ita enim scribere malim quàm κύπελοι. Cyprii. Neque enim Cyprii quodvis promontorium, ut hæc fert lectio, appellativè, ut Grammatici loquuntur, Tegeßum dicebant, sed proprio nomine quoddam suæ insulæ appellabant. Postea occurrit iterum apud eundem, & τειγῆσος scribitur. Τειγῆσος, ἀκρωτήριον Κύπρου. Tegisus, promontorium Cypri.

Tembrus, Fano Apollinis Hylatæ celebris. Stephanus. τέμβρης, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ πτόμηται ὕλᾳ τῆς ἀπόλλωνος. Tembrus, urbs Cypri,
in

in quâ cultus fuit Apollo Hylates. Ita corrigo : perperam enim hodie editur Ἡλάτης Ἀπόλλων. *Helates Apollo*. Dionysius Samius, Baffaricorum lib. III.

οἱ τ' ἔχον Ἰλάσιο θεῷ ἑδῶ Ἀπόλλωνος,
 Τέμβρον, Ἐρύθειάν τε, καὶ ἐναλίην Ἀμαμασσόν.
Quique habebant Hylatæ dei fanum Apollinis,
Tembrum, Erystheamque, & mari cinctam Amamassum.

Exstant hi versus apud eundem Stephanum, in Ἐρύθειᾳ.

Throni. Ptolemæus. Θρόνοι, πόλις, καὶ ἄκρα. *Throni*, urbs, & promontorium. Meminit etiam Strabo : sed, an urbs, an promontorium, id non dicit. Promontorii, etiam postea mentionem idem Ptolemæus facit. μετὰ οὗτοῖς Θρόνος τῶν ἁκρῶν, Ἀμμόχωτος. *Post Thronos promontorium, Ammochostus.*

Treta. Meminit Strabo, in recensione urbium. εἶπε Τρήτα, καὶ Βοόσυρα, καὶ παλαιὰ Πάφος. *Inde Treta, & Boosura, & antiqua Paphus.*

Tremithus, five *Trimethus*, aut *Trimythus*, nam diversè apud Auctores nomen scribitur, urbs erat inter mediterraneas. Ptolemæus, Geogr. lib. V. πόλεις δὲ εἰσι μεσόγειοι, αἵδε· χύτρος, τεμμηθῆς, ταμασσός. *Urbes verò mediterraneæ, sunt istæ : Chytrus, Trimethus, Tamassus.* Originem nominis tradit Stephanus. Τρεμιθῆς, κώμη κύπρου. φασὶ δὲ οἱ, ὅτι βίας Ἀφροδίτης εἰς τὸ πόπον, διὰ τὴν παρυσίαν τὸ δαίμονος, ὑπὸ τρέμει σαλευθῆναι· διὸ καὶ τρεμιθῆντα κληθῆναι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, διὰ τὸ πρὸς τὸ πόπον πεφυκῶν τεμνίνθων, ἃς κύπριοι τεμνίθες καλεῖσιν. *Tremithus, vicus Cypri.* Ajunt verò, postquam *Venus* hunc in locum accessisset, deæ adventu concussum esse præ tremore. Ideoque *Tremithuntem* appellari. Ego verò arbitror, à terebinthis, ibi natis, quas τεμνίθες Cyprii vocant. Inde erat S. Spyridon. Vide Constantinum Porphyrogenetam, Them. lib. I. cap. xv; Suidam, in Σπυρίδων & τεμμηθῆς. Nicephorum Callistum, lib. VIII. cap. xiv. xlij. Socratem, lib. I. cap. xij. Sub Christianis, facta est episcopi sedes : ut videre est apud Socratem, & Nicephorum, locis citatis.

Urania. Diodorus Siculus, ubi de Demetrii in Cyprum irruptione

ne

ne agit, lib. XX. ἔπειτα τοῖς πλησιοχώροις προσβολὰς ποιησάμενος, εἰ-
λε κ' ἐκείναις Οὐρανίαν, καὶ Καρπασίαν. *Vicinas deinde urbes aggressus,*
Uraniam, & Carpassiam, vi cepit. Nonnus, Dionys. lib. XIII.

Οἱ πὺ πόλιν Κινύρειαν, ἐπ' ὠνυμον εἰσέλιπε πετρῶν,
Ἀρχερόντα Κινύραο, καὶ Οὐρανίης πέδον ἔδρης,
Αἰθέρης κενεῶν ἐπ' ὠνυμον. ———

Quique urbem Cinyream, cognominem adhuc rupibus
Prisci Cinyrae, & Uraniae solum sedis,
Aetherei ventris cognomine. ———

Et hæc quidem urbes Cypri, passim mihi apud Auctores observatæ.
Hodie paucae ex his restant; quarum præcipuae, Nicosia, & Fa-
magusta: ut Gerardus Mercator refert, in Descriptione Cypri; &
Bartholomæus Saligniacus, Itinerarii Hierosolymitani Tom. IV.
cap. ij. Pagi, exstant universim octingenti quinquaginta: ut Mer-
cator, loco jam citato, refert. Ergo imposuit Martino Crusio, vi-
ro bono, & erudito, Græculus ille, Stamatius Donatus: qui cum
urbium, tum pagorum, quindecim millia hodiè esse affirmabat.
Vide eum, in Annotationibus ad Turcogræciæ lib. II.

C A P. XXVII.

Promontoria, & montes. Acamas: nomen habens ab Acamante,
Thesei filio. Fluvius ex eo, Bocarus. Aoum: nominatum ab
Aoo, Cephalì, & Auroræ filio. Fluvii ex eo duo; Serachus,
& Plieus. Callinusa. Clides. Hesychii locus restitutus. Crommy-
acra. Curias: ubi æs nascebatur. Servius, & Aristoteles emendati.

Vidimus urbes; nunc promiscuè promontoria, atque montes, re-
feramus. In primis, occurrit

Acamas: de quo Strabo lib. XIV. ὁ δὲ Ἀκάμας, ἐστὶν ἄκρα, δύο
ματὲς ἔχουσα, καὶ ὕλην πολλήν. κείμενη δὲ μὲν ἐπὶ τῇ ἐσπερίῳ τῇ νήσῳ μερῶν,
ἀνατείων ἢ πρὸς ἄρκτον *Acamas verò, promontorium est, duo ubera*
habens; & sylvam multam: situm quidem in occidentali insulæ parte,
sed septentrionem versus sese porrigit. Meminitque iterum postea:
sicut etiam Ptolemæus, Geogr. lib. V; Lucianus, in Navigio, five
Votis;

Votis; Plinius, lib. V. cap. xxxj. Sextus Empiricus, Advers. Mathem. lib. I. cap. xij. Βερίλησθ' μὲν, ἢ Ἀρακινθ' , τ' Ἀττικῆς ἐστὶν ὄρεθ' Ἀκάμας ᾧ, τ' Κυπρίας ἀκρωτήριον. *Brilesus quidem, & Aracinthus, mons est Atticæ; Acamas verò, terræ Cypriæ promontorium.* Nomen accepit ab Acamante, Thesei filio. Hesychius. Ἀκάμαιτα, ἀκρωτήριον. ἢ κύριον ὄνομα ἐνὶ τ' Ἀντήνορος ὑἱῶν. ἢ ὄρεθ' ἐν Κύπρῳ, ἔτι καλεῖται. ὠνομάσθη ᾧ δὲ ἀπὸ Ἀκάμαιτος, & Δημοφώντος μὲν ἀδελφῆς, ἢ ὅτι Θησέως. *Acamanta, indefessum.* & nomen proprium unius filiorum Antenoris. *Etiam mons in Cypro, ita dictus. Nominatus verò est ab Acamante, Demophontis quidem fratre, sed Thesei filio.* Ex hoc Bocarus profluebat, Hesychius. Βώκαρος, πταμός ἐν Σαλαμῖνι ἐκ τ' Ἀκάμαιτος ὄρεος φερόμενος. *Bocarus, fluvius Salaminem perfluens, ex Acamante monte profluens.*

Aoum. Mons: è quo profluunt duo amnes, Serachus, & Plieus. Etymologici Auctor, in Ἀῶν. Φιλέας ᾧ, πρῶτον βασιλέα Ἀῶν, Φησιν. Ἡ δὲ ὄντα ἢ κεφαλὴ ἀφ' ἧς ἢ ὄρεθ' ἢ (τ' Κύπρος) ὠνομάσθη Ἀῶν. ἐξ ἧς δύο ποταμῶν φερόμενων, Σεράχης τε ἢ Πλίας, τ' ἐνα τῶν οὗ Παρθένου Ἀῶν κέκληκε, διὰ τὸ πρὸς τὴν ἡῶν πετραμμένῳ ἔχειν τὴν ῥύσιν. *Phileas verò, primum regem Aoum, (dicit,) filium Auroræ, & Cephalæ: à quo etiam mons quidam (Cypri) appellatus est Aous.* Ex quo cum duo fluvii procedant, Serachus, & Plieus, horum unum Parthenius, quod versus orientem fluat, *Aoum vocavit.* Ac de fluviis quidem istis, postea dicam.

Arsinoë. Promontorium, cum statione, templo, & luco. Strabo. Εἴτ' ἀκρὰ Ζεφυρία, πρὸς ὅσους ἔχουσι ἢ ἄλλη, Ἀρσινόη, ὁμοίως πρὸς ὅσους ἔχουσι, ἢ ἱερὸν, ἢ ἄλσος. *Inde promontorium Zephyria, stationem habens: item aliud, Arsinoë, pariter habens stationem, templum, & lucum.*

Callinusa. Promontorium. Memoratur Ptolemæo.

Clides. Itidem promontorium. Herodotus, lib. V. Τῇσι δὲ νηυσὶ οἱ φοίνικες περὶ ὅσων τὴν ἀκρὴν, αὐ καλέοντ' κλειδὶς τ' Κύπρος. *His autem navibus Phænices circumnavigabant promontorium, quæ vocantur Clides, (sive Claves,) Cypri.* Corruptus est Hesychii locus. κλειδὶς, ἀκρωτήρις, κύπελοι. *Clides, incontinentes, Cyprii.* Emenandum. κλειδὶς, ἀκρὰ τ' Κύπρος. *Clides, promontorium Cypri.* Plinius,

Κ

nius,

nus, de Cypro agens, lib. V. cap. xxxj. *Promontorium ex adverso Syriæ, Clides.* Ptolemæus, insulas dicit, Νῆσοι ἃ παρ' αὐτῶν, αἱ καλεῖσθαι κλειδες. *Insulaeque juxta eam, Clides dictæ.* Strabo, eas duas dicit. Εἰσὶ δ' αἱ μὲν κλειδες νησία δύο προσκειμένα τῇ Κύπρῳ, καὶ τὰ ἐωθίνα μέρη τῆς νήσου. *Sunt verò Clides parvæ insulae duæ Cypro adjacentes, ad ortivas ejus partes.*

Crommyu-acra. Promontorium. Strabo. ἘΦαρδὸν δὲ περὶ τὸ Ἀνεμύριον, ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικείμενον τῇ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, πρὸ Κρομμύων ἄκραν. *Diximus verò alibi, è regione Anemurii, quod est Asperæ Ciliciæ promontorium, objacere Cypriorum promontorium Crommyu-acram.* Et postea. τῆς περὶ τὴν ἐν μεσογείᾳ, Λιμενία πόλιν· εἴθ' ἡ Κρομμύων ἄκρα. *Superius sita est in mediterraneâ regione, urbs Limenia: inde Crommyu-acra.* Libri scripti, ut testatur Casaubonus, habent Κρομμύων: & sic quoque Ptolemæus. Singularem numero Cassius, in Epistolâ ad Ciceronem: quæ est inter Ciceronis quas familiaribus scripsit, lib. XII. epist. xij. *Vale, data Idibus Junii, Cypro, à Crommyu-acride.*

Curias. Promontorium, ceu peninsula. Strabo. Κεράας, Χερρόνησιώδης. *Curias, peninsulae instar.* Meminit ejus Theophrastus, lib. De Ventis. Erat autem illic æs. Observare est apud Servium, sed corruptis ejus verbis, ad Æneid. lib. III. *Quod apud Cyprum mons sit, æris ferax, quem Cypricorium vocant.* Emendandum equidem puto: quem Cyprii Curium vocant. De eodem promontorio, sive monte, & enato illic ære, sed corruptis itidem verbis, Aristoteles, De Mirab. Aud. φασὶν ἃ ἐν Κύπρῳ, πρὸ τῆς λεγόμενης Τυρρίας, χαλκὸν ὁμοίον γίνεσθαι. *Ajunt etiam in Cypro, circa Tyrrhiam quem vocant, æs simile nasci.* Iterum corrigendum arbitror: Περὶ τὸ λεγόμενον Κεράας. *Circa Curium quod vocant.* Meminit hujus promontorii etiam Ptolemæus.

CAP.

C A P. XXVIII.

Dades. Dinaretum. Drepanum. Elæa. Polyænus illustratus. Olympus, mammillæ similis: & in eo Veneris Acrææ templum, nec intrare, nec videre, fæminis licitum. Orpheus, Euripides, & Proclus, illustrati. Animal quoque illic mirum, à felibus necari solitum. Pedalium. Phrurium. Sarpedon. Stiria. Tegessus, sive Tigisus. Throni. Thyrria. Zephyria, sive Zephyrium: ubi optima molybdæna. Promontorium incerti nominis, è quo dejici consuevere, qui Apollinis aram attigissent.

Dades. Promontorium. Ptolemæus. κίλιον, πόλις Δάδες, ἀκραὶ ὁρόνοι, πόλις, καὶ ἀκρα. *Citium, urbs; Dades, promontorium: Throni, urbs, & promontorium.*

Dinaretum. Promontorium. Plinius, lib. V. cap. xxxj. Longitudinem (Cypri) inter duo promontoria, Dinaretum, & Acamanta.

Drepanum. Promontorium. Memoratur Ptolemæo, post veterem Paphum.

Elæa. Promontorium. Ab eodem Ptolemæo nominatur, velut propè Salaminem. Estque hoc ipsum, cujus, quanquam sine nomine, meminit Polyænus, lib. IV. Δημήτερος, πρὸς Διακυσίας ὁμῆς τελέρεις ἀξιμάχου ὅτι ὦν, τὸ Σαλαμῖνι ἀκραν ὑπερέχουσαν πεπλοῦσας, ὑπὸ κρημνῷ λιμνίζοντι ναυλοχῶν ἐκρύπτειτο. Demetrius, ad pugnam cum ducentis navibus ineundam inæqualis, promontorium, supra Salaminem situm, circumnavigans, sub præcipitio, quod ad portus instar esset, naves suas collocatas occultabat. Iterum cùm de Menecrate, Salaminem expugnare cupienti, verba facit, lib. V. Σημεῖον ἦρε τοῖς κυβερνήταις δότοπλεύσει, καὶ ὑπὲρ τῆς ὁρεακείμενης ἀκραν δότοκρύπτειν. Signum gubernatoribus dedit, ut abducerent naves, & supra promontorium, quod adjacebat, occultarent.

Olympus. Mons, in meridionali insulæ parte. Ptolemæus. τὰ μὲν μεσημβρινὰ, (τὸ κύπερ,) ἡ Ἀμαθυσία, καὶ ὁ Ὄλυμπος τὸ ὄρειον. In meridionali regione, (Cypri,) Amathusium territorium, & Olympus mons. Erat autem instar mammillæ. Strabo. καὶ μετὰ τὴν πόλιν, Πα-

Κ 2

λαιὰ

λαιὰ καλεμένη· καὶ ὅρα· μαρτυρεῖς, Ὀλύμπου. *Et in medio oppidum, Palæa dictum: & mons similis mammilla, Olympus.* Et in eo Veneris Acrææ templum erat: quod nec accedere mulieribus, nec videre idem licitum. Idem Strabo, paullo antè. Εἶπε ἄκρα, καὶ ὅρα· ἢ δὲ ἀκρωρία, καλεῖται Ὀλύμπου, ἔχουσι Ἀφροδίτης Ἀκραιᾶς ναὶν, ἄδων γυναιξὶ, καὶ ἀέρα πιν. *Inde promontorium, & mons: summitas verò montis, Olympus vocatur: habens Veneris Acrææ templum, quod nec ingredi mulieribus, nec videre permittebatur. Meminit ejus Orpheus Hymno in Venerem.*

Ἔρχο Κυπριώτις θεῶν γένος, εἴ τ' ἐν Ὀλύμπῳ

εἰ σὺ θεὰ βασιλεῖα, καλῶ γήθησι προσώπῳ,

εἶπε καὶ εὐλιβάνη Συρίας ἐδ' ἀμφιπολῶεις.

Veni in Cypro genitum divinum genus, sive in Olympo

Es tu dea regina, pulchrâ gaudens facie,

Sive thure abundantis Syriæ sedem circumis.

Et Euripides, in Bacchis.

Ἰκέμαιν πόλιν τὴν Κύπρον,

Νᾶσσι τ' Ἀφροδίτης.

Ὅπκα καλλιστοιμένα

Πιερίᾳ, μέσσει δ' ἔδρα,

Σειμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπκ.

Utinam veniam in Cyprum,

Insulam Veneris:

Ubi pulcherrima

Pieria, Musarum sedes,

Sacer clivus Olympi.

Et hinc Venerem Olympiam vocat Proclus, Hymno in eam.

καὶ ἐπεὶ ὀνόμησαν Ὀλυμπίαν. ———

Et ipsam deam vocarunt Olympiam. ———

In eo monte refert mirum animal Martinus Crusius, ex relatu Stamatii Donati Cyprii, ubi de hâc insulâ agit, Turcogræciæ lib. II. *Ait, in Olympo, qui solus in Cypro sit mons, animal, corpore & caudâ ὀφιοειδές, quadrupes, magnum, longitudine equi, & satis altum, robustâ pelle, ferrum non curans, sed bombardas, homines obviam venientes devorans: vinci tamen à catto uno, aut duobus, insidiau-*

diantibus, insilientibus, oculos magnos eruentibus, & necantibus.

Pedaliū. Promontorium. Strabo. εἴτ' ἄκρα, Πηδάλιον· εἰς τὸ ὑπερέκειται λόφος τεραχὺς, ὑψηλὸς, τραπέζοειδὴς ἰερός Ἀφροδίτης. *Inde promontorium, Pedaliū: supra quod est collis asper, altus, mensæ similis, Veneri sacer.* Sed legendum ibi Ἰδάλιον, ostendi supra, lib. I. cap. xij.

Phrurium. Promontorium. Ptolemæus, μετὰ τὸ Δρέπανον ἄκρον, Φρέλον ἄκρον. *Post Drepanum verò promontorium, Phrurium promontorium.*

Sarpedon. Promontorium: cui affita urbs Carpasia. Strabo. εἴτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ πᾶσι τῶν ἀκρῶν τῶν Σαρπηδόνος. *Inde Carpasia urbs, portum habens: sita verò est juxta promontorium Sarpedonem.*

Stiria. Promontorium. Plinius. *Promontorium ex adverso Syriae, Clides: rursusque ab altero capite, Stiria.* Ac fortasse in eo loco Aristotelis, de quo egi capite superiore, de Curiade promontorio, pro Θυρρίαν, rectius Στερίαν legetur. Certè propius accedit. Arbitrium lectorum esto.

Tegessus. Promontorium. Vide supra, lib. I. cap. xxv.

Throni. Promontorium. Vide supra, lib. I. cap. xxv.

Thyrria. Occurrit apud Aristotelem, De Mirab. Aud. Vide, quæ jam statim dixi, in *Stiria*.

Zephyria. Promontorium, quod habebat stationem. Strabo. εἴτ' ἄκρα Ζεφύρια, πρὸς ὅπου ἐχέουσι. *Hinc Zephyria promontorium, stationem habens.* Ptolemæo, Ζεφύριον, *Zephyrium*, scribitur. Παφὸς νέα, Ζεφύριον ἄκρον. *Paphus nova, Zephyrium promontorium.* Eodem modo apud Plinium, qui optimam ibi molybdænam factam tradit, lib. XXXIV. cap. xvij. *Est & molybdæna, quam alibi galenam vocavimus, plumbi, & argenti, vena communis. Laudatissima, quæ in Zephyrio fiat.* Et hoc ipsum esse puto, quod describit accuratè Claudianus, in Epithalamio Honorii, & Mariæ.

*Mons latus Eoum Cypri præruptus obumbrat,
Inuius humano gressu, Phariumque cubile
Proteos, & septem despectans cornua Nili.*

K 3

Hunc

*Hunc neque candentes audent vestire pruinae ;
 Hunc venti pulsare timent , hunc ledere nymbi :
 Luxuriæ , Venerique vacat. pars acrior anni
 Exulat : æterni patet indulgentia veris.
 In campum se fundit apex ; hunc aurea sepes
 Circuit , & fulvo defendit prata metallo :
 Mulciber , ut perhibent , his oscula conjugis emit
 Mœnibus , & tales uxorius obtulit arces.
 Intus rura micant , manibus quæ subdita nullis
 Perpetuum florent , Zephyro contenta colono.*

Et quæ sequuntur , satis multa. Erat & incerti nominis promontorium : è quo , qui Apollinis aram tetigissent , dejiciebantur , in occidentuâ insulæ parte , propè Curium. Strabo. Ἀρχὴ δὲ ἐν τῷ δυσμικῷ πελάγῳ τῷ κέρμονι , ὅθεν βλέπνται πρὸς Ῥόδον· καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶν ἄκρᾳ , ἀφ' ἧς ἐκπλεοῦσι τῶν ἀψαυδῶν τῶν βαμῶν τῶν ἀπὸ πλάων. Initium circumnavigationis occidentuæ est Curium , Rhodum respicientis : statimque est promontorium , è quo dejiciunt eos , qui aram Apollinis attigerunt.

C A P. XXIX.

Achæorum littus : ubi Teucer appulit , à patre Telamone pulsus. Alcathei vicus : ubi Mestori natus filius , cui pro dentibus os continuum. Charbyris , ubi vitam monasticam Hilarion egit. Carium : ubi Hyle , à quâ Apollo Hylates dictus. Cyrenia : ubi Pegæ oppidum. Leucolla. Pieria.

Post montes , atque promontoria , loca quædam explicabimus. Inter quæ se primum nobis offert

Achæorum littus : ubi Teucer , patrem Telamonem fugiens , primum appulit. Strabo. Εἰτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ , ὅπου Τεδοκρὸς παρσωρμίδη πρῶτον , Σαλαμῖνα κλισίας τῶν ἐν Κύπρῳ· ἐκβλήθεις , ὡς Φασιν , ὑπὸ τῶν πατρὸς τελαμῶν. Inde Achæorum littus , ubi Teucer primum appulit , postquàm Salamina Cypri condidisset , ejectionis , ut ajunt , à parente Telamone. Ponit autem illud juxta Aphrodisium , ut videre est

est ibidem. Et sic etiam Ptolemæus. καρπασία. Ἀχαιῶν ἀκτή. Ἀφροδισιον. *Carpasia. Achæorum littus. Aphrodisium.*

Alcathoi vicus. Hic Mestori cuidam natus filius, qui pro dentibus os continuum haberet. Pollux lib. II. cap. iv. sect. xxj. Εἰ δὲ πῦρ καὶ ὠδονίαν τῷ γλυκεῖ τῷ ἰσχυρῶς, διὰ τὸ τὸ ἀκοῆς ἐπαγωγόν, Πύρρον μὲν φασὶ τὴν ἡπειρώτιν συμφορὰς οὐδὲν ὁδόντας ἔχειν, ἐν ὅσῳ, γεγραμμέναις πετυπωμένον ὀππολῆς, εἰς ὁδόντων χῆμα. ταυτὸ δὲ τὸ πῦρ καὶ εὐρυφυῖ τῷ Κυρηναίῳ συμπεσῆν. καὶ ἄλλοι δὲ ὠφθησαν τοῖς πο. οὐδὲ δὲ τὴν Ἀλκάθου κάμιν ἐν κύρῳ, μήποτε τῷ κυρῶ τὸ πῦρ βρέφει τεχθῆν. Si verò convenit aliquid jucundæ narrationis admiscere, ad mulcendos auditores, Pyrrhum quidem Epirotam memorant concretos dentes habuisse, unum os, notatâ lineis superficie, ut dentium referret formam. idemque Euryphyi Cyrenæo contigisse. tum & alii visitales. In Cypro verò, juxta Alcathoi vicum, Mestori Cyprio talis puer natus fuit.

Charbyris. Hilarion monachus vitam hîc solitariam egit. Sozomenus, Hist. Eccles. lib. V. cap. ix. τὸ δὲ πελοταῖον ὠδονίαν (ὁ ἰλαρίων) τὴν κύρην, κατήρεν εἰς Πάφον περὶ τρεῖς τε ὠδονίαν καὶ πῦρ καὶ πῦρ καὶ πῦρ, ἡγάπησε τὴν ἐνθάδε διατριβήν, καὶ οὐδὲ χάριτον, χωρὶς ἄλλως ἐπνομαζόμενον, ἐφίλοσφι. Denique Cyprum præternavigans, (Hilarion) Paphum applicuit: & hortatu Cypriorum tunc episcopi, voluit illic commorari: & juxta Charbyrin, locum sic cognominatum, sapientiæ studium est professus.

Carium. Juxta hunc locum Hyle erat. unde Apollo ῥάτης dictus. Isacius Tzetzes, ad Lycophronem. ῥάτης γὰρ ἐστὶν οὐδὲ τὸ κάριον τὸ πῦρ καὶ κύρην, ἰσχυρὰ Ἀπόλλωνος. ἀφ' ἧς ῥάτης τὸ πῦρ καὶ πῦρ καὶ πῦρ. Hyle enim est juxta locum Cypri Carium, sacra Apollini: à quâ Hylaten cognomento deum dicunt.

Cyrenia. Regio insulæ, in quâ oppidum Pegæ erat. Stephanus. Πηγάι, παροικία Μεγαρέων· οἱ οἰκῆτορες, Πηγαῖοι. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἐν κυρῶ καὶ κύρην. Pegæ, vicus Megarensium: qui inhabitant, Pegæi. Est verò etiam urbs in Cyreniâ Cypri.

Leucolla. Portus. Strabo. Εἰτ' Ἀρσινόη, πόλις, καὶ λιμὴν. εἰτ' ἄλλος, Ἀρσινόη. Inde Arsinoë, urbs, & portus: inde alius, Leucolla. Plinius etiam oppidum facit. Deinde, contra Tauri promontorium, pestiferæ navigantibus Chelidoniæ: totidem ab illis, cum oppido Leucollâ.

Pie.

Pieria, locus Musis sacer. Euripides, in Bacchis.

Ἰχοίμαι πρὶ τὴν Κύπρον,

Νᾶσον τῆς Ἀφροδίτης·

Ὅπως καλλιθέοι μὲν

Πιερία, Μῆσαι δ' ἔδρα·

Utinam veniam in Cyprum,

Insulam Veneris.

Ubi pulcherrima

Pieria, Musarum sedes.

C A P. XXX.

Fluvii. Aous. Bocarus. Euripidis correctus locus. Salaminem, & Paphum, perluebat, in plures alveos distributus. Clarius; ad quem urbs Ἀπέα. Lapithus. Lycus. Pedæus. Pliëus. Serachus, sive Satrachus, aut Setrechus. Tetius.

Nunc ad fluvios veniamus. In his offert se,

Aous. Etymologici Auctor Ἀὼς, ποταμὸς Κύπρου. Aous, fluvius Cypri.

Bocarus. Hesychius. Βώκαρος, ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τῆς Ἀκάμαντος ὄρεος φερόμενος. Bocarus, fluvius Salaminem perluens, ex Acamante monte profluens. Scio, ab aliis Bocarum in Salamine Atticâ commemorari: sed hic fuerit sanè Cypri, in quâ Acamas, unde ortus. Ac corruptum esse puto ejus nomen apud Euripidem, in Bacchis.

Ἰχοίμαι πρὶ τὴν Κύπρον,

Νᾶσον τῆς Ἀφροδίτης·

Πάφον δ', αὐτὴν ἑκατόμβη·

Βωκάρεσσι ποταμῶσιν ὁρᾷ

καρπίζουσιν ἀνεμβροί.

Utinam veniam in Cyprum

Insulam Veneris:

Et Paphum, quam centum habentis ostia

Bocari fluvii fluxus

Fœcundant sine imbribus.

Hodie

Hodiè editur, βαρβάρη ποταμῶν. *Barbari fluvii*. Ubi observa, & Paphum perluisse, aut alluisse: & in plures alveos scissum profluxisse.

Clarius. Ad hunc sita urbs Ἀρέα. Plutarchus, in Solonis Vitâ. Ἐπειτα πλοῦτος εἰς Κύπρον, ἡραπύθη διαφερόντως ὑπὸ φιλοκύπρου ἑνὸς τῶν ἐκ τῶν βασιλέων, ὃς εἶχεν ἑνὴν μεγάλην πόλιν, ὠκισμένον ὑπὸ Δημοφῶντος ὁμοφῶντος, περὶ τὴν Κλάριον ποταμὸν. Inde cum navigio in Cyprum profectus esset, admodum charus fuit Philocypro, uni regum qui tunc illic, & urbem habebat non ita magnam, conditam à Demophonte, Thesei filio, ad Clarium flumen.

Lapithus. Ptolemæus. Λαπίθης ποταμῶν ἐκβολαί. *Lapithi fluvii ostium*.

Lycus. Ptolemæus. Λύκος ποταμῶν ἐκβολαί. *Lyci fluvii ostium*.

Pedæus. Ptolemæus. Πεδαιῶν ποταμῶν ἐκβολαί. *Pedæi fluvii ostium*.

Plieus. Etymologici Auctor, in Ἀῶν. Ἀφ' ἧς καὶ ὁρᾶται ὡνομάσθη Ἀῶν, ἐξ ἑνὸς ποταμῶν φερομένων, Σεράχης καὶ Πλιέως, τ' ἐν αὐτῶν ὁ Παρθένιος Ἀῶν κέκληκε. A quo mons quidam appellatus est Aous: è quo cum duo procedant fluvii, Serachus, & Plieus, unum horum Parthenius Aoum vocavit. Ubi occurrit etiam

Serachus: qui *Satrachus* dicitur Lycophroni.

Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κερασίαν,
καὶ Σάτραχον βλάξαντες, ἴλαται τε γλῶν,
Μορφῶ παροικήσασσι τὴν Ζηρυνθίαν.
Quinque verò in Spheceam Ceraſtiam,
Et Satrachum venientes, & Hylatae terram,
Morphonem accolent Zerynthiam.

Ad quem locum Isacius Tzetzes. Σάτραχον, πόλις, καὶ ποταμὸς, κύπρος. πέντε δὲ, διαφέρει γράφασσι, Σέτραχον. *Satrachus*, urbs, & *fluvius*, *Cypri*. quidam verò, per eſcribunt, *Setrechum*.

Tetius. Ptolemæus. Τετίης ποταμῶν ἐκβολαί. *Tetii fluvii ostium*.

JOANNIS MEURSI
CYPRIUS.

SIVE,

De ejus insulæ rebus, & antiquitatibus,

LIBER II.

CAP. I.

Ejus præstantia, vino, oleo, & frumento. Vva Cypria. Scala, quibus ad Ephesiæ Dianæ tectum scandebatur, ex unâ vite. Vinum catorchites, sive sycites. Oleum. Olea conditanea, βομβαία dictas; sive potius, βομβολία. Hesychii locus emendatus. Triticum fuscum; unde & misceri Alexandrino solitum. Panes nigri, & gratissimi saporis.

Enarratis Cypri urbibus, montibus, & promontoriis, locis item, fluviisque, ordo postulat, ut, quæ illic provenisse memorantur, resque alias ejusdem, nunc conscribam. Strabo, quatuor ejus prædicat; vinum, oleum, frumentum, & æs. Ecce verba. Διάκειται μὲν ἔτι καὶ τὴν Κύπρον τῇ θέρῃ κατ' ἀρετὴν δι', ἐδεμιάς τ' ἡ νήσων λείπειται. καὶ γὰρ οἶνον ἔστι, καὶ ἐνέλαιον· σίτω τε ἀντάρκη χεῖται. μέταλλα τε χαλκὸς ἐστὶν ἄφθονα τὰ ἐν Ταμασσῷ· ἐν οἷς τε χαλκαὶ ἥς γίνεται, καὶ ὁ ἰός τ' χαλκός, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χρήσιμον. Et hic quidem est Cypri situs: sed præstantiâ nulli insularum cedit. nam & vinum bonum habet oleumque, ac frumenti quantum satis. metallaque æris plurima sunt ad Tamassum; ubi nascitur chalcanthum, & ærugo, utilis ad medicinam. En, priore loco Strabo laudat

Vinum.

Vinum. Plinius, ubi vina refert transmarina, lib. XIV. cap. vij. *Dignatio est Sicyonio, Cyprio, Telmefiaco.* Synesius, epist. cxlvij. Ζητέσι ὁ οἶνον μὲν τὸ λεπιότατον, μέλι δὲ τὸ παχύτατον καὶ ἔλαιον μὲν τὸ κεφώτατον, πυρὸν δὲ τὸ βαρύτατον. καὶ πατρίδας αὐτῶν ὑμνεῖσι, Κύπρον, καὶ Ἱμμήτιον Ἰννα, καὶ Φοινίκην. Quærent verò, vinum quidem tenuissimum, mel crassissimum: tum oleum quidem levissimum, & gravissimum frumentum. Quin patrias illorum celebrant, Cyprum, & Hymettum quendam, & Phœnicen. Vna Cypria prædicatur etiam Salomoni, Cant. Cantic. cap. I. Ad quem locum Gregorius Magnus. *Cyprus insula est, in quâ uberiores vineæ, quàm alibi, nascuntur.* Anselmus Cantuariensis, ibidem. *Cyprus, est locus, in quo crescit optimum vinum.* Philippus Abbas, cap. xij. *Cyprus insula est, cæteris circumjacentibus prior potius, quàm secunda, ut ajunt, qui viderunt, vini peroptimi tam fecunda, ut non solum sibi ejus fecunditas grata, & sufficiens, habeatur, sed & inde in alias regiones vinum sui merito transvehatur.* Ac vis scire magnitudinem botrorum? Audi Aponium, in idem Canticum, lib. III. *Præ omnibus terris insula Cyprus miræ magnitudinis botros duarum gignere fertur: cujus magnitudinis ille botrus, qui à duobus juvenibus de terrâ repromissionis perlatus fuisse legitur. Quantas igitur fuisse vites, quæ tam magnos botros tulerint, arbitramur? Inde apparet, quod ex unicâ factæ scalæ, quibus ad Ephesiæ Dianæ tectum scandebatur. Plinius tradit, lib. XIV. cap. j. Etiam nunc scalis tectum Ephesiæ Dianæ scanditur ex vite unâ Cypriâ.* Hinc de ejus magnitudine facere conjecturam licet. Fiebat etiam illic vinum, catorchites, seu sycites, appellatum. Dioscorides, lib. V. ca. p. xlj. καὶ ὁ (οἶνον) κατορχίτης δὲ, ὃν ἔνιοι σικίτην καλεῖσιν, ἐν Κύπρῳ σκαλεῖται, ὁμοίως τῷ Φοινικίτῃ. Catorchites (vinum) verò, quod sycites à nonnullis appellatur, in Cypro paratur, eodem modo quo palmeum. Inde in Strabonis verbis

Oleum ponitur: meminitque & Synesius, loco proximè citato. Eratque olea conditanea, quæ βομβοία appellata. Hesychius. βομβοία, ἡ καλυμμένη ἐλαία ὡς καὶ κυπελοῖς. Bombœa, conditanea olea apud Cyprios. Tertio loco, est

Frumentum: de quo etiam Synesius, in citatis statim verbis. Erat verò triticum apud Cyprios fuscum, & panem nigrum faciebat:

L 2

itaque

itaque Alexandrinum miscebatur. Plinius, lib. XVIII. cap. vij. *Cyprium (triticum) fuscum est, panemque nigrum facit: itaque miscetur Alexandrinum, candidum.* Eum verò suavem fuisse, & gratissimi saporis, ita ut alliceret homines ad edendum, discimus ex Eubulo, in Comœdiâ Orthane, apud Athenæum, lib. III. κυ-
 πρίων ἢ ἄρτων, μνημονεύει εὐεργετῶν, ὡς Διὰφόρων, ἐν Ὁρθάνῃ, Διὰ
 τέτων.

Δαινὸν ἰδὼν τὰ παλαιὰ κυπρίους ἄρτους

μαγνήτης δὲ λίθου ὡς ἑλκεῖ ὄντι πεινῶντας.

Grave quidem præterequiretate conspiciato Cyprios panes:

Magnetis enim lapidis instar trahit esurientes.

Excellebat verò triticum Amathusium: uti supra à me dictum, lib. I. cap. viij.

C A P. II.

*Æris copia, ad Tamassum: in monte Curio, Tyrriaque. Cyprus olim Ærosa dicta. Et inventum illic æs, à rege Cinyra. Σολοιτύ-
 πος, species quædam. Æses Romanorum ex ære: item mortaria, pyxides, clavi, atque acus. Ægyptii argento suo miscebant. Plumbo mistum, faciebat colorem purpuræ. Urinâ additâ, fiebat gluten ad ferruminandum aurum. Mistum flori lapidis Assii, mammarum vitia emendabat. Squama æris, ἡλῆς dicta: ejusque usus, ad pterygia exsiccanda. Æs ustum.*

Quarto loco à Strabone æs refertur, ad Tamassum copiosum. Vide supra, lib. I. cap. xxvj. Erat & in monte Curio, Tyrriaque: uti dixi paullo antè, lib. I. cap. xxvij. Hinc *Ærosa* apud veteres Cyprus dicta. Festus. *Ærosam appellaverunt antiqui insulam Cyprum, quòd in eâ plurimum æris nascatur.* Inde Cypriorum regibus inter alia imperat æs Alexander, apud Curtium, lib. IX. *Cypriorum regibus imperatum, ut æs, stupamque, & vela præberent.* Et inventum quidem ibi, sunt qui tradant. Plinius, lib. XXIV. cap. ij. *Fit & ex alio lapide, quem chalciten vocant in Cypro, ubi prima fuit æris inventio.* Isidorus, Orig. lib. XIV. cap. vj. *Famosa quon-*

quondam (Cyprus) divitiis, & maximè æris: ibi enim prima hujus metalli inventio. Quæ totidem verbis Beda, lib. De nom. loc. in Act. Apost. Inventum autem à rege Cinyra memoratur. Plinius, lib. VI. cap. lvj. Tegulas invenit Cinyras, Agriopæ filius, & metalla æris: utrumque in insulâ Cypro. Æris verò Cyprii, meminit etiam Vitruvius, lib. VII. cap. xj. Eratque ductile. Plinius, lib. XXXIV. cap. viij. Nunc revertemur ad differentes æris mixturas. In Cypro coronarium, & regulare est, utrumque ductile. Et mox. Ab aliis ductile appellatum, quale omne Cyprium est. Quædam species, Σολοιτύπῳ dicebatur. Hesychius. Σολοιτύπῳ, χαλκός τις ἐν κύπρῳ. Solotypus, æs quoddam in Cypro. Ex ære Cyprio, asses Romanorum erant. Plinius, lib. XXXIV. cap. ij. Orichalci bonitatem imitatur in sestertiis, dupondiatisque, Cyprio suo assibus contentis. Variæque ex eo facta: itaque mortarium Cyprium, memoratur Plinio, lib. XXXIII. cap. xx. Teritur Cyprio in ære, in Cypriis mortariis. Memoratur quoque Dioscoridi, lib. V. cap. xcij. Et pyxis Cypria, apud eundem, lib. XX. cap. xij. In pyxide Cypriâ aservatur. Iterum, lib. XXVIII. cap. viij. Asservari autem in Cypriâ pyxide. Scribonius Largus, De comp. med. cap. xxv. Mel Atticum, pyxide Cyprii æris conditum. Iterum, cap. xxxvij. Atque ita reponitur pyxide æris Cyprii. Clavus Cyprius, apud eundem Scribonium, cap. xvj. Oportet autem clavum Cyprii æris acutum demittere in jugulum testudinis. Damogeron, Geoponic. lib. X. cap. lxiv. εἴαν τις κυπρίῳ ἤλω, ἢ πικρῶλω, κατηλώσει τὸ δένδρον. Si quis Cyprio clavo, aut palo, transfigat arborem. Palladius, in Januario, Tit. XVI. Alii terebratæ radici palum de buxo imprimunt, vel cuprinum clavum, Acus denique, apud Trebellium, in Vitâ Claudii. Fibulam auream, cum acu Cypriâ, unam. Ægyptii argento suo miscebant. Plinius, lib. XXXIII. cap. ix. Tingit & Ægyptus argentum, ut in vasis Anubem suum spectet: pingitque, non cælat, argentum. Miscentur argento, tertia pars æris Cyprii tenuissimi, quod coronarium vocant, & sulphuris vivi, quantum argenti. Plumbo mixtum, faciebat colorem purpuræ. Idem Plinius, lib. XXXIV. cap. ix. Cyprio (æri) si addatur plumbum, colos purpure fit in statuarum prætextis. Ex eodem, additâ urinâ, gluten fiebat,

bat, ad ferruminandum aurum. Dioscorides, lib. II. cap. xcix. Κατασκευάζεται ἡ δὲ αὐτὴ, (ἔξ ὧν,) ἢ ἔκ Κυπρίων χαλκῶν, ἀρμύζουσι ὅτι
 ἔκ χρυσίου καὶ αὐτοῦ. Conficitur verò ex eà, (urina,) ἔκ ἀέρος Cyprio, glu-
 ten, auro ferruminando idoneum. Mistum flori lapidis Affii, mam-
 marum vitia emendabat. Plinius, lib. XXXVI. cap. xvij. Ejus-
 dem lapidis (Affii) flos appellatur, in farinam mollis, ad quædam
 perinde efficax. Est autem similis pumici rufo. Admixtus aëri Cyprio,
 mammarum vitia emendat. Squama aëris, quæ clavis excussa, unde
 δὲ ἡλίης dicta, ea maximè prædicata, quæ crassa erat. Dioscorides,
 lib. V. cap. clxxxix. Λεπίς ἡ, ἢ ἐκ τῶν κυπερίων χαλκεργικῶν ἡλίων
 παχεῖα, καλεμένη ἡ ἡλίης, καλὴ· Φαύλη ἡ, ἢ ἐκ ἔκ χαλκῶν λευκῶν.
 λεπτή, ἢ ἀδενής, ὑπερβολοῦσι. ὡς ἀποδοκιμάζουσιν, ἐκκρίνοντες τὴν πα-
 χεῖαν, ἢ ἐγκρίνον, ἢ, ὅπως ὑπερβαίνοντες ἐκκρίνοντες. Squama Cypriarum
 officinarum, clavis excussa, commendatur quæ crassa est, ἔκ heli-
 tis, seu clavosa, nominatur: at vitiosa censetur, quæ ex candido
 aëre decutitur: quippe quæ tenuis sit, ἔκ invalida. Hanc ideo da-
 mnamus: illam verò eligimus, quæ crassa est, ac fulva: ἔκ, ace-
 to insperso, æruginem contrahit. Oribasius, Collect. Med. lib. XIII.
 Squama aëris laudatissima est, quæ ex Cypriis officinarum clavis ex-
 cussa, crassaque est, ἔκ helitis, à clavis ducto nomine, appellatur.
 Improbatur verò, quæ, ex albo aëre confecta, tenuis est, atque im-
 becilla: quam, utpote tenuem, ἔκ invalidam, rejicimus: eamque
 probamus, quæ crassa fulvaque est: ἔκ quæ, aceto inspersa, æru-
 ginem contrahit. Meminit etiam Plinius, lib. XXXIV: cap. xj. Ute-
 bantur eà ad pterygia exsicca. Dioscorides, Euporist. lib. I.
 cap. cxc. Ἀναξηραίνει ἡ ἔκ πτερύγια λεπίς κυπερία λεῖα ὑπερβολοῦσιν
 θανμασῶς. Mirabiliter verò pterygia exiccat aëris squama Cypria,
 trita, ἔκ imposita. Æs ustum. Dioscorides, ubi de eo agit, lib. V.
 cap. lxxxvij. πρῶτον δὲ ἡ, ὅ ἐν Μέμφιδι καίουσιν ὅ ἐν Κύπρῳ.
 Primum locum obtinet, quod in Memphide est ustum: proximum,
 quod in Cypro. Vide de eodem Plinium, lib. XXXIV. cap. x.

CAP.

C A P. III.

Cadmia: quæ βοτρυίτις appellata. *Misy*. *Sory*. *Chalcanthum*: idque Σταλακτίς nuncupatum. *Pompholyx*: sive *Spodos*. *Diphryges*. *Ærugo*: ejusque duo genera.

Cadmia. Plinius, lib. XXXIV. cap. x. *Omnis autem cadmia in Cypri fornacibus optima*. Et quidem ea, quæ βοτρυίτις, *Racemosa*, dicebatur. Dioscorides lib. V. cap. lxxiv. καδμείας ἀρίστη μὲν ἐστὶν ἡ Κυπρία, καλεσμένη δὲ βοτρυίτις. *Ex Cadmiæ generibus optima quidem est Cypria, sed Botryitis appellata*. Oribasius, Collect. lib. XIII. *Cadmia præstantissima est Cypria, quæ Botryitis nominatur*.

Misy. Dioscorides, lib. V. cap. cxvij. μίσον δὲ ἀνδραγαθήον τὸ κύπεριον. *Misy assumendum est Cyprium*. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. *Misy optimum in Cypriorum officinis*. Oribasius, loco citato; *Misy anteponendum est Cyprium*. Meminit ejus etiam Galenus, De comp. med. sec. gen. lib. V. & De med. simpl. fac. lib. IX. Tom. II. 127.

Sory. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. *Sory Ægyptium maxime laudatur: multum superato Cyprio, Hispaniensi, & Africo: quam oculorum curationi quidam utilius Cyprium putant*. Videndus etiam Dioscorides, lib. V. cap. cxix.

Chalcanthum. Plinius, loco citato. *Chalcanthum probant maxime Cyprium in medicinae usu*. Et quidem Σταλακτίς, *Stillatitium*, dicebatur. Dioscorides, lib. V. cap. cxiv. ὅθεν (τὸ χάλκανθον) καλεσμένη καλεῖται ὑπὸ τῶν τὰ Κυπριακά μέταλλα ἐργαζομένων. Unde (*chalcanthum*) etiam *Stalactis* vocatur ab iis qui in fodinis Cypriis operantur. Galenus II. 129.

Pompholyx, sive *Spodos*. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. *Etiamnum in arariis reperiunt, quem vocant pompholygem, & spodon*. Et mox. *Spodos Cypria optima*. Oribasius, Collect. lib. XIII. *Pompholyx optima habenda est Cypria*. Item, De Virt. Simpl. lib. II. *Pompholyx optima est Cypria*. Meminit etiam Hippocrates, De morb. mul. lib. I.

Diphryges. Oribasius, Collect. lib. XIII. *Diphrygis sunt tria genera:*

genera: quoddam enim metallicum est, quod in Cypro solâ nascitur. lutosum namque extrahitur ex cæno cujusdam inibi specus, tum in sole siccatur, mox circumpositis sarmentis uritur, unde diphryges nomen invenit. Dioscorides, lib. V. cap. cxx. τῶ δὲ διφρυγῆς τρία ἡγητέον εἶδη. τὸ μὲν γὰρ μεταλλικόν ἐστιν, ὃ δὲ ἐν Κύπρῳ μόνῃ γίνεται· πολλῶδες γὰρ ὄν, ἀναφέρεται ἐκ Βυθῆ πνὸς τῆς ἐκεί πόρων· εἴτα ἀνενεχθὲν ξηραίνεται ἐν ἡλίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα φρυγάνοις κύκλῳ περιπεριωμένοις καίεται· ὅθεν καὶ διφρυγῆς ἐκλήθη. Diphrygis tria esse genera, est putandum. unum enim metallicum est, quod in Cypro solâ nascitur. cum enim sit lutosum, effertur ex gurgite quodam, qui in istis locis exstat: inde eductum sole siccatur, moxque sarmentis circumpositis uritur. quâ de causâ etiam diphryges est vocatum. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. Facile ab eâ discernitur, quam in iisdem officinis Diphrygem vocant Græci ab eo quod bis torreatur. Cujus origo triplex. Fieri enim traditur ex lapide pyrite, cremato in caminis, donec excoquatur in rubricam. Fit & in Cypro, ex luto cujusdam specus, arefacto prius, mox paulatim usto circumdatis sarmentis.

Ærugo. Plinius, lib. XXXIV. cap. xj. Temperatur autem id Hammoniaci uncis quatuor, æruginis Cypriæ duabus. Ejus duo genera tradit Dioscorides, lib. V. cap. xcj. Γενῶνται δὲ φασὶ τὰ πῶν τὸ ἰόν καὶ ἐν πῆς κυπριαῖς μετὰλλοις· τὸ μὲν λίθοις ὑσὶν ἐπανθῆντα, ἔχουσι τὸ χαλκόν· τὸν δὲ, ἐκ τινῶν ἀπηλαίεα ἐκείοντα, ἐν πῆς ὑπὸ κίνα καύμασι. Tradunt verò nasci æruginem hanc etiam in fodinis Cypriis. unam quidem, supra lapides quosdam efflorescentem, æs habentes; alteram verò, ex specu quodam exstillantem per Caniculæ æstus.

C A P. IV.

Mel. Cera. Lactucæ. Fœniculum. Brassica. Columbæ. Ovis. Mala Punica: solaque illic ea arbor plantata à Venere. Poma paradisi. Amygdalæ. Ficus: è quâ acetum: poni etiam pro termino usitata. Sinapi. Cæpæ. Allium. Resina. Sal: ad Citium, & Salaminem. Chrysocolle. Alumen. Unguenta varia. Cortinæ. Accubitalia. Mantelia. Pyralis, sive Pyrausta. Antigoni Carystii locus emendatus. Stupa.

Pergam alia memorare, nullo ordine, uti quæque sese offerent.

Mel

Mel ibidem abundabat. Plinius, lib. XI. cap. xiv. *Aliubi mel-
lis copia: ut in Cretâ, Cypro, Africâ.* Synesius præstantiam præ-
dicat, Epist. CXLVII. Ζητῶσι τὸ οἶνον τὸ λεπτότατον, μέλι τὸ παχύτατον.
καὶ παρσιδάς αἰσθάνονται, κύπερον, καὶ ἱμνησίον ἵνα. *Querunt verò vinum
tenuissimum, mel verò crassissimum: & patrias illorum celebrant, Cy-
prum, & Hymettum quendam.* Præstantissimum verò Chytris: uti
supra à me dictum, lib. I. cap. ix. Atque ut mel, sic laudata quoque

Cera. Meminit ejus variè Plinius, lib. XX. cap. xxij. lib. XXII.
cap. xvij. lib. XXIII. cap. vj. lib. XXVII. cap. vij. lib. XXXV. cap. xvij.

Lactuca, feniculum, apud Paphum excellabant. Vide supra,
lib. I. cap. xvij. Etiam

Brassica. Columella, lib. XI. cap. iij. *Est & (brassica) Cyprii
generis, ex albo, rubicunda: levi & tenerimo folio.*

Columbæ. Antiphanes, in Conterraneis, apud Athenæum, lib. XIV.

— ἡ κύπερος —

Δ' ἔχει πελείας ἀφ' ὁρέας. —

— Cyprus verò

Habet columbas præcellentes. —

Inprimis autem Paphiæ. Vide supra, lib. I. cap. xvij.

Oves, potius mirandæ, quàm laudandæ, memorantur Salignia-
co, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. vij. *Oves Cypriæ parum laudan-
dæ, sed admirandæ: villo magis, quàm lanâ teguntur.*

Mala Punica, tam præstantia, ut hanc solam illic olim arborem
plantasse Venus diceretur. Eriphus, in Melibæâ, apud Athenæum,
lib. III.

— αὖτις τὸ ῥοαὶ

ὡς δ' ἄρ' αἶς: τὴν δ' Ἀφροδίτῳ ἐν Κύπρῳ

Δένδρον φυτεύσας τῷ Φασιν

ἐν μόνον.

— hæc verò mala Punica

Quàm generosa? Venerem enim in Cypro

Arborem plantasse hanc ajunt

unicam tantummodò.

Poma paradisi Saligniacus, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. vj.
In Cypro etiam poma, quæ Paradisi vocant, crescunt miranda, fi-

M

gurâ

gurâ cucumeris, magnitudinis visendæ, plantâ magis, quàm arbo-
re: cujus folia quatuor palmos habent in latum, longa ad humani cor-
poris staturam. His pomis grana insunt ferè centena, figuræ spheri-
cæ, longitudine trium digitorum, vel circâ: quæ decorticata, hu-
mano usui serviunt. Arbor hæc trium annorum periodo emoritur, &
ex radice ejus enascitur alia.

Amygdalæ. Athenæus, lib. II. *Διάφοροι δ' ἀμυγδαλαὶ γίνονται καὶ κύπερον τῇ νήσῳ. ὧς δὲ τὰς ἀμαχόθι καὶ Ἰππικαμπείας εἰσὶ, καὶ τὸ ἄκρον Ἰππικαμπείας.* Amygdalæ quoque præstantes nascuntur in insulâ Cypro. nam oblongiores sunt, quàm quæ nascuntur alibi, & in summo reflexæ.

Ficus. Plinius, lib. XV. cap. xvij. *E reliquo genere pomorum, ficus amplissima est: quædamque & pyris magnitudine æmula.* De Ægyptiæ Cypriæque miraculis retulimus inter externas. Vide ite-
rum, lib. XVI. cap. xxvj. Dioscoridem, lib. I. cap. clxxxij. Ori-
basium, Collect. lib. XII. Acetum ex eâ fiebat insigne. Plinius,
lib. XV. cap. xvj. *E Cypro fico & acetum fit præcellens, atque Ale-
xandrino quoque melius.* Ponebatur ea arbor & ad limites. Arca-
dius, De limitibus agrorum. Nam & in limitibus pro terminis plan-
tavimus dactylum, amygdalas, & mala cotonea, & maximè olivas:
tellum: & ficum Cypriam in fine constituimus. De ficu Cypriâ, quæ
in Cretâ, dixi in Opere De Cretâ, lib. II. cap. ix:

Sinapi. Eubulus, in comœdiâ Glauco, apud Pollucem, lib. VI. cap. x.

καὶ τὰ πύκνον, καὶ Σκαμμωνίας ὄπιν.

Sinapi Cyprium, & Scammoniae succum.

Qui versus Antiphani tribuitur ab Athenæo, lib. I.

Cæpæ. Plinius, lib. XIX. cap. vj. *Cæpæ genera apud Græcos, Sardia, Samothracia, Ascalonia, ab oppido Judææ nominata. Omnibus etiam odor lacrymosus, & præcipuè Cypriis.* Marcellus Empiricus, De Medic. cap. xv. *Medicamentum ad anginam, quod devoratur, quantum digito uno tolli vel colligi potest, componitur ex his. Rhus Syriaci denarii semissem, hyssopi tantundem, cæparum Cypriarum capita tria.*

Allium. Theophrastus, ubi de eo agit, Hist. Plant. lib. VII. cap. iv. καὶ τῷ μεγεθὲ γένεσι τι διάφορόν ἐστι. μάλιστα δὲ τὸ κύπερον καλεῖται

μυρον πιῶν. Estque genus quoddam magnitudine excellens: maxime verò tale est, quod Cyprium vocant. Plinius, lib. XIX. cap. vj. Ulpicum quoque in hoc genere Græci appellavere allium Cyprium.

Resina. Plinius, lib. XIII. cap. xx. Cypria, (resina,) antecedit omnes: est autem melleo colore, carnosæ.

Sal. Plinius, lib. XXXI. cap. vij. Adulteratur (sale) Siculo, quem Cocanicum appellavimus: nec non & Cyprio, mirè simili. Fiebat verò apud Citium urbem. Plinius ibidem, paullo antè. In Bactris duo lacus vasti, alter ad Scythas versus, alter ad Arios, sale æstuant: sicut ad Citium, in Cypro. Et paulo post. Magis tamen extendit (sal) is, quem Citticum appellavimus. Etiam apud Salaminem. Idem postea. Marinorum maxime laudatur (sal) Cyprius, à Salamine. Dioscorides, ubi de sale, lib. V. cap. cxxvj. κάλλιτον ὃ ἐκ κύπρου, καὶ κύπρον τῇ Σαλαμῖνι. Optimus verò in Cypro, & Cypri Salamine. De eodem intelligendus Saligniacus, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. iij. Nunc ad Cypri descriptionem. Hic propè portum ruinosum, salinarium appellatum, per duo ferè milliaria in valle diffusæ, ac littori maris propinquæ, singulis annis mira gignitur salis abundantia, ex aquâ dulci congelatâ, & virtute solis decoctâ: quæ, meo iudicio, usui totius orbis sufficeret.

Chrysocolla. Plinius, ubi de eâ agit, lib. XXXIII. cap. v. Cùm tinxere pictores, orobitin vocant, ejusque duo genera faciunt: luteam, quæ servatur in lomentum; & liquidam, globulis sudore resolutis. Hæc utraque genera in Cypro fiunt. Dioscorides, lib. V. cap. civ. χρυσόκολλα ὃ ἀφ' ἧς ἡ ἀρμενίαν, τῇ γὰρ κατακέρως παρασίου. δὲ παρὰ τῇ ἡ μακεδονικῇ, εἴτα ἡ κυπρία. Chrysocolla verò præstat Armeniaca, porri colorem plenè referens: secundas obtinet Macedonica, inde Cypria. Oribasius, Collect. lib. XIII. Chrysocolla laudatissima est Armeniaca, porri colorem usque ad satietatem reddens: secundo loco censetur Macedonica: hanc sequitur Cypria.

Alumen. Plinius, lib. XXXV. cap. xv. Aluminis plura genera. In Cypro candidum, & nigrum, exiguâ coloris differentiâ.

Unguenta. Varia illic excellabant. Oenanthinum, Amaracinum, Cyprinum, & Sampfuchinum, prædicatur apud Plinium, lib. XIII. cap. j. Oenanthinum, & Liliaceum, apud Athenæum. lib. XV.

Cortina, ex erant variegatae. Aristophanes, incertâ comœdiâ, apud Pollucem, lib. X. cap. vij.

Τὸ ὡραπύττωμα κύπερον τὸ ποικίλον.
Cortina Cypria variegata.

Accubitalia. Et hæc illic laudabantur. Valerianus, in Epistolâ ad Zosimionem, procuratorem Syriæ, apud Trebellium, in D. Claudio. *Accubitalium Cypriorum paria duo.*

Mantilia. Memorantur in Epistolâ ejusdem Valeriani ad Xiphidium, præfectum ærarii, apud Vopiscum, in Aureliano. *Mantilia Cypria, paria duo.*

Pyralis, five *Pyrausta*. Plinius, lib. XI. cap. xxxvj. *In Cypri ærariis fornacibus ex medio igni majoris muscæ magnitudinis volat pennatum quadrupes. Appellatur pyralis: à quibusdam, pyrausta. Quàm diu est in igne, vivit: cùm evasit longiore paulo volatu, emoritur.* Idem, sed omisso animalculi nomine, dicit etiam Aristoteles, Hist. Anim. lib. V. cap. xix. Ἐν τῷ κύπερῳ, ἧ χαλκίης λίθῳ καίεται, ὅττι πολλὰς ἡμέρας ἐμβαλλόντων, ἐν τῷ θάττει γίνεται θηρία ἐν τῷ πυρὶ, τῶν μεγάλων μυῶν μικρόν τι μείζονα, ὑπόπτερα, ἀ κατὰ τὸ πῦρ βαδίζει, καὶ περῶ. *In Cypro verò, ubi chalcitis lapis uritur, cùm per multos dies injecerint, nascuntur illic bestiolæ, grandibus muscæ paulo majores, alatæ, quæ per ignem ambulant, & saltant.* Emendandus Antigoni Carystii locus, Hist. Mirab. cap. xc. Ἐν κύπερῳ γ', ἧ χαλκίης λίθῳ καίεται, γίνεται καὶ θηρίον, μικρὸν μείζον μυῶν. *In Cypro, ubi chalcitis uritur, nascitur etiam animal, paulo majus muscæ. Malè hodiè vulgatur: Ἐν κύπερῳ γ' ἐν χαλκίης λίθῳ καίεται, καὶ γίνεται θηρίον, μικρὸν μείζον μυῶν. In Cypro itaque uritur chalcitis lapis, & nascitur animal, paulo majus muribus.*

Stupa. Hinc Alexander Cypri regibus olim eam inter cætera imperabat. Curtius, lib. IX. *Cypriorum regibus imperatum, ut æs, stupamque, & vela præberent.*

CAP.

C A P. V.

Achates. Adamas. Aëtites. Amiantus. Chalcitis. Cos. Plinii memoriae lapsus. Crystallus. Cyanus. Gypsius. Jaspis. Morion. Opalus. Paderos. Pyrites. Sapphirus. Sil. Smaragdus. Specularis lapis.

Lapides hoc capite, & gemmas, dicam. In his, *Achates. Plinius, de illo agens, lib. XXXVII. cap. x. Eadem auctoritas & Cyprii est.*

Adamas. Plinius, lib. XXXVII. cap. iv. Post hos (adamas) Cyprius vocatur, in Cypro repertus, vergens in æreum colorem, sed in medicinâ, ut dicemus, efficacissimus. Et mox. Ictibus frangitur, & alio adamante perforari potest, quod & Cyprio evenit. Marbodeus, Dactylothecæ cap. j.

Tertius est adamas, quem dat maris insula Cyprus.

Aëtites. Plinius, de quatuor ejus generibus agens, lib. XXXVI. cap. xxj. Tertius in Cupro invenitur, colore illis in Africâ nascentibus similis: amplior tamen, atque dilatatus: cæteris enim globosa facies. Habet in alvo arenam jucundam, & lapillos: ipse tam molli, ut etiam digitis frietur.

Amiantus. Dioscorides, lib. V. cap. clvj. λίθος Ἀμιάντος ὁ γινώσκων ἐν Κύπρῳ, συνηγία χις ἢ εἰκώς. ὃν ἐργαζόμενοι ὑφάσματα πιᾶσιν ἐξ αὐτοῦ, ὅντι ἱμαστώδες πρὸς θεῶν· ἀβληθέντα εἰς πῦρ, φλογέονται μὲν, λαμπερότερα δὲ ἐξέρχονται, μὴ κατακαίονται. Lapis Amiantus in Cypro nascitur, scissili alumini similis: è quo elaborato, utpote flexili, telas ad spectaculum texunt. quæ, ignibus injectæ, ardent quidem, sed splendidiore exeunt, non combustæ. Hic ipse est, qui Carystius aliis dicitur: ac nascebatur inter Elmæum, & Gerandrum, urbes Cypri. Apollonius Dyscolus, Hist. Comment. cap. xxvj. γίνεται δὲ ὁ λίθος ἐν τῷ, καὶ ἐν Καρυστῷ ὡς ἐν τῷ τῆς ἐλαβεν· πολὺς δὲ ἐν Κύπρῳ, καταβαίνοντων δὲ τῷ Γεράνδρῳ ὡς ἐπὶ Σόλῃς πρόσκομις, ἐν ἀλυσσῶν τῷ Ἑλμαίῳ, ὑποκάτω πετρῶν. Nascitur autem lapis

M 3

iste

iste in Carysto, unde & accepit nomen: multus verò est in Cypro, quò Gerandro Solos descenditur, ad levam Elmæi, infra rupes.

Chalcitis. Plinius, lib. XXXIV. cap. ij. Fit & ex alio lapide, quem chalcitin vocant in Cypro. Hippocrates, De morb. mul. lib. I. ὅταν ἡ παχὺς γένηται ὁ χυλὸς, ποδὸν τὸ κυρτὸν τὸ χαλκίτιδι & λείω ἐμβαλεῖν, καὶ ἀναμίξαι. Cum verò crassus evaserit succus, cinerem chalcitidis Cypriæ, leviter tritum, injicito, & permisceto. Meminit ejus Aristoteles, Hist. Anim. lib. V. cap. xix. & Antigonus Carystius, Hist. Mirab. cap. xc.

Cos. Plinius, lib. XXXVI. cap. vij. Signis è marmore poliendis, gemmisque etiam scalpendis, atque limandis, Naxium diu placuit ante alia. Ita vocantur cotes, in Cypro insulâ genitæ. Sed memoriâ certè labitur isthoc loco: nam urbs Cretæ, & non Cypri, Naxus erat: unde cotes Naxiæ sunt appellatæ. Pluribus illud pridem ostendi, Cretæ meæ lib. I. cap. xij.

Crystallus. Plinius, de crystallo agens, lib. XXXVII. cap. ij. Nascitur & in Asiâ, vilissima circa Alabanda, & Orbosiam, finitimisque montibus, item in Cypro. Et mox. Mirum &, quod Xenocrates tradit Ephesus, aratro in Asiâ, & Cypro excitari.

Cyanus. Dioscorides, lib. V. cap. lvj. κυανὸς ἦ, ἡνῶται μὲν ἐν κύπρῳ, ἐκ τῆς χαλκουργῶν μετάλλων· ὃ ἡ πλείων, ἐκ τῆς αἰγιαλίτιδος ἄμμου· ἐν ἑρμιοῦ μὲν καὶ Ἰνῶς ἀπηλαιώδεις ὑποκαφᾶς τὸ θαλάσσης. Cyanus verò, nascitur quidem in Cypro, ex ærariis metallis, copiosior verò, ex arenâ littorali: inventus secundum quasdam speluncarum instar factas suffossiones maris. Oribasius, Collect. lib. XIII. Cyanus in ærariis fodinis in Cypro nascitur: copiosior verò, ex arenâ littorali: & in quibusdam subcavalis maris specubus invenitur. Theophrastus, De Lap. Γένη ἡ κυανὸς τρία· ἡ Αἰγυπτία, καὶ Σκυθία, καὶ κύπελλος. Genera verò Cyani tria sunt; Ægyptius, & Scythicus, & tertius Cyprius.

Gypsus. Theophrastus, De Lap. ἡ ἡ γύψος, πλείστη μὲν ἐν κύπρῳ, καὶ περὶ Φαιεσσίτη. Gypsus verò, plurima quidem in Cypro gignitur, & præstantissima. Plinius, lib. XXXVI. cap. xxiv. Cognata calci res gypsum est. Plura ejus genera. Nam & è lapide coquitur, ut in Syriâ, ac Thuriis: & è terrâ foditur, ut in Cypro, ac Perrhæbis.

7a.

Jaspis. Plinius, lib. XXXVII. cap. ix. *Optima (jaspis) Scythica, dein Cypria, postremo Ægyptia*. Meminit etiam Theophrastus, De Lap.

Morion. Plinius, lib. XXXVII. cap. x. *Morion Indicum, quæ nigerrimo colore translucet, vocatur Prominium; in quâ miscetur & carbunculi colos, Alexandrinum: ubi sardæ, Cyprium.*

Opalus. Plinius, lib. XXXVII. cap. vj. *Traduntur (opali) nasci & in Ægypto, & in Arabiâ, & vilissimi in Ponto. Item in Galatiâ, ac Thaso, & Cypro.*

Pæderos. Plinius, lib. XXXVII. cap. ix. *Candidarum dux est pæderos. Laudatissima est in Indis, apud quos argenon vocatur. proxima apud Ægyptios, ubi senites. tertia in Arabiâ, verum scabra. mollius radiat Pontica, & Asiatica. ipsæ verò molliores sunt, Galatica, & Thracia, & Cypria.*

Pyrites. Plinius, lib. XXXVI. cap. xix. *Est alius etiam pyrites, similitudine æris. In Cypro eum reperiri volunt.*

Sapphirus. Meminit Plinius, lib. XXXVII. cap. ix.

Sil. Plinius, lib. XXXIII. cap. xij. *Genera (silis) tria fuere antiquitus. Ægyptium, quod maxime probatur: Scythicum, hoc diluitur facile. Præfertur huic etiamnum Cyprium.*

Smaragdus. Theophrastus, lib. De Lap. καὶ ἐν Κύπρῳ ἢ τε σμάργδος, ἢ ἡ ἰάσως. *Et in Cypro smaragdus, & jaspis. Meminitque in præcedentibus: ut & Plinius, lib. XXXVII. capp. I. V.*

Specularis lapis. Meminit Plinius, lib. XXXVI. cap. xxij.

C A P. VI.

Amaracus. Arundo. Cedrus. Cyprus. Harpix. Heliotropium. Laurus. Lychnis. Palma. Pinus. Platanus, folia non dejiciens. Sampsuchus. Sphagnus. Styrax. Terebinthus.

Nunc promiscuè arbores, frutices, herbas, flores, memorabo.

Amaracus, five Sampsuchus. Plinius, lib. XXI. cap. xxij. *Sampsuchum, five amaracum, in Cypro laudatissimum, & odoratissimum. Oribasius, Collect. lib. XII. Sampsuchum laudatissimum est Cy-*

Cyzicenum, & *Cyprium*. Dioscorides, lib. III. cap. xlvij. Σάμψυ-
χον κεάισον τὸ Κυζικηνόν, καὶ Κύπρεον. *Sampsuchum optimum est Cyzi-*
cenum, & *Cyprium*. Virgilius, *Æneid.* I.

—— & *fotum gremio dea tollit in altos*
Idaliæ lucos, ubi mollis amaracus illum
Floribus, & dulci aspirans complectitur umbrâ.

Arundo. Meminit ejus Plinius, lib. XXIV. cap. xj. & lib. XXXII.
cap. x. Item Dioscorides, *De re med.* lib. I. cap. cxiv. & *Eup.*
lib. I. cap. xcv.

Cedrus. Meminit Theophrastus, *Hist. Plant.* lib. V. cap. ix.

Cyprus. Plinius, lib. XII. cap. xxiv. *Cyprus in Ægypto est arbor,*
Ziziphi foliis, semine coriandri, flore candido odorato. Coquitur hic in
oleo: premiturque postea quod Cyprinum vocatur. Optimum habetur è
Canopicâ, in ripis Nili natâ: secundum, Ascalone Judææ: tertium, Cy-
pro insulâ, odoris suavitatem præcipuum. Philo, episcopus Carpathio-
rum, genera priora duo tantum refert, tertiumque prætermittit.
Ecce verba, in *Commentario in Canticum Canticorum*. *Cyprus,*
arbuscula est, flore candido, cinnamomum instar pendente, comâ
odoratissimâ, folio oleæ. Ex hac fit unguentum, nomine Cyprinum,
ad multa commodissimum: habetque folia, flores, fructus, & ramos,
utilissimos. Hæc optima in Ascalone Judææ, & Ægypti Canopo,
provenit. Ita quoque Dioscorides, lib. I. cap. cxxiv. Γεννᾶται δὲ (ἢ
κύπρεος) ἀρχὴ ἐν τῇ Ἀσκαλίωνι, καὶ κανώπῳ. Nascitur verò (cyprus)
optima in Ascalone, & Canopo. Atqui tamen adeò in Cypro copio-
sa erat, ut hinc nomen insulæ nonnulli datum esse velint. Vide quæ
ex Stephano, Eustatioque, supra docui, lib. I. cap. ij.

Harpix, spina quædam. Hesychius. Ἄρπιξ, εἰς ἀκάνθους, κύ-
πρεος. *Harpix*, species spinæ, *Cyprii*.

Heliotropium. Plinius, lib. XXXIV. cap. x. *Heliotropium na-*
scitur in Æthiopiâ, Africâ, Cypro.

Ladanum. Dioscorides de eo, lib. I. cap. cxxviii. Τοῖς πρὸν δέ ἐστι,
τὸ ἐν Κύπρῳ γινώμενον. *Tale autem est, quod in Cypro gignitur. Ori-*
basius, De virt. simpl. lib. II. *Ladanum utile est, quod benè olet.*
Tale autem est in Cypro. Plinius, lib. XII. cap. XVII. *Recentiores*
ex auctoribus tradunt, verum ladanum Cypri insulæ esse. Et paullo
post.

post. *Sunt qui herbam in Cypro, ex qua id fiat, ledam appellant: etenim illi ledanum vocant. Meminitque iterum, duobus locis, lib. XXVI. cap. viij.*

Laurus. Cato, De Re Rust. cap. viij. *Laurum Delphicam, & Cypriam.* Vide Plinium, lib. XVI. cap. xxx.

Lychnis. Athenæus, lib. XV. περὶ τῆς λυχνίδος λέγων Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν, ἐν τῷ Ρίζοπορικῷ, φησιν, ἀναφθῆναι αὐτὴν ἐν τῷ Ἀφροδίτης λείτρων, ὅπερ Ἡφαίστῳ συγκοιμηθεῖσαι ἢ Ἀφροδίτῃ λέγοιτο. εἶναι δ' ἀρίστου ἐν Κύπρῳ, καὶ Δήμῳ. *De lychnide verò verba faciens Amerias Macedo, in Rhizotomico, inquit, natam eam è Veneris balneo: cum se illa post concubitum cum Vulcano abluisset: optimam autem esse in Cypro, & Lemno.*

Oenanthe. Theophrastus, lib. De Odoribus. αὕτη δ' (ἡ οἰνάνθη) ἐν Κύπρῳ φύεται, ὄρεινή, καὶ πολυόδμητος. *Hæc verò (œnanthe) in Cypro nascitur, montana, & plurimi odoris. Quæ transcripsit totidem verbis Athenæus, lib. XV. Plinius, ubi de hac ipsâ, lib. XII. cap. xxviij. Quidam omnibus iis præferunt eam, quæ in Cypro nascitur.*

Palma. Vide Theophrastum, Hist. Plant. lib. II. cap. viij. & Plinium, lib. XIII. cap. iv.

Pinus. Vide Theophrastum, Hist. Plant. lib. VI. cap. viij.

Platanus, folia nunquam dejiciens. Plinius, lib. XII. cap. j. *Est Gortynæ, in insulâ Cretâ, juxta fontem platanus una, insignis utriusque linguae monumentis, nunquam folia dimittens. Statimque ei Græciæ fabulositas superfuit, Jovem sub eâ cum Europâ concubuisse: ceu verò non alia ejus generis esset in Cypro.* Vide etiam Theophrastum, Hist. Plant. lib. I. cap. xv.

Sampfuchus. Vide, *Amaracus.*

Sphagnus. Plinius, lib. XII. cap. xxiv. *Secundum locum obtinet (Sphagnus) Cyprius, tertium Phœnicus.*

Styrax. Plinius, lib. XII. cap. xxv. *Styrax laudatur post suprâ dicta ex Pisidiâ, Sidone, Cypro, Ciliciâ.*

Terebinthus. Videatur Dioscorides, lib. I. cap. xcj. & Plinius, lib. XXIII. cap. vj.

N

CAP.

C A P. VII.

De regno Cypriorum, opus Theophrasti. Reges illic plures erant; in novem urbibus præcipuis singuli: tum quæ illæ urbes fuerint. Gestabant autem mitras; & luxuriosi erant, ac tyranni: habebantque duo assentatorum genera; quorum illi Προμάλαγγες, isti Γεγῆνοι appellati. Salamine primò habitì, mox per totam insulam se diffuderunt. Quidnam fecerint. Mulieres, ἡλακίδες, & κλιμακίδες, nominatæ. Reges, olim Ἀῶοι dicti; filii eorum, & fratres, Ἀνακτῆς: sorores, conjugisque, Ἀνασσαι.

Age verò, regnum ipsum videamus. De hoc scripsit Theophrastus, uti nobis testis Suidas, in *τίαια*: qui videndus. Reges verò, ibi numero plures erant. Constantinus Porphyrogeneta, Them. Orient. xv. de hac ipsa Cypro agens. Ἐβασίλευον ἡ πόλις πολλῶν, ἡ δὲ Ἀφύρων βασιλείων. Regnabatur enim prius à multis, & diversis, regibus. Arrianus, De Exped. Alex. lib. II. οὐ πολλῶ δ' ὕπερον ἡ οἱ τὸ κύπερ βασιλεῖς εἰς τὴν Σιδῶνα κατέχον ναυσὶν ἑκατὸν μάλιται ἡ εἰκοσὶν. Neque multo post etiam Cypri reges centum & viginti navibus Sidonem venerunt. Et paulo post. καὶ ἔτι αὐτῶ οἱ τε κυπρίων βασιλεῖς, ἡ ὅσοι φοινίκων, πλὴν Πνυταγόρα. Unaque cum ipso Cypriorum reges, reliquique Phænices, excepto Pnytagora. Curtius lib. X. Cypriorum regibus imperatum, ut æs, stupamque, & vela præberent. Diodorus Siculus, lib. XIX. Ππλεμαῖον ἡ, τὸ πρὸς κυρήνῃ αὐτῶν ἡ ἐν ἀπλωτηνῶν, διήρεν ἐκ τὸ Αἰγύπτου μὲν διωάμεως εἰς τὴν κύπερον, ἡ πρὸς ἀπειθῆντας τῶν βασιλείων. Ptolemæus autem, ubi Cyrenes negotium ex animi sententiâ successerat, in Cyprum adversus reges imperium detrectantes ex Ægypto cum exercitu trajecit. Observare quoque licet apud Plutarchum, in Solone, & Alexandro. Erant verò numero novem; Plinius, lib. V. cap. xxxj Cyprum, ad ortum occasumque Ciliciæ, ac Syriæ, objectam, quondam novem regnorum sedem. Mela, lib. II. cap. vij. In sinu, quem maximum Asia recipit, prope medio Cyprus ad ortum occasumque se immittens, recto iugo inter Ciliciam Syriamque porrigitur: ingens, ut quæ ali-

quando

quando novem regna ceperit. Singuli autem singulas urbes è majoribus, ac minores item aliquot, cum subjecto territorio, possidebant. Diodorus Siculus, ubi de Cypro agit, lib. XVI. ἐν γὰρ τῇ νήσῳ ταύτῃ πόλεις ἦσαν ἀξιόλογοι μὲν ἑνέα, ὑπὸ δὲ ταύτας ὑπεῖχε τεταγμένα μικρὰ πόλιστα, τὰ περὶ κυρῶντα ἑνέα πόλεις. ἐκάστῃ δὲ τῶν εἶχε βασιλεία, τῇ μὲν πόλεως ἄρχοντα, τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ὑποπιταγμένον. *Erant in hac insula novem dignæ memoratu urbes, quibus minora oppida, jurisdictioni illarum subjecta, adstipulabantur. Unaquæque verò harum, suum habebat regem; urbis quidem principem, sed Persarum regi subditum.* Urbes verò, ut observo istæ erant: Æpéa, quæ postea Soli, Amathus, Chytri, Citium, Curium, Lapathus, Paphus utraque, & Salamis: ut ostendam in catalogo ipso Regum, quem mox dabo. Gestabant verò illi mitras: ut videre est apud Herodotum, lib. VII. κύπριοι δὲ, παρέχοντο νῆας πενήκοντα ἢ ἑκατὼν, ἐκδοασσάμενοι αὐτοὶ τὰς μὲν κεφαλὰς, εἰλίχατο μίτρας οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· οἱ δ' ἄλλοι, εἶχον κινῶνας· τὰ δ' ἄλλα, κατὰ περ ἑλλήνας. *Cyprii autem, præbebant naves centum quinquaginta, sic instructi. Capita quidem, mitris redimiti erant reges ipsorum; reliqui, tunicas gestabant: cætera verò, uti Græci.* Luxuriosos admodum fuisse, tradit Athenæus multis verbis, lib. VI. qui videndus. Et habebant plurimos assentatores è nobilibus: quos videre nemini concedebatur, nisi illustrissimo cuique. Athenæus, loco citato. παραδεδωγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ καὶ τὴν Κύπρον μόνον τοὺς δούλων καλῶν χρῆται, ὡς χρῆσιμοι. πάντες γὰρ τὸ κτήμα τυραννικὸν ἐστὶ καὶ τῶν, οἷον Ἀρεοπαγιτῶν πίων, ἔπε τὸ πλεῖστον, ἔπε τὰς οὐσίας, ἔξω τῶν ἐπιφανιστάτων, οἷον ἐδέε. *Cypriorum quidem reges omnes è nobilitate sibi adulatores assumpserunt, tanquam rebus suis utiles. est enim tyrannicum quid. atque horum, ceu Areopagitarum aliquorum, neque faciem, neque item multitudinem, præter illustrissimos quosque, novit.* Horum erant duo genera Salaminæ, unde in Cyprum reliquam diffundebantur: ac Γεργῖνοι quidam ex his, isti autem Προμάλαγγοι appellati. Athenæus, in citato item loco. διηρημένων δὲ διχῇ καὶ συγχεύειν τὴν ἐν τῇ Σαλαμῖνι καλῶν, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ καὶ τὴν ἄλλην Κύπρον καλῶν, σὺν δὲ Γεργίνεσσι, σὺν δὲ Προμάλαγγοις περιουροῦσιν. *Ex his Gergini, velut emissarii quidam, quæ ab oppidanis pas-*

sim dicebantur, ad Ἀνακτας, quos vocabant, deferebant. Athenæus, ibidem. οἱ μὲν Γεργῖνοι, σωμαμιγνύμενοι τοῖς καὶ τὴν πόλιν, ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, καὶ τῇ ἀγορῇ, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι, κατασκοπῶν ἔχοντες τῶν ὅ, καὶ δ' ἀκρόωσιν; ἀναφέρουσιν ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλεμένους Ἀνακτας. Gergini quidem, oppidanis permixti, per officinas, ac fora, auscultant, ceu exploratores quidam: ac, quicquid audierint, singulis diebus ad Anactas appellatos referunt. Promalanges verò, loco eorum quæ Gergini detulissent, inquirebant, quicquid inquisitione dignum. aded callidè, atque blandè, ut propterea ex illis alii in loca alia extra urbem promanasse dicantur. Athenæus, ibidem. οἱ δὲ Προμάλαγγες, ζητοῦσιν ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν Γεργίνων προσαγγελθέντων ὅ, καὶ αὐτὸν αἶνον αἶμα ζητήσεως δόξῃ, ὅντας ἕντες ἐρδύνηται καὶ τέτων. ἔτιως ἐν περὶ, καὶ περὶ τῇ, πρὸς αἰπαντας ἢ ἐν τῷ, αἷς, ἐμοὶ γε δοκεῖ, καὶ, αὐτὸς φασί, περὶ ἐκείνων εἰς τοὺς ἐξ ὅπως διὰ διδοῦν τὸ πᾶν τῶν ἐκλογίμων καλῶν. Promalanges verò, pro iis, quæ Gergini detulerunt, inquireunt, si quid inquisitione dignum videatur. adeo verò solers, & persuasorium, erat colloquium ipsorum cum omnibus, ut, quemadmodum mihi videtur, atque ipsi quoque dicunt, inde ad loca extra urbem excellentium adulatorum semen quoddam promanaverit. Erant & mulieres quædam, καλακίδες appellatæ; quæ, in Syriam translata, κλιμακίδες nuncupatæ, quod reginis, currum suum ascensuris, corpora sua submittentes, velut scalas se præberent. Athenæus rursum, ibidem. Γερόνασι ἢ παρ' ἡμῖν (sunt verba Clearchi Solensis, hominis Cyprii,) καὶ γυναῖκες ἐκ τῶν ἀνάσας, αἱ προσαγορεύονται καλακίδες. ἀφ' ὧν ὑπολιπὲς ἕντες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μεταπεμψοῖ πρὸς τὴν Ἀρταβάξ καὶ τὴν μέντορ γυναῖκας, κλιμακίδες μετωνομάσθησαν, διὰ πιαύτης πρᾶξεως. καὶ μεταπεμψαμέναις δρεσκόμεναι, κλίμακα καποσκάζον ἐξ ἑαυτῶν ἔτιως, ὥστε ὅτι τοῖς νότοις αὐτῶν τὴν ἀνάσασιν γίγνεσθαι, καὶ τὴν κατάσασιν, καὶ ὅτι τὰ ἀμαζῶν ὀχρμέναις. Erant verò apud nos etiam mulieres, reginarum ancillæ, quæ vocatæ Colacides. Ex iis quæ superfuerunt, cum accitæ trajecissent ad Artabazi, & Mentoris, uxores, mutato nomine, Climacides sunt appellatæ, ex hac re. Illis, quæ ipsas advocassent, blandientes, pro scalis se ipsas exhibebant, in hunc modum, ut, cum dominæ currum ascensuræ essent, aut de eo descensuræ, per earum terga id facerent. Plutarchus, De discr. adul.

adul. & am. οὐδὲ γὰρ αἱ ἐν Κύπρῳ κελαιίδαι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμακίδαι περιγορεύσεις, ὅτι τὴν γυναιξὶ τῆς βασιλείας ἀαβαίνειν ὅτι αἱ αἰμάξαι δι' αὐτῶν ὑποκατακλινόμεναι παρῆχον. Neque enim adulatrices Cyprias, quæ, postquam in Syriam transiverunt, Climacides appellatæ sunt, quodd scalarum loco essent regum uxoribus, iis se submittentes, ut per ipsas hæc vehicula ascenderent. Valerius Maximus, lib IX. cap. j. Sed tamen effeminatior multitudo Cypriorum, qui reginas suas mulierum corporibus velut gradibus constructis, quæ mollius vestigia pedum ponerent, currus conscendere æquo animo sustinebant. Ex auscultatoribus verò memoratis fat apparet, tyrannicum fuisse regnum. Et disertè, id Clearchus apud Athenæum dicit, libro toties citato, de Cypriorum regno loquens. Πάντο γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν ἐστι. Omnino enim possessio tyrannica est. Strabo, lib XIV. Πρόπρον μὲν ἔν κ' πόλεις ἐτυραννέοντο οἱ Κύπριοι. Antiquitus quidem Cypri urbes singulæ suis parebant tyrannis. Herodotus, lib. V. Τῆς ἥ περὶ τῶν γινόμενα, ἐλέξαν οἱ τύραννοι τὴν Κύπρον. Atque hoc ita facto, dixerunt tyranni Cypri. Itaque subditi quasi servi habebantur. Liqueat ex Dione Cassio, lib. XXXIX. καὶ οἱ Κύπριοι τὰ κάτωνα σὺν ἀκασίῳ, ἀπὲρ καὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἀντὶ δέλων ἔσεσθαι προσδοκῶντες, ἐδέξαντο. Cyprii Catonem haud gravatim acceperunt, pro servis se deinceps amicos sociosque Romanorum fore sperantes. Et ex Herodoto, libro citato. Κύπριοι ὡς δὲ, ἐνιαυτὸν ἐλάττεροι γενόμενοι, αὐτὸς ἐκ νέης κατεδύλωντο. Cypri quidem, quum annum liberi fuissent, denuò in servitutem sunt redacti. Ac reges quidem antiquissimi, Ἀῶοι dicti, ab Adonide, quem Ἀῶ appellabant. Etymologici Auctor. Ἀῶοι πατρὸς Κύπρου. Ἀῶ γὰρ ὁ Ἀδωνις ὀνομάζεται. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπροι βασιλεύοντες. Aous, fluvius Cypri. Ao enim Adonis dicebatur: ἔσ' ab eo reges Cypri. Eorum verò filii, ac fratres, Ἀνακτες; ut sorores, conjugesque, Ἀνασσαί. Exstat in hanc rem fragmentum Aristotelis, ex libro de Cypriorum Rep. apud Suidam. καλεῖνται ἡ οἱ μὲν υἱοὶ, καὶ ἀδελφοὶ, ἔσ' βασιλεῖς, Ἀνακτες· αἱ ἡ ἀδελφαί, καὶ γυναικες, Ἀνασσαί. Vocantur autem filii quidem, ἔσ' fratres regis, Ἀνακτες: sorores verò, ἔσ' uxores, Ἀνασσαί. Quæ totidem verbis Harpocration, in Ἀνακτες, καὶ Ἀνασσαί. Isocrates, in Euagora, Cypri rege, de eo, liberisque ejus. Ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν σωίπτεσσι, καὶ τὸ μέγιστον,

ὅτι τὸ ἐξ αὐτῶν ἡγομένων εἰδέναι κατέλιπεν ἰδιωτικῆς ὀνόμασι προσάγορος δόμῳ· ἀλλὰ τὸ μὲν, βασιλεία καλέμενον, οὗ δ' ἀνακτῆς, ὅς δ' ἀνάσας. Sed & illud ei evenit; &, quod maximum est, neminem ē se natum reliquit, qui plebeiis nominibus salutaretur: sed hunc quidem, regem dictum; illos verò, anactes; atque istas, anassas. Meminitque ἡσαϊάντων Clearchus, apud Athenæum, loco citato; ubi dicit, Gerginos cuncta ad eos detulisse. ὅτι δ' ἀκῶσιν, ἀναφέρουσιν ἐκάσῃς ἡμέρας πρὸς οὗ καλεμένους Ἄνακτας. Quicquid verò audierint, quotidie deferunt ad Anactas, quos vocant. Eustathius dicit, ordinem fuisse honoratum, ad Iliad. v. καὶ πρὸς φασὶ ἄγμα ἐνδοξοῖ ἐν Κύπρῳ Ἄνακτες ἐκαλεῖντο, πρὸς ὅς ἀνεφέρετο ἐκάσῃς ἡμέρας πρὸς τὸ ὠτακχεῖντων ὁ, πρὸς ἀκῶσιν. Ajunt verò etiam in Cypro ordinem fuisse honoratum, eorum qui Ἄνακτες vocabantur: ad quos auscultatores quotidie referebant, quicquid audivissent.

C A P. VIII.

Reges Cypri aliquot. Abdemon, rex Salaminis, ab Euagora ejectus. Adonis. Aërias, qui Veneris Paphiæ templum condidit. Agyris, ab Euagora cæsus. Alynomus, ab Alexandro impositus Papho. Amathus, qui Veneri Amathusiæ templum dedicavit. Anaxagoras. Aous, regum primus; Cephalis, & Auroræ, filius: à quo mons Aoius dictus. Aristocyprus, rex Soliorum. Belus, qui Cyprum Teucro tradidit, oraculi jussu. Chersis, rex Salaminiorum.

Dixi quæ in genere de regno mihi observata; nunc & reges, quorum apud Auctores mentio, referendi: In his,

Abdemon. Quem, regnantem Salamine, Euagoras expulit, Olympiadis XCVII. anno II. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XIV. κατὰ τὴν κύπρον εὐαγόρας ἐσαλαμίνῳ, ὃς ὡς μὲν εὐχόμεται, (τὸ γὰρ κλισίωντων τῶν πόλιν ὡς ἀπὸ γαίης,) πεφύγατος δ' ἐν τοῖς ἐμπεσοῦσι χρόνοις διὰ τῆς ἰναις ἐπίσεως, ἢ μὲν πᾶσι κατελθὼν, μετ' ὀλίγον τὸ μὲν διωκόμενος τὴν πόλιν ἀβδήμονα τὸν τυρόν ἐξέβαλε, φίλον ὄντα τῶν Περσῶν βασιλέως, αὐτὸς δὲ τῶν πόλιν κατέσχεν, ἐβασίλευε τὸν σαλαμῖνος. In Cypro verò Euagoras Salaminus, vir nobilissimus, & ἐκ conditori-

bus

bus urbis oriundus, verum pulsus in exilium per seditiones quasdam, ac postea reversus mox Abdemonem quoque Tyrium, qui tunc urbem in potestate sua habebat, & Persarum regis amicus erat, ejecit; & urbe potitus, Salaminis regnum tenuit. Photius, in Excerptis Theopompī. Εὐαγόρας τῶν Κυπρίων δεχθεὶς ἐπέβη, ἀβδήμονα καὶ αἰχμὴν τῆς κιλίκας, ταύτης ἐπαρχοῦντα. Euagoras Cypriorum principatum invasit, Abdemone principe comprehenso. Ubi notandum, Citiensem dici Abdemonem, qui est Tyrius Diodoro.

ADONIS. Probus ad Eclog. X. pag. 123.

Aërias. Hic antiquissimum Paphiæ Veneris templum condidisse memoratur. Tacitus, Annal. III. Cyprii tribus delubris, quorum vetustissimum Paphiæ Veneris auctor Aërias posuisset. Iterum, Hist. lib. II. Templum Paphiæ Veneris, inclytum per indigenas, advenasque. Conditorem templi regem Aëriam vetus memoria tradit.

Agyris. Hunc Euagoras interfecit. Diodorus, lib. XIV. καὶ ἔμψεν Εὐαγόρας ἀγρίον, ὅτι τὴν Ἄγριν βασιλέα, σύμμαχον οὖσαν Περσῶν, ἀνῆλθε. Et Euagoram quidem accusabant, quod Agyrim regem, qui confederatus Persis erat, occidisset.

Alynomus, sive potius, Abdalonymus, ex posteritate Cyniræ, Paphi rex ab Alexandro Magno factus. Plutarchus II: 340.

Amathus. Aëriæ, de quo dixi, filius; Veneri qui Amathusiæ templum struxit. Tacitus Annal. III. Cyprii, tribus delubris; quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias, post filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris irâ profugus, posuissent.

Anaxagoras. Photius, in Excerptis Ctesias. Αἰτίαι δὲ αὐτῶν Εὐαγόρας, βασιλεὺς Σαλαμῖνος, βασιλεὺς ἀπεξέρχεται διηνέχῃ. καὶ ἄγγελοι Εὐαγόρας πρὸς Κτησίαν ἵκεν, λαβεῖν ὥστε ἀβελίτης ὡς ὁπλοῦς καὶ Κτησίαν πρὸς αὐτὸν ὁπλοῦν, πρὶν δὲ ἀγλαυλῶν αὐτὸν ἀναξάγῃ τῶν Κυπρίων βασιλεῖ. Causæ propter quas rex Artaxerxes, & Euagoras, rex Salaminis, inter se dissiderent. & Euagoræ nuntii ad Ctesiam, ut acciperent epistolas ab Abulite: & Ctesia ad ipsum epistola, de reconciliatione cum Anaxagora, Cypriorum rege.

Aous. Hic Cephali, & Auroræ, filius, primus regum memoratur; & ab eo mons Aoius appellatus. Etymologici Auctor. φιλέας

ῶ,

ᾧ, πρῶτον βασιλέα (τὸ Κύπρῳ) Ἀῶν, ἡ δὲ ὄντα, καὶ κεφαλὰς· ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ἰωνομάδης Ἀῶν. *Phileas verò, primum regem (Cypri) Aoum tradit, filium Auroræ, & Cephalī: à quo etiam mons quidam nominatus est Aoius.*

Aristocyprus. Rex Soliorum, filius Philocypri, ejus ad quem Solon accessit: interfectus in prælio contra Persas, postquam ab iis, unâ cum aliis aliquot regibus, defecisset. Herodotus, lib. V. Τετραμμένους δὲ καὶ τραπένους, ἄλλοι τε ἔπεσον πολλοί, καὶ ὁ Σολίων βασιλεὺς Ἀργεῖον περὶ, ὁ φιλοκύπρῳ· φιλοκύπρῳ δὲ τέττα, τὸ Σόλων ὁ Ἀθήνῳ, ἀπὸ κώμης εἰς Κύπρον, ἐν ἔπεσιν αἶνεσε τυράννων μάλιστα. *Verſo verò in fugam exercitu, cum alii multi cecidere, tum Aristocyprus, Soliorum rex, Philocypri filius: ejus nempe Philocypri, quem Solon, cum in Cyprum advenisset, maximè omnium inter tyrannos verſibus prædicavit.*

Belus. Dido apud Virgilium, Æneid. lib. I.

—— genitor tum Belus opimam

Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Atque is tradebat Teucro, oraculo Apollinis jussus: quanquam alii ab ipso Teucro superatos Cyprios tradant, adjunctante Belo. Servius, illic. *Vastabat Cyprum. Quam subactam concessit Teucro, ex responſo Apollinis: Teucerque ibi Salaminam civitatem, ex nomine patriæ, condidit. licet alii dicant, ab ipso Teucro esse superatos: unde etiam Teucro auxilium à Belo ad occupationem insulæ præstitum. Condiditque duas illic urbes, Citium, & Lapethum. Alexander Ephesius, apud Stephanum, in Λάπηθῳ.*

Βήλα δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθῳ.

Beli verò est Citium, & amabilis Lapethus.

Huc pertinet, quod Phoenicum coloniam utramque urbem faciant Auctores: etenim Belus rex Tyri erat, quæ urbs Phoeniciæ.

Cherſis. Salaminiorum rex, cui successit filius Gorgus. Herodotus, lib. V. Ἡν ὀνήσιλῳ Γόργος μὲν, καὶ Σαλαμινίων βασιλῆς, ἀδελφεὸς νεώτερος, Χέρσι δὲ, καὶ Σιρώμης καὶ Εὐέλθοντος, παῖς. *Erat Onesilus, Gorgi quidem, Salaminiorum regis, frater junior, Cherſis filius, Siromi nepos, Euclithontis pronepos. Et mox iterum. Τετραμ-*

μένους

μένει δ' ἔσπρατοπέδα, ἄλλοι τε ἔπεσον πολλοὶ, καὶ δὴ καὶ Ὀνήσιλος ὁ Χέρσιος.
Verſo verò in fugam exercitu, cùm alii multi ceciderunt, tum verò
Onesilus, Chersis filius.

C A P. IX.

Cinyras. Ejus cum Apolline certamen, ἔς interitus, unde nomen. Pa-
ter, variè memoratus: Sandocus, Paphus, Agriopas, Eurymedon,
Apollo, Thias. Etiam mater: Amathusa, Paphus, Paphia Nym-
pha, Pharnace: ac de eâ emendatus Apollodorus, ἔς Appendix Pro-
verbiorum Vaticana. Cap. X. Uxor, Metharne; ἔς Cenchreis: nisi
ea pellex fuerit. Filii: Oxyporus; Adonis, Cypriis Πυγμαίων δι-
κτός; item Αῶ, ἔς Γαῶας. Paphus, è statuâ natus: Amaracus,
in herbam ejusdem nominis verſus. Cureus, à quo Curio urbi nomen
datum. Cyprus, à quo insule nomen: quanquam filiam alii tradant.
Filiæ, Orfelice, Laogore, Bræſta, Smyrna, ſive Myrrha; ἔς in-
certi nominis alia, Teucro nupta. A quibusdam, eâ quinquaginta
traditæ, ac mutatæ in alcyonas: vel, ut alii ſunt auctores, in
saxagraduum, quibus ad Junonis templum ascendeſebatur. Cap. XI.
Ejus forma, opes, orgia; Veneri inſtituta, quam in deos referebat:
quibus qui initiarentur, ſtipem deæ exhibebant, atque phallos acci-
piebant, ac pugillum item ſalis. Tempſa ei duo condidit: unum, Pa-
phi; alterum, in Syriâ, in monte Libano. Vates fuit. Condidit urbes
Paphum, Cinyréam, Smyrnam. Invenit plurima; regulas, æs;
incudem, vectem, marculum, forcipem. Donavit Agamemnoni lori-
cam inſignem, ἔς pròmiſit naves centum; neque ullam tamen miſit:
unde iratus, ut videtur Agamemnon, Cypro illum poſt eiecit. Quot
annos vixerit: tum quo modo etiam obierit, ἔς ubi ſepultus fuerit.

Cinyras. Cùm peritiâ artis Muſicæ emineret, ac contenderet
cum Apolline, victus periit, atque hinc accepit nomen. Sui-
das. Κινύρας, ὄνομα κύριον, Θείαντ' παῖς, βασιλείας Κύπρου, ζάπλη-
τ'. ὃν φαſιν ἀμιδῶμερον τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς οἷα μουſικῆς πηνίτῳ, ἔπο-
λωλότα. διὸ καὶ Κινύρας ἐκλήθη, παρωνύμως τῇ Κινύρα. Cinyras. Nomen
proprium. Filius Thiantis, regis Cypri, valde dives, quem ajunt,

O

ut

at Musices artificem, cum Apolline certantem, periisse. quapropter etiam Cinyras est appellatus, nomine à cinyrà, (quod est Musicum instrumentum) derivato. Pater ejus, variè traditur: & Sando cum nominat Apollodorus, lib. III. οὗ παῖς, ἐγένετο φαέθων· τὸν δ' ἄστυνο· ὃν δ' ἔπειτα Σάνδοκ· ὃς, ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἐκτίσας Κελένδεραν. καὶ γῆρας Θανάνω, ὃν Μεγασάρεα, Κινύραν, τὴν Ἀσσυρίων βασιλέα, ἐγέννησε. Κινύρας ἔτεκε, ἐν Κύπρῳ ὡς ἀνέφηρ· οὗ δ' ἐκτίσας Πάφον. Cujus filius fuit Phaëton; ejus verò, Astynous, hujus autem, Sandocus. qui, è Syrià in Ciliciam delatus, urbem condidit Celenderin: & uxore Thanace ductà, Megessari filià, Cinyram, Assyriorum regem, sustulit. Cinyras iste, cum in Cyprum cum ingenti comitatu pervenisset, Paphum condidit. Alii, Paphum eum dicunt. Hyginus, Mytholog. cap. ccxliij. Cinyras, Paphi filius, rex Assyriorum. Quæ totidem verbis repetit cap. cclxx. Inde Paphius heros dicitur ab Ovidio, Metamorph. lib. X.

*Tum verò Paphius plenissima concipit heros
verba.* —

A quibusdam, Agriopas dicitur. Plinius, lib. VII. cap. lvj. Tegulas invenit Cinyras, Agriopæ filius, & metalla aris, utrumque in insulâ Cypro. Rursum ab aliis, Eurymedon. Scholiastes Pindari, ad Pyth. Od. II. οὗτ' ἔστι (ὁ Κινύρας) ὡς Ἀπόλλωνος υἱὸς, καὶ Πάφου καὶ ἐνὶ τῇ, Εὐρυμέδοντος, καὶ Παφίης νύμφης. His verò (Cinyras) erat Apollinis, & Paphi, filius: juxta quosdam, Eurymedontis, & Paphiæ Nymphæ. Ubi observa, etiam Apollinem illi patrem tribui, quod Hesychio itidem commemoratur. Κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων. Cinyras, Apollinis, & Pharnaces filius, rex Cypriorum. Alii Thiantem nominant. Suidas, in citatis verbis. Κινύρας, ὄνομα κύριον, Θεάντος παῖς, βασιλέως Κύπρου. Cinyras, nomen proprium, Thiantis filius, regis Cypri. Atque ut pater, ita mater variè traditur. Stephanus, Amathusiam dicit. Ἀμαθεὺς, πόλις Κύπρου δεχαιοτάτη. Διὸς Ἀμάθεος ὃν, ὃν Ἡρακλῆες, ἐκλήθη· ἢ Διὸς τὴν Κινύρα μητέρα, Ἀμαθεύσης. Amathus, urbs Cypri antiquissima, nominata verò est ab Amathe, Herculis filio: vel à Cinyræ matre, Amathusâ. Scholiastes Pindari, Paphum tradit, aut Paphiam Nympham, in citatis statim verbis, quæ non repeto. Apollodoro, Tha-

Thanace dicitur, lib. III. Σάνδοκ, ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἐκτίσας Κελένδεραν, καὶ γήμας Θανάκῳ τῷ Μεγασάρῳ, Κινύραν, τῇ Ἀσσυρίῳ βασιλεῖ ἐγένετο. Sandocus, è Syria in Ciliciam profectus, urbem condidit Celenderim: ductaque Thanace, Megassari filiâ, genuit Assyriorum regem Cinyram. Sed scribendum puto, γήμας Φαρνάκῳ, ductâ Pharnace. Helychius. Κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων. Cinyras, Apollinis & Pharnaces filius, rex Cypriorum. Eodem modo scribitur apud Suidam, in κατὰ γράμματα Τιθωνὲ βαθύπερον. Malè est φάρμη, pro Φαρνάκη, in Appendice Proverbiorum Vaticana, Cent. III. Proverb. xcj. CAP. X. Uxorem habuit Metharmen, filiam Pygmalionis, Cypriorum regis: è quâ sustulit filios, Oxyporum, & Adonin; filias verò, Orsedicen, Laogorem, & Bræsiam. Apollodorus, lib. III. Κινύρας ἔτεκε, ἐν Κύνεω παρὰ γῆνι καὶ σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον. γήμας δὲ ἐκ αὐτῆς Μεθάρμῳ, κόρην Πυγμαλίῳ, Κυπρίων βασιλεῖ, ὃς ὑπὸρον ἐγέννησε, καὶ Ἀδωνιν, παρὰ τῆς Πυγμαλίας, ὁρσεδίκῳ, Λαογόρῳ, καὶ Βραυσίῳ. Hic Cinyras, cum in Cyprum se contulisset cum ingenti comitatu Paphum condidit. ductaque ibi uxore Metharme, filiâ Pygmalionis, Cypriorum regis, sustulit ex eâ Oxyporum, & Adonin: insuper filias, Orsedicen, Laogoren, & Bræsiam. Quod uxorem ejus attinet, etiam Cenchreida habuit, è quâ Myrrham suscepit. Lutatius, in Epitome Metamorphoseon Ovidii, lib. X. Myrrha, Cinyræ, Cypriorum regis, & Cenchreidis, filia. Ex filiis, Adonis Cyprii Πυγμαλίων dictus. Helychius. Πυγμαλίων, ὁ Ἀδωνίς παρὰ Κυπρίοις. Pygmaeon, Adonis apud Cyprios. Et Ἀδ. Vide supra, ubi de Aoo ago. Præterea Γαύας. Isaacius Tzetzes, ad Lycophronem. ὁ Ἀδωνίς Γαύας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Adonis apud Cyprios Gauas dicitur. Sed & alios quosdam habuit, præter eos, quos Apollodorus refert. In his, Paphus memoratur, quem ex statuâ eburneâ, vitâ, ut fabulantur, donatâ, sustulit. Ovidius, eâ de re, Metamorph. lib. X.

Ille Paphum genuit, de quo tenet insula nomen.

Et Lutatius, in Epitome ejus Operis. Ex hac uxore suâ deinde rex (Cinyras) Paphum filium genuit. Etiam Amaracus fertur, qui in herbam, à suo nomine amaracum dictam, mutatus traditur. Pomponius Sabinus, ad Virgilii Æneid. I. Amaracus, Cinyræ, regis

Cypri, puer, in herbam sui nominis mutatur. Sed Auctorem è veteribus, qui hoc dicat, nullum equidem legere memini. Servius, ad eundem locum, puerum tantum regium dicit. *Amaracus. Hic puer regius unguentarius fuit: qui casu lapsus, dum ferret unguenta, majorem ex confusione odorem creavit: unde optima unguenta Amaracina dicuntur. Hic postea in herbam sampsuchum versus est, quam nunc amaracum dicit.* Etiam Cureus, à quo nomen urbi Curio: ut ex Stephano indicavi, lib. I. cap. xj. Denique Cyprus, à quo insula appellata; quanquam alii filiam dicant, ut supra à me ostensum, lib. I. cap. ij. Inter filias, memoratur & Laodice, ab eodem Apollodoro, qui enumeravit cæteras, lib. III. τὸ δὲ πᾶν κρά-
 τος εἶχεν Ἐλατὸς ἐς ἃν Λαοδίκης τὸ Κινύρεα Στύμφαλον, καὶ Περύα, πε-
 κυνῶι. *Summa verò potentia penes Elatum fuit: qui ex Laodice, Ci-
 nyrae filia, Stympalum & Pereum, genuit. Item Cyprus, si
 nonnulli rectè tradunt, à quâ datum nomen insulae supra ostendo,
 lib. I. cap. ij. Denique & Smyrna, sive Myrrha, nam utroque
 modo scribitur, cum quâ incertus est congressus: uti memorat Ovi-
 dius, Met. lib. X. Procopius Sophista, in Esaiam, cap. xvij. Cy-
 rillus, in eundem, lib. II. cap. xvij. Stobæus, Serm. LXII. Hyg.
 Myth. cap. ccxlij. Pfellus, De Op. Dæm. & alii plures. Quanquam
 sanè sint nonnulli, qui non Cinyrae hanc filiam, sed Thiantis, tra-
 diderunt: inter quos Apollodorus, lib. III. Antoninus Liberalis,
 Metamorph. cap. xxxiv. Quædam etiam, cujus nomen ignoratur,
 Teucro nupta perhibetur. Observare est apud Pausaniam, in Atti-
 cis, ubi de Euagora loquitur. Ἐπερξέει δὲ ὡς Ἀθλωαῖ, καὶ τὸ ἀνέκαθεν
 ἐκ Σαλαμῖνος· ἐπεὶ καὶ ἡμερολογῶν, ἐς προγόνους ἀνέβαινε Τευκρον καὶ Κι-
 νύρεα θυγατέρα. *Fecit verò id veluti Atheniensis, quippe qui è Salami-
 ne oriundus, & ad Teucrum, filiamque Cinyrae, referret genus.*
 Sunt qui tradant, quinquaginta Cinyran filias habuisse; easque in
 mare defiliisse, & mutatas in alcedones. Vide Eustathium, ad
 Iliad. λ'. pag. 827. Alii rursus prodidere, à Junone commutatas
 in lapides graduum templi sui: ut est videre in telâ Minervæ, apud
 Ovidium, Met. lib. VI. Maxima autem Cinyrae forma prædicatur.
 Apollonides, Anthol. lib. IV. cap. j.*

Θαύμασε τὸ Κινύρεα ὁ πάλαι χρόνος. —

Mira-

Mirata est Cinyram prisca ætas. —

Et in catalogo hominum formosissimorum recensetur ab Hygino, Mythol. capp. cclxx. cclxxj. Itaque & Veneri amatus fertur : ut est apud Clementem, in Protreptico ; & Theodoretum, Therap. lib. III. Etiam Apollo amavit. Pindarus, Pyth. Od. II.

Κελαδεὸν δ' ἄμφ' ἰκινύ-
ραν πολλάκις Φᾶμα κυπρίων,
τὸ

χευσοχαίτας παρ' ἑσέως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων.

*Resonant quidem circum Ciny-
ram sæpe sermones Cypriorum,
quem
auricomus propensè
dilexit Apollo.*

Ejus opes, prædicantur ab eodem quoque Pindaro, Nem. Od. VIII.

Ὅπως ἢ κινύραν ἑ-
βρασε πλεῖστον πολὺ ἔν ποτε Κύπρῳ.

*Qui & Cinyram o-
neravit quondam opibus marinâ in Cypro.*

Plato, De leg. lib. II. εἰδὲν ἡ ἄρα πλεῖστὴ μὲν κινύραν τε καὶ μίδα μάλλον. *Sive ille Cinyra, sive Mida, sit locupletior.* Quæ totidem verbis transcribit Clemens, Pædag. lib. III. cap. vj. Videndus quoque Suidas, in κατὰ γράμματα, & Appendix Proverbiorum Vaticana, Cent. III. Proverb. xcj. Venerem inter deos retulit, orgiaque ei instituit. Clemens, in Protreptico ad Gentes. οὐ γὰρ με ὁ κύπριος ὀνησιώτης κινύρας ὥρα πείσσει ποτ' αὖ, τὰ δὲ πλεῖστα Ἀφροδίτῃ μαχλῶνται ὄργια ἐκ νυκτὸς ἡμέρας ὥρα δέναι πολυήτας, φιλοζυμῶν δὲ θείας πύργων πολίτιδας. *Non enim Cyprius insularis Cinyras mihi unquam persuaserit, libidinosa Veneris orgia ex nocte diei tradere ausus, meretricem civem cum referre in deos studet.* Arnobius, lib. IV. *Nunquid rege à Cyprio, cui nomen Cinyras est, ditatam meretriculam Venerem divorum in numero consecratam?* Quibus orgiis qui initiari vellet, assem Veneri, tanquam stipem, offerebat. Firmicus, De err. prof. relig. *Audire Cinyram Cyprium templum amicæ meretrici donas-*

donasse: ei erat Venus nomen. Initiasse etiam Cypriæ Veneri plurimos, & vanis consecrationibus deputasse. Statuisse etiam, ut quicumque initiari vellet, secreto Veneris sibi tradito, assen in manum, mercedis nomine, deæ daret. Et initiati quidem, ut stipem dabant, ita phallös quoque ipsi reportabant, numinis propitii signum. Arnobius, lib. V. Nec non & Cypriæ Veneris abstrusa illa initia prætereamus, quorum conditor indicatur Cinyras rex fuisse: in quibus sumentes ea certas stipes inferunt, ut meretrici: & referunt phallös, propitii numinis signa, donatos. Nec duntaxat phallus ipsis donabatur, verum & pugillus salis. Clemens, in Protreptico, jam citato. Τῷ τῆς πελαγίας ἡδονῆς τεκμήριον τὸ γυνῆς, ἀλλῶν χονδρῶν καὶ φαλλῶν, πῶς μυθεύουσιν τῷ τέχνῳ τῷ μοιχικῷ ὁπιδίδοται. νόμισμα δὲ εἰσφέρεισιν αὐτῇ οἱ μυσῆες, ὡς ἐταίρα ἔρασαί. Marinæ hujus voluptatis indicium generationis, salis pugillus & phallus, traditur iis, qui in hac mœchandi arte sunt initiati. Nummum autem ei offerunt ii qui initiantur, ut amantes meretrici. Ac relatæ inter deos uti sacra sua instituit, quæ jam dicta, ita Paphi, ut nonnulli sunt auctores, templum posuit. Tacitus, Hist. lib. II. Condito rem templi, (Paphiæ Veneris,) regem Aëriam vetus memoria; fama recentior, tradit à Cinyrâ sacratum templum. Aliud quoque ante istud Libano in monte statuit, cum nimirum adhuc ageret in Syriâ. Lucianus, De deâ Syriâ. Ἀνέβλω δὲ καὶ εἰς τὸ Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, πρὸς μὲν αὐτῇ δὲ χαῖον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρας εἶποιτο καὶ εἶδον τὸ ἱερὸν, καὶ δὲ χαῖον αὐτῇ. Ascendi verò etiam in Libanum è Byblo, itinere unius diei; cum audivissem, Veneris antiquum ibi templum esse, quod à Cinyra dedicatum: ac vidi templum, eratque vetus. Erat autem etiam vates; & in pluribus recensetur à Clemente Strom. I. Σιγάδω δὲ Κομήτης ὁ Κρητής, Κινύρας ὁ Κύπριος, Ἀδμητὸς Θέπιαλος, Ἀετῆς ὁ Κυπριώτης, Ἀμφιάρεα ὁ Ἀθηνῶν, & quæ sequuntur. Taceatur Cometa Cretensis, Cinyras Cyprius, Admetus Thessalus, Aristæus Cyrenæus, Amphiaræus Atheniensis. Condidit urbes; Paphum, Smyrnam, Cinyréam. Ac de Cinyréâ quidem, supra dixi, lib. I. cap. ix. de Papho verò, ejusdem libri cap. xiv. De Smyrnâ, auctor est Hyginus, Mytholog. cap. cclxxv. Cinyras, Paphi filius, filie sue nomine (condidit) Smyrnam. Invenit plurima, Plinius, lib.

lib. VII. cap. Ivi. *Tegulas invenit Cinyras, Agriopæ filius, & metallâ æris, utrumque in Cypro: item forcipem, marculum, vectem, incidem.* Donavit Agamemnoni per Palamedem loricam æneam, & promisit in auxilium naves centum, quanquam nullam sanè misit. Alcidas, in Oratione contra Palamedem. καὶ δὴ τὴν (de Palamede loquitur,) ἐπεμψεν εἰς Χίον, πρὸς Οἰνοπίωνα· ἢ εἰς Κύπρον, πρὸς Κινύραν. ὃ ἢ Κινύραν ἐπεισε, μὴ στρατεύειν ἡμῖν· δῶρα τὰ παρ' αὐτῆς λαβὼν, δόσι πλείων ὤχετο. ἢ Ἀγαμέμνονι μὲν, δόσι δίδωσι χαλκῶν θώρηκα, ὅστις ἐδυνὸς ἄξιός ἐστι, αὐτὸς ἢ ἄλλα εἶχε χρήματα. ἐπησέλλετο ἢ, ὅτι ἐκαπὴν νᾶες δόσι πέμψῃ ὃ Κινύρας. ὅρατε ἢ αὐτὴν ἐδεμίαν παρ' αὐτῆς ἦκασιν. Et hunc sanè misit in Chium, ad Oenopionem; & in Cyprum, ad Cinyram. ipse verò tum Cinyræ persuasit, ne nobiscum militaret: & acceptis ab eo donis, recessit. ac Agamemnoni quidem, æneam loricam reddidit, quæ nullius erat pretii: ipse verò, cæteram pecuniam sibi reservavit. insuper renuntiavit, centum naves Cinyram missurum esse: ipsi verò nullam ab eo venientem conspiciamini. Loricæ, meminit Homerus, ubi describit Agamemnonis armaturam, Iliad. λ.

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 Καλὰς, δεργυρέοισιν ὀπισθοφυλίοις δεραρήας·
 Δόσι πλεον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκε,
 Τὸν ποτε οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι.
 Πόσῃ ποτὶ Κύνρανδε μέγα κλέος, ἔνεκ' Ἀχαιοῖ
 ἔς Τροίην νήεσσι δῖα πλοῖα δόσι εἰμελλον·
 Τένεκά οἱ τ' ἔδωκε, χαλκῶν δὲ βασιλῆι.
*Ocreas quidem primò circum tibia posuit
 Pulcras, argenteis fibulis aptatas.
 Secundo deinde loricam circum pectora induit,
 Quam olim ei Cinyras dedit munus hospitale.
 Audiebatur enim usque in Cyprum magna fama, quod Achiivi
 Ad Troiam navibus navigaturi essent:
 Ideo eam illi dedit, gratificans regi.*

Describitur autem illic pluribus: ac videto, quisquis volet. Quod promissam verò ab illo classẽ attinet, quidam tradunt, unicam misisse tantum: cæteras autem, ex terrâ fecisse, & terreos viros imposuisse. Eustath. ad Iliad. λ. pag. 827. Atque inde, ut videtur,
 irâ

irâ accensus Agamemnon, Cyprum postea occupavit, & ipsum e-
 cit. Photius, in Excerptis Theopompi. Ἕλληες, οἱ σὺν Ἀγαμέμνονι,
 τὴν Κύπρον κατέχον, ἀπελάσαντες οὗ μὲν Κινύρα. Græci, qui cum
 Agamemnone erant, Cyprum occuparunt, & Cinyram, quique cum
 eo erant, expulerunt. Vixit autem, annos centum sexaginta. Pli-
 nius, ex Anacreonte, lib. VII. cap. xlvij. *Anacreon poeta Ar-
 ganthonio, Tartessiorum regi, centum quinquaginta tribuit annos:
 Cinyræ Cypriorum, decem annis amplius.* Actam longam sanè
 vitam quonam fine terminaverit, variè tradunt. Suidas auctor, per-
 iisse in certamine de Musicâ, cum Apolline instituto. Κινύρας, ὀνο-
 μακύναν, Θείαντ' ὅ παῖς, βασιλέως Κυπρίων, ζῶντα γὰρ. ὃν Φασιν,
 ἀμιλλώμενον τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς οἶα μουσικῆς τεχνίτῳ, δόξα λέναν. *Ciny-
 ras, nomen proprium, filius Theantis, Cypriorum regis, opulentus.*
*Hunc ferunt, cum Apolline contendente, tanquam Musces artifi-
 cem, periisse.* Quæ etiam Eustathius, ad Iliad. λ'. Hyginus verò,
 sibi cum intulisse manus tradit, quòd cum Smyrnâ, filiâ suâ, rem
 ignarus habuisset. Mytholog. cap. cexlij. *Cinyras, Paphi filius,
 rex Assyriorum, (seipsum interfecit,) quod cum Smyrnâ filiâ concu-
 buerat.* Ac sepultus memoratur in urbe Papho, in templo Veneris,
 quod nimirum ipse exstruxerat, sicut antè à me dictum. Arnobius,
 lib. VI. *Agēsarchi Ptolemæus, de Philopatore quem edidit primo,
 Cinyram regem Paphi cum familiâ omni suâ, immo cum omni prosa-
 piâ, in Veneris templo situm esse, literarum auctoritate declarat.*
 Clemens, in Protreptico. Πτολεμαῖος ὁ, ὁ Ἰσχυροῦς, ἐν τῷ πρώτῳ
 τῆς περὶ τῆς φιλοπάτορος, ἐν Πάφῳ λέγει, ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, Κινύ-
 ραν τε καὶ οὗ μὲν Κινύρα δόξαντας, κεκηδεύει. Ptolemæus vero, *Agēsar-
 chi filius, in primo libro Operis de Philopatore, tradit in Papho,
 in Veneris templo, Cinyram, & ejus posteros, sepultos esse.*

CAP.

C A P. XII.

Cypranor, qui & Philocyprus. Demonicus, ad quem exstat Isocratis Oratio. Diphilus, qui ritum hominis immolandi sustulit. Euagoras, è progenie Teucris: regnum recuperat, operâ Atheniensium, duce Chabria. Ejus varia fortuna: nominisque istius alter. Uxor, Latona: liberi, Demonicus, Nicocles, Pythagoras, alii. Pausaniæ de eo error. denique statua Athenis, juxta porticum.

Cyprianor. Idem est qui Philocyprus. Vide illic.

Demonicus. Is est, ad quem exstat Oratio Isocratis. Meminit ejus Constantinus Porphyrogeneta, Them. Orient. XV. ubi de Cypro illi fermo. καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ πρὸς Δημόνικον, τὴν αὐτῆς βασιλεύοντι, λόγους διαφόρους πεποίηκε. *Et Isocrates Rhetor ad Demonicum, ejus regem, Orationes varias fecit.* Erat autem Euagoræ, de quo mox dicendum, filius. Joannes Tzetzes, de Isocrate agens, Chil. XI. cap. ccclxxxij.

Θανόντι Εὐαγόρῃ, ἡ γὰρ παῖδα τέτρε,

ὣς κλήσεις ὡς Δημόνικον, πολλὰς δὲ ὁρμησεις.

Mortuo verò Euagora, scribit ad ejus filium,

Cui nomen Demonicus, multas admonitiones.

Diphilus. Ab hoc hominis immolandi mos abolitus, & mastrari ejus loco bos incepit. Porphyrius, De hominis immolatione agens, De Abst. lib. II. τῶν ἢ τὴν θυσίαν διὰ φίλῳ, ὁ δὲ κύριος βασιλεὺς κατέλυσε, καὶ οὗτος Σελδύκος ἡρόνους δὲ θεολόγος ἡρώδης, πρὸς εἰς βασιλείαν μεταστήσας. *Hunc verò ritum Diphilus, Cypri rex, circa Seleuci Theologi tempora, abrogavit, ejusque loco bovis sacrificium instituit. Quem locum verbo tenus repræsentat Eusebius, De Præp. Evang. lib. IV.*

Euagoras. Hic fuit è progenie Teucris, qui Salaminem urbem condidit. Isocrates, in Nicocle, ex ejus personâ loquens. τεύκρῳ μὲν, ὁ δὲ γένους ἡμῶν ἀρχηγός, ὡς λαβὼν οὗτος τὰ ἄλλων πολιτῶν παρόνους, πλεῖστας δούρο, καὶ πόλιν αὐτοῖς ἔκτισεν, καὶ πῶς χάραν δένει μὲν. ὁ δὲ πατήρ

P

Εὐα-

Εὐαγόρας, ἀπολεσάντων ἐπείρων τὴν δόξαν, πάλιν ἀνέλαβεν, ὑπὲρ ὅσων
 μεγίστας κινδύνους καὶ ποσῶτον μετίσθησεν, ὥστε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμινίων τυ-
 ραννεῖν, ἀλλ', ὥντιν ἐν τῇ δόξῃ, τέτρε καὶ νῦν ἔχει τὴν βασιλείαν.
Teucer quidem, nostri generis princeps, cæterorum civium adscitis
majoribus, huc navigio delatus, & urbem ipsis condidit, & distri-
buit regionem: pater verò Euagoras, imperium, ab aliis amissum,
maximis periculis aditis, recuperavit: & eò rem redegit, ut nec-
dum quidem Phœnices tyrannidem in Salaminios exerceant, sed
etiam nunc regnum teneant illi, quorum id à principio fuit. Ecce
verò, regnum ab aliis amissum, recuperavit: idque adjutantibus
Atheniensibus, duce Chabria. Æmylius Probus, in ejus vitâ. Cha-
brias autem multa in Europâ bella administravit, cùm dux Athe-
nienſium eſſet: multa in Ægypto ſuâ ſponte geſſit. nam, Neſtanebum
adjutum profectus, regnum ei conſtituit. Fecit idem Cypri, ſed pu-
blicè ab Athenienſibus Euagoræ adjutor datus: neque priùs inde diſ-
ceſſit, quàm totam inſulam bello devinceret. Ac tenebat regnum
Euagoras jam Olympiadis nonageſimæ tertię anno quarto, cùm,
Athenienſium claſſe proſtigatâ, victore Lyſandro, Conon profugus
cum octo navibus ad eum ſe recepit: uti auctor eſt Herodotus,
Hiſt. Græc. lib. II. Diodorus, lib. XIII. Iſocrates, in Euagora;
& Plutarchus, in Lyſandro. Sed non tenuit perpetuò; ab Abde-
mone, ut videtur, deturbatus: quem dejecit ipſe quoque, & Sa-
laminem, maximamque, inſulæ partem, recuperavit, Olympia-
dis nonageſimæ ſeptimæ anno ſecundo: ut commemorat Diodo-
rus, lib. XIV. Meminitque Photius, in Excerptis Theopompi.
Sed nec ita diu habuit: etenim, bello à Perſarum rege petitus; ac
cæteræ imperio exutus inſulæ, ſolâ ſeſe Salamine continere coactus
fuit. Olympiadis nonageſimæ & octavæ anno quarto: uti refert
Diodorus, lib. XV. Meminitque hujus belli etiam Xenophon,
Hiſt. Græc. lib. IV. Occiditur verò à Nicocle eunucho, qui regnum
invaſit, Olympiadis centeſimæ primæ anno tertio: ſicut auctor
Diodorus, lib. XV. Memoratque item factum, & cauſam addit,
quod filius ejus uxorem ipſi ademiffet, Ariſtoteles, Politic. lib. V.
cap. x. Itaque alter eſt ab iſto, qui, dejectus itidem eodem regno,
Phocionis ope nititur recuperare, Olympiadis centeſimæ ſeptimæ
 anno

anno secundo, verum exitu infelici. Etenim, Persarum rege in Protagoram Salaminium, qui videtur deiecisse, propendente, cum auxilium ab eo peteret, accusatus, ita quidem se purgavit, ut Protagoræ regnum deinceps rex permetteret, at in Asiâ aliam ipsi ditionem largiretur. sed, dum malè administrat, ideoque sibi metuit, denuò in Cyprum profugus, comprehenditur, & supplicio afficitur. Vide memorantem ista Diodorum, in rebus Olympiadis centesimæ septimæ anni tertii, lib. XVI. Uxor Euagoræ, sed utrius, in incerto est, Latona fuit. Lucianus, in Imaginibus. *Λητώ ἡ, γυνή τις ἐγένετο Εὐαγόρου, ἡ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὅμως σὸν ἡγευάκην ἡ θεός. Latona verò, quædam Euagoræ, Cypriorum regis, uxor fuit: neque tamen indignata est dea.* Liberosque plurimos ex hac suscepit. Isocrates, citato loco. *Πρὸς ἡ τέτις, ὃ δοκεῖ σπανιώτατον εἶναι. καὶ χαλεπώτατον, ὅπαιδιαις τοῦ αἵματος καὶ πολυπαιδίας, εἰ δὲ τέτις δὴμαρτεν. Præterea, quod rarissimum habetur, & difficillimum, ut idem & multos liberos suscipiat, & felices, ne id quidem ei defuit.* Inter hos Demonicus, de quo jam dixi, in principio hujus capituli. Et Pythagoras: quem pater, bello contra Persas, cum in Ægyptum clam abiret, auxilii petendi causâ, rerum in Cypro summæ præfecit, Olympiadis nonagesimæ octavæ anno tertio: sicut refert Diodorus, lib. XV. *Εὐαγόρας ἡ, Πυθαγόραν μὲν τὸν ὑὸν ἀπέλιπεν, ἡγεμόνα ποιήσας τῶν ὅλων ἐν τῇ Κύπρῳ· αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν δέκα τριήρεις, νυκτὶς ἔλαθε τὰς πολέμους ἐκπλεύσας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος. Euagoras verò, Pythagoram quidem filium reliquit, summâ ei rerum omnium in Cypro commissâ: ipse verò, assumptis decem triremibus, clam hostibus noctu Salaminē enavigavit.* Isocrati, de hac ipsâ re loquenti, Protagoras dicitur. Verba ejus, in Euagora, ita habent. *Ἐπειδὴ ὁ ἡγευκάδῃ πολεμῆν, πῶς ἢ πῶς εἶχε Πρωταγόραν, τὸν ὑὸν τῆ αὐτοῦ, σωμαγωνιστῶν. Cum verò coactus fuit bellum gerere, talis fuit: ac talem habuit Protagoram, filium suum, adjutorem.* In Euagora verò stirpem Teucridarum defuisse, dicit Pausanias, Corinthiacis. *οἱ ἡ Τεουκρίδαι βασιλεῖς δέμεναν Κυπρίων ἀρχοντες ἐς Εὐαγόραν. Teucridæ verò reges permanserunt Cypriorum principes, usque ad Euagoram.* Sed id non exactè verum est, quando etiam filii ejus regnare, ut ostendi: & Nicocreon ex eodem genere

nere erat. Antoninus Liberalis, *Metamorph. cap. xxxix.* ἰδὼν τὴν
 θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντος, ἔσπευσεν ὅπως αὐτὴν ἴδῃ· καὶ
 αὐτὴν ἑλθόντα ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἡγάγετο· καὶ
 αὐτὴν ἑλθόντα ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἡγάγετο. *Conspicatus filiam Nicocreontis,*
Salaminiarum regis, eam amavit. Erat vero Nicocreon à Teucro
oriundus. Atqui ille multo post impositus regno à Ptolemæo, Olymp.
 CXVII. anno I. id est, post Euagoræ mortem anno sexagesimo se-
 cundo. Ergo error est Pausaniæ, satis clarus. Ejus statua Athenis
 propè porticum spectabatur. Idem Pausanias, in Atticis. Πλησίον δὲ
 τοῦ ποταμοῦ Κόνων ἐστὶν, καὶ Τιμόθεος, υἱὸς Κόνωνος καὶ βασιλεὺς Κυπρίων,
 Εὐαγόρας. Propè porticum verò, Cononi, ejusque filio Timotheo, po-
 site sunt statue: tum ἔτι regi Cypriorum, Euagoræ. Meminitque
 Isocrates, in Euagora. καὶ ταῦτ' ἐπελάχθη, Κόνωνος μὲν κρατηγῆναι,
 Εὐαγόρας δ' αὐτὸν περὶ ἀρχαρχόντων, καὶ τὸ διωόμενος τὸν πλείονα ἀρχαρχόντων
 οὐκ ἔμελλεν ἡμεῖς μὲν αὐτὸς ἐμνήσκειν τῶν μεγίστων ἡμεῖς, καὶ τὰς ἐι-
 κόνους αὐτῶν ἐξήσκειν. Atque hæc gesta sunt, Conone quidem duce,
 Euagora verò cum ipso strenuam operam navante, tum maximam
 copiarum partem comparante. Pro quibus nos eos summis honoribus
 affecimus, ἔτι statues posuimus.

C A P. XIII.

Euelthon, rex Salaminiorum: Thuribulum Delphis dedicat, à Co-
rinthiis asservatum. Eunostus, Solorum. Euryptolemus: expo-
situs, ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκτρέφεται, Ἐγνομὸς πρῶτος, inde Euryptole-
mus dictus: pro dentibus, habuit os continuum. Gnosius, qui
*Ptolemæus, sub quo Cyprus Romanorum provincia facta. Jor-
 nadis locus emendatus. Gorgus, rex Salaminis: ut ἔτι Nicocles,*
qui, Euagora interfecto, regnum invasit: mox dejectus ipse
quoque à Nicocle altero, Euagoræ filio: ad quem sunt Isocratis
Orationes: ac de his Pollucis error indicatus, ἔτι Menandri rhetoris
locus restitutus. Nicocles tertius, rex Paphi, à Ptolemæo cum fami-
liâ universâ interfectus. Axiothea, ejus conjugis, factum illustre.

Euelthon. Rex Salaminis. Hic thuribulum Delphis admodum pre-
 tiosum dedicavit, quod Corinthii asservarunt. Herodotus,
 lib.

lib. IV. Ἡ ᾗ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμῖνα τὸ Κύπρῳ ἔφυγε. τὴν Σαλαμῖνα τῶν τῶν ἱερῶν ἐπεκράτει Εὐέλθων, ἐς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμκτήριον, ἐν ἁγίῳ θέντον, αἰέθηκε, τὸ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ κείμεν. *Mater ejus in Salaminem Cyprî profugit. Salaminem verò obtinebat eo tempore Euelthon: qui thuribulum, spectatu dignum, Delphis dedicavit, quod in thesauro Corinthiorum repositum est. Meminitque ejus iterum,* lib. V. Ἡ δὲ οὐσίη, Γόργης μὲν, Σαλαμινίων βασιλέως, ἀδελφεὸς νεώτερος Χέρσιος, Σιρώμης, Εὐέλθοντος, παῖς. *Erat Onesilus, Gorgi quidem, Salaminiorum regis, frater minor, Chersis filius, Siromi nepos, Euelthontis pronepos. Polyænus, lib. VIII. Ἡ ᾗ μήτηρ αὐτῆς Φερετίμα, πρὸς Εὐέλθοντα, βασιλέα Σαλαμῖνα τὸ ἐν Κύπρῳ, πλοῦσι, ἐκέλευσε, αἰτημένη συμμαχίαν. Mater verò ejus Pheretima, navigio profecta ad Euelthontem, Salaminis Cypriæ regem, supplex rogabat, ut auxilium ferret.*

Eunostus. Meminit ejus Athenæus, tanquam Solorum regis, lib. XIII. Ἐγέννησεν αὐτῷ τέκνα, Λεοντίσκον, καὶ Λάγον, θυγατέρας δὲ Εὐκλέω. ἡ δὲ ἐγγυὴρ Εὐνός, ὁ Σόλων τὸ ἐν Κύπρῳ βασιλεὺς. *Peperit illi liberos, Leontiscum, & Lagum: filiamque Irenen, quæ nupsit Eunosto, Solorum in Cypro regi. Eustathius, ad Iliad. ψ. Ἡσαν δὲ καὶ Κύπριοι Σόλοι, ὧν ἱστορεῖται βασιλεὺς Εὐνός. Erant verò & Soli Cyprii, quorum rex Eunostus commemoratur.*

Euryptolemus. Hunc expositum, & à caprâ educatum, primò Æginomum, inde Euryptolemum vocatum esse, tradit Pollux, lib. II. cap. iv. sect. xxj. Περὶ δὲ τῷ Ἀλκάδῃ κάμῳ ἐν Κύπρῳ, μήποτε τῷ Κυπρίῳ πῖστον βρέφει πάλιν, ἐκπιδύσας πᾶσι, αἶμα δὲ αὐτῷ μάστιγι πᾶσαι, καὶ κληθῆναι τελευτῶν τὸ μὲν πρῶτον, Αἰζονόμον, αὐτὸς δὲ Εὐρυπτόλεμον, καὶ βασιλεῖσσι Κυπρίων. Juxta Alcahoi verò vicum in Cypro natum talem puerum, propter suspicionem expositum fuisse: capram verò illi uber præbuisse: illumque, sic educatum, primò quidem Ægonomum, inde Euryptolemum dictum, & Cypriorum regem fuisse. Ac commemorat, os continuum loco dentium habuisse.

Gnosius, sub quo insula est redacta in Romanorum potestatem. Jornandes, De regn. success. Cyprum Cato classe navigerὰ διεύξαιτο invasit: Cypriis negantibus habere se aliquid, magnas illic

opes reperit, proscriptionibusque multavit. Quod non ferens Gnosius, rex eorum, veneno hausto, semet occidit: & sic Cyprus Romana facta provincia. Est autem hic Ptolemæus: ut videre est apud Florum, lib. III. cap. ix; & Plutarchum, in Catone minore. Sed corruptum nomen puto; atque Dionysius, pro Gnosius, legendum esse: quippe Ptolemæus iste, etiam Dionysius dictus, & Auletes cognomento: uti notum ex Historiâ Romanâ, & Eusebio.

Gorgus. Erat rex Salaminiorum. Herodotus, lib. V. Ἡ ὀνήσιλ^{ος} Γόργος υἱὸς, ὃς Σαλαμινίων βασιλεὺς, ἀδελφεὸς νεώτερος. Erat Onesilus frater quidem Gorgi, Salaminiorum regis, natu minor. Ac mox iterum. Ἐμαθὼν τὰ πρῆγματα τῆς ὀνήσιλ^{ος} διεφθαρμένα, καὶ τὰς πόλεις τῶν κυπρίων πολιορκούμενας τὰς ἄλλας, πλὴν Σαλαμῖν^{ος}. τῷ τῷ Γόργῳ, τῷ νεώτερῳ βασιλεῖ, οὗτοὶ Σαλαμινίους παραδίδοντας. Didicerunt res Onesili perditas esse, & Cypriorum urbes alias obsessas, præter Salaminem: eam verò Salaminios Gorgo, priori regi, tradidisse.

Nicocles. Duo nominis istius in Historiâ occurrunt, reges Salaminiorum, unus horum, eunuchus, qui, Euagora interfecto, regnum invasit, Olympiadis centesimæ primæ anno tertio: uti auctor Diodorus, lib. XV. Ἄμα δὲ τότε περὶ τομένους, καὶ μὲν τῷ κύπριον, Νικεκλῆς ὁ οὐνεχ^{ος} ἐδολοφόνησε τὴν εὐαγόραν τὴν βασιλέαν, καὶ τὴν Σαλαμινίων βασιλείαν ἐκυρίωσε. Simul vero hæc gesta essent, in Cypro quidem Nicocles eunuchus Euagoram regem dolo occidit, & regnum Salaminiorum in potestatem suam redegit. Et hic ille ipse fuerit, cui Timarchum patrem Pollux, & duos dentium ordines, tribuit, lib. II. cap. iv. sect. xxj. Ὁ δὲ Νικεκλῆς ὃς κυπρίων (βασιλέως) πατήρ, ὃς τὰς Παρτανέσεις ὁ Ἀθλωαῖος σφιστὴς ἐχραψε, τὸ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Τιμαρχ^{ος} ὡς, διδοίχας δὲ ἅρα οὗτοὶ ὀδόντας εἶχε, τῷ Ἀριστοπύλῳ λέγει. Nicoclis vero, Cypriorum regis, pater, cui Admonitiones scripsit sophista Atheniensis, nominatus erat Timarchus; geminos autem habebat dentium ordines, sicut tradit Aristoteles. Sed videtur adeo malè partum regnum minimè diu tenuisse: atque depulisse eum alius Nicocles, unus filiorum Euagoræ. Fueritque idem iste, quem luxu certasse cum Stratone, Sidoniorum rege, & violenta vitam morte finisse, memorat ex Anaximene Athenæus, lib. XII. Ἀναξίμενης δ' ἐν τῷ Πιπρηαφομένῳ, βασιλέων μετὰλλας, π-

ei

ἐν Στράτων⁹ τῷ αὐτῷ ἱστορίας, διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικοκλῆν, τῷ
 δ' ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖν⁹ βασιλεύοντι, ἐπεδακόντι πρὸς τρυφὴν, καὶ ἀσελ-
 γειαν, ἀποθανεῖν τ' ἀμφοτέρους βιαίως. *Anaximenes vero, in eo Ope-*
re, quod inscripsit, Regum mortes, de Stratone eadem referens ait
eum cum Nicocle, Salaminis Cypri rege, concertasse, homine ap-
primè luxurioso, & intemperante. Eadem quoque tradidisse Phi-
lippicorum libro decimo quinto, ibidem paullo antè tradit. Neque
alius est putandus, cujus meminit Maximus Tyrius, Dissert. IV.
pag. 37. cujus verba hic adscribenda. Ad Euagoræ verò Nicoclem,
de quo dixi, jam regnantem, exstant duæ Isocratis Orationes;
quarum una, πρὸς Νικοκλέαν; altera, Νικοκλῆς inscribitur. In qua-
rum postremâ, ipse Nicocles, ex cujus personâ Oratio ista est con-
scripta, filium Euagoræ se clarè dicit, istis. ὁ ὃ πατὴρ Εὐαγόρας,
ἀπολεσάντων ἐτέρων τῶν δρχῶν, πάλιν ἀνέλαβεν. Pater verò Euagoras,
cum principatum alii amisissent, recuperavit. Itaque errat valdè
Pollux, in citatis statim verbis, ubi Isocratem, quem designat no-
mine Atheniensis sophistæ, alteri Admonitiones suas scripsisse tra-
dit. Ac, quod attinet ad postremam Orationem, cui titulus est Νι-
κοκλῆς, ejus meminit Menander quoque Rhetor, cap. Πῶς δὲ ἀπὸ
ἐπιτηδεύσεων τὰς πόλεις ἐγκωμιάζειν: sed corrupta supra modum hodie
verba, quæ emendo. Εἰ πόλιν ἐπαινοῖς πλὴν, δὲ μὲν τυραννικῶν,
ὡς βασιλευμένῳ ἐπαινεῖν. ὡς ἐν τῷ Νικοκλῆϊ ὁ ἰσοκράτης πεποίηκε. Si ur-
bem laudaveris, oportet eam, quæ tyrannicè gubernatur, ut regna-
tam prædicare: quemadmodum in Nicocle Isocrates fecit. Minimum
verò recedo à vulgatâ lectione, quæ sic habet. Εἰ πόλιν ἐπαινοῖς πό-
λιν, εἰ μὲν τυραννικῶν, ὡς βασιλευμένῳ ἐπαινεῖν. ὡς ἐν τοῖς κοκλείοις
ὁ κράτης πεποίηκε. Jam, non tantum Salaminem, verum universam
Cyprum, tyrannicè administratam, docui abunde supra, cap. xj.
Nicoclemque, quod præscribitur à Menandro, uti regem mode-
raturum, cum tyrannus tamen esset, ibi Isocrates introducit.

C A P. XIV.

Præter verò duos istos, tertius etiam Nicocles commemoratur,
 rex Paphiorum, quem è medio tolli Ptolemæus jussit, quod oc-
 cultam

cultam cum Antigono amicitiam contraxisset: idque factum Olympiadis centesimæ & decimæ septimæ anno tertio. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XX. Πολεμαῖος ὁ, τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως κυραῖος, ἐπειδὴ Ἰνῶν ἐπέθετο, Νικεκλέα, τὴν βασιλέα τῆς Παφίων, ἐν ἀπὸρρήσις ἰδίᾳ συνθεῖσθαι Φιλίᾳ πρὸς Ἀντίγονον, ἐπέμψεν τὴν Φίλῳ Ἀρχαῖον, καὶ Καλλικράτην, Νικεκλέα. Ptolemæus verò, jam in potestate habens urbes Cypri, postquam ex quibusdam cognovisset, Nicoclem, Paphiorum regem, clam privatam cum Antigono amicitiam iniisse, misit ex amicis suis Archæum, & Callicratem, cum mandatis, uti Nicoclem interficerent. Atque is, cum excusare sese vellet non admitteretur oratio, ipse sibi manus infert. Diod. 761. Et quidem laqueo vitam finit. Polyænus, 626. Post hæc autem Axiothea, ejus uxor, quanquam vivere liceret, mox se quoque, & familiam universam, à medio tollit, Diod. & Polyænus, locis citatis: quæ huc transcribenda. Est autem hic ipse, qui Stratonium interfecit; de quo tradit Athenæus, lib. VIII.

C A P. XV.

Nicocreon, à Ptolemæo impositus Cypro. Anaxarchum crudeliter necat. Procopii sophistæ locus emendatus. Sarapin rogat, quisnam ipse deus esset: eaque de re Macrobian locus restitutus. Isocratem invitat ad convivium: isque in illo quid alicui responderit. Erat rex Salaminiorum, & à Teucro oriundus. Alexandro ludos, ac certamina instituenti, sumptus præbet. Ejus filia Arsinoë, si-ve, ut aliis appellatur, Anaxareta, in saxum conversa. Pasiscrates. Pasicyprus, luxu ad egestatem redactus, vendit regnum, recipitque ab Alexandro Magno. Persæus, Teucro successor.

Nicocreon. Hic præfectus Cypro est à Ptolemæo, Olympiadis centesimæ decimæ septimæ anno primo: uti tradit Diodorus, lib. XIX. Πολεμαῖος ὁ, τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως κυραῖος, ἐπειδὴ Ἰνῶν ἐπέθετο, Νικεκλέα, τὴν βασιλέα τῆς Παφίων, ἐν ἀπὸρρήσις ἰδίᾳ συνθεῖσθαι Φιλίᾳ πρὸς Ἀντίγονον, ἐπέμψεν τὴν Φίλῳ Ἀρχαῖον, καὶ Καλλικράτην, Νικεκλέα. Ptolemæus verò, jam in potestate habens urbes Cypri, postquam ex quibusdam cognovisset, Nicoclem, Paphiorum regem, clam privatam cum Antigono amicitiam iniisse, misit ex amicis suis Archæum, & Callicratem, cum mandatis, uti Nicoclem interficerent. Atque is, cum excusare sese vellet non admitteretur oratio, ipse sibi manus infert. Diod. 761. Et quidem laqueo vitam finit. Polyænus, 626. Post hæc autem Axiothea, ejus uxor, quanquam vivere liceret, mox se quoque, & familiam universam, à medio tollit, Diod. & Polyænus, locis citatis: quæ huc transcribenda. Est autem hic ipse, qui Stratonium interfecit; de quo tradit Athenæus, lib. VIII.

ὑποπιδύσας αἰλοτρύως ἔχειν, σωέλαβε· καὶ Σπασίνικον, τὸν Μαλιέως, καὶ πρὸ μὲν πόλιν, κατέσκαψε· οὗ δ' οἰκόντας, μετήγαγεν εἰς Πάφον. Ταύτην δὲ Διαπραξάμενος, τὸ μὲν Κύπρον κατέσκησε στρατηγὸν Νικοκρέοντα, ὡς δὲ τὰς πε πόλεις καὶ τὰς περὶ πόλιν βασιλείων. Ptolemæus autem, ubi Cyrenes negotium ex animi sententiâ successerat, in Cyprum, adversum reges imperium detrectantes, cum exercitu trajecit. Et Pygmalionem, cum Antigono per legatos agere compertum, interfecit: Praxippum verò, Lapithiæ regem, & Ceraniæ dynastam, suspectos animi alieni, comprehendit, sicut etiam Stafnicum, agri Maliensis principem. atque urbem quidem, evertit; habitantes Paphum transfulit. His autem peractis, ducem Cypro imposuit Nicocreontem; urbesque illi, ac reditus regum ejectorum est largitus. Anaxarchum Philosophum crudeli modo interfecit; uti fusè memoratur à Diogene Laërtio, in ejus Vitâ, lib. IX. Meminitque, verum paucis, Nemefius, De Nat. hom. cap. xxx. ὃς καὶ Ἀναξάρχου ὁ φιλόσοφος, ὑπομείνας πρὸς τὸν Νικοκρέοντα τὸν τυράννον, ὑπὲρ τῆς μητρώου αὐτοῦ φιλίας. Quemadmodum etiam Anaxarchus philosophus, qui passus est se contundi à Nicocreonte tyranno, ne amicos proderet. Cicero, Tuscul. Quæst. lib. II. De Anaxarcho Democritio cogitetur; qui, cum Cyprum in manus Nicocreontis regis incidisset, nullum genus supplicii deprecatus est, neque recusavit. Emen-dandus est Procopii sophistæ locus, in Epistolâ quâdam ad Heliam episcopum. Ὅθεν ὁ μὲν ὡς αἰλοτρύως κεχρημένος σώματι, τὸν ἐλδόμενον ἐκείνου φωνῶν, πρὸς αὐτὸν λέγων, πρὸς τὸν Ἀναξάρχου θυλάκον, αὐτὸν δὲ Ἀναξάρχον ἐπὶ πρὸς αὐτοῦ. Unde ille quidem, ceu alieno corpore usus, liberam illam vocem emisit; Tunde, dicens, tunde Anaxarchi saccum, ipsum enim Anaxarchum non tundis. Corruptissimè hodiè editur: πρὸς τὸν ἐξ ἀνάρχου θυλάκου, αὐτὸν δὲ ἀνέξάρχον ἐπὶ πρὸς αὐτοῦ. Videndus Philo Judæus in eo libro, quem inscripsit, Πάντε σπερδαῖον εἶναι ἐλδόμενον: Plinius, lib. VII. cap. xxij. Plutarchus, De virt. morali. Rogabat aliquando Sarapin, quis deorum ipse esset; qui respondit, istis versibus:

Εἰμὶ θεὸς, πρὸς δε μαθεῖν, οἷον κ' ἐγὼ εἶπω·
 Οὐρανὸν κόσμον κεφαλὴν, γαστήρ δ' ἡ θάλασσα,
 Γαῖα δέ μοι πόδες εἰσὶ, τὰ δ' ἔατ' ἐν αἰθέρι κείτω,
 ὄμμα τέ τηλαυγὲς λαμπρὸν φάσκει ἡελίοιο.

Q

Ma-

Macrobius, Saturn. lib. I. cap. xx. *Sarapis, quem Aegyptii deum maximum prodiderunt, oratus à Nicocreonte, Cypriorum rege, quis deorum haberetur, his versibus sollicitam religionem regis instruxit.*

Ἐμὶ θεός &c.

Ita enim locus ille, commutatâ leviter interpunctione, quæ non parum sensum turbat, corrigendus. Nec enim Nicocreon interrogabat Sarapin, quisnam deus istis versibus haberetur; sed simpliciter, quisnam ipse deus esset: isque illi respondebat, istis versibus. Ergo malè in vulgatis in hunc diem exemplaribus interpungitur isto modo. *Oratus à Nicocreonte rege, quisnam deus haberetur istis versibus, sollicitam r. r. i.* Aliquando Isocratem ad convivium cum Nicocreon invitavit: cumque aliquis è convivis hunc rogaret, ut & ipse aliquâ de re differeret, is respondit: quæ hic locus postularet, se nescire; & quæ sciret, non istius loci esse. Plutarchus, in ejus Vitâ, lib. De X. Rhet. Ἐπὶ μὲν δὲ ποτὶ τῷ Νικοκρέοντι, τῷ κυπρίων τυράννῳ, περὶ τρεπομένων αὐτὸν τῶ παρόντων ἀγλαχθῶσαι, ἔφη· οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, εἴ οὐκ ὁ νῦν καιρὸς· οἷς δὲ ὁ νῦν καιρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός. *Quum aliquando à Nicocreonte, Cypriorum tyranno, convivio exceptus esset, ac præsentes ad dissertandum hortarentur: quæ ego quidem, inquit, scio, non sunt hujus temporis: quæque tempus istud postulat, ego ignoro.* Erat verò rex Salaminiorum, à Teucro genus suum ducens. Antoninus Liberalis, Metamorph. cap. xxxix. Ἰδὼν τὴν θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντος, ἡ Σαλαμινίαν βασιλέως, ἡγάδη. γένετο δὲ τῷ Νικοκρέοντι ἀπὸ τοῦ τευκροῦ. *Conspicatus filiam Nicocreontis, Salaminiorum regis, eam amavit. Genus verò Nicocreontis erat à Teucro.* Quin hunc, cum Pasistrate, rege Soliorum, Alexandro, ludos ac certamina instituenti, sumptus suppeditasse, tradit Plutarchus, in Vitâ Alexandri, pag. 681. Verba inde huc transcribenda. Ejus filia Arsinoë, in lapidem mutata traditur. Vide ibidem hæc narrantem Antoninum. Eadem autem hæc putanda est, quæ Ovidio Anaxareta, sicut Iphis pro Arceophonte dicitur, Metamorph. lib. XIV.

Pasistrates. Hujus, Soliorum regis, meminit Plutarchus, in citato Alexandro, 681.

Pa-

Pasicyprus. Hic cū, luxu nimio egenus, regnum Pymato Citiensi vendidisset, & Amathunte consenesceret, beneficio Alexandri Magni id recuperavit. Eā de re est fragmentum insigne Duridis, è libro septimo Macedonicorum, apud Athenæum, lib. IV. Ἀλέξανδρος, μὲν τὴν Τύρον πολιτείαν, Πινυτάγορα δὲ ποσέλλων, ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε, (Πασικύπρω,) τῷ Κυπρίων βασιλεῖ, καὶ χωρίον, ὃ ἡτήσαστο. ὥστερον ἢ τὸ Πασικύπρω ὁ βασιλεὺς ἀπέδοτο δι' ἀσώλειαν πενήτην τὰ πάντων Πυμάτω τῷ Κίσι' ἅμα τὸ χωρίον καὶ τὴν αὐτὴν βασιλείαν. καὶ λαβὼν τὰ χρήματα, κατέγηγεν ἐν Ἀμαθύνῃ. Alexander, post obsidionem Tyri, Pnytagoram mittens, cū alia munera donavit, (*Pasicypro*,) *Cypriorum regi*, tum regionem, quam petierat. Antea verò *Pasicyprus*, qui illic regnabat, ob luxum egens, *Pymato Citiensi* quinquaginta talentis vendiderat simul regionem atque regnum, ac pecuniā acceptā *Amathunte* consenuit.

Perseus, rex Paphi: cui etiam *Salaminæ* postea regnum moriens reliquit *Teucer*, *Nonnus*, ubi *Cypri* urbes, principesque aliquot, recenset. pag. 378.

C A P. XVI.

Philocyprus: Solonis suasu, *Æpeam* urbem, translata in locum meliorem, *Solos* vocat. Aliis *Cypranor* dicitur. *Pnytagoras*. *Praxippus*. *Protagoras*. *Ptolemæus*. *Pygmalion*: *Phænix*, & principio rex Tyri: ac *Sichæum* hinc obtruncat. Inde *Cypri*, atque *Cypri* sedem figit. Amat simulacrum *Veneris*, sive virginis, ut alii: & ex eo filium tollit, *Paphum* nomine. Ejus filia *Metharne*, *Cinyræ* uxor. *Carpasiam* condit; & sacerdotem, ejusque uxorem, quia carnes victimæ edissent, dat præcipites de saxo. Vitæ tempus, ut & regni. *Theophili* locus emendatus. Alter *Pygmalion* qui occisus à *Ptolemæo*.

Philocyprus. Hic est, ad quem Solon postquam commigrasset, ejus suasu, translata *Æpeam* urbem *Solos* dixit: uti supra explicavi, cū de eā urbe agerem, lib. I. cap. vij. Meminit ejus & *Herodotus*, filiumque *Astycyprum* habuisse nobis refert, lib. V.

Vide supra, cap. xij. Hipparchus, aut quicumque est auctor, in Vita Arati, Cypranorem vocat. μέμνηται ὃ τέτων Σόλων, ἐν τῇ Ἐλεγείῃ, τὴν πρὸς Κυπρίανον τὴν βασιλέα· ὅς, συμβαλέθεις ὑπὸ Σόλων, κτίσαι πλὴν πόλιν, χάριν ἔσθ' ἀνδρὶ, Σόλος ἀνόμασεν. Meminitque horum Solon, in Elegiis, quas Cypranori regi scripsit; qui, cum de consilio Solonis urbem condidisset, in viri gratiam, Solos nominavit.

Pnytagoras. Curtius, lib. IV. Classē in duo dividit cornua. Lævum, Pnytagoras, rex Cypriorum, cum Cratēro tuebatur. Arrianus, lib. II. καὶ ξυὼ αὐτῶ οἱ πὶ κυπρίων βασιλεῖς, πᾶσι Πυνταγόρας. ἑπὶ δὲ, καὶ κρατερὸς, τὸ ἐυώνυμον κέρως εἶχον τὴν πάσης ἑξέως. Unaque cum ipso Cypriorum reges, præter Pnytagoram. Nam hic & Craterus lævum totius aciei cornu tenebant. Duris, Macedonicorum, lib. VII. Ἀλέξανδρος, μὲν πλὴν Τύρου πολιορκίαν, Πυνταγόραν δόπος ἐλλών, ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε, καὶ χωρίον, ὃ ἡτήσατο. Alexander, post obsidionem Tyri, Pnytagoram mittens, cum alia ei munera donavit, tum regionem, quam petierat.

Praxippus. Hujus, ceu Lapithiæ regis, meminuit Diodorus Siculus, in rebus gestis Olympiadis centesimæ & decimæ septimæ, anno primo, lib. XIX.

Protagoras. Hic, occiso Euagora, rex Salaminis ab Artaxerxe constitutus memoratur à Diodoro, in rebus gestis Olympiadis centesimæ septimæ anno tertio, lib. XVI.

Pygmalion. Meminit ejus, & Phœnicem genere dicit, sicut alii, Porphyrius, De Abstin. Anim. lib. IV. καὶ τὸ Πυγμαλίωνα, τὸ γένος μὲν φοίνικα, βασιλεύσαντα δὲ κυπρίων. Circa Pygmalionis tempora, genere quidem Phœnicis, verum regis Cypriorum. Erat autem filius Pygmalii: ut est discere ex Theophilo, ad Autolycum, lib. III. cujus verba statim proferam. Initio verò, rex Tyri erat. Lutatius, in Epitome Ovidii Metamorphoseon, lib. X. Pygmalion, rex Tyri, offensus impudentiâ vulgari Propætidum, vitam cælibem exigere statuit. Et Sichæum, sororis Didonis virum, ante aras interfecerat. Ipsa Dido ita loquitur apud Virgilium, Æneid. I.

— regna Tyri germanus habebat
Pygmalion, scelere ante alios immanior omnes,
Quos inter medius venit furor: ille Sichæum

Im.

*Impius ante aras , atque auri cæcus amore ,
Clām ferro incautum superat. ———*

Posteâ , rex Cypri factus , ut jam dixi , Paphi regiam sedem fixit :
atque inde *Paphius heros* dicitur Ovidio , de hoc loquenti , *Meta-*
morph. lib. X.

*Tum verò Paphius plenissima concipit heros
Verba , quibus grates agit. ———*

Incidit in amorem simulacri Veneris. Clemens , in *Protreptico*.
Οὕτως ὁ Κύπρις , ὁ Πυγμαλίων ἐκείνῃ , ἐλεφάντιν ἡρώδη ἀγάλμα-
τῷ . τὸ ἄγαλμα , Ἀφροδίτης ἑῷ , ἢ γυνὴν ἑῷ . νικᾷται ὁ Κύπρις τῷ
χρήματι , ἢ συνίρχεται τῷ ἀγάλματι . Sic *Pygmalion* ille *Cyprius* , *ebur-*
neum adamavit simulacrum . erat simulacrum Veneris , atque nudum .
Vincitur figurâ Cyprius , & cum simulacro coit . Arnobius , lib. VI.
Philostephanus , in Cypriacis , auctor est , Pygmalionem , regem
Cypri , simulacrum Veneris , quod sanctitatis apud Cyprios & reli-
gionis habebatur antiquæ , adamasse ut fœminam , mente , animo ,
lumine rationis , judicii que , cæcatis : solitumque dementem , tan-
quam si uxoriam res esset , sublevato in lectulum numine , copularier
amplexibus , atque ore ; resque alias gerere , libidinis vacuâ ima-
ginatione frustrabiles . Ovidius , non Veneris id simulacrum , ve-
rum virginis cujusdam tantum tradit : filiumque ex eo Paphum sus-
tulisse . Vide ipsum , pluribus hæc enarrantem , *Met. lib. X. Lu-*
tatius , in Epitome . *Pygmalion , cū effigiem Virginis ex ebore*
sculpsisset , captus specie ejus pulcerrimâ , in vecordem incidit amo-
rem , petiitque à Deâ , (Venere ,) ut ei signo , cujus amore exarse-
rat , animam infunderet . Venus igitur statuae , quam in lectum ipse
collocarat , eburneæ animam inspiravit . Ex hac uxore suâ deinde
rex Paphum filium genuit . Filiam quoque habuit , *Metharnen* no-
mine : quæ , *Cinyræ* nupta , filios ei peperit , *Oxyporum* , & *Ado-*
nim . Apollodorus , lib. III. Γήμας δ' ἐκεῖ (ὁ Κινύρας) Μεθάρνην ,
κέλεν Πυγμαλίωνος , Κυπρίων βασιλέως , ὃς ὕποτρον ἐγέννησε , ἢ Ἀδω-
νιν . Duçtâ verò ibi (*Cinyras*) *Metharnâ* , filiâ *Pygmalionis* , *Cy-*
priorum regis , genuit *Oxyporum* , & *Adonin* . Condidit autem *Car-*
pasiam urbem . Stephanus . καρπασία , πόλις Κύπρου , ὑπὸ Πυγμαλίων
ἐκλήσεν ὡς Ἑλλάνικῃ , ἐν ταῖς Κυπριακαῖς . *Carpasia* , urbs *Cypri* , quam

*Pygmalion condidit: ut tradit Hellanicus, in Cypriacis. Sacerdotem, ejusque uxorem, quod carnes victimæ comedissent, è saxo præcipitavit. Asclepiades, in Opere De Cyprio, & Phoenice, cujus hoc fragmentum exstat apud Porphyrium, De Abstin. Anim. lib. IV. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον σὺν ἔθνεσσι τοῖς θεοῖς ἔδεν ἑμψυχον. ἀλλ' ἔδενό-
μθ' ἡνὶ πρὸς τὰς, διὰ τὸ νόμῳ φυσικῷ κεκωλύσθαι. ὑπὸ δὲ ἱναὶς καιρὸς
πρῶτον ἱερεῖον ἵσταται μυθεύοντα, ψυχῇ ἀντὶ ψυχῆς αἰτεμένους. εἴτα, τὰς
γυρομένας, ὀλοκαυπίζεν τὸ τυχόν. ὑπερον δὲ ποτε, φλεγόμενα ἱερεῖα, πε-
σσεῖν σάρκα εἰς γλῶ. ἡνὶ ἀνελόντα τὰ ἱερέα, καὶ κατακαύοντα, ἀβελήτως περ-
σαιραγεῖν τῷ σίματι σὺν δακτύλοις, ἀνέμωρον τὴν κατάκασιν. γδοσιμόρον
ἢ τὴν κρίσεως, ὀπτημῆσαι, καὶ μὴ ἀποχρίσθαι, ἀλλὰ καὶ γυναῖκα μετὰ δέσσειναι.
γνόντα ἢ τὸ πρὸς τὴν Πυγμαλίωνα, αὐτὴν τε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ κρημνῶν ἀφῆναι,
ἐπεὶ ἢ τὴν ἱερωσύνην ὡς δέσσειναι. Principio sanè nullum animatum diis
sacrificari consueverat: quin neque ulla de hoc lex erat, quia lege
naturali prohibitum esset. Quibusdam autem temporibus ferunt, cum
anima pro animâ peteretur, primam victimam fuisse sacrificatam,
ac totam flammis consumptam. Quod quidem sacrificium cum postea
fieret, ac victima concremaretur, ex eâ carnis frustulum in terram
decidisse: sacerdotem verò, qui adstabat, confestim id sustulisse.
cumque ignitâ carne digitos adussisset, eos fortè ori admisisse, ut
adustioni remedium ferret. atque ita cum ex assâ carne degustasset,
edere ex eâ mirum in modum appetivisse: & hoc pacto esum carnis &
ipsum fuisse aggressum, & cum uxore etiam communicasse. Pygmalio-
nem autem, cum id rescivisset, ipsum unâ cum uxore de saxo præci-
pitasse, alterumque sacerdotio præfecisse. Vixit verò annos quin-
quaginta sex, regnavit quadraginta septem. Josephus, contra
Apionem, lib. I. τὰς δαδὰχος γέγονε Πυγμαλίων· βιώσας δ' ἔτη
πεντήκοντάεξ, ἐβασίλευσεν ἔτη πσσαράκονταεπτά. Hujus successor fuit
Pygmalion: qui cum annos quinquaginta sex vixisset, regnum qua-
draginta septem tenuit. Itaque corrigendus est Theophilus, ad Au-
tolycum, lib. III. τὸν διεδέξατο Πυγμαλίων Πυγμαλίσ· ὃς, βιώσας
ἔτη νσ', ἐβασίλευσεν ἔτη μζ'. Huic successit Pygmalion, Pygmalii fi-
lius: qui, cum annos quinquaginta sex vixisset, regnum tenuit
septem atque quadraginta. Admodum corruptè editur: ἐβασίλευσεν
ἔτη ζ. regnum tenuit annos septem. Excidit quadragenarius numerus,*

&

& restitui debet. Itaque respectu regni: potius quàm vitæ, longævum eum dicit Nonnus, Dionysiac. lib. XXXII.

οὐκ ὀπὸ Πυγμαλίων ἔχεις γένος, ὥς ποτε Κύπρις
Μηκεδαλῶν βιότιο πολυχρονίῳ πρέσβω.

*Non à Pygmalione habes genus, cui dedit Venus
Longum vitæ diuturnæ transitum*

Alter ab hoc Pygmalion fuit, quem, privatim per legatos cum Antigono clam agentem deprehensum, Ptolemæus interfecit, Olymp. CXVII. anno I. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XIX.

Ππλεμαῖος δ', ἡρὶς περὶ Κυρήνῃ αὐτῷ κ' ἔν ἀπλωτηγῶν, διήρεν ἐκ τ' Αἰγύπτου κ' διωάμεως εἰς τὴν Κύπρον, ὅτι οὐκ ἀπειθῆντες ἡρὶς βασιλέων. Πυγμαλίωνα δὲ, εὐρὼν Δαπρεῖ (Ἐδρόμῳ) πρὸς Ἀντίγονον, ἀνέειλε. Ptolemæus verò, postquam res circa Cyrenen ex sententiâ successisset, cum magnis copiis ex Ægypto in Cyprum trajecit, contra reges, qui imperium detrectabant. Pygmalionem vero, cum Antigono per legatos agere clam deprehensum, è medio sustulit.

C A P. XVII.

*Pymatus; rex Citiensium: cui regnum Pasicyprus venum dedit: qui-
que gladium insignem Alexandro dono dedit. Rhæcus, rex Amathu-
siorum. è captivitate redux, hordeum Atheniensibus mittit. Suidæ
locus emendatus. Salamin, cujus filia Caso nupta. Siromus, rex
Salaminiarum. Stasiæcus, rex Maliensium. Stefanor, rex Curii.
Teucer, coloniam in Cyprum ducit, & Salamina illic condit. Ubi ap-
pulerit, & uxorem quam habuerit. Ejus baltheus, in Gadibus osten-
sus. Thias. Rex Chytriorum incertus.*

*Pymatus. rex Citiensium: cui regionem, & regnum, luxu egens,
venum dedit Pasicyprus: sicut nobis auctor Duris, Macedo-
nicorum VII. Vide verba supra, capite decimo quinto. Et hunc
censeo, quem insignem Alexandro Magno gladium donavisse tra-
dit Plutarchus, in ejus Vitâ, pag. 684.*

*Rhæcus. Amathusiorum rex; qui captivus, postquam domum
rediisset; hordeum Atheniensibus misisse fertur: unde & prover-
bio*

bio dictum, *Ρόικς κερδοπομπία*. *Rhæci hordei missio*. Hefychius. *Ρόικς κερδοπομπία*. Ἐξαποδένης, ἐν τῷ ἐνάτῳ τῆς Ἀμαθυσίων, βασι-
λέα τῶν, αἰχμαλώτων γρόμδρον, εἶτα ὑποσέψαι πρὸς ἑαυτὸν, τῇ πό-
λει Ἀθωαίων κερτὰς ἐκπέμψαι Φησὶν. *Rhæci hordei missio*. Eratosthe-
nes, *Amathusiorum libro nono*, ait, regem hunc, captivum factum,
postquam domum revertisset, Atheniensium urbi hordeum misisse.
Emendandus autem Suidas, in Proverbio hoc ipso; ubi malè hodie
editur, *Ρόικς κερδοπομπία*. *Rhyci hordei missio*. Sed de hisce, vide
supra, lib. I. cap. viij.

Salamin. Ejus filiam sibi conjugem Casus cepit. Libanius de eo,
in Antiochico. καὶ γὰρ (ὁ Κάτ) τὴν θυγατέρα Σαλαμῖν, ὃς ἐτυ-
ράνη Κυπρίων. *Et uxorem ducit (Casus) filiam Salaminis, Cyprio-
rum tyranni*.

Siromus. Hujus, tanquam Salaminiorum regis, mentio fit apud
Herodotum, lib. V.

Stasiæcus. Ejus, ceu Malienfium regis, mentio est apud Diodo-
rum, in rebus gestis Olympiadis centesimæ decimæ & septimæ,
anno primo, lib. XIX.

Stefanor. Curii regis. Herodotus, lib. V. Στησίνωρ, τύραννος
ἑὼν Κερύεω. *Stefanor, qui Curii tyrannus erat*.

Teucer. Hic, accepta à Belo Cypro, uti supra memoravi, cap.
viij, coloniam in eam duxit, ex captivis Trojanis. Athenæus,
lib. VI. Ἀπόγονος ὢν τῆς Τρώων ἐκείνων, ὃς τεύκερ διὰ τῆς αἰχμα-
λώτων κατακτησάμενος, εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώκασεν. *Cum oriundus esset
ex illis Trojanis, quos Teucer, ex captivis nactus, postquam sibi ad-
scivisset, in Cyprum in coloniam duxit*. Condiditque urbem illic
Salamina. Vide quæ commemorata mihi supra, cùm de ea urbe
agerem, lib. I. cap. xx. Ubi appulerit, enarravi ejusdem libri cap.
xxix. Uxorem habuit, quandam Cinyræ filiarum: uti supra indica-
vi, in Cinyræ rebus, cap. x. Ejus baltheus, in Gadibus consecra-
tus ostendebatur. Philostratus, de Gadibus agens, in Vitâ Apol-
lonii, lib. V. cap. I. καὶ τεύκερ τὸ τελαμωνίης χρυσεὴν χερσὲν φασί
δείκνυσθαι. *Et Teucris Telamonii baltheum aureum ajunt ostendi*.

Thias. Suidas, in κινύρας.

Præter hos, sed sine nomine, rex Chytriorum memoratur, in
Fragmen-

Fragmento Alexandri, libro De Cypro; apud Stephanum, in
 Χύτριοι. Εὐρυνόων τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἐγήμαρ. *Eurynoën rex Chytrio-
 rum uxorem duxit.*

C A P. XVIII.

*Fortuna ejus varia. A Belo direpta, & subacta. Ab Aprie Ægypti
 rege, infestata, ac direpta. Cepit eam etiam Amasis, rex Ægy-
 pti, & tributariam primus fecit. Inde in Persarum regis Cyri po-
 testatem venit. Sub Dario, Hystaspis filio, deficit, & recupera-
 tur, & ab eo, divisus in provincias regnis, in quintâ ponitur. In
 Persarum potestatem quomodo venerit, & quis dederit. Occupatur
 ab Atheniensibus. Recuperatur ab Euagora: quo occiso, vindicat
 Artaxerxes Ochus. Alexandro Magno, Tyrum obsidenti, sese de-
 dit: eoque mortuo, Ptolemæus, Lagi filius, eam in potestatem
 redegit: cui cum Demetrius eripuisse, & Antigono, patri suo,
 tradidisset, iterum Ægypti reges extorserunt: tenueruntque,
 dum Romani occuparent. Joannis Tzetze de adventu in hanc insu-
 lam Lebunii, Cilicisque, locus partim explicatus, partim etiam
 correctus. Ἀλκίβιον. Oracula duo Sibyllina, necdum impleta.*

Dixi reges, quotquot mihi observati: nunc fortunam ejus variam
 explicabo. Et quidem à Belo, Tyriorum rege, vastata fuit, &
 subacta, circa tempora belli Trojani. Ipsa Dido illud refert, apud
 Virgilium, Æneid. lib. I.

—— genitor tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditioe tenebat.

Inde subsequuto tempore Apries eam, rex Ægypti qui Vaphres est
 Eusebio, aliisque, atque regnum inchoavit, Olympiadis quadrage-
 simæ & quintæ anno quarto, infestavit; & abductis inde spoliis,
 domum rediit. Diodorus Siculus, lib. I. Εὐκνησε ἢ καὶ (ὁ Ἀπρίης) ναυ-
 μάχεια μεγάλη φοινίκας τε καὶ κυπελάς. καὶ λαφύρων ἀθροίσους πλεῖστους,
 ἐπανήλθεν εἰς Αἴγυπτον. *Vicit verò etiam (Apries) ingenti pugná na-
 vali Phœnices, & Cyprios: & coactâ prædâ plurimâ, in Ægy-
 ptum est reversus. Cui qui successit, Amasis; eam plane subjugavit,*

R

vit,

vit, & donariis permagnificis ejus templa exornavit. Diodorus, non multo post. καπερέψατο ἢ καὶ (ὁ Ἄμασις) τὰς ἐν Κύπρῳ πόλεις, καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἐκόσμησεν ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις. *Subegit (Amasis) etiam Cypri urbes, & templa multa donariis memoratu dignis exornavit.* Ac primus ille tributariam eam fecit. Herodotus, extremo lib. II. εἶλε δὲ (ὁ Ἄμασις) κύπερον περὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ καπερέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῶν. *Cepit verò (Amasis) Cyprum primus hominum, atque tributariam fecit.* Et ex illo Eustathius, ad Iliad. λ. ὅτι ἢ καὶ Ἄμασις περὶ τῶν ἀνθρώπων κύπερον καπερέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῶν, Ἡρόδοτος ἰσορεῖ. *Quod verò Amasis primus hominum tributariam fecerit Cyprum, tradit Herodotus.* Suidas. Ἄμασις, ὄνομα κύριον· ὃς εἶλε κύπερον περὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ καπερέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῶν. *Amasis, nomen proprium: qui primus hominum Cyprum cepit, & coëgit tributum pendere.* Is autem regnare cœpit Olympiadis quinquagesimæ tertię anno primo; uti certum ex Eusebio, Chron. lib. II. Hinc in Cambyfis, Persarum regis, qui regnum adiit Olymp. LXII. anno I. potestatem sese dedit; & Ægypti quoque regem, nempe Amasin eundem, infestis armis oppugnârunt. Herodotus ubi de Cambyse agit, & hoc cum Ægyptiorum rege bello, lib. III. Δόντες ἢ καὶ κύπελοι σφέας αὐτὰς Πέρσησι, ἐσρατόντο ἐπ' Αἴγυπτον. *Cum verò Cyprii se Persis dedidissent, contra Ægyptum militabant.* Itaque & filius ejus Cyrus tenuit: uti nobis testis Xenophon, lib. I. καταβάς ἢ (ὁ κύπερος) τῇ Πίλαίῃ, καὶ Κυπρίων, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ πίνων τέτων τῶν ἐθνῶν ἡρῆεν. *Cum ad mare verò descendisset, (Cyrus,) Cypriis, & Ægyptiis, & istis gentibus, imperavit.* Quia verò ultro sese dedidissent, ut apparet ex Herodoto, eam ob causam satrapas non imponebat; cùm id tamen cæteris provinciis faceret, quas vi sibi subjecisset. Zonaras Annal. I. κίλιξι ἢ, καὶ κυπεροῖς, καὶ Παφλαγόσιν, ὅκ' ἐπέμψε σατραπίας, ὅτι ἐκόντες ἐδόκων αὐτῷ συσρατεύεσθαι. *Cilicibus verò, Cypriis, & Paphlagonibus, satrapas non misit, quod hi sponte arma sua conjunxisse viderentur.* Ac sub Persarum quidem rege fuisse, tradit etiam Scholiastes Thucydidis, lib. I. Ἐς κύπερον. *Ἀπὸ τοῦ εἶναι αὐτὸν ὑπὸ βασιλείᾳ. In Cyprum. quia illa sub Persarum rege esset.* Sub Dario, Hystaspis F. qui regnum adiit Olymp. LXIV. anno III. deficit, & recipitur insequente: ut videre est apud Herodotum, lib. V. qui recupera-

tæ

tæ meminit etiam vj. in principio vj. Ac Darius ille ipse, cùm divideret regna sua in viginti provincias & tributum imposuisset, Cyprum in quintâ collocavit : ut videre est apud eundem Herodotum, libro, quem citavi, v. Tradidit verò in Persarum potestatem Phoenix quidam, ut memorat Isocrates, in Euagora. τὴν ἢ τὴν πόλιν οἰκισθεῖς, καὶ μὲν δὲ χάς, οἱ γεγονότες δὲ τὸν βασιλεῖα εἶχον. πρὸν ἢ ὑπερον ἀφικόμενοι ἐκ Φοινίκης ἀνέρις Φυγὰς, καὶ πρὸν εἰς τὴν βασιλεύοντι πῶτε, καὶ δυναστείας μεγάλης λαβὼν, ἐχάρην ἔχε τῶν ἀλλὰ καὶ μὲν γρόμῳ πρὸ τὸν δὲ δεξιάμῳ, δεινὸς ἢ πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, τὸ μὲν εὐεργέτην ἐξέβαλεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κατέχεν. ἀπὸ τῶν ἢ πῶς πεπραγμένοις, καὶ βελόμῳ ἀσφαλῶς κατεβέβηκεν. αὐτὸν, τὴν πὲρ πόλιν ἐξεβαρβαρώσε, καὶ τὴν νῆσον ὅλῃν βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατέδωκεν. Urbe autem sic condita, regnum initio Teucris postea tenuerunt. Insecutis verò temporibus, quidam, e Phœniciâ profugus, & ab eo, qui tunc regnabat, in fidem receptus, magnamque potentiam nactus, minimè gratiam pro his retulit. Sed & malè habuit eum, qui hospitio exceperat : & , ulterius spes extendens, benè de se meritum expulit, ac regnum ipse occupavit. cùm verò rebus suis diffideret, & in tuto collocare illas vellet, barbaram effecit urbem, insulamque magno regi totam in servitutem tradidit Occupatur ab Atheniensibus, ope Lacedæmoniorum, Olymp. LXXV. anno IV. duce Pausania, & Aristide. Diodorus Siculus, in ejus anni rebus gestis, lib. XI. Λακεδαιμόνιοι δὲ Πανσωνίαν, τὴν ἐν Πλαταιαῖς στρατηγῶντα, κατέσχευοντες ναύαρχον, πρὸς τὴν ἐλθεῖν ἐς Ἑλληνίδας πόλεις, ὅσαι βαρβαρικαῖς φυλακαῖς διέμνον ἐπὶ Φρυγῶν. ἔτι ἢ, πενήκοντα μὲν τελέρεις ἐκ Πελοποννήσου λαβὼν, τελέκοντα ἢ παρ' Ἀθηναίων μεταπεμψάμενοι, ὧν Ἀρσείδης ἡγεῖτο, πρὸν μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἐπέλευσε, καὶ τῶν πόλεων πᾶς ἐν Φρυγῶν ἐχέσας Περσικὰς ἡλῶσεν. Lacedæmonii verò Pausaniam, qui ad Plataeas imperaverat, Græciæ urbes, barbaricis adhuc præsidii occupatas, liberare jubent. Hic igitur, quinquaginta triremibus ex Peloponneso ductis, & accitis triginta ab Atheniensibus, quibus Aristides præerat, primò in Cyprum navigat atque urbes, quæ præsidii adhuc Persicis tenebantur, vindicat in libertatem. Thucydides, qui hoc ipsum narrat, Pausaniæ non quinquaginta, sed viginti, naves tribuit, lib. I. Πανσωνίας

σανίας ὃ ὁ Κλεομβρότης ἐκ Λακεδαιμόνων στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη
 μὲν εἰκοσι νεῶν διπλὴν Πελοποννήσου. ζυνέπλεον ὃ καὶ Ἀθηναῖοι τετρακοντα ναυσί,
 καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων πολλὰ, καὶ ἐπράττεον ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς πολλὰ
 κατεστράφη. Pausanias autem Cleombroti filius, Lacedaemone
 dux Graecorum est emissus cum viginti navibus ex Peloponneso. Co-
 mitati verò et Athenienses triginta navibus, tum et alia sociorum
 multitudo: et, hostiliter Cyprum ingressi, multa ejus oppida in po-
 testatem redegerunt. Aemilius Probus, in Pausania. Post id praelium,
 eundem Pausaniam cum classe communi Cyprum, atque Helles pon-
 tum, miserunt, ut ex his regionibus barbarorum praesidia depelleret.
 Postea Cimon maximam ejus partem capit: totam etiam captu-
 rus, nisi mors praecoccupasset. Idem Probus, in ejus Vita. Post ne-
 que ita multo in Cyprum cum ducentis navibus imperator missus,
 cum ejus majorem partem insulae devicisset, in morbum implicatus,
 in oppido Citio est mortuus. Idque factum Olymp. LXXXII. anno
 III. ut est videre apud Diodorum, in ejus anni rebus gestis, lib.
 XII. Itaque Atticae subiecta dicitur Scholiastae Aristophanis, ad
 Equites κύπερον, νῆσος τῆς Ἀττικῆς. Cyprus, insula Atticae. Quan-
 quam autem maximam subactam parte, nunquam tamen universam
 subegerunt: idque dicit Aristides in Oratione Sicula II. εἰς θυμὸν δὲ
 δ', ὡς εἰδὲ διπλὴν ἐν κύπερῳ ποτὲ νικῶν πολλῶν, καὶ μεγάλων, διεξέρχοντο ἡμῶν
 αὐτῶν γε κτήσεις τῶν κύπερον· ἀλλ', ἀφέντες αὐτῶν, ἀνεχωρήσαμεν. Con-
 siderate verò, nunquam nos per multas in Cypro, magnasque victo-
 rias, Cyprum ipsam occupare potuissē: sed, relicta ea, discessissē.
 Postea recuperatur ab Euagora, Olymp. XCVII. anno II. Ut vi-
 dere est apud Diodorum Siculum, in ejusdem anni rebus, lib. XIV.
 Isque iterum expellitur post quinquennium, Olympiad. insequentis
 anno tertio. Vide eundem Diodorum, lib. XV. Denique, Arta-
 xerxes Ochus, rex Persarum, redigit in potestatem, Olymp. CVII.
 anno II. uti tradit Diodorus, lib. XVI. Postea, se Alexandro,
 Tyrum urbem obsidenti, submittere. Plutarchus, in ejus Vita. κύ-
 περον μὲν ἐνθὺς οἱ βασιλεῖς ἤκον ἐγχαλίζοντες αὐτῶν. Ac Cyprum quidem,
 venientes statim reges ei in manum tradidere. Atque idem est vide-
 re apud Curtium, lib. IV, & Arrianum, lib. II. Idque factum
 Olymp. CXII. anno I. ut ex Diodoro constat, lib. XVII. Illo au-
 tem

tem vitâ functo, Ptolemæi, Ægypti reges, tenuerunt; Strabo, lib. XIV. πρότερον μὲν ἐν κτ̃ πόλεις ἐτυραννέοντο οἱ κύπριοι· ἀφ' ὧν οἱ Πτολεμαῖοι βασιλεῖς κύριοι τῆς αἰγυπτίας κατέστησαν, εἰς ἐκείνας κτ̃ ἡ κύπρος ἐπετίθη. *Anteà quidem Cypri urbes, suis singulæ tyrannis paruerunt: sed, à quo tempore Ptolemæi reges, Ægyptum possederunt, Cyprus quoque in eorum potestatem pervenit.* Primusque habuit Ptolemæus, Lagi filius; ac deficientes postea Cypriorum nonnullos ad obsequium reduxit, Olymp. CXVII. anno I ut ex Diodoro clarum, in ejus anni rebus gestis, lib. XIX. Idem tradit Eusebius, in eadem Olympiade, Chron. lib. II. κύπρος Πτολεμαῖου ἐκράτησε. *Cyprum Ptolemæus in potestatem redegit.* Hieronymus, in Danielem, cap. XI. *Ptolemæum indicat, filium Lagi, qui primus regnavit in Ægypto, & vir prudentissimus, fortissimusque, ac ditissimus, fuit: & tantæ potentie, ut Pyrrhum, regem Epirotarum, expulsus restituerit in regnum, Cyprumque obtinuerit, & Phœnicem.* Huic tamen, prælio victo, mox eripuit Demetrius, Olympiadis centesimæ decimæ octavæ anno secundo; sicut fusè traditur à Diodoro, lib. XX. Strictim Pausanias, in Atticis. Δημήτριος, πλώσας ἐς Κύπρον, Μενέλαον, σατράπην Πτολεμαῖος, ναυμαχίᾳ, κτ̃ αὐτῷ τῷ Πτολεμαῖον ὑποδιδάξαντα, ἐνίκησεν. *Demetrius classe in Cyprum profectus, Menelaum primum, Ptolemæi præfectum, navali prælio, inde ipsum Ptolemæum supervenientem, vicit.* Et Antigono patri tradidit. Seneca, De Beneficiis, lib. III. cap. xxxvij. *Vicit Antigoni filius: qui cum ingenti prælio superasset hostem, præmium belli ad patrem transtulit, & imperium illi Cypri tradidit.* Videndus hæc de re Plutarchus, in Demetrio. Quod Antigonum verò attinet, ab hoc quoque oppugnata, dicit Photius, in Excerptis Memnonis: ac jam anteà Pygmalion, regum quidam, clanculum cum eo agere per legatos deprehensus, nempe Olympiadis centesimæ, & decimæ septimæ, anno primo, à Ptolemæo est occisus: teste Diodoro Siculo, lib. XIX. Sed non mansit in Macedonum potestate, ac recuperârunt eam Ptolemæi. Itaque in Ptolemæi Euergetæ I, ejus nepotis, monumento, à Leone Allatio in lucem edito, statuae ejus inter alia inscriptum legitur. παραλαβὼν ὧν τῶν πατρῶς τῆς βασιλείας αἰγυπτίας, κτ̃ λιβύης, κτ̃ Συρίας, κτ̃ Φοινίκης, κτ̃ κύπρος, *Consecutus*

cutus à patre regnum *Aegypti*, & *Libyæ*, & *Syriæ*, & *Phœnices*, & *Cypri*. Benjaminus Tudelensis, in Itinerario suo, post excessum Alexandri etiam cepisse ait filios Edom: quod quo tempore factum fuerit, ignoratur. Verba ejus, ecce ista. *Multis post Alexandri mortem diebus, Græci Aegyptiorum jugo subditi erant. Filii Edom, biremibus, & navigiis magnis, instructâ classe, Aegyptias res imminuere cæperunt: & Cretam prius magnam, deinde Cyprum, insulas, adorti ceperunt. Certè, adjuvantibus sæpè Romanis sub Aegyptiorum regibus mansit. Strabo, lib. XIV. Ἀφ' ὧν οἱ Πτολεμαῖοι βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγυπτίας κατέστησαν, εἰς ἐκεῖνας καὶ ἡ Κύπρος περιήλθον, συμπραττόντων πολλὰς καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ex quo verò Ptolemæi reges Aegyptum obtinuerunt, Cyprus quoque in eorum potestatem venit, adjuvantibus sæpe Romanis. Donec ultimum, Cleopatraz patrum, Romani ejiciunt, insulamque universam in potestatem suam cogunt. Strabo, loco citato. Ἐπεὶ δὲ ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τῆς Κλεοπάτρας πατρὸς, τῇ καθ' ἡμᾶς βασιλείᾳ, ἔδοξε πλημμελὲς τε εἶναι, καὶ ἀχάρετος εἰς οὗτον ἐνεργέτας, ἐκείνῳ μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία κατ' αὐτὴν. Cum autem ultimus rex Ptolemæus, patruus Cleopatraz, quæ nostrâ ætate regnum gessit, videretur iniquè agere, & ingratus erga benè meritos esse, ille quidem dejectus est, Romani verò insulam occupaverunt, & provinciam pratoriam effecerunt. Non capio, quæ Joannes Tzetzes, de Lebunii adventu in hanc insulam, ex oraculo quodam Sibyllino dicit, Var. Hist. Chil. VII. cap. cxliij pag. 383. Neque illud, quod de Cilicis adventu, in sequentibus statim versibus,*

Περὶ τῆς Κίλικος, &c.

Versus illi duo Sibyllæ, exstant hodiè inter Oracula Sibyllina, lib. IV. pag. 292. ac citantur à Strabone, pag. 53 & 536. Apparet autem, Cilicem, quem dicit Tzetzes, Pyramum, Ciliciæ flumen, designare: per quod ait, alluvionem etiam Cypro accessuram atque sic interpretatur etiam Strabo, pag. 536. Verùm, de Lebunio, non me, aut Tzetzen, explicare satis possum. quia autem de alluvione ait, pro ὁ λεβένιος, legendum arbitror, ἀλουβίων τις, *alluvio quædam*. Nam posterioris ævi Jureconsultis Græcis Ἀλεβίων dicebatur, quæ *Alluvio* Latinis Glossæ Basilicorum. Ἀλεβίων, αὐτοκλυ-

πρόσκλησιν. Iterum. Ἀλγείων, ἢ πρόσκλησις, ἢ πρόσχωσις ἔστι πτωχῶν. Mihi quidem sic videtur: si quis melius divinaverit, eum non invitus sequar. Sed Sibyllæ vaticinium, de alluvione istâ, necdum impletum: uti nec de inundatione alterum, quod refertur Oraculorum lib. IV. pag. 295. Et lib. VII. pag. 348.

C A P. XIX.

Redacta est in potestatem Romanorum, ob neglectam liberationem Clodii, à piratis Cilicum capti: sive, ut verius alii tradunt, propter ejus insulæ opes, & Romani populi inopiam. Missus autem in rem istam Marcus Cato: comite expeditionis Minatio Rufus, qui in scripta eam retulit. Cato verò, dum omnia vendit, statuae Zenonis parcat. Facta autem est insula prætoria: missusque eò quæstor fuit, jure prætorio: primusque, Cajus Sextilius Rufus.

Ac sic tandem in Romanorum potestatem Cyprus venit: causâ, quam in genere exponit Strabo in citatis antè verbis: & mox specialem addit, ob neglectum Claudium Pulcrum, cùm in piratas Cilices incidisset. Μαλιστα δ' αὖτις ἔ' ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πύπλιν Κλαύδιον Πάλλερον. ἐμπεισὼν γὰρ εἰς τὰ ληστῆρα τῶν Κιλικίων, ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτήσας, ἐπέσειλε τῷ βασιλεῖ δειόμηνον πέμψαι, καὶ εὐσιόχῳ αὐτὸν. ὁ δ' ἐπέμψεν μὲν, μικρὸν ὅτε τέλος ὥστε καὶ εὖ ληστὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸ δ' ἄνδρ' αὐτῶν ἀπολῶσθαι. Σωθεὶς δ' ἐκείνου, ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις πλὴν χάριν. καὶ ἡρόμηνον δήμαρχον, ἔχουσε ποσῶν, ὥστε ἐπέμψθη Μάρκον Κάτων, ἀφαιρεσόμενον πλὴν δέσχεσθαι τὸν Κύπρον τὸ κατέχοντα. Maxima autem perniciæ causa regi fuit Publius Claudius Pulcher. is enim, cùm in piratas Cilicas, qui tum florebant, incidisset, atque pretium redimendi posceretur, misit ad regem, petens, ut se liberaret. atque ille misit quidem, sed exiguum omnino, ut piratas quoque pueret id accipere. itaque id remittebant, illum verò sine pretio dimittebant. qui cùm domum incolumis reversus esset, referendæ utrisque gratiæ memor fuit: ac, tribunus plebis factus, tantum valuit, ut Marcus

Cato

Cato mitteretur, ut adimeret principatum Cypri possidenti. Meminit etiam Dion Cassius, lib. XXXVIII, & XXXIX. Breviter, & ut in Epitome, Xiphilinus. καὶ ἡ Κύπρος ἡ νῆσος, ἡ Πτολεμαίᾳ δὲ χῆς ἔσσι, τότε πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἐγένετο δυναστείας. Cyprus insula, quæ tum suberat principatui Ptolemæi, in Romani populi tum primum potestatem venit. Factum autem id Olymp. CLXXIX. anno I: id est, anno urbis conditæ Iocxcvi. Ac vindictam contumeliæ privatæ Clodius quidem prætexebat, sed reverâ, admodum egenus tunc, Romanus populus, Cypri opibus inhiabat. Sextus Rufus, in Breviario. Cyprus, famosa divitiis, paupertatem populi Romani, ut occuparetur, sollicitavit. Eam rex fœderatus Ptolemæus regebat: sed tanta fuit penuria ærarii Romani, & tam ingens fama opum Cypriarum, ut, lege latâ, per Publium Clodium, tribunum plebis, Cyprus confiscari juberetur. Quo accepto nuntio, rex Cyprius venenum sumpsit, quo vitam prius, quàm divitias, amitteret. Cato Cyprias opes Romam navibus advexit: ita ut jus ejus insulæ avariùs magis, quàm justius, simus adsequuti. Vellius, nec vindictam Clodii, neque populi Romani avaritiam, nobis memorat, lib. II. De Cypro devictâ, nullis assignanda gloria est. quippe senatusconsulto, ministerio Catonis, regis morte, quam ille conscientiam acciverat, facta provincia est. Sed Florus non tacet, lib. III. cap. ix. Aderat fatum insularum. Igitur & Cyprus recepta sine bello. Insulam, veteribus divitiis abundantem, & ob hoc Veneri sacram, Ptolemæus regebat. & divitiarum tanta fama erat, nec falso, ut victor gentium populus, & donare regna consuetus, P. Clodio, tribuno plebis, duce, socii vivique regis confiscationem mandaverit. Et ille quidem, ad rei famam, veneno fata præcepit: ceterum Porcius Cato Cyprias opes Liburnis per Tiberinum ostium invexit. quæ res latius populi Romani ærarium, quàm ullus triumphus, implevit. Itaque ad redigendam in potestatem missus Cato: ut tradit Strabo, extremo lib. XIV; Velleius, lib. II; Plutarchus, in Catone Minore; Florus, lib. III. cap. ix. Cicero, ad Familiares, lib. XV. epist. iv. Valerius Maximus, lib. IV. cap. iij. Jornandes, De Regn. Success. Indicatque paucis verbis id Lucanus, lib. III.

Victo.

Victorique dedit Minoia Creta Metello,

Quod Cato longinquâ vexit super æquora Cypro.

Et Seneca, in Consolatione ad Marciam. Marcum Catonem, si à Cypro, & hæreditatis regiæ dispensatione, redeuntem mare devorasset, vel cum illâ pecuniâ, quam afferebat civili bello stipendium, nonne illo benè actum foret? In hac expeditione comes Catoni Minatius Rufus fuit, qui descripsit. Valerius Maximus, de hac agens, lib. IV. cap. iij. Atque id Minatius Rufus, Cypriacæ expeditionis fidus comes, scriptis suis significat. Dum verò in vendendis opibus Cypriis occupatur Cato, statuæ Zenonis parit, ceu philosophi philosophus. Plinius, lib. XXXIV. cap. viij. Non ære captus, nec arte, unam solummodò Zenonis statuam Cypriâ in expeditione non vendidit Cato, sed quia Philosophi erat. In hunc modum autem subjugata Cyprus, facta est provincia prætorial. Strabo, de re istâ loquens. καὶ γέρονε στρατηγὴν ἐπαρχία. Et facta est provincia prætorial. Et paulo pòst. ἐξ οὗ κείνη δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῦν ἐστίν, καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐστίν, στρατηγὴν. Ex eo verò insula hac, ut est nunc etiam, facta est provincia prætorial. Et in fine XVII, inter decem prætorias, nonam dicit. Missus itaque quæstor illuc jure prætorio. Vellejus, lib. II. Publius Clodius in senatu, sub honorificentissimo ministerii titulo, Marcum Catonem à republicâ relegavit. quippe legem tulit, ut is quæstorius cum jure prætorio, adjecto etiam quæstore, mitteretur in insulam Cyprum, ad spoliandum regno Ptolemæum, omnibus morum vitiis eam contumeliam meritum. Aurelius Victor, de Viris Illustr. in Catone prætorio. Quæstor in Cyprum missus, ad vehendam ex Ptolemæi hereditate pecuniam, cum summâ eam fide perduxit. Lucanus, lib. VIII.

E latebris pavidus decurrit ad æquora Cordus.

Quæstor ab Idalio Cinyréæ littore Cypri

Infustus Magni fuerat comes. ———

Julianus Antecessor, De quæstoribus, sive præfectis insularum, Nov. XXXVIII. Subjecit autem ei & quinque provincias; id est, Scythiam, & Mæsam, & Cariam, & omnes Cycladas insulas, & Cyprum totam. Inscriptiones quædam antiquæ, Operis Gruteriani, paggg. ccccxij. cccclxvij. cccxcij.

S

Q. PRO.

Id est: *Quæstor provinciae C.*

Inde prætor apud Appianum dicitur, De bell. civil. lib. V. καὶ Σεραπίωνα, τὸ ἐν Κύπρῳ στρατηγὸν, αὐτῆς, συμμαχήσαντι Κασιῶ, τυράων ὄντι ἐκέλευ, ἐκέλευσε δὲ τὸν τυράων ἐκδέναι τῇ κλεοπάτρῃ. *Et Serapionem, ejus in Cypro prætorem, quod suppeticas Cassio tulisset, Tyriis supplicem, Tyrios dedere Cleopatraz jussit.* Ac primus quidem missus illuc quæstor fuit C. Sextilius Rufus. Cicero, ad Famil. lib. XIII. epist. xlvij. Quæ ad illum est. *Omnes tibi commendo Cyprios, sed magis Paphios: quibus tu quæcunque commodaris, erunt mihi gratissima. Eoque facio libentiùs, ut eos tibi commendem, quod & tuæ laudi, cujus ego fautor sum, conducere arbitror, cum primus in eam insulam quæstor veneris, ea te instituere, quæ sequantur alii.*

C A P. XX.

Julius Cæsar, eam donat Arsinoæ, & Ptolemæo juniore: Antonius etiã: qui deinde, illâ occisâ, in Cleopatram transfertur. Arsinoæ in illâ prætor, ab Antonio cum hac ipsâ interfectus. Augustus, donatione rescissâ, populo donat: ex quo tempore mitti huc proconsul cæpit. Terræ motu variè concutitur, atque urbes multas perdit.

Cùm sic Cyprus in Romanorum potestatem pervenisset, Julius Cæsar, rerum potitus, ut Ægyptum Ptolemæo seniori, & Cleopatraz, ita eam Arsinoæ, & Ptolemæo juniore, est largitus. Dion Cassius, lib. XLII. καὶ τῇ Ἀρσινόῃ, τῷ τε Πτολεμαίῳ τῷ νεωτέρῳ, πῶς ἀδελφοῖς σφῶν, πῶς Κύπρον (ὁ Καῖσαρ) ἐχαρίσαστο. *Et Arsinoæ, ac Ptolemæo juniore, eorum germanis, Cyprum (Cæsar) dedit.* Eo mox è vivis sublato, donavit etiam Antonius eidem: & post illam, ut videtur, interfectam, sorori Cleopatraz, quam impensè adamabat. Strabo, lib. XIV. μετ' ὀλίγον ὃ χρόνον τὸ μετὰ τὸ Ἀντωνίου κλεοπάτρα, ἢ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσινόῃ, (πῶς Κύπρον) παρέδωκε. *Exiguo interjecto tempore, Antonius Cleopatraz, & sorori ejus Arsinoæ, (Cyprum) tradidit.* Itaque prætorem quoque, velut in prætoriâ provinciâ, illic habuit Arsinoë: quem Antonius, uti & Arsi-

Arsinoën ipsam, in Cleopatrar suæ gratiam, interfecit. Clarè dicet
 Appianus, Bell. Civil. lib. V. Εὐθὺς ἐν Ἀντωνίῳ μὲν ἢ περὶ ἅπαντα πῶς
 ἐπιμέλεια ἀφρόα ἡμβλύνετο· Κλεοπάτρα δ' ὅ, ἡ περὶ αἰεὶ ἐγένετο, ἡ
 διακριδὸν ἐν περὶ τ' ὁσίῳν ἢ δικαίων· ἐπὶ ἡ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἀρσινοῦ,
 ἡκίαν ἔσαν ἐν Μιλήτῳ τῆς Λακεδαιμόνιος Ἀρπίμιδου, πέμψας ὁ Ἀντώνιος
 ἀνέλε· ἡ Σεραπίωνα, τὸν ἐν Κύπρῳ στρατηγὸν αὐτῆς, συμμαχήσαντα Κασσιῶ,
 Τυρίων ὄντι ἐκείτῳ, ἐκέλευσε οὖν Τυρίους ἐκδέναι τῇ Κλεοπατρῇ. *Μοx
 verò Antonio remittebatur viri circa res omnes industria: quicquid
 verò imperabat Cleopatra, id fiebat, nullo jam respectu juris aut divi-
 ni, aut humani: quandoquidem et Arsinoën, sororem ejus Miletī
 in templo Dianæ Leucophrynes supplicem, Antonius missis percussor-
 ribus sustulit: et Serapionem, ejus in Cypro prætorem, quia Cas-
 sium adjuvisset, Tyri supplicem, Tyrios jussit Cleopatræ dedere.*
 Cleopatrar verò donatam ab Antonio Cyprum, tradit etiam Plutar-
 chus, in ejus Vitâ. Sed Augustus, sublato è medio Antonio, rescidit
 donationem, atque sibi vindicavit: ac deinde populo Romano
 reddidit; ita ut proconsul illuc, pro prætore, aut prætorio cum
 jure quæstore, mitteretur. Dion Cassius, lib. LIV. Τότε δ' ἐν ἡ τὴν
 Κύπρον, ἡ τὴν Γαλιλίαν τὴν Ναρβωνησίαν, ἀπέδωκε τῷ δήμῳ, ὡς μη-
 δὲν τῶν ὁσίων αὐτῶν δεομένας· ἡ ἔτι αὐτοῦ πατρὶς ἡ εἰς ἐκείνα τὰ ἔθνη πέμ-
 πειν ἡρξάντο. *Eo tempore Cyprum, ac Galliam Narbonensem, quia
 nihil armis suis indigerent, populo dedit: atque ita proconsules quo-
 que ad istas gentes mitti cœperunt.* Inscriptio Vetus Gruteriana, p.
 ccclx. PROCONSULE PROVINCIAM CYPRUM
 OBTINUIT. Itaque & proconsulis mentio sub Tiberii impe-
 rio, apud D. Lucam, Act. cap. xij. Εὐεθὺς τ' ἀπέπελυσεν εἰς τὴν Κύ-
 προν. ἡ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τῷ θεῷ ἐν τῇ συνα-
 γαγῇ τῶν Ἰουδαίων. εἶχον ἡ ἡ Ἰωάννην τὸν πρεσβύτερον, διελθόντες ἡ τὴν νῆσον ἄχρη
 Πάφῳ, εὐρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαρῆσος· ὃς
 ὡς συν τῷ ἀντιπατρί, Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. *Et illinc abnavi-
 gârunt Cyprum. Quumque devenissent Salamina, annuntiârunt
 sermonem dei in synagogis Judæorum: habebant autem et Joannem
 ministrum. Et peragratâ insulâ Paphum usque, invenerunt quendam
 magum pseudoprophetam Judæum, cui nomen Bariesus: qui erat cum
 proconsule, Sergio Paulo, viro prudente. Sub eodem illo Augusto,*

graves terræ motus passa est; plurimæque civitates eo ipso perierunt. Eusebius, in XXVII illius anno. *In Cypro plurimæ civitatum partes terræ motu conciderunt.* Quæ totidem verbis transcribere Abbas Urspergensis, & Marianus Scotus. Et Paphum, antea collapsam, instauraverat Augustus: sicut dixi, cum de illâ urbe agerem, lib. I. cap. xvij. Quin & plures eam variè infestârunt. Seneca, de hâc re agens, Epist. XCI. *Cyprum quoties vastavit hæc clades?* Et Nat. Quæst. lib. VI. cap. xxvj. *Cyprum ambit altum mare, & agitur.* Gregorius Nyssenus, contra fatum. καὶ τί χεὶρ καὶ ἑκάστων Κυπρίων, καὶ Πισίδας, καὶ Ἀχαιοὺς ἐν οἷς πολλὰ τὸ λεγόμενων ἐστὶ τεκμήρια. ἀλλ' ὃ χάριν τῆς εἰρημένων ἐμνήσθημεν, ὅτι πάντα τὰ πιαῶται, γῆς ἐστὶ πάντα. *Quid sigillatim dicere opus est Cyprios & Pisidas, & Achivos: apud quos harum rerum multa sunt indicia. verum, cujus gratiâ mentionem earum fecimus, id dicam, omnia talia, terræ esse affectiones.* Loquitur autem de terræ motibus. Meminere etiam Sibyllina Oracula, lib. III. & IV. Ac rursus alio terræ motu concutitur, Vespasiani anno IX. cum tres urbes conciderunt. Eusebius, Hieronymo interprete, nam in Græco ea textu interciderunt, Chron. lib. II. *Tres civitates Cyprî terra motu ceciderunt.* Paulus Diaconus, Hist. Misc. lib. IX. *Nono autem anno imperii ejus, (Vespasiani,) tres civitates Cyprî terra motu corruerunt.* Hermannus Contractus, in eodem ejus anno. *Terræ motus tres civitates Cyprî subvertit.* Vide etiam Marianum Scotum, Chron. lib. II. æt. vj. Othonem Frisingensem, lib. III. cap. xix.

C A P. XXI.

Tito imperante, mons exardens, ingens detrimentum dedit. Sub Trajano, à Judæis pessimè exagitata est: Antiochiæ suberat, & ab ejus duce prætorum accipiebat. Constantinus Magnus primo prætorii præfecto eam subjecit: ac sub eo, Calocerus occupavit. Sub Constante, invasit Mabinas; sub Heraclio, Abubachar: & in hâc re error Constantini Porphyrogenetæ indicatus. Justinianus Rhinotmetus, ejus tributum cum Abimelecho divisit: posteaque Cyprios, migrare jussos, graviter afflixit. Sub Constantino

Copro-

Copronymo, Uhalid eos in Syriam transfert: & Aaron, sub Nicephoro Generali, itidem vastat. Basilus Macedo, recuperat; redigitque in formam thematis: moxque iterum amittit. Erat autem sub consulari, comiteque orientis. A Nicephoro Phoca recuperatur.

Anno Titi primo, mons quidam, incendio ejecto, vicinis agris, urbibusque, ingens detrimentum dedit. Marianus Scotus, in Titi rebus. Chron. lib. II. æt. vj. *Mons Cypri, ruptus in vertice, tantum ex se jecit incendium, ut regiones vicinas, & urbes, cum hominibus exureret. Sub finem Trajani, à Judæis pessimè habita est; & occisi ad dúcenta quadraginta millia tunc Cypriorum: quâ de causâ postea prohibiti insula: ac, si tempestate acti appellerent, occidebantur. Xiphilinus, in ejus Imperatoris rebus. Πολλὰ ἔδρασαν (οἱ Ἰσδαῖοι) ὁμοία καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ, ἡγχαμέναι σφίσιιν Ἀρτεμίων. καὶ ἀπώλοντο καὶ ἐκ αὐτῆς μυριάδες πένταρες καὶ εἴκοσι. καὶ διὰ τὰτ' ἔδενι Ἰσδαῖοι Ἰππιβῆναι αὐτῆς ἔξεσιν, ἀλλὰ καὶ ἀνέμῳ ὡς βιασθεῖς εἰς τὴν νῆσον ἐμπέσῃ, θανάτῳ. Multa perpetrabant (Judæi) similia etiam in Cypro, duce Artemione: ac periere illic ducenta quadraginta millia. Ideoque nulli Judæo in Cyprum venire licet: ac, si tempestate actus quis appellat, interficitur. Sanè Salamis tunc excisa: ut ostendi, cùm de eâ urbe agerem, lib. I. cap. xxij. Antiochiæ duci suberat; isque prætorem huc mittebat, qui præesset. Balsamon, in Synodi Ephesinæ Can. VIII. πρὸ τῆς ἀποξενώσεως τὴν βασιλείαν τῆς Ῥωμαίων ἐκ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας, δὲ ἐν αὐτῇ τῆς βασιλείας ἐπέμπετο, καὶ ἐτὶ στρατηγὸν εἰς Κύπρον ἀπέστειλεν, ὡς ὑποκειμένῳ τῇ Ἀντιοχείᾳ. Antequam Romanorum Imperium à magnâ Antiochiâ alienatum esset, dux in eam ab Imperatore mittebatur: & is prætorem mittebat in Cyprum, tanquam Antiochiæ subjectam. Constantinus Magnus, constitutis quatuor prætorii præfectis, cùm iisdem suas cuique regiones assignaret, primo Cyprum demandavit; ut videre est apud Zosimum, lib. II. & Anonymum, in Notitiâ Imperii, cap. I. Sicut autem sub Trajano invasere Judæi, ita sub hoc Constantino Calocerus. Aurelius Victor, in rebus ejus. Quorum cùm natu grandior, incertum quâ causâ, patris judicio occidisset, repente Calocerus, magister pecoris camelorum, Cyprum insulam specie regnî demens capessive-*

rat. Cedrenus, in Constantini anno XXIX. καλόκαιρος δ', ἐν κύ-
 πρῳ τυραννήσας, ἐν τὰρσῳ τῇ κιλικίᾳ ὑπὸ δαλματίας ζῶν κατακαίεται.
Calocærus, qui in Cypro tyrannum egerat, Tarfi in Cilicia à Dal-
matio vivus exurit. Inde sub Constante, anno ejus septimo,
 invasit Mauhias, five Mabijs, ac totam vastavit. Paulus Diaconus
 Hist. Misc. lib. XIX. Anno septimo imperii Constantis, exercitum
 movit Mauhias per mare adversus Cyprum. Habebat autem scaphas
 mille septingentas; & cepit Constantiam, cum insulâ totâ: cùm ve-
 rò hanc cepisset, exterminavit. Constantinus, De Administr. Imp.
 cap. xx. Τὰς ἐρατεινὰς χερμαλίζῃ μαβίας· ὁ ὠδολύσας τὴν κελύσον
 πόδα, καὶ περὶ τὰς κύπρον πύλιν, καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς. *Ejus mi-*
litia præfectus celebratur Mabijs: qui colossus Rhodi demolitus est,
& Cyprum insulam, ejusque urbes universas, devastavit. Sub He-
 raclio, occupavit Abubachar, cujus filia etiam sepulcrum ibi com-
 monstratur. Constantinus Them. Orient. cap. xv. Τῶν χρόνων ὃν ὠδολύ-
 δραμόντος, καὶ τῶν Ῥωμαίων ὁπλων κακωθέντων ἐξ ἀμελείας, ἐκράτη-
 σεν αὐτῆς οἱ Σαρακηνοί, ὅτι τῇ βασιλείᾳ Ἡρακλείου καὶ πρώτου ἐν
 αὐτῇ διαπεράσας Ἀβυβαχάρου, καὶ καὶ τῇ θυγατρὶ τῇ Φαί-
 νετι, τῆς αὐτῆς ἐκράτησεν. *Lapsu verò temporis, enervatis per negligenti-*
am armis Romanorum, in Saracenorum potestatem venit, sub He-
raclio imperatore. Ac primus quidem Abubacharus, cujus etiam fi-
lia sepulcrum ibi demonstratur, cùm in eam trajecisset, in potesta-
tem suam redegit. Sed in eo illic fallitur, quod Abubacharum dicat
 primum eam occupasse; cùm, Mabijs multo antè id fecisse, jam
 ostenderim: & ipse quoque id testetur, in citatis verbis. Justinia-
 nus Rhinotmetus, sub initium principatus, pace initâ cum Abime-
 lecho Arabe, dimidium tributis ejus huic concessit. Paulus Diaconus,
 Hist. Misc. lib. XIX. Hoc anno mittit Abimelech ad Justinia-
 num confirmare pacem: & convenit inter eos hujuscemodi pax, ut
 scilicet deponeret Imperator Mardaitarum agmen, à Libano, &
 prohiberet excursiones eorum: & Abimelech Romanis tribueret per
 singulos dies numismata mille, & equum, & servum: & ut habe-
 rent commune per æqualitatem tributa Cypri, Armeniæ, ac Iberiæ.
 Sed ejusdem anno sexto, cùm is, ruptâ cum Abimelecho pace,
 emigrare Cyprios vellet, atque ipsi id niterentur, miserè pars
 magna

magna periit. Idem Paulus, non multo post. Anno sexto imperii sui Justinianus pacem, quam ad Abimelech habuit, ex amentia, dissolvit. etenim Cypriorum insulae populum irrationabiliter voluit transmigrare. Multitudo vero Cypriorum, dum transmeare nitetur, submersa est, & ex languore peribat: reliqui vero, in Cyprum reversi sunt. Sub Constantino Copronymo, anno ejus secundo, Vhalid, Arabum princeps, eos in Syriam transtulit. Paulus Diaconus, in ejus rebus, Hist. Misc. lib. XXII. Eodem anno, (secundo) Vhalid Cyprios in Syriam transtulit. Imperante Nicephoro Generali, anno ejus quarto, Aaron, dux Arabum, itidem vastat. Paulus Diaconus, Hist. Misc. lib. XXIV. Anno quarto imperii Nicephori Aaron misit iterum, & Thebasan recepit: missoque stolo in Cyprum, ecclesias destruxit, Cyprios emigravit: & multo excidio facto, pacem dissolvit. Basilus Macedo recepit, & in thematis formam redegit, tenuitque annos septem: post quos rursus Saraceni invasere. Idem ille Constantinus, in eodem isto Themate. ὁ ὅ ἀντιμιῶν καὶ παλαιῶν ἐν βασιλεύσιν, ὁ ἐμὸς πάππας, βασιλεῖς, εἰς θέματα ἔλαυν ταύτην κατέστησε. καὶ διεπέρασεν ἐν αὐτῇ Ἀλέξιον, στρατηγὸν ἐκείνον τὸν παλαιότατον, τὸν γένος Ἀρμένιον· ὃς καὶ ἐπεκράτησεν αὐτῆς χρόνους ἐπὶ αὐτῇ. πάλιν ὁ ἀφῆρέθη ὑπὸ τοῦ Σαρακενῶν καὶ ταύτην φορολογῆσιν, ὡς πρὶν τὸν παλαιόν. Celeberrimus vero, & decantatissimus inter Imperatores, avus meus, Basilus, in thematis redegit formam. misitque in eam Alexium, celebrem illum militiae ducem, genere Armenium: isque eam tenuit, per annos septem. Rursus vero erepta est à Saracenis: quibus & tributum pendit, sicut antea. Præerat vero, ut hoc quoque per occasionem dicam, cum Romani Imperatores possiderent, posterioribus temporibus, consularis: ut videre est ibidem apud Constantinum eundem, themate citato; & in Notitiâ Imperii, cap. I. Etiam sub dispositione comitis Orientis memoratur in Notitiâ eadem, cap. civ. Nicephorus Phocas, recuperavit. Zonaras, in ejus rebus, Annal. III. καὶ τὸ Κύπρον ὃν ἔλαυν Ἀραβίων καὶ παλαιῶν, δι' αὐτῆς ἡ Ρωμαίων δεχὴν προσεκτήσιντο. Etiam Cyprum, ab Agarenis occupatam, per ipsum Romanum imperium acquisivit. Joannes Curopalates, in Comp. Hist. Omnem etiam insulam Cyprum in Romanorum potestatem redegit, inde expulsis Agarenis per Nicephorum patricium, & prætorem Chalcuzem.

CAP.

C A P. XXII.

Sub Constantino Monomacho, deficit, duce Theophilo Erotico, & recipitur. Sub Alexio Comneno, turbat Caryces, sed reprimitur. Sub Isacio Angelo, vexat graviter Isacius Comnenus, qui compeſcitur à Richardo, Angliæ rege: atque is Guidoni Luſiniano donat, Hieroſolymorum regi. In hujus dum familiâ manet, capitur à Sultano Ægypti rex, & libertati redditur ita, ut tributarius eſſet. Tandem in Vencitorum venit poteſtatem, quibus Turcæ denique eripuerunt.

A Nicephori Phocæ tempore, ſub Romano imperio manſit uſque ad Conſtantinum Monomachum: ſub eo verò, & defecit, duce Theophilo Erotico, & recepta eſt ſine morâ. Zonaras, in ejus rebus, Annal. III. Ἡ ἀλλή δ' αὖθις ἐνεκίνητο τυραννίς, ἥς ὡς ἐργάτης Θεόφιλος ὁ Ἐρωτικός ὅς τὰ κτ' τ' δώπρον Μιχαήλ, τ' ἔπρωτος ἀδελφιδὴν, μαθὼν, καὶ ὡς γυναιξὶν ἡ βασιλεία πεπίσδυται, οὗ κ' κυπρίους ὑπελθὼν, (τέτων γὰρ ἐτυχον ἀρχὼν τότε,) δόποσι δ' ὀπιχάρει. εἰ μὲντοι τελευτῆς τῷ μονομάχῳ εἰδὼς πρὸς τὴν τέταρτην κατὰ τὴν ἑσπέρην. ὅλον γὰρ σέλας, δι' αὐτὸν τ' Ἐρωτικὸν ἐχειρώσται, καὶ τὴν νῆσον ῥᾶον εἰς δεξιὰν ὑπελάμβανεν. Verum alia tyrannis eſt exorta, cujus auctor Theophilus Eroticus. Is, cum ſecundi Michaelis, qui primi nepos erat, exitum, & mulieribus creditum Imperium cognoviſſet, Cypriis, quibus tum præfectus erat, arte ſibi conciliatis, deficit. Sed Monomacho, ad tollendum e medio eum, nullâ morâ opus fuit: quippe cum miſiſſet claſſem, hanc Eroticum ſuperavit, facilèque inſulam in poteſtatem redegit. Poſtea turbata ſub Alexio Comneno à Caryce. Michael Glycas, ſive iſ eſt Theodorus Metochites, Hiſt. lib. IV. τότε καὶ ἡ Κύπρος, σὺν αὐτῇ καὶ Κρήτῃ, δόποσι δ' ὀπιχάρει μὲν ἐνέσταντο. ἀλλὰ τὰς καὶ τῇ βασιλεύσει ἐπαναστάζοντα. ἐν τῇ μὲν τῇ Κύπρῳ ἔκκαρκεν, ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ ἔκκαρκεν ἀνταρτῶν. Tunc & Cyprus, & Creta, defectionem quidem cogitarunt, ſed celeriter urbi Imperanti conſervatæ ſunt: cum in Cypro quidem ſe Caryces, in Cretâ verò ſe Rhapsommates opponeret. Sub Isacio Angelo, tyrannidem in eâ exercet Isacius Comnenus, Nicetas Choniates in Isacii Angeli rebus, lib. I. ἐν τῇ ἐκ Κομνηνῶν Ἰσαα-

Ἰσακίης κατὰ τυραννίδον τῆς Κύπρου, καὶ μήτε χρημάτων ἀποχέουσι ταύτης περιττεμένε, μήτ' ἀποκλινομένη τῷ βασιλεῖ, ἔτι μὲν ὅσον δεινὰ μεταλάζοντο, ὅσοι ἐκακέρχοντες τῶν Κυπρίων, αἰεὶ καινοτέραις καλῶσις ὀπινοῶν, ἔγνω κατ' αὐτὰς ὅλον καταρτίσαι τὸν βασιλεῦς. *Isacio Commeno Cyprum adhuc tyrannicè tenente, à quâ neque pecuniæ pollicitationibus, neque Imperatoris reverentiâ abstrahabatur, neque de crudelitâ in Cyprios quicquam remittente, sed subinde novas pœnas exco- gitante, classẽ contra eum mittere Imperator statuebat. Sed conatus frustra erat, ut apparet ex sequentibus apud hunc Nicetam ver- bis: quæ, qui volet, illic videat. Quod verò præstare Angelus Imperator non valebat, mox rex Angliæ effecit: isque, Cypro occupatâ, conjicit in vincula, primùm hunc tyrannum, inde pro mancipio donat cuidam suo populari: moxque insulam regi Hiero- solymorum liberaliter largitur. Idem Nicetas, in ejusdem Angeli gestis, extremo lib. II.* ὁ δὲ γὰρ τῶν Ἰγγλίων ῥῆξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατὰ τὰς εἰς Κύπρον, αὐτῆς τε ἐκράτησε, καὶ τὴν ταύτης τυραννίδα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀπάνθρωπον καὶ δυσμελικτὸν ὀλοφύουσαν, Ἰσαάκιον τὸν Κομνηνὸν, συλλαβὼν, ὅτι μὲν πρῶτα εἶχεν ἐν δεσμοῖς, μικρῷ δ' ὕστερον ἐκείθεν ἐκτοπίσας τὸν ἀλιτή- ρον, ὅσοι καὶ ἀνδράποδον πῦν τὸ ὁμογλώπιον ἀπεχαρίσαστο. καὶ αὐτὸς μὲν, εἰς Παλαιστίναν κατέπλευσεν ἐν ᾗ τῇ Κύπρῳ καταλείψας στρατόμα, ὡς οἰ- κείας ἦδη τὴν νῆσιν ἀντιπείπει. καὶ ἐξελθὼν εἰς τὴν νῆσον νῆας φορτωγὰς, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκείθεν ἐφορολόγη. ἐν ᾗ τῷ μεδίεσθαι τῇ Παλαιστίνῃ, ὡς σφε- τέρῳ ἐδωρήσαστο χώραν τὴν Κύπρον τῷ τῆς Ἱεροσολύμων ἡγήτορι ῥήγι, ἵνα τὰς οἰκείας ποιῶτο διατεταγμένους ἐκείσε, ἐκεχειρίαν ἄγων ἐκ τῆς πολέμων, οἷα τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀποβαλόμενος, καὶ κατὰ τὴν τῆς Κυπρίων, ὡς ἔω- ἐκείνη τῷ κυριακῷ προσκληρωθείσης μνήματι, καὶ σωαφθείσης τοῖς τῇ Πα- λαιστίνῃ ὀλέμοις. *Ceterum Anglorum rex in illo itinere Cyprum oc- cupavit, ejusque tyrannum, ac potius inhumanum, et implacabi- lem, perditorem, Isaacium Commenum, principium in vincula conje- cit, et paulo post hominem nefarium inde abductum cuidam suo popu- lari pro mancipio donavit. Sed, cum in Palestinam navigaret, re- lictō in Cypro presidio, insulam sibi velut propriam vindicavit: na- vibusque onerariis ed missis, necessaria inde afferenda curabat. Cum verò ex Palestinâ discederet, Cyprum, tanquam suam regionem Hie- rosolymorum regi donavit: ut, qui regnum ipse suum amisisset, ibi*

T

sedem

sedem suam figeret, inducias à bellis habens: tum & Cypro imperaret, ut sepulcro à se dominico attributæ, & annexæ finibus terræ Palæstinæ. Erat autem ist rex Richardus I. Matthæus Westmonasteriensis, in rebus anni cIo cxcI. Rex Richardus Cyprum sibi subjungavit. Robertus de Monte, in Appendice Sigeberti. Rex autem Richardus, vir insignis probitate, Cyprum insulam armis intravit, & acquisivit. Videndus quoque Rogerus ab Hoveden, in Annal. Parte Post. in Richardi I rebus. Factum id autem, ut apparet ex Westmonasteriensi, anni cIo cxcI. moxque proximè insequuto, cIo cxcII, donat ille regi Hierosolymitano, ubi dixi. Atque ille erat Guido Lusitanus. Rogerus de Hoveden, libro citato. Rex Angliæ dedit in excambium regi Guidoni insulam de Cypre, in vitâ suâ tenendam. Ejusque posterii diu post hæc tenuerunt. Anno cIo ccccxxviii Sultanus Ægypti suam in potestatem redegit: & captivum prius regem, mox restituit, magno pretio libertatis persoluto, ac tributarium esse jussit. Hinc, fortunam experta variam, in Venetorum potestatem tandem venit, circa annum cIo cccclxxx: quibus, post annorum circiter nonaginta principatum, Turcæ demum eripuerunt, anno cIo cIo lxxi. Vide fusè memorantem hæc Joannem Gobellinum, in Comment. Pii II. Lib. VII. Æneam Sylvium, in Historiâ rerum gestarum, cap. xcviij. Leunclavius, Hist. Musulm. Lib. XIV. Et imprimis virum eximium, Jacobum Augustum Thuanum, Hist. Lib. XLIX.

C A P. XXIII.

Cypriorum in mari potentia: Colonia in Macedonia, & agro Cumano. Virgines corpore dotem quærebant, ex Veneris instituto: ac jam nuptæ, semel in vitâ, in Veneris instituto: ac jam nuptæ, semel in vitâ, in Veneris templum abeuntes, viro externo copiam sui faciebant. Corruptæ etiam quæ essent, huc ad mercatum advehebantur. Invenere cercurum; In luctâ, admodum rudes erant: unde proverbium, Κυπρεῖα πάλη. Quomodo aliquos devoverint. Quidam diadema gestabant, κίτλας dictum; unde & ipsi κίτλας appellabantur. Variarum vestium

*stium texturâ excellēbant : in quâ eminebant Acesas , Heliconque ,
Salaminii. Centauri etiam illic nati, è semine Bacchi. Magia Cypria ;
hominesque , Ophiogenes nuncupati.*

Miscella quædam caput mihi hoc implebunt. Potentia eorum ,
inprimis maxima fuit : adeoque imperium ejus aliquando te-
nuerunt ; Eustathius, in Dionysium. ὁ λβιώτατος ἢ νησιωτῶν οἱ Κύπριοι.
λέγονται δὲ ποτε ἡγεμονεῖν αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ νήσῳ. Ditiſſimi verò inter
insulanos sunt Cyprii , ac dicuntur aliquamdiu imperium maris
tenuisse. Marianus Scotus, Chron. Lib. I. æt. IV. Sextò mare ob-
tinuerunt Cyprii etiam annis viginti tribus. Coloniam habuerunt in
Macedoniâ. Epiphanius, adversus Hæret. Lib. I. Tom. II. Ἀλλὰ
καὶ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ τὸ γένος κατέφυκε Κυπρίων. Verum etiam in Mace-
doniâ genus habitavit Cypriorum. Etiam in agro Cumano. Athe-
næus, lib. VI. τέττα γὰρ, ὡς εἴοικε, τὸ εἶδος ἡνέες ἀποσπαδέντες,
ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέχον, ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες. Ex eâ classe, ut
videtur, quidam avulsi, Cumanum agrum occupârunt, è Cypro
oriundi. Virgines eorum corpore communicato dotem parabant.
Justinus, Lib. XVIII. Mos erat Cypriis, virgines ante nuptias sta-
tutis diebus, dotalem pecuniam quæsituras, in quæstum ad littus
maris mittere, pro reliquâ pudicitia libamenta Veneri soluturas.
Idque ex Veneris instituto factitasse, auctor nobis est Lactantius,
Lib. I. cap. xvij. Auctorque mulieribus in Cypro (Venus) fuit, uti
vulgò corpore quæstum facerent. Et hoc innuit Sextus Empiricus,
Pyrrh. Hypotyp. Lib. III. παρ' ἐνίοις ἢ αὐτῶν, αἱ κέρεαι, πρὸς τῆς
γάμων πλὴν ποσὶνα ἐξ ἐταιρήσεως συνάγασαι, γαμοῦνται. Quin etiam
apud quosdam ex ipsis, puellæ, ante nuptias comparatâ quæstu mere-
tricio dote, nubunt. Ac jam nuptæ, semel in vitâ, in Veneris tem-
plum abeuntes, viro se externo prostituebant. Herodotus, Lib. I.
ὁ δὲ δὴ αἰχρῶ τῆς νόμων ἐστὶ πῖσι Βαβυλωνίοισι, ὅδε. δὲ πᾶσαν γυναῖκα
Ἰπχωρίῳ, ἰσομήλῳ ἐς ἱερὸν Ἀφροδίτης, ἀπαῖξ ἐν τῇ ζῳῇ, μιχθῆναι ἀν-
δρὶ ξένῳ. ἐνιαυτῷ ἢ καὶ τὸ Κύπρῳ ἐστὶ ὡς ἀπλήσι τῶν νόμων. Est verò
Babyloniis lex, sanè fedissima, ista. nempe omnes mulieres indi-
genas oportet, semel in vitâ, in templo Veneris sedentes, cum viro
externo rem habere. Alicubi verò etiam in Cypro similis huic lex est.

T 2

Quin

Quin corruptæ etiam huc fœminæ advehebantur, ad mercatum.
Inde ille apud Terentium, Adelph. Act. II. Sc. II.

— emptæ mulieres

*Complures, & item hinc aliæ, quas porto Cyprum,
Nisi eò ad mercatum venio, damnum maximum est.*

Invenere autem cercurum. Plinius, lib. VII. cap. lvj. *Celocem* (in-
venerunt) *Rhodii*, *cercuron Cyprii*. Excellebant arte textoriâ: & in
eâ inter primos, Acefas, & Helicon filius, Salaminii. Huc transfer
loca Athenæi, & Eustathii, & superioris libri cap. xxij. In lucâ,
admodum rudes erant; unde proverbio, *κυπρία πάλη*, *Cypria lu-*
cta, pro agresti, & ineptâ, dicebatur. Hefychius. *κυπρία πάλη*,
ὡς ἐνιοὶ πύμμαχον καλεῖσιν. οἱ δὲ, ἄγροικον, ἢ ἀπάλαιστον, Ἀλὰ πὲρ οὗ-
τω Κύπρω ἀτίχως παλαίειν. *Cypria lucta*, quam nonnulli *pammachon*
vocant: quidam verò, *agrestem* dicunt, & *palæstræ imperitam*:
quia in Cypro sine ullâ arte luctantur. Devoentes aliquem, hor-
deum cum sale ferebant. Idem Hefychius. *ἐὶ δὲ κυπρίων, πειρόν-*
των κελύς μεθ' αἰλός, καπαρῶδες ὕσιν. *Mos est Cypriorum, serentium*
hordeum & sale, quosdam diris devovere. Quidam inter eos, dia-
dema gestabant quod appellabatur *κίτταρ*: atque ipsi ex eo *κίτ-*
ταροι. Apud eundem Hefychium. *κίτταρ*, *ἀσδήμα*, ὃ φερῶσι *κύ-*
πριοι. οἱ δὲ *ἀσδήματα φορῶντες, κίτταροι λέγονται.* *Cittarus, diadema,*
quod gestant Cyprii: qui verò diadema illud gestant, Cittari dicun-
tur. Centauri illic nati, è semine à Baccho in terram projecto,
cùm potiri Venere, quam amabat, non posset. Nonnus, Dionys.
lib. V.

Ὁὐ πόσον ἰμείρων ἐπεμήνατο Κυπρογενεῖν·
Ἡν πόθεν ἀκίχηται γονὶ ἐσπείρειν ἀρχῆς,
Θερμὸν αἰκοντίζων αὐτόστυον ἀφρόν ἐρώτων·
Ἐνθεν ἀεζιπόκειο κεραιδὲ ἐνδοθὶ κύπρω
Φηρῶν ἐνκεράων διδυμίζον ὡς φῦτλη.

*Non tantum amore percitus insaniebat ob Venerem,
Quam desiderans incomprehensibilem, semen seminavit terræ
Calidum ejaculans per se incitatam spumam amorum.
Unde prolifica in Cypro, multa cacumina habente,
Ferarum benè cornutarum bicolor effloruit generatio.*

Ite-

Iterum, lib. XXXII, ipse de se Bacchus.

Οὐ Παφίης πόσον ἤλθον ἐς ἡμέρον, ἧς χάραν εὐνῆς
κενταύρου ἐφύπυσσι, βαλὼν σπύρον αὐλακι γαίης.

*Non Veneris tantum veni in desiderium, cuius ob thalamum
Centaurus genui; mittens semen sulco terræ.*

Magia quoque quædam Cypria memoratur, apud Plinium, lib. XXX. cap. j. *Magices factio, à Mose, & Jamne, & Jotape, Judæis pendens, sed multis millibus annorum post Zoroastrem. Tanto recentior est Cypria.* Et homines illic, qui venena exfugebant, Ophiogenes appellati. Idem Plinius, lib. XXVIII. cap. iij. *Quorundam hominum tota corpora prosunt, ut ex his familiis, quæ sunt terrori serpentibus, tactu ipso levant percussos, succive modico. Quorum è genere sunt Psylli, Marsique; &, qui Ophiogenes vocantur, in insulâ Cypro.*

C A P. XXIV.

Tauri, gibbosi, & cornibus deformibus, ac stercore humano vesci soliti, contra tormina. Proverbium, Βῆς κύπε. Porci, ficibus pascebantur. Cati, admirandi. Mensuræ eorum: Μανασῆς, Μόδι, Μέδιον. Δίπυον. Pes Cyprius, & Anticyprius. Vicus Cyprius Romæ. Mensum nomina, à Romanis commutata. Ἀδωνίς, qui Junius mensis. Γορπαῖ. Ἀφροδίσι.

Memorantur eorum tauri, veluti peculiare. Julius Capitolinus, in Gordianis. *In quâ picturâ etiam nunc continentur cervi palmati ducenti, mixtis Britannis; equi feri triginta, oves ferae centum, alces decem, tauri Cyprii centum.* Erant autem gibbosi. Servius, ad Georg. lib. I. *Non omnium autem boum ὕβον, sed eorum tantum, qui sunt, ita ut Cyprii, gibberes: sicut Aristoteles quoque refert.* Et cornua habebant deformia. Achilles Tatius, De Am. Clitoph. & Leuc. lib. II. Βῆς γὰρ Αἰγύπτιος, & τὸ μέγεθός μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χροιάν εὐτοχῆ. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος πάντη μέγας, τὸ νῶτον πλατὺς, τὸ γαστέρα πολὺς, τὸ κέρασ ἐχ, ὡς ὁ Σικελικὸς, εὐπλής. ἐδ', ὡς Κύπριος, δυσειδής· ἀλλ' ἐκ τῆς κροτάφωσιν ὄρθιον ἀναβαίνειν. Bos enim

T 3

Egy.

Aegyptius, non magnitudine tantum, verum & colore præstat: statura est eximia, cervice crassâ, humeris amplis, ventre magno, cornibus, non, ut *Siculi* boves, depressis, neque, ut *Cyprii*, deformibus, sed quæ à temporibus rectâ ascendebant. Ac vesciebantur excrementis humanis. Festus. *Cyprio* bovi merendam, Ennius Sotadico versu cum dixit, significat id, quod solet fieri in insulâ *Cypro*, in quâ boves humano stercore pascuntur. Suidas. οἱ κύπριοι βόες ἀναιδητότεροι τῶν ἄλλων. Φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ πρὸς φάγειν. *Cyprii* boves aliis sunt stupidiore: ajunt enim eos stercore vesci. Unde proverbio, de homine stolido dicebatur, βῆς κύπριου. *Bos Cyprius*. Vide eundem Suidam, in istis vocibus; Hesychium, in βῆς κύπριου, & κύπριου βῆς. Diogenianum, Cent. V. Proverb. LXXX. Appendicem Vaticanam, Cent. I. Proverb. XI. & Cent. II. Proverb. XLIV. Edebant verò, ut torminibus mederentur. Plinius, lib. XXVIII. cap. xx. *Boves in Cypro contra tormina hominum excrementis sibi mederi*. Porci verò, ficubus illic pascebantur. Palladas, in Antholog. Gr. lib. II. cap. xvij.

Βρώματά μοι χοίρων συκιομένων προσέθηκας

Ξηρῶν, διψαλέων, κύπριν ἐρχομένων.

Cibum mihi porcorum ficubus pastorum proposuisti,

Aridorum, siticulorum, è Cypro venientium.

Idem videre est apud Plinium, lib. XIII. cap. iv. De catiis autem quibusdam, mira narrat Bartholemæus Saligniacus, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. j. *Accepi autem relatione fide dignâ, nutriri in Cypro murilegos, quos catos dicimus, qui continuo venationi viperarum, Camelionum, & aliorum reptilium, quibus terra abundat, insistentes, levant patriam magnis periculis*. Idem quoque tradit Martinus Crusius, in Annotationibus in Turcogræciæ lib. II. Mensuræ eorum, variæ erant; *Μανασής*, *Μόδιου*, & *Μέδιμου*. Ac *Μανασής* quidem, modios decem frumenti, hordeique, continebat; modius, sextarios septendecim: medimnus, paulum variabat. nam apud Salaminios, quinque modiis; apud Paphios, Siculosque, quatuor cum dimidio definiebatur: ut videre est apud Epiphanium, lib. De mens. & pond. Hesychius *Μανασέν*, sive *Μνασίον*, ut ipse vocat, duorum medimnorum tradit. *Μνασίον, μέτρον*

τὸ δμῆδιμον. *Mnassium*, mensura quædam, duos medimnos continens. Medimnus verò, uti dixi, quinque modiorum erat apud Salaminios: itaque decem modiorum rectè dicit Epiphanius. Etiam mensura erat, quæ appellabatur Δίπλον; dimidium medimnum continens, juxta quosdam. Hesychius. Δίπλον. Κύπριοι μέτρον οἱ ὅ, τὸ ἡμισμέδιμον. *Diptyon*, Cyprii mensuram: nonnulli verò, semi-medimnum. In carminibus, etiam pes quidam Cyprius; quidam, Anticyprius appellabatur. Diomedes, lib. III. cap. De pedibus. *Cyprios*, ex brevi, & longâ, & duabus brevibus, & longâ, temporum septem. *Anticyprius*, ex longâ, & brevi, & duabus longis, & brevi, temporum octo. Vicus quoque Romæ quidam Cyprius dictus: cujus meminere, Livius, lib. I. Dionysius Halicarnassæus, libb. III. IV. & Messalla Corvinus, De Augusti progenie. Menses, illis his nominibus vocati. Ἀφροδίσιος. Ἀπογονικός. Αἰνικός. Ἰώνιος. Καισάρειος. Σεβαστός. Ἀντικεραμενός. Δημαρχεξάσιος. Πληθύπατος. Ἀρχιερέως. Ἐδιδος. Ρωμαίου. Ita enumerat eos ex Pselli opere necdum edito, Giraldus, lib. De Ann. & Mens. Henricus Stephanus, in Appendice Thesauri Linguae Græcæ, ubi agit de mensibus, & partibus eorundem, duos posteriores omittit: nisi culpa ea est typothetarum, quod existimo. Apparet autem, hæc fuisse illis nomina, cum Romani eam insulam subegissent: ac quinaliter olim appellati fuerint, non est dubium: quique Ἰώνιος hîc dicitur, mutato à Romanis nomine, ab antiquis Ἀδωνίς nunciabatur. Hieronymus, in Ezech. cap. viij. Quia juxta gentilem fabulam in mense Junio (Adonis) amasius Veneris, & pulcherrimus juvenis, occisus, & deinceps revixisse narratur, eundem Junium mensem eodem appellant nomine. Inter vetera mensium nomina, etiam est Γοργαῖος: cujus secundo die sacra Ariadnæ facta ab Amathusiis, ex Pæone Amathusio refert Plutarchus, in Vitâ Thesei. Locum ante jam exhibui, cum de Amathunte agerem lib. I. cap. viij. Mensis verò Aphrodisii, etiam Porphyrius meminit, De Abst. lib. II. Εἰς τὴν δὲ Σαλαμῖνι, πρὸς τὸν ὅ Κορωνίδι ὀνομαζομένην, μὲν καὶ Κύπριος Ἀφροδισίω, ἔνθεν ἀνδρωτὶ τὴν Ἀγρῶλφ. In Salamine, quæ nunc dicitur, olim Coronide vocatâ, mense secundum Cyprios Aphrodisio, homo Agraulo immolabatur.

CAP.

C. A. P. XXV.

Cypriorum mores : ac comœdiæ in eos Dicæogenis, & Alexidis. Rîsus peculiaris. Lingua eorum, olim admodum accurata : hodie, quintuplex. Vocabula peculiaria. Αἶλα. Ἀπερίξ. Ἄωπον. Βρένθις. Hefychii locus, & Auctoris Etymologici, emendatus. Γάνϑ. Θρόνοι. Ἰσθμόν. Κέραμϑ. Scholiastæ Dionis Chrysostomi error indicatus. Κορδύλη. Suidas codicis depravati lectione deceptus. Κύλιξ. Μαγίς. Μόρον. Ρειϑ. Σίγωϑ. Τάφϑ. Τρέμιθϑ. Alia plurima : tum καλήζω, pro καλέω.

Qui de Cypriorum moribus aliquid singulatim dixerit inter veteres, non me memini observare. Regum luxum, tradit nobis Athenæus, lib. VI. & nonnulla ipse quoque supra dixi : sed qui populum hîc culpaverit, non occurrit. tamen Comici generatim perfrinxere. Itaque comoedia in eos fuit Dicæogenis, κύπελοι inscripta : cujus meminit Aristoteles, lib. De Poëticâ, cap. xvj. & Alexidis κύπελοι ; cujus mentio semel iterumque occurrit apud Athenæum, lib. III. Verùm ex recentioribus Theodoricus à Niem, qui ante ducentos annos vixit, sic de illis scribit, in Nemore Unionis, Tract. VI. cap. xxxij. *In Cypro, in quâ fastus Gallicus, Syra mollities, Græcæ blanditiæ, ac fraudes : quæ unam videlicet in insulam convenere.* Rîsum eorum singularem quendam facit Plutarchus, De discr. adul. & amici pag. 57. Lingua eorum, accuratè Græca erat. Himerius, in Excerptis Orationis, in adventum Cypriorum. τὴν κύπερον οἱ ποιητὰς θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται, ὥσπερ τὴν Δήλον Ἀπόλλωνι. ἢ γὰρ κύπεϑ, πόλις μεγάλη· δῆμοι, τὴν γλῶτταν ἀκριβοῶς ἔδιδυν. *Cyprum poëtæ inter deos Veneri tribuunt, sicut Delum Apollini. Etenim Cyprus, urbs est magna : cives verò, exactè loquuntur Græcè.* Quinque nunc in eâ linguas usitatas, Græcam nempe, Chaldaicam, Armenicam, Albanicam, & Italicam, tradit Martinus Crusius, in annotationibus ad Turcogræciæ lib. II. Ac peculiaria vocabula habebant multa : & quorum quæ nonnullæ urbes sibi propria ha-

habebant, cùm de illis agerem, commemoravi: nunc exponam, quæ communia universæ habuere.

Αἶλα. *Pulcra*. Etymologici Auctor. Αἶλα. ἀνὶ ἑκαλὰ, κύπελοι. *Aila*, pro *pulcra*, *Cyprii*.

Ἀπερξ. Genus spinæ. Videatur idem Etymologici Auctor, in hac voce.

Ἀών. Poculi genus. Athenæus, in fragmento libri undecimi, quod exhibuit Casaubonus, in Animadversionibus suis ad eum librum, cap. xj. Ἀών, ὡς καὶ κύπελοις τὸ ἐκπῶμα, ὡς Πάμφιλος. Φιλῆτας ὅ, ποτήριον ὅς ἐστιν ἔχον. *Aolum*, apud *Cyprios* est poculum, uti auctor est *Pamphilus*: *Philetas* verò, poculum dicit aures non habens.

Βρένθις. *Luftuca*. Athenæus, lib. II. Νίκανδρος ὅ, ὁ κολοφώνιος, ἐν δὲ πρῶτῳ Γλωσσῶν, βρένθιν λέγεσθαι φησὶ ὡς καὶ κύπελοις θηρίδακα. *Nicander Colophonius*, in secundo *Glossarum*, *brenthin* ait à *Cypriis* vocari *lactucam*. Hesychius. βρένθις, θηρίδακινη, κύπελοι. *Brenthis*, *lactuca*, *Cyprii*. Non rectè illic editur, βρένθις. Emendandus quoque Etymologici Auctor. κύπελοι δὲ, βρένθιν πλὴν θηρίδακα λέγουσι. *Cyprii* verò, *brenthin lactucam* dicunt. Malè editur, βρένθιστίτην.

Γάνος. Hortus. Etymologici Auctor, in Γερανωμένῳ. Γάνος, ὕδωρ, χάσμα, φῶς. ὡς καὶ κύπελῶν, ὡς ἔδεικται. *Ganus*, aqua, *gaudium*, *lux*. à *Cypriis* verò, *hortus* dicitur.

Θρόνον. Vestis florida. Scholiastes Theocriti, Idyll. II. Θρόνα θεσσαλοὶ μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζωὰ κύπελοι ὅ, ἡ ἀνθία ἱμάτια. *Throna Thessali* quidem, dicunt *animalia variegata*: *Cyprii* verò, *vestes floridas*.

Γῶμόν. Poculum. Athenæus, lib. XI. Γῶμόν. Παμφύλος, ἐν πῖσι ἐπὶ ὀνομάτων, κύπελῶς τὸ ποτήριον ἔτι καλεῖν. *Isthmum*. *Pamphilus*, in Opere De nominibus, ita *Cyprios* poculum vocare tradit.

Κέραμ. Carcer. Scholiastes Homeri, ad Iliad. ε'. οἱ καὶ κύπελοι, τὸ δεσμωτήριον κέραμον καλεῖσι. *Cyprii* enim, *carcerem* appellant *ceramum*. Theon, in Progymn. cap. περὶ νόμων. Εἴ τις λέγοι τὸ κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ κύπελοι. Si quis *ceramum* dicat pro carcere, sicut *Cyprii*. Etymologici Auctor. Ἀνάκαιοι, τὸ δεσμωτήριον,

V

ελον,

μον, ὡς δὲ πῶς Βοιωτῶν ἔτω καλέμενον, ὡς καὶ ὡς δὲ πῶς Κυπρίοις ὁ κέρα-
 μ. *Anacæum, carcer, à Bæotîs sic vocatum, sicut ceramus apud
 Cyprios. usurpat eâ notione Homerus, Iliad. V.*

Χαλκίῳ ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῶνας.

Firmo in carcere ligatus erat tredecim menses.

Item Nonnus, Dionys. lib. II.

Χαλκίῳ ἐν κεράμῳ πεφυλαγμένον. ———

Firmo in carcere custoditum. ———

Videatur quoque Eustathius, ad citatum Homeri locum. Errat au-
 tem Scholiastes Dionis Chrysostomi, in Orat. XI. quæ Troica in-
 scribitur, ubi hoc Cretensibus tribuit. κρητὶς τὸ δεσμωτήριον κέραμον
 φασί. *Cretenses carcerem dicunt ceramum.*

Κορδύλη. Tegumentum capitis. Etymologici Auctor. καὶ γὰρ κο-
 ρδύλλω κύπελοι λέγασιν τὸ ἐνείλημα τῆ κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθῆναιῶσι μὲν κρώ-
 βυλον καλεῖσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. Etenim cordylen Cyprii vocant capi-
 tis integumentum; quod Athenienses quidem crobylum, Persæ cida-
 rin. Scholiastes Aristophanis, ad Nubes. κορδύλλω οἱ κύπελοι λέγ-
 σιν τὸ ἐνείλημα τῆ κεφαλῆς. Cordylen Cyprii dicunt involucrium capitis.
 Suidas. κρέων δὲ, ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ῥητορικῶν, κορδύλλω φησὶ καλεῖσθαι
 ὡς δὲ κύπελοις τὸ πρὸς κεφαλῇ περσείλημα. ὅ δὲ παρ' Ἀθῆναιῶσι καλεῖται
 κρώβυλον, ὡς δὲ δὲ Πέρσαις νιδάριον. Creon verò Rhetoricorum libro
 prima, ait cordylen apud Cyprios dici involucrium capitis: quod
 apud Athenienses crobylum dicitur, apud Persas autem nidarium.
 Scribendum erat: παρὰ δὲ Πέρσαις κίδαριν. Apud Persas verò cidarin:
 uti est apud Auctorem, quem citavi, Etymologici. Verum, co-
 dice depravato usum Suidam, hinc apparet, quod νιδάριον quoque
 postea, in N literâ, repræsentet, istis verbis. νιδάριον ὡς δὲ Πέρ-
 σαις τὸ πρὸς τῇ κεφαλῇ περσείλημα. ὅ δὲ παρ' Ἀθῆναιῶσι καλεῖται
 κρώβυλον, ὡς δὲ δὲ Κυπρίοις κορδύλη ὡς κρέων, ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ῥητορικῶν.
 Nidarium, apud Persas vocatur capitis involucrium. quod apud
 Athenienses dicitur crobylum, apud Cyprios verò cordyle: ut auctor
 est Creon, libro primo Rhetoricorum.

κύλιξ. Cotyla. Athenæus, lib. XI. Γλαύκων δ', ἐν τῇ Γλώσσαις,
 κύπελος φησὶ τὸ κοτύλλω κύλικα καλεῖν. Glaucôn verò, in Glossis,
 Cyprios ait cotylam vocare κύλικα.

μαγίς.

μαγίς. Meminit Athenæus, sed non explicat, lib. XIV. Ἀφ' ἧς καὶ ἡ μάγισα αὐτὴ ὠνομάσθη, καὶ ἡ ὡς ἐκ Κυπρίοις καλεσμένη μαγίς. Unde & μαχα ipsa dicta est, & quæ Magis apud Cyprios appellatur.

Μόρον. Acutum. Etymologici Auctor. Μόρον γὰρ λέγουσι Κύπριοι τὸ ὀξύ. Moron enim Cyprii acutum dicunt.

Ῥεῖ. Invalidus. Imbecillus. Etymologici Auctor. Ῥεῖ. ἔτω ἢ λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸ ἀόθρη. Rheus, ita verò Cyprii invalidum dicunt.

Σίγυν. Hasta. Etymologici Auctor. καὶ οἱ Κύπριοι ἢ τὰ δόρατα σιγύνες φασί. Et Cyprii verò hastas dicunt sigynos. Aristoteles, quid fit, non exponit, lib. De Poëtica, cap. xxj. Τὸ γὰρ σίγνον, κυπρίοις μὲν, κύριον ἡμῖν ἢ γλῶττα. Etenim sigynum, Cypriis quidem, proprium est; nobis verò, glossa.

Τάφ. Cædes. Scholiastes Homeri, ad Iliad. ψ'. οἱ Κύπριοι καὶ τὸ Φόνον τὸ Φον καλεῖσι. Cyprii etiam cadem taphum vocant.

Τρεμίθ. Terebinthus. Stephanus, in Τρεμιθές. Ἐμοὶ καὶ δοκεῖ, διὰ τὸ περὶ τὸ πόνον πεφυκυῶν περιμένθων ὡς Κύπριοι τρεμίθες καλεῖσιν. Mihi verò videtur, ab enatis circa locum terebinthis; quas Cyprii tremithos vocant. Erant & vocabula alia, numero multa. Ἀεαθ'. Ἀεαρισαν'. Ἀεαρταί. Ἀερεμής. Ἀγανα. Ἀγαθῆ. Ἀγήτωρ. Ἀγκύρα. Ἀγλαόν. Ἀγός. Ἀγχερ. Ἀδει. Ἀδρυα. Ἀεικίς. Αἰπόλ. Ἀκός. Ἀκμονα. Ἀκωγή. Ἀλα. Ἀλειπήριον. Ἀλδρον. Ἀλχερά. Ἀνδα. Ἀδρον. Ἀέματι. Ἀπέλυκα. Ἀπόγεμε. Ἀπολοίφειν. Ἀπλύγμα. Ἀριζ. Ἀρमुλα. Ἀρμώα. Ἀρεα. Ἀρπιξ. Αὐγαρ. Αὐεκήζ. Αὐθελίζαν. Ἀχαιομάντις. Βάλλα. Βλαεῖνα. Βορβοία. Βοωνήτων. Βορβορίζ. Βεκάνη. Βενός. Βερίγμα. Βριμάζ. Βρεκ. Βέχετ. Βύβλιοι. Γένεσις Κύπρος. Γέννη. Γοδάν. Γερί. Δαματερίζαν. Δημίλω. Διφθεράλοιφ. Δύσα. Δρόσας. Ἐαρ. Ἐλαθύσας. Ἐλφ. Ἐλαψα. Ἐναων. Ἐνδηίδες. Ἐνδονοι. Ἐπζα. Ἐρῆνπες. Ζάξ. Θᾶτας. Θᾶα. Θίβων. Θρόδακα. Θία. Ἰγα. Ἰμόνια. Ἰν. Καχίλα. Κερέα. Κίσις. Κιλλός. Κινάωρα. Κυνύγμα. Λείνα. Μοχοί. Μόψ. Μύθα. Ὀλινοι. Ὀρπός. Οὐάρα. Οὐάρεν. Οὐνον. Πείρηθοι. Πέσαν. Πιλνόν. Ρύλῶα. Σίβολε. Σολοιτύπ. De his omnibus, vide Hefychium, suis locis. Denique, dicebant etiam καλήζω, pro καλέω: ut docet Etymologicus Auctor, in illâ voce. Hic subjunge, quæ de mensium nomini- bus supra dicta.

C A P. XXVII.

Primi Sacrificandi usum, & vaticinandi ex suis, invenerunt: atque colebatur ipsis Jupiter Εἰλαπνιαστής, Σπλαγχνοπόμῳ, Εἰλήθι, Ελαθύσας, Εὐελίδης, Ζητήρ. Etiam Juno Ελέα. Apollo quoque; cuius aram qui attigissent, de promontorio quodam deiciebantur. Cereri primitias frugum festo quodam veste albā amictæ fæminæ offerebant, & à viris novem noctes abstinebant. Primi omnium templum Veneri dedicârunt: quæ ab illis Ελεήμων cognomento dicebatur. Ejus sacerdos, Εγήτωρ. Festum incertum, Περίοδος.

Quos, gentiles quando essent, deos sibi, five deas, urbes quædam habuere, cùm de illis agerem, dixi: nunc quos insula universa indistinctè habuisse memoretur, explicabo; quæque ad eorum cultum pertinere videbuntur. Ac sacrificandi quidem primi usum invenisse à nonnullis referuntur. Gregorius Nazianzenus, in Julianum Orat. I. τὸ θύειν ἢ, & τῶν Χαλδαίων, εἴτ' ἐν Κυπρίων; *Sacrificare autem, nonnè à Chaldæis, aut Cypriis. Ad quem locum Elias Cretensis. Sacrificandi autem ritum Chaldæi, aut certè Cyprii, invenerunt: utrunque enim historiarum monumentis proditum est. Tatianus, contra Gentes. Πήσεις ὀρνίθων (ἐξεῦρον) Φρύγες, ἢ Ἰσαύρων οἱ παλαιότατοι, Κύπριοι ὁπλκῶ. Auspicia (invenerunt) Phryges, & Isaurorum antiquissimi, Cyprii sacrificandi rationem. Nonnus Monachus, in Collect. Hist. lib. I. cap. lxx. λέγουσι ἢ, ὅτι τὸ θύειν Χαλδαῖοι ἐξεῦρον, εἴτεν Κύπριοι. Διαφρεῖται γὰρ ἡ ἱστορία. Fertur autem, quod sacrificia invenerint Chaldæi, five Cyprii: nam diversè memoratur. Videndus quoque Suidas, in θύειν. Quin & suum exta inspicere, & ex illis de futuris vaticinari, primi omnium cœperunt. Pausanias, Eliac. II. μαρτυρῶ ἢ ἡ μὲν ἐρῶν, ἢ δένων πῆ μίσχων, ἐν παλαιῇ δὴλη κατὰ τὴν ἐστὶν ἀνθρώποις. Κύπριοι ἢ, αἵ ἢ εἰσὶν ἐπεξέρχοντες εἰς μαντεύειν. Vaticinandi verò ars ex hadis, agnis, vitulisque, jam antiquitus instituta est hominibus, idque certò satis constat: Cyprii verò, insuper ex suis vaticinari invenerunt. Colebatur verò illis Jupiter Εἰλαπνιαστής, & Σπλαγχνοπόμῳ. Athenæus,*

lib.

lib. IV. καὶν κύπερῳ δὲ Φησι ἡμᾶς Ἡγήσανδρ' ὁ Δελφός Δία Εἰλαπνα-
 σω πῆ Σπλαγχνοτόμον. *Hegesander verò Delphus ait in Cypro coli
 Jovem Ilapinasten, & Splanchnotomum.* Item εἰλήμῳ, ἐλαδύσας,
 Εὐελιδης, Ζητήρ: ut est videre apud Hesychium, in his vocibus. Ju-
 no etiam, ἐλεία. Idem. Hesychius. ἐλεία, ἥρα ἐν κύπερῳ. *Eléa,
 Juno in Cypro.* Apollo quoque: cujus aram qui attigissent, de pro-
 montorio quodam dejiciebantur. Strabo, in descriptione Cypri,
 lib. XIV. καὶ ἐν τῷ ἐστὶν ἄκρῳ, ἀφ' ἧς εἰπῶσι οὖν ἀψαμένους ἔβωμ' ἔ
 ἀπόλλωνος. *Ac statim est promontorium, è quo dejiciunt eos qui
 Apollinis aram attigerunt.* Cereri, dicato felto, primitias frugum
 foeminæ offerebant, albis vestibus amictæ; & per novem noctes
 castum celebrabant. Ovidius, in historiâ Cinyræ, *Metamorph.*
 lib. X.

*Festa piæ Cereri celebrabant annua matres ;
 Illa, quibus, niveâ velatæ corpora veste,
 Primitias frugum dant spicea ferta suarum :
 Perque novem noctes Venerem, tactusque viriles,
 In vetitis numerant.* —

Veneri, templum primi omnium dedicârunt. Festus. *Cypria Ve-
 nus: quod ei primum in Cypro insulâ templum sit constitutum* Et co-
 lebatur cognomento ἐλεήμων. Hesychius. ἐλεήμων, ἐν κύπερῳ Ἀφρο-
 διτη. *Eleemon, in Cypro Venus.* Ejusque sacerdos, Ἀγήτωρ diceba-
 tur. Vide Hesychium eundem, in illâ voce. Incertum quoddam
 festum erat, περιεργία appellatum. Hesychius. περιεργία, ἐορτὴ ἐν κύ-
 περῳ. *Perioria, festum in Cypro.*

C A P. XXVIII.

*Quando Cyprii facti Christiani. Eorum episcopi, quot numero: &
 archiepiscopus, Salaminus: qui sui juris, quando, & quamob-
 rem factus. Barnabæ reliquiæ inventæ illic, & Matthæi Evan-
 gelium. De tempore, dissidium Cedreni, & Nicephori Callisti ;
 cujus etiam locus quidam emendatus. Initio episcopos ibi ordina-
 bat Patriarcha Antiochenus. Reliquiæ Lazari, ac Mariæ Mag-
 dalenæ, Constantinopolin translata à Leone Imp. Crux boni latro-
 nis. Martyres varii.*

V 3

Quan-

Quando fidem Christianam sint amplexi, est videre apud D. Lucam, Act. capp. xj. xij. Itaque, progressu temporis, plures quoque ibi episcopi constituti, Salamine, Cythriæ, Cyrinæ, Carpasiæ, Paphi, Trimythunte: ut ostendi supra, cum de urbibus illis agerem: adeoque, licet sedes reliquorum ignorentur, tredicim universi erant; ut apparet ex Synodi Nicenæ Canone XXXVII. *Si episcopus Cypri diem suum in hyeme obierit, & populi non potuerint, propter tempestatem maris, mittere Antiochiam, ut patriarcha Antiochenus ordinet eis archiepiscopum, in locum mortui, debent scribere ad patriarcham, & petere, ut unus aliquis fiat archiepiscopus, quem ipsi desiderant; neque debet hoc prohibere patriarcha, cum ad eum scriptum fuerit. quis enim scit, an, defuncto archiepiscopo, propter tempestatem hyemis, sine capite remaneant; an aliquis fortassis ex tredicim episcopis de vitâ decedat: atque ita fiat, ut toto illo anno archiepiscopo careant.* Archiepiscopus, Salamine sedem habebat, uti supra, in illius urbis rebus, demonstravi. Et ille quidem, cum initio Antiochiæ patriarchæ subditus esset, sui postea juris factus est: ut olim docui, in Glossario Græcobarbaro, in vocabulo ἀντικέφαλοι. Accidit autem id imperante Anastasio: cum reliquias illic Barnabæ, & Matthæi Euangelium, repperissent: ac deinde Justinianus, propter conjugem Theodoram, quia Cypria ea esset, privilegium confirmavit. Nicephorus Callistus, Hist. Ecclef. lib. XVI. cap. xxxvij. Ἐπὶ ᾧ τὸ αὐτὸ (ἔσ' Ἀναστασίῳ) ἡγεμονίας ἡ τὸ λείψανον Βαρνάβα ἔσ' ἀποστόλου εὐρέθη ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ δένδρον, ὃ κεράλιον λέγεται, κείμενον. ἔσ' ὁπιστέρειον, τὸ θεῖον ἡ ἱερὸν εὐαγγέλιον ματθαίου ἔσ' εὐαγγελιστὴ ἐτύγχανεν οὐ, χερσὶν οἰκείαις τῷ Βαρνάβᾳ γραφεῖν. ἐκ ταύτης πίνω περὶ φάσεως ἡ Κύπριοι τὸ κατὰρχαὸς περιγερόνασιν ἀντικέφαλον ἔχεν πλὴν κατ' αὐτὰς μητροπόλιν, ἡ μὴ πλεῖν ὑπὸ Ἀντιόχειαν, ἡ ἡ ὑπέκειτο πρὸτερον. ἐκράτωε δ' ὁππότε μᾶλλον τῷ ἡ ἰστανιανὸς ὕστερον, ὁππότε δὲ ἡ ἡ γαμετῆς Θεοδώρας, Κύπρον λαχέσης πατρίδα. Sub ejusdem (Anastasi) imperio reliquiae etiam Barnabæ apostoli, sub arbore, quæ siliqua dicitur, inventæ sunt. super cujus pectus sacrum & divinum Euangelium Matthæi euangelistæ repertum fuit, ipsius Barnabæ manibus scriptum. Hæc de causâ primùm Cyprii metropolin suam liberam, & juris sui, habere cœperunt: nec deinceps Antiochiæ, sicut antea, subje-

subjecti erant. idque magis postea Justinianus confirmavit, in honorem conjugis suæ, Theodoræ, cui patria Cyprus esset. Videndus idem lib. XVII. cap. xxviij. Sed, quæ illic arbor filiqua, aut quæ usquam arbor talis? Omnino emendandum censeo, ὁ κεράσιον λέγει. quæ cerasus dicitur. Ita rectè est apud Cedrenum: qui hoc tamen non sub Anastasio commemorat factum, sed Zenone, idque anno ejus quarto. Verba ejus illic ista. Τέτρω τῷ χρόνῳ τὸ ἁγίον ἀποστόλος Βαρνάβας λείψανόν ὄρεθι ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ δένδρον κερασίου ἱεράμμενον, ἔχον ἐπὶ τῷ στήθεϊ τὸ κτ' Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἰδιόγραφον αὐτοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα. ἐξ ἧς περιφάσεως ἐκποτε γέγονε μητρόπολις ἡ Κύπρος, καὶ ἔτι μὴ πλεῖν ὑπὸ Ἀντιόχειαν. Eo tempore reliquiæ beati Barnabæ apostoli inventæ sunt in Cypro, sub arbore cerasu collocatæ: habebantque pectori impositum Matthæi Evangelium, ipsius Barnabæ apostoli manu scriptum. Eâ occasione Cyprus metropolis facta est; ut jam non ultra Antiochiæ subjaceret. Suidas, in ὀνόμα. ἐπὶ Ζήνωνος ὁ βασιλεὺς εὐρέθη ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα ὁ ἀπόστολος, ὁ σωκεδῆμης, Παῦλος. ἐκεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ στήθεϊ Βαρνάβα τὸ κτ' Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἔχον πτυχία θύνα. Sub Zenone Imperatore, inventæ sunt in Cypro reliquiæ Barnabæ apostoli, qui Paulo comes peregrinationis fuit. Facebat verò in Barnabæ pectore Evangelium Matthæi, habens folia thyina. De Zenonis imperio, testatur etiam Martyrologium Romanum, ad diem Junii XI. Corpus (sancti Barnabæ) tempore Zenonis Imperatoris, ipso revelante, repertum est, unâ cum codice Evangelii sancti Matthæi, suâ manu descripto. Ado, in suo Martyrologio, ad eundem diem. Natalis sancti Barnabæ apostoli, cujus corpus tempore Zenonis Imperatoris, ipso revelante, repertum est. Eodem modo Usuardus. Balsamon, in Syn. Constantinop. Can. II. id concessum tradit à Synodo Ephesinâ, quæ est œcumenica tertia, habita sub Theodosio juniore. Εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοκεφάλως ὁρίζεσθαι, ὡς τῷ Βουλγαρίας, τῷ Κύπρου, τῷ Ἰβηρίας, μὴ θανατώσας. πὺν μὲν δὲ δεχέσθαι πὺν Βουλγαρίας, ἐτίμησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός. τὸ δὲ δεχέσθαι πὺν Κύπρου, ἐτίμησεν ἡ τρίτη σύνοδος. τὸ δὲ Ἰβηρίας, ἐτίμησε Διόγνωνσις τὸ ἐν Ἀντιόχεια σινόδου. Si verò alias quoque sui juris ecclesias inveneris, ut Bulgaricæ, Cypri, & Ibericæ, ne mireris: nam Bulgaricæ quidem archiepiscopum, Justinianus imperator honoravit: Cypri verò archiepiscopum, tertia syno-

synodus ; at Iberiæ , dispositio synodi Antiochenæ. Videndus idem, in Synodi Ephesinæ illius Can. VIII. Synodi in Trullo habitæ, Can. XXXIX. & Synodi Carthagenensis Can. LIX. Primitus verò patriarcham Antiochenum jus in Cypro ordinandorum episcoporum habuisse, clarum etiam ex Concilii Niceni Can. XXXVII. cujus verba, quia protuli in principio hujus capituli, nunc non repetam. Archiepiscopo verò, in honorem, fax prælata; in liturgiâ, aut processu aliquo sacro: ut ostendo in Glossario Græcobarbaro, in vocabulo *λαμπαδάριον*. Ut autem reliquiæ illic Barnabæ apostoli fuere inventæ, sic & Lazari, ac Mariæ Magdalænæ: quas Leo Imperator, cognomento Philosophus, dedicatâ illis æde, Constantinopolin transtulit. Zonaras, in ejus Vitâ, Annal. III. καὶ ἐπὶ ἐνόμαζεν ἡ ἀγία Λαζαρος ναὸν ἐδείματο ἔπερον· εἰς ὃν καὶ τὸ ἱερόν ἐκείνης σῶμα ἀπεθυσάμενον, ἐκ τῆς Κύπρου μετενεχθὲν, ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ τῆς μαγδαλῆς μαρίας. *Condidit & aliam ædem, S. Lazari nomine: in quâ sacrum ejus corpus, è Cypro translatum, nec non Mariæ Magdalænæ, reposuit.* Crucem quoque ostendi illic, quæ fuisse latronis boni crederetur, refert Bartholemæus Saligniacus, Itineratii Hierosolymitani Tom. IV. cap. iv. Idem, capite sequenti divi Joannis Montisfortis sepulcrum Leucosiæ memorat; Martyres quoque ibi plurimi prædicantur: Tychon, Amathunte, die Junii XVI. Tychicus, Paphi, Aprilis XXIX. Aristion, Salamine, Februarii XXII. Epiphanius, ibidem, Maii XII. Sed & alii, incertis locis. Pothamius, & Nemefius, Februarii XX. Nicanor, Januarii X. Conon, Martii VI. Theodotus, Maii VI. Barnabas Apostolus, Junii XI. Triphyllius, Junii XIII. Maria, mater Joannis, Junii XXIX. Jason, Julii XII. Theophilus, Julii XXII. Lucius, Augusti XX. Isacius, Septembris XXI. Meletius, eodem die. Hilarion, Octobris XXI. Sophronius, Decembris VIII. Spiridion, Decembris XIV. De quibus passim est videre cum in Martyrologio Romano, tum Adonis, & Usuardi.

CAP.

C A P. XXIX.

Viri clari, & eorum monumenta. Apollodorus, Citiensis, medicus. Apollonius, etiam Citiensis, medicusque. Ejus, Περὶ ἁρθρῶν. Πρὸς τὰ ταρωνίως τρία πρὸς βακχεῖον. Περὶ ὀπλιητικῶν. Aristocles, Curiensis. Aristus, Salaminus, historicus. Asclepiades: scripsit, Περὶ κύπερος, καὶ φοινίκης. Barnabas, apostolus: ejus Evangelium, & Epistola, inter apocrypha. Epistola ad Hebræos, ipsi à quibusdam ascripta. Cleon, Curiensis, ejusque Ἀρχιαντικὰ: quæ Apollonius transcripsit. Ctesias, Cnidius. Ejus Περσικά. Ἰνδικὰ. Περὶ ἑρῶν. Scholiastes Apollonii emendatus. Περὶ ποταμῶν. Περὶ τῆς Ἀσίας Φόρων. Περὶ πόλεως.

Reliquum est, ut viros claros, quos hæc insula olim dedit, referamus. Inter illos,

Apollodorus, Citiensis, tanquam medicus Plinio commemoratur, lib. XX. cap. iv. Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent: sed Citieus, semen ex aquâ tritum: Tarentinus, succum.

Apollonius, etiam Citiensis, & medicus. Strabo, in descriptione Cypri, ubi de urbe Citio agit, lib. XIV. Ἐν πόλει ἐστὶ Ζώνων τε, ὁ δὲ σωικῆς αἰρέσεως δεχηγέτης, καὶ Ἀπιδωνίου, ἰατροῦ. Inde est Zeno, Stoicæ sectæ princeps: & Apollonius, medicus. Scripsit autem, Περὶ ἁρθρῶν. Erotianus, in Lexico Hippocratis. ὁ δὲ Κιτιεύς Ἀπιδωνίου, ἐν τῷ Περὶ ἁρθρῶν, σιγμοειδῇ ἐγκοπῷ. Apollonius verò Citiensis, in libro De articulis, sectionem sigma literam referentem. Et ex eo Opere fortasse est, quod profert Cælius Aurelianus, Chron. lib. III. cap. iv. Alii enim, phlebotomiam recusarunt in lienicis, ut Apollonius Citiensis: alii, probaverunt. Ejus octodecim libros, contra tres Tarentini ad Bacchium, memorat Erotianus, in citato statim Opere, in Proœmio. Διοσκορίδης δὲ φακὰ πᾶσι τέποις ἀντιπῶντι δι' ἐπὶ βιβλίων, Ἀπιδωνίως τε καὶ Κιτιέως ὀκτωκαίδεκα πρὸς τὰ ταρωνίως τρία πρὸς βακχεῖον διὰ Σεραπίωνος. Dioscoride Phaca his omnibus contradicente libris septem: & Apollonio Citiensi decem & octo scribente contra tres Tarentini libros ad Bacchium. Continebat autem id Opus Hippocraticarum vocum expositionem, uti satis manifestum

X

stum

stum ex præcedentibus : tum ex alio ejus loco , in κλαγγάδῃ. Βακ-
 χῆς δὲ φησι, κλαγγάδῃ εἶναι Φωνῶν, πῶ συνεχῇ, καὶ ἀδιάλειπτον· ὃ ἢ
 Κιττιεύς Ἀπολλώνιος, πῶ μετ' ἐγκοπῆς, καὶ ἀνωμαλίας, εἴη ἢ ἀσυνφείας,
 ὅποια μάλιστα συμβαίνει τοῖς μεθύουσι. Bacchius verò inquit, κλαγγάδῃ
 esse vocem continuam, & indefinentem: Apollonius verò Cittiensis,
 interruptam, & inaequalem, & præterea obscuram, qualis maxi-
 mè accidit ebriis. Ejusdem Περὶ Ἐπιληπτικῶν, commemoratur Cæ-
 lio Aureliano, Chron. lib. I. cap. iv. Quod est nudum, atque pro-
 babile, ex conscriptione curationum Apollonii Cittiensis, secundo li-
 bro DE EPILEPTICIS.

Aristocles, Curienfis. Meminit ejus Stephanus, in Κέρκον.

Aristus, Salaminus, historicus. Strabo, lib. XIV. καὶ μὲν ταύ-
 τας ἢ Σαλαμῖς, ὅθεν ὡς ἄριστος ὁ συγγραφεύς. Ac post illas Salamis,
 patria Aristi, historia scriptoris. Mentio quoque ejus exstat apud
 Clementem, in Protreptico; & Zenobium, Cent. VI. Proverb. L.
 Nominatque ejus τὰ Ἀρκαδικὰ Dionysius Halicarnasseus, Antiquit.
 Rom. lib. I. λέγειται ἢ ταῦτα ἄλλοις περὶ ἄριστος, γεγράφει τὰ Ἀρκαδικὰ.
 Hæc cum ab aliis referuntur, tum ab Aristo, qui Arcadica scripsit.
 Etiam, τὰ Ἀλεξάνδρου. Arrianus, lib. VII. ἄριστος ἢ, καὶ Ἀσκληπιά-
 δης, τὰ Ἀλεξάνδρου ἀναγεγραμμένων, καὶ ῥωμῆας λέγουσιν ὅτι ἐπείσβευσαν.
 Aristus verò, & Asclepiades, qui sunt ex illis, qui res gestas Ale-
 xandri conscripserunt, ajunt, Romanos etiam legatos misisse.

Asclepiades. Ejus meminit Porphyrius, De Abst. lib. IV. ὡς φη-
 σὶ Νεανθῆς ὁ Κυζικηνὸς, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Κύπριος. Ut refert Neanthes
 Cyzicenus, & Asclepiades Cyprius. Hieronymus, adversus Jovi-
 nianum, lib. II. Neanthes Cyzicenus, & Asclepiades Cyprius, æta-
 te, quâ Pygmalion in oriente regnabat, scribunt, esum carniū
 non fuisse. Scripsit autem, Περὶ Κύπρου, καὶ Φοινίκης. Porphyrius, li-
 bro citato. λέγει ἢ ὁ Ἀσκληπιάδης, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, καὶ Φοινίκης, ταύ-
 ται. Ait verò Asclepiades, in Opere De Cypro, & Phænice, hæc.

Barnabas, apostolus: de quo videre est apud D. Lucam, Act.
 cap. iv. Scripsit Epistolam, quæ censetur inter apocrypha. Hono-
 rius, De Script. Eccles. Barnabas Cyprius, qui & Joseph Levites,
 cum Paulo gentium apostolus ordinatus, unam ad ædificationem ec-
 clesiæ composuit epistolam, quæ inter apocryphas scripturas legitur.

Quæ

Quæ verbo tenus ex Hieronymo descripsit, tituli ejusdem Opere : Sophronius autem, ita vertit. Βαρνάβας κύπριος, ὁ καὶ Ἰωσήφ Λευίτης, καὶ Παῦλος τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος καταστειθείς, μίαν πρὸς οἰκδομίαν τῆς ἐκκλησίας ἐπιστολὴν συνέταξεν, ἥ τις εἰς τὰς δοκρυφὰς γραφὰς ἀναγνώσκει. Meminitque ejus Eusebius, apocrypha quædam enumerans, Hist. Eccles. lib. III. cap. XXV. καὶ πρὸς ταύτας, ἡ φερομένη Βαρνάβα ἐπιστολή. *Ad hæc etiam epistola, quæ Barnabæ fertur.* Philastrius ait, quosdam eum actorem facere Epistolæ ad Hebræos. Ejus Evangelium, itidem inter apocrypha habitum, memorat Gratianus, Decret. Parte I. Distinct. XV.

Cleon, Curiensis. Scripsit Ἀργοναυτικά. Scholiastes Apollonii, lib. I. ὁ δὲ Δόλοψ, ἑρμῆ υἱός, ὃς ἐν μαγνήσῃ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ αὐτὸς τῷ Φον πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἔχεν : ὡς Κλέων, ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. *Dolops verò, Mercurii filius : qui in urbe Magnesâ obiit, & sepulcrum illic habuit juxta littus : ut auctor est Cleon, in primo Argonauticorum.* Et omnia ex his Apollonium in suum Opus transtulisse, ex Asclepiade Myrleano docet idem Scholiastes, non multo post : καὶ Κλέων ὁ Κερκευὸς ἱστροῦ, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός, δεικνύς, ὅτι πρὸς Κλέωνος τὰ πάντα μετήνεγκεν Ἀπολλώνιος. *Et Cleon Curiensis tradit, & Asclepiades Myrleanus, ostendens, omnia ex Cleone Apollonium transtulisse.*

Ctesias, Cnidius. Scripsit περσικά, libris viginti tribus : ut est videre apud Diodorum Siculum, lib. II. & Suidam, in κτησίᾳς. Inchoabat autem à Nino, & definebat in Olympiadis XCV. anno III. uti docet, quem citavi, Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XIV. Citant hoc Opus, Athenæus, lib. IV. & XIV. Plutarchus, De flum. Apollonius, Hist. Mirab. XX. Stephanus, in Δυρραῖοι, & Χωρομναῖοι : aliique item plures. Et Excerpta Operis ejus præclarissimi est videre apud Photium, in Bibliothecâ : unde edidit Henricus Stephanus, typographorum faciliè princeps, anno cIo Io LVII. Ut autem περσικά conscripserat, sic & Ἰνδικά : quorum itidem Excerpta ex Photio vulgavit olim idem Stephanus. Scripsit quoque, περὶ ὄρων. *De montibus.* Plutarchus, De flum. & mont. in descriptione montis Teuthrantis. καθὼς ἱστροῦ κτησίᾳς Κνίδιος, ἐν δευτέρῳ περὶ ὄρων. *Uti refert Ctesias Cnidius, libro secundo De montibus.* Et

cenfeo emendandum esse Scholiasten Apollonii, lib. II. ὅς ἐστι καλῶν, τὸ κατῆκον εἰς τὸ εὐξείνιον πόντον. μέμνηται αὐτὸς καὶ Κτησίας, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ὄρων. Mons ita appellatus, qui pertingit ad pontum Euxinum. Meminit ejus etiam Ctesias, libro primo De montibus. Hodie editur, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ὄρων. Simile ejusdem opus, Περὶ ποταμῶν. De fluminibus. Plutarchus iterum, libro citato. καὶ ἀπαλλάττουσιν αὐτοὺς τῆς μανίας, καθὼς ἱστορεῖ Κτησίας, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ποταμῶν. Liberantque eos furore, ut auctor est Ctesias, libro primo De fluminibus. Et, Περὶ τῆς τῶν Ἀσίων φόδων. Citatur ab Athenæo, lib. X. Sic Περὶ πλῶν insigne Opus laudatur à Stephano, in Σίγῳ: parsque ejus quædam fuerit quæ ab Harpocrate memoratur, Περὶ πλῶν Ἀσίας. Vide eum, in Σκιαποδῆς.

C A P. XXX.

Demetrius Salaminus. Diagoras. Euclous: ejusque de Homero vaticinium. Eumichus. Hegesander Salaminus. Hegesias Salaminus: cui quidam τὰ Κύπρια ἔπη adscripserunt. Hermesianax: ejusque Φρυγικά. Hermias Curiensis, ejus Ἰάμβοι. Homerus. Isgonus Citiensis, ejusque Ἀπῶα. Isaacius, & Joannes, Tzetzae emendati. Nicanor. Onasimus, ejusque scripta.

Demetrius, Salaminus. Ejus meminit, sed incerto Opere, Stephanus, in Καρπασία.

Diagoras. Citatur ab Erotiano, incerto Opere, in Περὶ νόσων. Διαγόρας ὃς ὁ Κύπριος, φησὶ τὰ παλαιὰ νῆρα πρὸς νόσους αὐτὸν καλεῖν. Diagoras verò Cyprius ait, nervos voluntarios ipsum πρὸς νόσους appellare.

Euclous, vates. Hujus bis terque meminit Pausanias in Phocicis: & inter alia vaticinium quoque de Homero refert. quod videndum, pag. 341. & hoc loco transcribendum. Ac fortasse idem est

Eumichus, depravatâ lectione: qui inter Scriptores Homero antiquiores recensetur à Tatiano, contra Græcos. τὸ ὃ συνέχον ἀπὸ τὸν ἐξ πάσης ἀκρίβειας σιφωρίζον, ὡς εἶχ' Ὀμήρου μόνον πρὸς ἐπὶ εἰς τὸ Μαῦσος, ἐν τῷ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, Λίνος, Φιλάμμων, Θάμυρις, Ἀμφίων, Μασαίος, Ὀρφύς, Δημοδίκης, Φημίς, Σιβίλλης.

βύλλης, ἐπιμυίδης ἔκρητος, ἔστις εἰς τὴν Σπάρτην ἀφίκετο, Ἀργείας ἔκ Προκοννησίης, ἔκ Ἀρμάσσια συγγράψαιτο, Ἀσδόλῃς πῦρ καὶ ταύρας, καὶ ἰσάπιδον, Δρυμῶν πῦρ καὶ Εὐμίκλῃς ἔκ Κυπρίης, καὶ Ὀρεῖ ἔκ Σαμίας, καὶ Προκωννίδῃς ἔκ Ἀθηναίων. *Quod consecraneum est, illico nunc declarabo, Mosē non Homero tantum antiquiorem esse, sed scriptoribus quoque aliis, qui Homerum præcesserunt: Lino, Philammone, Thamyride, Amphione, Musæo, Orpheo, Demodoco, Phemio, Sibyllâ, Epimenide Cretensi, qui Spartam venit, Aristæo Proconnesio, qui conscripsit Arimassia, Asbolo centauro, Isatide, Drymone, Eumiclo Cyprio, Horo Samio, Prosnautide Atheniensi.*

Hegesander, Salaminus. Quid scripserit, incertum est. Meminit ejus Isacius Tzetzes, ad Lycophronem. Ἀργὼ ἐκλήθη ἢ ἔκ Ἰάσαντος ναὺς, ἢ ὅτι, καὶ Ἀπιδώνιον, Ἀργὼ αὐτὴν ἐναυπήγησεν, ὃ ἔσσορε ἢ Ἀλέκτορος υἱός· ἢ ὅτι ἐν Ἀργαὶ ἐναυπηγήθη, ὡς Φησὶν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος. *Argo vocata est navis Jasonis, vel quod, secundum Apollonium, eam Argus fabricaverit, Estoris, aut Alektoris filius: vel quod Argis sit fabricata, ut tradit Hegesander Salaminus.*

Hegesias, itidem Salaminus. Ejus quidam ἔκ Κύπρου ἔπη, Cypria carmina, esse voluerunt. Vide, quæ notavi supra, lib. I. cap. j.

Hermesianax. Incerto Opere citatur à Plutarcho, De Flum. ubi de Ismeno agit, & Tigride: Expressè tamen idem nominat Φρυγιάκῃ, ubi Sagaris describitur, istis verbis. καθὼς ἰστροῦ Ἑρμηςσιάνῃς Κύπρου, δὲ πῶς Φρυγιάκων. *Uti tradit Hermesianax Cyprius, libro secundo Phrygiacorum.*

Hermias, Curiensis. Ejus Jambi memorantur Athenæo, lib. XIII.

Homerus. Nam hunc quoque sunt qui Cyprium faciant; uti nobis auctor Pausanias, cujus verba hic transcribenda, sicut exstant pag. 341. Videndus etiam Suidas, in Ὅμηρῳ: ubi quoque ejus Opera memorantur.

Isigonus, Cittiensis. Meminit ejus, sed non nominato Opere, Cyrillus, contra Julianum, lib. III. *Isigonus Cittiensis in Rhodo insulâ Jovis taurum dicit sermonis nostri non fuisse expertem.* Deprompta autem hæc sine dubio ex libris, quos inscripserat Ἀπίων, *Incredibilium:* quos citat Sotion, lib. De flum. κρήνη ἐν ποταμῷ περὶ Θήβας, ἐξ ἧς ἵπποι πίνοντες μαίνονται ὡς ἰστροῦ ἰσίωντος, ἐν δὲ πῶς Ἀπιδώνιος

Ἀπίων. Fons est Potniis juxta Thebas, è quo postquam equi biberint, in furorem aguntur: ut tradit Isigonus, libro secundo Incredibilium. Meminitque rursus postea, aliquot locis. Corruptè Ἡσίγον & scribitur illius nomen apud Isaacium Tzetzen in Lycophronem, & Joannem, ejus fratrem, in Chiliadibus Variæ Historiæ.

Nicanor. Ejus meminit, nullo nominato Opere, Clemens, in Protreptico.

Onasimus. De eo, atque scriptis ejus, ita Suidas. Ὀνάσιμος, Κύπριος, ἱστορικός, καὶ σοφιστής, τῷ ὅπῃ Κωνσταντίνου γιομένων. ἔγραψε σαίσων Διαιρέσεις, τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης, περὶ γυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια, καὶ ἄλλα πλεῖστα. Onasimus, Cyprius, historicus, & sophista: unus ex iis, qui vixerunt tempore Constantini. Scripsit Statuum divisiones, Artem judicalem ad Apfinem, De arte contradictoriâ, Præexercitamenta, Declamationes, Encomia, & alia plurima. Inter Historica, fuerit VITA PROBI IMP. nam hunc ipsum esse cenfeo, qui Vopisco Onesimus scribitur, ac scripsisse Vitam Probi memoratur, in Bonoso. Ipse, quantumlibet bibisset, semper securus, & sobrius: & ut Onesimus dicit scriptor VITÆ PROBI, adhuc in vino prudentior. Et iterum, in Caro. Onesimus enim, qui diligentissimè VITAM PROBI scripsit, dicit Romæ illum & natum, & literis eruditum. Meminitque rursus in Proculo.

C A P. XXXI.

Pæon, Amathusius. Persæus, Cittiensis; ejusque Ὑπμήματα Συμπληκὰ, & Ἡθικὰ Σχολαί. Sopater, Paphius. Stasimus, ejusque Κόπεια ἔπη. Syennesis, medicus. Xenophon: scripsit κυπριακά. Zeno, Cittiensis, I, philosophus. Ejus, πολιτεία; & alia, Diogeni Laërtio commemorata: qui & mutilus indicatur. Zeno, Cittiensis, II, rhetor: ejusque scripta. Poëta item quidam incertus. Stasanor, solius; inter duces Alexandri: eoque mortuo, præfectus Aréæ, & Dranginæ. Stipax, statuarius. Aristarchus, in Cypro mortuus.

Pæon,

Pæon, Amathusius. Citatur, non expresso Opere, à Plutarcho, in Vitâ Thesei. Ἰδίον δὲ πνα πρὸ τέτων λόγον ἐκδεδωκε Παίων ὁ Ἀμαθυσίτης. *Proprium verò quendam de his librum edidit Pæon Amathusius.*

Persæus, Cittiensis. Ejus meminit Diogenes Laërtius, in Zenone Cittienfi, lib. VII. Περσαῖον ᾧ, ἕνα τῶν γνωρίμων ἀπέσειλεν, ὃς ὡς Δημητρίου ἰδρυῖς, Κιτιεύς ᾧ τὸ γένος. *Persæum verò, unum è familiaribus, misit, Demetrii quidem filium, sed Cittiensẽ genere.* Et postea. Μαθητὰς ᾧ Ζεῶντος, πολλοὶ μὲν. ἐνδοξοὶ ᾧ, Περσαῖος Δημητρίου, Κιτιεύς. *Zenonis verò discipuli, multi quidem: sed clari, Persæus, Demetrii filius, Cittiensis.* Videndus etiam Suidas, in Περσαῖος: & Athenæus, lib. IV. Scripsit, ὅτι πομνήματα συμπληκτικά. *Commentarios convivales.* Citat idem Diogenes, eodem libro. Διὸ καὶ Φησὶ Περσαῖος, ἐν ὅτι πομνήμασι συμπληκτοῖς ὅτι πλεῖστα αὐτὸν δεῖπνα παρεταίετο. *Ideo & Persæus, in Commentariis Convivalibus, refert ipsum plures cænas declinasse.* Athenæus, lib. XIII. καὶ περὶ Περσαίου & Κιτιέως ἐν πῶσι ὅτι πομνήμασι συμπληκτοῖς βοῶντος, καὶ λέγοντος, πρὸς Ἀφροδισίων ἀρμεσὸν εἶναι ἐν τῷ οἴνῳ μνείαν ποιῶντος. *Quamvis Persæo Cittienfi in Commentariis Convivalibus clamante, ac dicente, de rebus Venereis inter epulas mentionem faciendam.* Memorantur etiam ejus ἡθικαὶ σχολαί. *Scholæ morales.* Diogenes, libro citato. Περσαῖος δὲ Φησιν, ἐν ᾧ ἡθικαῖς σχολαῖς, δύο καὶ ἐβδομήκοντα ἐτῶν πλῆθος αὐτὸν. *Persæus verò, in Scholis Moralibus, ait eum obiisse, cùm vixisset annos septuaginta duos.* Et hinc esse puto ea, quæ à Cicerone proferuntur, De Nat. deorum, lib. I. *Persæus, ejusdem Zenonis auditor, eos dicit esse habitos deos, à quibus magna utilitas ad vitæ cultum esset inventa: ipsasque res utiles, & salutare, deorum esse vocabulis nuncupatas.*

Sopater, Paphius. Quidnam scripserit, in incerto est. Meminit ejus Athenæus, lib. II. Ἀλλὰ μὲν καὶ Κινάραν ὠνόμασε ὡς ἀπλησίως ἡμῖν Σώπατρες ὁ Πάφιος, γεγονώς πῶσι χρόνοις κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Ἰππικὸς ᾧ καὶ ἔως δούτιος τῷ Αἰγύπτου βασιλείῳ, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει, ἐν πῶσι τῶν συζητημάτων αὐτοῦ. *Cinaram, quemadmodum & nos, vocavit Sopater Paphius, Alexandri Philippi coetaneus, quique vitam ad secundum usque Egypti regem produxit, ut ipse, in quodam suo Opere,*

re, testatum facit. Haud dixerim, an hujus sit, *Περὶ ἄρκτων*: cuius meminit Scholiastes Theocriti, Idyll. I. ὧς Φησὶ Θεόφραστος, καὶ Σώπατρος, ἐν τῷ *Περὶ ἄρκτων*. Ut ait Theophrastus, & Sopater, in libro *De ursis*.

Stafinus. Huic κύπρια ἔπη attributa. Vide quæ initio dixi, lib. I. cap. j.

Syennesis, Medicus. Aristoteles, *Hist. Anim.* lib. III. cap. ij. Σύννεσις μὲν ὁ Κύπριος, ἰατρὸς, πένδε πὺν τρέπον. *Syennesis* quidem *Cyprius*, medicus, hunc in modum.

Xenophon. Scripsit *κυπριακά*. Suidas, *Ξενοφῶν*, Κύπριος, ἱστορικός. (ἐγραψε) *κυπριακά*. Ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περὶ τε *Κινύρας*, καὶ *Μυρράς*, καὶ *Ἀδωνιν*. *Xenophon*, *Cyprius*, *Historicus*. (Scripsit) *Cypriaca*. Sunt autem & ipsa amatoriorum argumentorum historia, de *Cinyra*, *Myrrha*, & *Adonide*.

Zeno, *Cittiensis*. I. Ejus Opera ista memorantur à *Diogene Laërtio*, in ejus *Vitâ*, lib. VII. *Πολιτεία*. *Περὶ τῆς φύσεως βίης*. *Περὶ ὁρμῆς* ἢ, *Περὶ ἀνθρώπου φύσεως*. *Περὶ παθῶν*. *Περὶ κατῆκοντος*. *Περὶ νόμου*. *Περὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας*. *Περὶ ὀψέως*. *Περὶ ὅλης*. *Περὶ σημείων*. *Πυθαγορικά*. *Καθολικά*. *Περὶ λέξεων*. *Προβλημάτων ῥηπρικῶν*. *Περὶ ποιητικῆς ἀκροάσεως*. *Τεχνικὰ λύσεις*. *Ἐλεγχοι*. *Ἀπομνημονεύματα*. *Κράτητος ἡθικά*. Ex his *Πολιτεία*, citatur ab *Athenæo*, lib. XIII. καὶ ἐν τῇ *Πολιτεία* ἔφη, *Ζήνων*, τὸ ἔργον θεὸν εἶναι, συνεργὸν ὑπάρχοντα πρὸς τὴν πόλεως σωτηρίαν. Et in *Opere De Republicâ* ait, (*Zeno*) *Amorem esse deum, auxiliatorem existentem in iis quæ ad civitatis salutem pertinent*. Et *Theodoretus*, *Therapeut.* lib. III. ταῦτα *Ξενοφῶν* καὶ *Ζήνων* ὁ *Κιλικεύς*, ἐν τῷ τῆς *Πολιτείας* ἀπαγορευθὲς βιβλίῳ, καὶ ναὺς οἰκοδομεῖν, καὶ ἀγάλματα πικταίνειν. Quæ cum videret *Zeno Cittiensis*, in eo libro, quem *De republicâ* edidit, prohibet, & *templa struere*, & *simulacra fabricare*. Et ipso *Diogenes*, eodem libro, non semel. *Περὶ τῆς κατῆκοντος*, citatur à *Sexto Empirico*, *Pyrrh. Hypotyp.* lib. III. cap. xxv. Ἐν δὲ πῶς *Περὶ τῆς κατῆκοντος*, περὶ τῆς γονέων ταφῆς ῥητῶς (ὁ *Ζήνων*) *Φησὶν*· *Σπογδρομένων ἢ τῶν γονέων, ταφῆς χρῆσθαι τῇ ἀπλυστάτῃ*. In libris autem *De Officio*, de parentum sepulturâ item discrete (*Zeno*) scribit: *Mortuis autem parentibus, sepulturis utendum simplicissimis*. *Περὶ ὅλης*, citat ipse iterum *Diogenes*, libro citato, pluri-

pluribus locis. **S** **C** **T**us Diogenis catalogus: nam ejusdem Opus fuit, *Περὶ λόγων*; quod mox ipse quoque nominat in eodem libro. οὕτω γὰρ πρῶτον διείλετο Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ἐν τῷ *Περὶ λόγων*. Sic autem divisit primus Zeno Cittienfis, in libro *De oratione*. Ac Διατριβαί citantur à Sexto Empirico, *Adversus Mathem.* lib. X. & Pyrrh. Hypotyp. lib. III. cap. xxv. quin Diogene quoque ipso, libro citato: ubi & ἑρωτική τέχνη memoratur.

Scriptit quoque, Ἵπόμενμα εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν. Indicat Cicero, *De nat. deorum*, lib. I. Cùm verò Hesiodi Theogoniam interpretatur, (Zeno) tollit omnino usitatas perceptasque cognitiones deorum, neque enim Jovem, neque Junonem, neque Vestam, neque quenquam, qui ita appelleretur, in deorum habet numero: sed rebus inanimis, atque mutis, per quandam significationem hæc docet tributa nomina.

Zeno Cittienfis, II. Rhetor. Ejus scripta hæc à Suida memorantur, *Περὶ πάσεων. Περὶ χρημάτων. Ἵπόμενμα εἰς Ἑροφῶντα, εἰς Λυσίαν. εἰς Δημοσθένειον. Περὶ ὀπταχρημάτων.* Hic ipse est, cujus meminit Scholiastes Hermogenis, *De Invent.* lib. III. cap. *Περὶ ὀπταχρημάτων.*

Postquam autem certos nunc commemoravi, etiam dicendus est Poëta incertus: cujus mentio apud Suidam, in οἷν. ὁ γὰρ Κύπριος ποιητὴς φησὶν,

Οἶνον πι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκευάσαι μελεδῶνας.

Cyprius verò poëta dixit;

Vinum certè, Menelaë, dii fecerunt optimum
Mortalibus hominibus ad dissipandas curas.

Postquam viros eruditione insignes nunc recensui, meritò Stasano-rem addam, Solis natum, virum summâ dignitate, in militiâ Alexandri: quique post illius obitum, etiam provinciam sortitus fuit. Strabo de eo, ubi de hac urbe agit, lib. XIV. Ἐντεθὲν γὰρ Σπασίνωρ, τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπαίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἡξιωμένος. Hinc erat Stasanor, unus de amicis Alexandri, qui principatu dignus judicatus
Ἦ
fuit.

fuit. Diodorus Siculus, lib. XVIII. an hujus sit, Σελίω, ἡ Ἀρείαν, (ἔδωκε,) ἡ Δραγίνω. Stasanori verò Sōliō, Ἀρείαν, (dedit.) & Dranginam. Paulò aliter est apud Arrianum, lib. VI. ἐν τούτῳ ὃ Στάσανωρ ὁ Ἀρείων, ἡ Ζαράγγων, δαταίπης ἦκε. Huc etiam Stasanor venit, Areorum, & Zarangorum, satrapa. Apud Justinum, Statanor scribitur, lib. XIII. Aracossi, Gedrosique, Sibyrtio traduntur: Dranca, & Aréi, Statanori. Nec filendus nobis

Stipax, statuarius: à Splanchnopte celebratus. Plinius, lib. XXXIV. cap. viij. Stipax Cyprius uno celebratur signo, Splanchnopte. Periclis Olympii vernula hic fuit, exta torrens, ignem oris pleni spiritu accendens. Ut nativitate verò illi Cyprum illustrârunt, ita morte

Aristarchus. Suidas, in Ἀρίσταρχῳ. Τελότα ὃ ἐν Κύπρῳ, ἐαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδεία τρεφῆς, νόσῳ τῇ ὑδρωπι ληφθεὶς. Obiit autem in Cypro, inedia seipsam subducens, morbo hydrope correptus.

F I N I S.

AUCTO-

A U C T O R U M,

Qui hîc citantur,

I N D E X.

*Abbas Urspergensis.**Abbianus.**Achilles Tatius.**Acron.**Ado.**Aëtius.**Ælianus.**Æmylius Probus.**Æneas Sylvius.**Æschylus.**Æthicus.**Agathias.**Alcidamas.**Alexander Ephesus.**Alexander Monachus.**Ammianus.**Anselmus Cantuariensis.**Antigonus Carystius.**Antiphanes.**Antoninus Imp.**Antoninus Liberalis.**Apollodorus.**Apollonius Alexandrinus.**Aponius.**Appendix Proverbiorū Vaticana.**Appianus.**Apuleius.**Arator.**Arcadius.**Aristides.**Aristoteles.**Arnobius.**Arrianus.**Asclepiades.**Athenæus.**Auctor Vitæ Acati.**Aurelius Victor.**Balsamon.**Bartholemæus Saligniacus.**Beda.**Benjaminus Tudelensis.**Cælius Aurelianus.**Cassius.**Cato.**Catullus.**Cedrenus.**Cicero.**Claudianus.**Clemens.**Codinus.**Columella.**Constantinus Porphyrogeneta.**Curtius.**Cyrillus.*

T 2

Dio.

- Diodorus Siculus.*
Diogenes Laërtius.
Diogenianus.
Diomedes.
Dion Cassius.
Dionysius Alexandrinus.
Dionysius Halicarnassæus.
Dionysius Samius.
Diophanes.
Dioscorides.
Donatus.
Duris.
Elias Cretensis.
Epigrammata Græca.
Epiphanius.
Erotianus.
Etymologici Auctor.
Eubulus.
Euripides.
Eusebius.
Eustathius.
Festus.
Firmicus.
Galenus.
Geoponicorum Auctor.
Glossæ Basilicorum.
Gobelinus Persona.
Gotfridus Viterbiensis.
Gratianus.
Gregorius Magnus.
Gregorius Nazianzenus.
Gregorius Nyssenus.
Henricus Stephanus.
Hephæstion Thebanus.
Hermannus Contractus.
Herodotus.
Hesiodus.
Hesychius.
Hieronymus.
Himerius.
Hipparchus.
Hippocrates.
Hipponax.
Honorius.
Horatius.
Hyginus.
Jacobus Thuanus.
Inscriptiones Veteres.
Joannes, auctor Vitæ Epiphani.
Joannes Chrysostomus.
Joannes Curopalates.
Joannes Gobellinus.
Joannes Leunclavius.
Joannes Tzetzes.
Jornandes.
Josephus.
Isacius Tzetzes.
Isidorus.
Isocrates.
Julianus Anteecessor.
Julianus Capitolinus.
Justinus.
Libanius.
Lilius Gyraldus.
Livius.
Lucanus.
Lucas Euangelista.
Lucianus.
Lutatius.
Lycophron.

Ma-

Macrobius.
Manilius.
Marbodeus.
Marcellus Empiricus.
Marianus Scotus.
Martialis.
Martinus Crusius.
Martyrologium Romanum.
Mathæus Westmonasteriensis.
Maximus Tyrius.
Mela.
Menander Rhetor.
Messala Corvinus.
Michaël Glycas.
Nemesius.
Nicænetus.
Nicephorus Callistus.
Nicetas Choniates.
Nonnus Monachus.
Nonnus Poëta.
Notitia Imperii.
Oppianus.
Oribasius.
Orosius.
Orpheus.
Otbo Frisingensis.
Ovidius.
Palladas.
Palladius.
Parthenius.
Paulus Diaconus.
Pausanias.
Philippus Abbas.
Philo Carpathius.
Philo Judæus.

Philodemus.
Philostratus.
Photius.
Phurnutus.
Pindarus.
Plato.
Plinius.
Plutarchus.
Pollux.
Polyænus.
Polybius episcopus.
Porphyrion.
Porphyrius.
Proclus.
Procopius Gazæus.
Propertius.
Psellus.
Ptolemæus.
Robertus De Monte.
Rogerus De Hoveden.
Salomon rex.
Saxo.
Schol. Æschyli.
Schol. Apollonii.
Schol. Aristophanis.
Schol. Dionis Chrysostomi.
Schol. Hermogenis.
Schol. Hesiodi.
Schol. Homeri.
Schol. Nicandri.
Schol. Pindari.
Schol. Theocriti.
Schol. Thucydidis.
Scribonius Largus.
Scylax.

- Seneca Philosophus.*
Seneca tragicus.
Serenus Sammonicus.
Servius.
Sextus Empiricus.
Sextus Rufus.
Sibyllina Oracula.
Sophronius.
Sotion.
Sozomenus.
Statius.
Stephanus.
Stobæus.
Strabo.
Suetonius.
Suidas.
Synesius.
Tacitus.
Tatianus.
Terentius.
Theocritus.
Theodoretus.
Theodoricus à Niem.
Theodorus Metochita.
Theon.
Theophilus.
Theophrastus.
Thucydides.
Trebellius Pollio.
Valerius Flaccus.
Valerius Maximus.
Velleius.
Vibius Sequester.
Virgilius.
Vitruvius.
Vopiscus.
Uuardus.
Xiphilinus.
Zenobius.
Zonaras.
Zosimus.

AUCTORUM,

Qui hic illustratur, emendantur, aut errare ostenduntur,

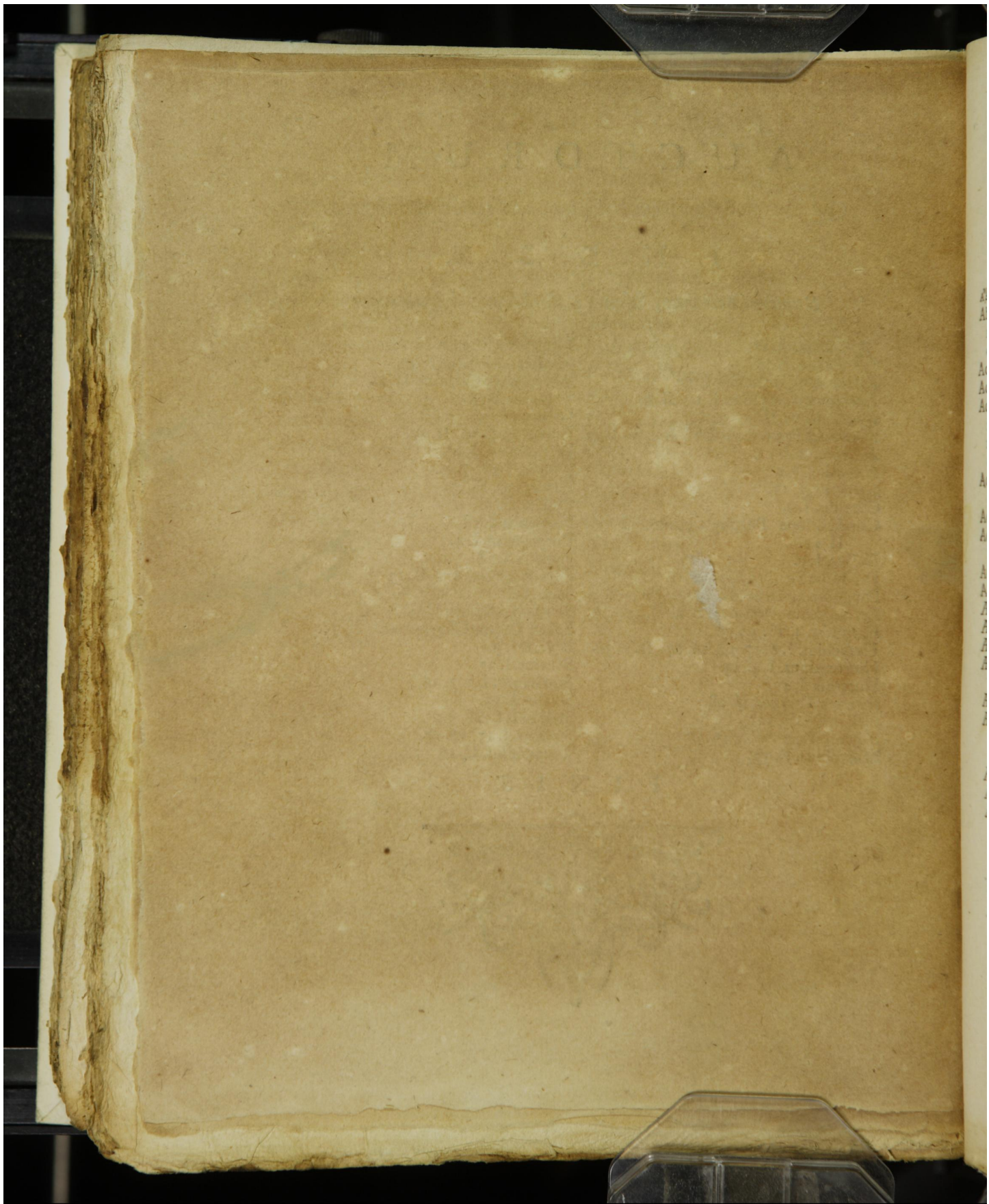
INDEX.

Numerus Romanus, librum; Barbarus, designat caput.

A bbianus. I. 25.	Menander Rhetor. II. 13.
Acron. I. 20.	Messala Corvinus. I. 20.
Alexander Monachus. I. 23.	Nicephorus Callistus. II. 26.
Antigonus Carystius. I. 10. II. 4.	Orpheus. I. 28.
Apollodorus. II. 9.	Ovidius. I. 16.
Appendix Proverbiorum Vaticana. II. 9.	Pausanias. I. 19. II. 12.
Aristoteles. I. 27.	Philostratus. I. 16.
Arnobius. I. 4.	Plinius. I. 26. II. 5.
Arrianus. I. 11.	Plutarchus. II. 17.
Catullus. I. 8.	Pollux. II. 13.
Constantinus Porphyrogeneta. I. 20.	Polyænus. I. 28.
II. 21.	Porphyron. I. 4.
Dictys. I. 5.	Proclus. I. 28.
Diodorus Siculus. I. 9. 10.	Procopius Gazæus. II. 15.
Diogenes Laërtius. II. 29.	Saxo. I. 6.
Etymologici Auctor. I. 1. 2. II. 30.	Schol. Apollonii. II. 27.
Euripides. I. 28. 30.	Schol. Dionis Chrysostomi. II. 3e.
Hesychius. I. 8. 17. 23. 26. 27. II. 1. 30.	Scylax. I. 9.
Hieronymus. I. 4. 23.	Servius. I. 27.
Horatius. I. 4.	Stephanus. I. 2. 7. 26.
Joannes Tzetzes. II. 28.	Strabo. I. 12.
Jornandes. II. 13.	Suidas. I. 8. II. 30.
Isaacius Tzetzes. II. 18. 28.	Tacitus. I. 15. 16. 17.
Macrobius. II. 15.	Theophilus. II. 16.

F I N I S.

I N D E X

Rerum Verborumque

In

Rhodi Descriptione pertractatorum.

A.

Ἀστυ ædificii genus. pag. 35.
 Abron seu Ambryon. 86. unus Atheniensis. ibid. alter vel Phryx vel Rhodius. ibid.
 Acanthus. 10. 11.
 Achæa urbs Rhodi. 16. 26.
 Acharis vel in Lesbo. 80. vel in Messine. ibid. vel circa Oetam. ibid. vel in Parasso. ibid. vel Rhodi. ib. vel in Thracia. ibid.
 Achne, aliàs *Casos*. 54. Rhodi insula. 57. 60. olim *Nisyros*. ib. Vide *Porphyrus*.
 Acragantis opus in Bacchi fano. 42.
 Acragas flumen. 60. unde *Agrigento* nomen. ibid.
 Acta publica. 56.
 Adria. 99.
 Ædes Minervæ. Vide *Fanum*.
 Ædificandi luxus taxatus. 67.
 Ægeum mare. 13. 120.
 Ægyptiam ficum non esse filiquam Cerauniam. 81.
 Ægyptia palma. 79.
 Ægyptus. 35. 78. 114. (ubi fructum fert Persica. 78. quæ tantum floret in Rhodo. ib.) Rhodi habet portum. 35.
 Æruginem vocari *ærucam*. 69.
 Ærugo Rhodi. 81.
 Æschines Rhetor exulaturus. 31. Athenis se confert Rhodum. 84. ubi scholam aperit 31. Atticos Doricis moribus miscens. 84.
 Æthraea Rhodi nomen. 4. 24.
 Ætolia. 22.
Africus ventus. 5.
 Agareni. 119. Rhodum quam occupant. ibid. non semper tenuerunt. ibid.

Agenor. 12.
 Ager Parianus. 76. penfiliis. 35.
 Agnocles. 86. ejus *Κορωνισαί*. ibid.
 Agrigentini Geloorum coloni. 60.
 Agrigentum. ibid.
 Alabadenfis domo quis. 101.
 Alcibiades potitur Rhodi. 112. quam diripit. ibid.
 Alexander Aphrodifeus. 88.
 Alexander M. capit Ægyptum. 114. Ciliçiam. ibid. Rhodum. ibid. Siciliam. ibid. Sidonem. ibid. Tyrum. ibid. creatur prytanis. 65. gloriatur contra Demetrium & Mithridatem. 114. 115.
 Alexander Rhetor. 101.
 Alexandria Ægypti urbs. 53. 96.
 Ἀλῆα unum festorum Rhodi. 51.
 Ἀλῆιον Dorice pro ἡλῆιον fanum Solis. 30.
 Althæmenes unus & alter. 14. 15. eorum res gestæ. ibid.
 Amasis Ægypti Rex. 19. mittit in Minervæ Lindiæ fanum donaria. ibid.
 Ἀμβανος esse Rhodiis montium adscensus. 85.
 Ammónis oraculum. Vide *Rhodii*.
Ampelites bituminosa. 78.
 Ἀναπυρόμενος Satyrus. 38.
 Anastasius Imp. 111. sub quo Rhodi movet terra. ibid.
 Anaxandrides. 86. recitat dithyrambum. ib. ejus equus. ib. habitus. ib. mores. ib. scripta. ib. & 87.
 Angiportus. 29.
 Annis XII. confit Colossus. 44.
 Antagoras Poëta. 88. ejus epigrammata. ib.
 Antheas. 89. Cleobuli sapientis cognatus. ib. ejus comœdiæ cum poësi. ib.
 Antigonus per filium nequit expugnare
y Rho.

I N D E X.

- Rhodium 114. quæ tamen parcit hostis statuæ. 115.
 Antiphemus. 61. aliis Antiphemus. ib. cum socio condit Gelam. ibid.
 Antiphanes. 89. mediæ Comædiæ auctor. ibid.
 Antisthenes tres. ibid.
 Antoninus Pius Imp. 71. mirificè instaurat Rhodum terræ motu concussum. 111.
 Antonius Rhodius unus. 89. Romanus alter. 117. in Dictatorem suum ingratus. ib.
 Apelles. 41. Abronem pingit Samiis. ib. Anacæum & Menandrum Rhodiis. ib.
 Apelliconis Teii bibliotheca. 88. Romam à Sylla advehitur. ib. unde Tyrannio Grammaticus plura intervertit. ibid.
 Aphraëta Rhodiorum. 36. 37. fluctum ferre nequeunt. 36. enavigant Corinthum. 37.
 Apollinis Telchinii signum seu simulacrum. 19.
 Apollo Erythibius. 75.
 Apollonia Rhodiorum urbs. 62.
 Apollonius Molon. 32. 33. 90. Rhetor. ib.
 Apollonius. 90. nomine Rhodius. ibid. patria Alexandrinus. ibid. ejus Argonautica aliaque scripta. ibid.
 Apparatus Demetrii obsessuri Rhodum. 42. Rhodi qualis quantusque. 29.
 Apulia. 59.
 Aquilam Rhodus habet vel nullam. 83. vel raram. ibid.
 Ara Jovis Atabyrii. 23.
 Arabicæ res. 96.
 Aratus. 88.
 Arcadius Imp. 18.
 Archestratus. 77. Sardanapali vitâ famosus. ibid.
 Areus. 104.
 Argi. 11. 13. 62.
 Argivi. 15.
 Aristæchme. 103.
 Aristarchus. 96. ejus discipulus quis. ib.
 Aristeas. 90.
 Aristocles. 90. Rhetor. 91.
 Aristonous dux colonix. 60.
 Aristophanes. 91. Comicus. ibid. ejus fabulæ. ibid.
 Armenia. 96.
 Artamenes. 91. orator. ibid.
 Artemisia Mausoli Regis pars. 113. imperat Cariæ civitatibus. ibid. strategemate Rhodum occupat. ibid. victrix urbis principes necat. 34. invehitur in portum majorem. 36. trophæum in urbe statuit. 34. duas ex ære statuas ponens. 115. civitatemque stigmatè infamans. 114. 115.
 Arx Rhodi campis nemoribusque plena. 30. ubi Deus Plutus. ibid.
 Asia. 15. 64. 101. 116. cujus urbes corruunt terræ motu. 111.
 Asianum dicendi genus. 31. 32.
 Aspalathus spinæ albæ genus. 81.
 Asphodelo coronari idola. 74.
 Asteria Rhodi nomen. 4. 24.
 Atabyria Rhodi nomen. ibid.
 Atabyris, Atabyrum seu Atabyrius mons Rhodi altissimus. 23. 24. ex cujus cacumine spectes Cretam. 24.
 Athenæ. 31. 32.
 Athenarum prætura. 65.
 Athenienses. 15. 25. 49. 72. 73. 115.
 Athenodorus. 91. vetus orator. ibid.
 Athletæ Rhodiorum. 88.
 Attalia. 119. administrata ab Aldebrandino Italo. ibid.
 Attalus. 91. ejus scripta. ibid.
 Augustus Imp. 71. 96. divinissimus. 71.

B.

- Babylonica Israël's captivitas. 93.
 Babylonis descriptio. 92.
 Babylonius Diogenes. 106.
 Bacchanalia Rhodiorum. 33.
 Bacorus. 92. Geographicorum autor. ib.
 Balduinus Flandriæ Comes. 119. exterminans Byzantinos Rhodo. ibid.
 Baleares insulas à Rhodiis esse conditas. 59.
 Balearidæ. 102.
 Belli duces Rhodiorum. 88.

Bello

I N D E X.

Bello in Trojano. 12. 14. 58. 59. 62.
 Græcis auxiliatur Tlepolemus. 14.
 ex quo reduces Rhodii. 58.
 Bellum *Macedonicum*. 117. *Mithridati-*
cum. 37. *Peloponnesiacum*. 27. 72. An-
 tiochi cum Romanis. 55. fociale By-
 zantium, Chiorum & Rhodiorum
 contra Athenienses. 113.
 Bendidæa Panathenæis posteriora. 91.
 Bias unus ex VII. Græciæ Sapientibus. 93.
 Boëthii opus apud Minervam Lin-
 diam. 42.
 Bœotarchia ubi. 65.
 Βομβυλῖος, Bombylius. 82.
 Bononienses. 117.
 Βούβης dicta ara Herculis 20. ob raptos
 à violento duos aratoris boves. ibid.
 Boves in Atabyrio ænei, uno malo im-
 minente, mugientes. 24.
 Βεργανδαρίδης caricarum genus. 78.
 Britannia. 106.
 Bryaxis fecit Rhodiis V. Deos. 46.
 Buthænâ execrari apud Lindios pium
 habetur. 21.
 Byzantii. 73. 113.
 Byzantium. 28. 79. libertate privatur. 118.
 fit provinciale. ibid.

C.

Cadmus. 18. *Agenoris* filius. 12. mittitur
 ad investigandum Europam. ib. tem-
 pestatem salvus evadens vovet Neptu-
 no templum. ibid. eidem instituit sa-
 cerdotium. 11. Minervam Lindiam
 honorat donariis. 18. & nominatim
 lebetæ æneo. 18. 19. *Phœnicum* dux oc-
 cupans Rhodum. 11. 12.
 Caduceator Rhodiorum. 38.
 Cæcilius. 101.
 Callixenus. 92. ejus opus de Alexandria
 aliisque. ibid.
 Calydna insula. 60.
 Camirus vel Ochimi Regis filius. 10. vel
 pagus Rhodi. 25. vel urbs. 9. 10. 13.
 14. 17. 27. 72.
 Campus Jalyfiorum. 26.
 Canis in Protogenis tabula mirè pi-

ctus. 35.
 Cares Rhodum incolunt ejectis Phœni-
 cibus. 13. bello profligantur. 14.
 Caria. 13. 64. 110. in Asia. 56. cujus nau-
 ta gaudet adnavigans portui Rhodio-
 rum. 35. quorum Caria donatur Ju-
 risdictioni. 56. quæ terræ motu quas-
 satur. 43.
 Carnifex Rhodum lege vetatur ingre-
 di. 70.
 Carpathus insula. 37. 60. dans mari no-
 men. 56. paret Rhodo. ibid.
 Caryademus Scylax. 92.
 C. Cassius prælio navali victor. 115.
 Rhodo aufert sacra profanaque cum
 navibus. 41. 115. (ubi literas Græcas
 didicerat. 32.) amatamque expugnat. ib.
 Castor. 92. scribens de Babylone, Nilo
 aliisque. 93.
 Casus. 56. 57. è Cycladibus una, olim
Achne. 56. 60. insula parens Rhodo. 56.
 Caunii. 55. duplicem serviunt servitu-
 tem. ibid.
 Caunus. 51. urbs potius quàm insula. 56.
 paret Rhodo. 55. pauper virorum ge-
 neroforum. ib. præter Protogenem. ib.
 Cecrops. 28. Atheniensium Rex. 49. fa-
 crificat cum igne. ibid.
 Celocem inveniri Rhodiorum soler-
 tiâ. 66.
 Celtica gens una. 99. noctu videns, non
 interdiu. ibid.
 Centaurorum uni pes læsus sagitta Her-
 culis. 83. alii in scyphis celati. 42.
 Cercaphus Heliadarum unus. 9. 13. 25.
 ex Ochimi fratris filia Cydippa. 9. filios
 tres suscepit. 9. 13. qui condunt tres
 urbes. ib. sibi cognomines. ib.
 Cerussa laudatissima ubi. 81.
 Chalce. 73.
 Chalcia Rhodiorum insula. 62.
 Chamæleon Heracleotes. 86.
 Character dicendi triplex. 32.
 Chares se vitâ interficit. 42.
 Χελιδνία genus fessorum Rhodi. 51.
 Chersonesus. 73.
 Chii. 73. 113. Obligarchiâ reguntur. 64.

I N D E X.

- Chilo unus ex VII. Sapientibus Græciæ. 93.
 Chius. 120.
 Cibirrhæotæ. 118. in quorum Themate Rhodus. ibid.
 Cicero Jalyfium spectat Rhodi. 39.
 Cilicia. 114.
 Circi ruina. 111.
 Circulus Tropicus æstivus quomodo Rhodi sit ab horizonte divisus.
 Classis. 28. 77. Alcibiadis. 112. Anastasii. 119. Artemisæ. 36. Atheniensium. 73. Cononis. ib. Demetrii. 115. J. Duca. 120. Lacedæmoniorum. 72. Mithridatis. 37. 115. Neapolitana. 120. Peloponnesiorum. 73. Rhodiorum. 36. Tlepolemi. 14.
 Claudius Cæsar. 117. reddens Libertatem Rhodiis ademptam. ibid.
 Cleobulina poëtria. 94. refertur in numerum virorum. ibid.
 Cleobulus. 6. 93. unus ex VII. Sapientibus Græciæ. ibid. autor 3000 versuum aliorumque. ibid.
 Cleomenes. 94. autor Hippiatricorum. ib. Cleon. 99.
 Cleopatra Regina Ægypti. 53.
 Clitiphon. 94. scribens *Κλειφον* aliaque. ib.
 Cnidus. 5. 52. 72.
 Codridæ. 15.
 Coi. 59. 60.
 Colonia Rhodiorum. 57. & seqq. Doriensium. 15. Heraclidarum. ibid. Macarei sub Leucippo. 16.
Colossenses appellari Rhodios à suo idolo. 46.
 Colossus unus Solis. 42. 84. inchoatus à Charete. ibid. perficitur à Lachete. 43. corruens. 110. evertitur. 119. alius in honorem P. R. 46. præter quos 100. minores. ibid. 5. Deorum. ibid.
 Commerciorum navalium Leges. 70.
 Commodus Imp. 39.
 Conon. 73.
 Constans Imp. 44. 45. Heraclii è Constantio nepos. 119.
 Constantii Imp. ætate Rhodus afflictaur terræ motu. 111.
 Constantinopolis. 18.
 Consuetudo immolandorum hominum Rhodi immutatur. 48.
 Contentio Rhodiorum cum Lacedæmoniis super Helena. ibid.
 Corinthus. 37. 68.
 Corona qualis Dianæ. 74. Proserpinæ. ib.
 Corydala Rhodi urbs. 17.
 Corymbia nomen Rhodi. 4. 24.
 Cos. 72. 110. Cariæ insula Democraticè gubernatur. 63. ab Alcibiade devastatur. 112. ab Imp. Johanne Duca capitur. 120.
 Cretam insulam esse Jovis. 15.
 Creta Rhodia. 79.
 Cretenia condita ab Althæmene. 14.
 Crinacus. 16.
 Crines mulierum prodesse militiæ. 68.
 Currus Solis. 39. 40. 41.
 Cydippa Cercaphi conjunx. 9. Ochimi fratris filia. ibid.
 Cymba Phœnicibus inventa. 68.
 Cyperus vel Hammoniacus. 76. vel Rhodius. ibid.
 Cyprus. 35. habet Rhodi portum.
Cyrenæi albi olim dicti Rhodii. 68.
 Cyzicum seu Cyzicus Propontidis insula. 79.
- ## D.
- Dædala Rhodi urbs. 17.
 Damagerus Rex Jalyfi. 63.
 Damastus Sige natus. 92.
 Damophilus. 37. navigat Carpathum. ib.
 Danaus. 17. Ægyptij Rex profugus. 11. tres filiarum Lindi amittens. ibid. ubi venerat in Rhodum. ib. statuit Minervæ templum simulacrumque. 11. 17. concedit Argos. 11.
 Daunii. 59.
 Debita patris filius Rhodius solvit. 70. tametsi bonis ejus renunciavit. ibid.
 Delphus Lacedæmoniorum dux. 15.
 Delus insula clarissima. 2. è mari nata. ib.
 Demagogi Democratiæ Rhodiæ. 63.
 Demetrius. 115. Rhodum obsessam. 33. 34. oppugnat. 65. expugnare nequit. 114.
 Deus

I N D E X.

Deus Hyperionides. 49. 50.
Dexiphanes sapiens. 53. mechanicus ex
Cnido. ib.

Διακαλαμύδαρες genus hoedorum. 71.

Diagoram honorant Rhodii. 17.

Diana aphodelo coronatur. 47. Eupo-
ria. ibid.

Dicendi genus Afianum. 31. Atticum. ib.
Rhodium. ibid. quod ex utroque mix-
tum. ibid.

Dies Rhodi longissimus 14½ horarum. 6.

Digitus Colossi Rhodii quantus. 42.

Digma (δέγμα). 47. in quo statuæ populi
coronati. ibid.

Diluvii tempore Telchinas fuisse disper-
sos. 8.

Dinomenes. 61. aliis Antiphemus. ibid.

Diocles. 94. ejus scripta. 94. 95.

Diogenes Grammaticus. 33. contumelio-
sus in Imp. Tiber. ibid.

Διούσια unum festorum. 51.

Dionysius unus Rhodius. 95. Musonii
filius. ib. historicus. ibid. solis sacerdos.
ib. alter Teri Thracis filius. ib. Thrax
gente. 96. Rhodius adoptione. ibid.
docet Romæ. ibid. describens terra-
rum orbem. ibid.

Dissensio autorum super annis duratio-
nis colossi. 45. & camelis asportantibus
ejusdem æs 45. 46. super conditoribus
trium urbium. 13. 14. 17. earundem-
que nominibus. 14. super Camiro &
Jalyso. 25. Colossi altitudine. 43. im-
perio maris Rhodiorum per annos
quot. 54. patria Aristophanis. 91. Sa-
lapiæ Veteris conditoribus. 59.

Diffidere Diodorum secum ipso. 13.

Dolabella. 117.

Domini Ordinis S. Johannis Hierosoly-
mitani. 120. eripiunt Rhodum Tur-
cis. ibid.

Donaria templi Bacchi. 30. 31.

Dorientes fuisse Rhodios. 9. præter tres
urbes in Rhodo condidisse. 14. Mega-
ra. 15. Dorienfium colonia quænam. ib.

Dorieus triremium Italicarum præ-
fectus. 72. componit Rhodiorum tu-

multum. ib. à factione Rhodo ejicitur.
ib. trajicit in Hellespontum. ib. præ-
conis voce renunciatur Thurius. ibid.
postquam diu vixerat exul. ibid.

Draco Rhodios necans. Vide *Phorbas*.

E.

Electryon Licymnii pater. 13.

Electryone Solis filia virgo. Vide *Rhodii*.

Eleorum populus Ηλεκτων. 74.

Elis. 72. 74. Elei. 74.

Eloquentiam M. Brutus discit Rhodi. 32.

Elpia urbs in Dauniis à Rhodiis con-
dita. 59.

Elysius campus sacer circa Rhodum. 40.

Emefenus Judæus. 44.

Emporium urbs. 58.

Entimus. 61. associatur condenti Ge-
lam. ibid.

Ephesus. 113.

Epigenes. 97. ejus scripta. ibid.

Epimenides. 1. alius genealogus. ibid.
alius Phæstius. ibid. alius scribens Do-
ricè de Rhodo. ibid.

Εμπολιαι. Vide *Mercurius*.

Επιστηφια genus festorum Rhodi. 51.

Error autorum de annis durationis Co-
lossi. 45. Charetis in ejusdem impen-
sa. 40. 42. in aliis Cedreni. 45. Con-
stantini Porphyrogenetæ. 44. Diodo-
ri. 13. Eusebii. 7. Hieronymi. ib. Ho-
norii. ibid. Hygini. 28. Isidori. 28. 43.
Orosii. 7. Pauli Diaconi. 44. Plinii. 43.
Suidæ. 96.

Erythiben Rhodiis esse Ερυθρίβων. 84. 85.

Escharites. Vide *Panis*.

Euagoras. 97. historicus. ib.

Eucrates. 2. autor Rhodiacorum. ibid.

Eucratidas. 97. Philosophus. ibid.

Eudemus. 97. 98. 99. peripateticus. 97. ejus
analytica, astrologica, physica aliaque. 98.

Eudoxus. 98.

Euodus. 99.

Ευφημία opponitur execrationi. 20.

Euporia. 47. nomen Dianæ. ibid.

Exul Æschines. 32. Rhodum infert stu-
dia Athenarum. 31.

I N D E X.

F.

Fabulæ Heroicæ. 31.
 Fames exilii causa. 116. Peloponnesiorum. 16. Rhodum afflicta. 111.
 Famidorientes. 16.
 Fanum Atabyrii Jovis. 23. Bacchi. 30.
 Helenæ *Διδυμίδου*. 47. 48. Ifidis. 31.
 Minervæ Lindiæ. 17. 18. 19. 23. Neptuni Aphalii. 62. Solis. 30. 95.
 Festum *Παγλαδίου* vindemiæ. 76.
 Ficus præcox. 78. vel Rhodia. 77. vel Tiburtina. 78.
 Filiae Danaï. 19. Minervæ ædem struentes. 17.
 Foedera Romanorum iusta cum Rhodiis. 116.
 Fons Inessa. 35.
 Fortuna in pictura quandoque naturam vincit. 38.
 Forum quasi quoddam eruditionis Rhodus. 32.
 Fossa Artemisiæ repentina ad Rhodum. 36.
 Fossæ salis Rhodiaci juxta mare. 77.
 Fuga Althæmenis. 14. 23. 26. Camiri incolarum. 25. Danaï. 17. Danaidum. 19. filiorum Solis. 16. Tlepolemi. 13. 14.
 Fulgor radiantium armorum. 28.
 Funditores Rhodiorum. 68.

G.

Gagæ urbs Lyciæ. 61. à Nestimo condita. ib. Rhodiis paret. ib.
 Galeus Rhodius. 77.
 Galli magni pugnacesque. 80. vel Medici. ib. vel Rhodii. ib. vel Tanagrici. ib.
 Gallia. 58.
 Gallienus Imp. 89.
 Gallinas Rhodias incubare ovis pavonis. 80.
 Gela vel flumen. 60. vel urbs. ib. Rhodiorum colonia. 61.
 Gelonis donaria cum vi pecuniæ magna. 47.
 Generosorum virorum incredibilis penuria apud Caunios. 55.
 Gigantes Rhodi incolæ. 7.

Glans Iberica. 79.
 Glutinum Rhodiæ. ibid.
 Gnes populus inhabitans Cretam. 8.
 Gnetes seu Ignetes Rhodi incolæ post Telchines. 8. indigenæ. ib.
 Gnidus, ubi nascitur filiqua Ceraunia. 8. Vide *Cnidus*.
 Græcia. 41. 114. quam occupat Mithridates. 114.
 Grando magnitudinis incredibilis. 112.
 Griphi Cleobuli. 93.
 Grues Melicæ. 79.
 Gymnasias insulas condi à Rhodiis. 58.
 Gymnasium Rhodiorum perillustre. 31.
 Æschinis Rhodiæ. ib.

H.

Halia Telchinum soror parit Neptuno filiam Rhodum. 7. unde dicta Rhodus insula. ib.
 Halicarnasseus Dionysius. 101.
 Halicarnassus. 61. Cariæ urbs. ib.
 Halieum fanum Solis. 30.
 Hanno Carthaginiensis. 99.
 Hecataeus Milesius. 92.
 Hegefilochus Oligarchiæ Rhodiæ præfectus arguitur aleæ. 64. ebrietatis. ib. infamiæ. ib. eVectus ope Mausoli. ib.
 Hegefilochus prytanis Rhodiorum. 65.
 Romam abit legatus. ibid.
 Hegetoria Ochimi Regis uxor. 10.
 Helenam fuisse suspensam. 48.
 Helenium Rhodium. 78.
 Helepolis Demetrio obsidenti eripitur. 46. à Diogneto fit donarium. ibid.
 Hellespontus. 72.
 Heliadæ solis filii. 6. 10. Rhodi incolæ post diluvium. 8. 9. 10. indigenæ. 8. Regno gaudent. 11. ignem obliviscuntur sacrificaturi Minervæ. 49. insula ejiciuntur à Phœnicibus. 9. 11. eorum tempus. 57.
 Hellanicus Lesbios. 92.
 Helops Rhodius. 79.
 Heraclea Pisandri poema. 91. 103. 104.
 Heraclidas esse generis Rhodii autores. 9.

He-

I N D E X.

Heraclides Tarentinus exurens XIII. domicilia navalium. 35. 36.
Hercules. 15. 95. ad quem quinam suum referant genus. 15. ejus effigies arte Zeuxidis. 19. acta. 21. clava. 103. ænea tota. *ibid.* *ἐπιχαλκήν* in aratorem Lindium. 20. 21. filius. 62. pharetra. 88. sacerdos. 20. divini ob virtutem honores. *ibid.* labores primi. *ibid.*
Heraclitus. 89.
Heroici honores. 34.
Heroicis temporibus paritur Acantho filius. 10. 11.
Hesiodus. 103.
Hieronis donaria. 47.
Hieronymus. 99. Aristotelis discipulus. 100. scribens de ebrietate aliisque. *ib.*
Hippiatrica. 94.
Hippocrates. 98.
Hippodamus ædificans Piræum portum Atticum. 27. 28.
Hipponia uva. Vide *Uva*.
Hippus Tyrius. 69. inventor onerariæ. *ib.*
Hiscilla Myrmidonis filia. 51.
Hispania. 58.
Hædus ex Ambracia. 79.
Homerus. 52. 100. 101. quem faciunt Rhodium. *ibid.* enumerat urbes Rhodi. 27.
Homicidii judicia extra Rhodum lege fieri. 70.
Honor Diagoræ. 17. Pindari. *ibid.*
Honorius Imp. 18.
Honoraria operum Rhodi. 41.
Hyllus puer Herculis. 20.
Hyperionides. 50.

I.

Jalyfiis permixti Phœnices. 12.
Jalyfus filius Ochimi Regis. 10 aliis *Quarti Solis* ex Acantho. *ibid.*
Jalyfus dedicatus Romæ in templo Pacis. 38. 39. quod sub Commodò Imp. conflagravit. 40.
Jalyfus urbs Rhodi primaria. 25. 26. 27. ejus campus. 26. nummi. *ibid.* Nympha. *ibid.*

Jason. 1. scribens de Rhodo. 2. alter Philosophus. 100. ejus opera. *ib.*
Iberia. 58. 59.
Ida, unde pix optima. 80.
Idæus poëta epicus. 100. ejus res Rhodiæ. *ib.*
Idololatria Rhodiorum. 75.
Iagnetes. Vide *Gnetes*.
Illices. 117. pro quibus *Claudius* Consul Græcè loquitur. *ib.*
Imber à Sole aureus. 51. & seq.
Indigenæ Rhodi. 8.
Inessa. Vide *Fons*.
Insidiæ Mausoli structæ Rhodiis. 64.
Insula parva Aufonio Rhodus. 60.
Insula Rhodiorum una inter Theram & Therasiam subito enata. 62.
Insulæ Rhodi. 16. & seqq.
Io filia Inachi. 93.
Joannes Ducas Imp. 119. 120. ejus singularis diligentia dexteritæque ingenii. 120. quâ capit brevi insulas aliquot. *ib.*
Joannitæ Equites Rhodi. 120. eorum magnus magister. *ibid.*
Jones. 68.
Jonia. 63. gaudet portu in Rhodo adnavigans. 35.
Jothabala seu Ithabale Rege regnante obsidetur à Nebucadnezare Tyrus. 95.
Jovi Olympio solvitur in Elide multa ob palæstritæ fraudem. 74.
Jovis liberos in diluvio mansisse salvos. 8.
Iphiclus. 26.
Itali. 116.
Italia. 72.
Judæus mercator Emesenus camelos onerans ære colossi. 44. 45.
Judiciorum suorum nunquam Rhodios pœnituit. 63.
Julius Cæsar studiorum gratiâ petit Rhodium. 32. dans auditis Sophistarum singulis talentum. 33. capitur à piratis. 32.
Juno Telchinia. 26.
Jupiter Atabyrius. 23. *Ἐνδρυρ*. 48. Eridemius. *ibid.* Pæan. *ibid.* cum Diis partitur terram. 3.

Ixi.

I N D E X.

Ixia. 22. 23. seu *Ixia* regio juxta Lindum.
22. *Ixius* Apollo. 22. 23.
Ixus portus. 22.

L.

Labra mordere. 99.
Lacedæmonii. 15. 63. 72. 73. *Jalyso* blandè suadent defectionem à fociis. 25.
Lacedæmonis libidinosæ *Ledæas* esse palæstras. 5.
Laches. 40. 42.
Laconicæ canes. 79.
Λαλγίλλω Latagen Rhodiis esse Cottabum. 84.
Laus Antonini. 71. *Apellis*. 41. *Augusti*. ib. *Leunclavii*. ibid. *Lyssippi*. 41. *Nebucadnezaris*. 95. *Protogenis*. 38. 39. *Zeuxidis*. 41.
Lebes æneus. 18. *lebetes argentei*. 47.
Leges Rhodiæ navales. 71. omnium antiquissimæ. ibid. quatenus Imp. Rom. habeantur rata. ibid.
Lembus invenitur *Cyrenensibus*. 69.
Leonides Philosophus Stoicus. 100.
Lesbus. 120.
Leucippus. 16. dux coloniae in Rhodum. ibid.
Lex Pontica. 70. cavet naucleris. ibid. *Rhodia* de commerciis navalibus. 70. capitalibus judiciis. ibid. carnifice extra urbem habendo. ibid. paternis debitis solvendis. ibid. hoedis. 71. non radendo. 70. quæ non observatur. ibid.
Libertas Rhodiorum. 56.
Libya. 34.
Λιμωδωρεῖς. 15. 16.
Lindii nomen vel regionis. 61. vel populi. 19. 21. eorum ager. 21. donarium. 22. de quibus adagium. 19.
Lindio aratori *Hercules* vi boves rapit. 20. 21.
Lindus vel cognomen Rhodi. 5. vel nomen filii *Cercaphi*. 17. aut filii *Ochimi* Regis. 10. 13. 14. vel urbis. 9. 20. 27. sita in monte. 17.
Lineus thorax. 19.
Literæ Phœnicia. 19. *Literæ Δ* speciem referre Rhodum. 5. *Literis aureis*

scriptam esse unam *Oden Pindari*. 17. 18.
Λοφίδου esse Rhodiis genus facis. 85.
Loryma. 64.
L. Cornelius Scipio. 56. 57.
Lucus quadratus. Vide *Rhodus*.
Lunulæ quadratum. Vide *Quadratura*.
Lycia. 56. 110. donatur Rhodiis. 56. qui in eam aded sæviunt. ib. ut Lycii per legatos de iis quirerentur Romæ. 57.
Lycophron. 88.
Lynceus Samius. 76. 78.
Lyfander Lacedæmoniorum dux navalis. 27.
Lyfimachus. 79.
Lyfippus. 41. cujus discipulus *Chares*. 42.

M.

Mabias. 119. seu *Mauhias* *Othomanis* præfectus Rhodo positus. 44. *Colosum* destruit. ib. *Judæoque* mercatori vendit. ibid.
Macareus Jovis è *Crinaco* nepos. 16.
Macedonia. 59. ubi *Cyprii* & *Rhodi* habitant. ibid.
Mæander Phrygiæ fluvius. 56.
Magnesia. 116.
Mahometes frustra annitur recuperare Rhodum. 120.
M. Brutus. 32. *Rhodi* discit eloquentiam. ibid.
M. Cicero. 32. *Rhodi* audit *Molonem*. 32. 33.
M. Marcellus. 19. 105.
Mare universum possident *Rhodii*. 54.
Marmor Rhodium. 97.
Massalienses. 58. seu *Massilienses*. 68.
Massilia. 58. condita à *Phocensibus*. ib.
Μάστροι seu *Μαστροί* Rhodiorum Senatores. 65.
Matula vel ænea vel fictilis. 50. an in *Minervæ* sacris. ib.
Mausolus Caria Rex. 64. 113. cujus ope *Hegesilochus* fit *Oligarcha* Rhodi. 64.
Megapenthes. 48.
Mel vel *Atticum*. 79. vel *Hymettium*. ib. vel *Rhodium*. ib.
Melanthinus Philosophus. 100.

Me-

I N D E X.

Meleager. 40. pictus à Zeuxide. 41.
Memnon Rhodiorum Rex. 60. sub specie
 perfugarum mittit suos in hostium
 castra. ibid.
 Menander. 40. Cariae Rex pictus ab Apel-
 le. 41.
 Messeniorum urbs. 28.
 Mercurius *ἑμπορίας*. 75.
Metagition mensis nomen. 48.
 Metropolis omnium maris Hadriatici
 insularum Rhodus. 53.
 Miletus urbs Joniae. 115.
 Minervam Lindiam. 18. (cujus aedes in
 vertice Atabyrii. 23. ubi convivantur.
 50.) donariis honorat Cadmus. 18.
Miraculum Mundi Colossus. 42.
 Mithridates. 113. 117. nequit expugnare
 Rhodum. 114. quæ tamen parcit hos-
 tis simulacro. 115.
 Mitylenæi. 64. eorum oligarchia. ib.
 Mnaseas de pulsus Rhodo hostibus glo-
 riatur. 114. 115.
Molon alius pater. 100. alius filius. 101.
 Melone Rhetore Cicero utitur magi-
 stro. 32.
 Mores antiquos magis ornare Rhodios
 quam mœnia, navalia, portus. 67.
 Mors Aristeæ. 90. Charetis *αὐτοχρηγ*. 42.
 Codri. 15. Danai filiarum trium. 11.
 Electryones. 34. Helenæ. 48. Licymnii.
 62. Mausoli. 113. Menelai. 48. Tena-
 gis. 13. Tlepolemi. 48.
 Multa cur Jovi Olympio soluta. 72. 74.
 Muræna Tartessia. 79.
 Mylas Telchinum unus instituit Camiri
 sacra Mylanteorum. 22.
 Myro. 101.
Myrtone altera uxor Socratis. 99.
 Mys. 42.
 Mysteris initiatur Andronicus. 88.

N.

Nabuchodonosor Herculem rebus gestis
 præstat. 95. Iberiam Libyæque urbem
 evertit. ibid. Tyrum XIII. annis obfi-
 det. 94. 95.
Navalia Rhodiorum. 34. 35. 36. *occulta*

ingrediens vel spectans capite plecti-
 tur. 36.
 Naves laureatæ Rhodiis imponentes.
 113. eorundem aliæ onerariæ. 36. aliæ
 VII. aliæ IX. ordinum. 35.
 Navigia Lindica. 22.
 Nauclerorum industria in extinguendis
 facibus. 65.
 Nautæ Rhodii animosi submergendi ef-
 fatum nobile. Vide *Vox*.
 Neapolis. 120.
 Neleus. 15.
 Neptis Telchinum *Rhodus*. 6. 7. quam ex
 Halia suscipit Neptunus. 7.
 Neptuni sacerdotium quasi hæredita-
 rium. 12.
 Nestimus condens *Gagas* urbem. 61.
 Nestoridis poculum factum à Dionysio
 Thrace. 82.
 Nicostratus. 48.
 Nilus. 93.
 Nobiles Rhodi insurgunt in plebem ob
 judicia. 63.
 Nubem super Rhodiis auream frangit
 Jupiter. 52. unde auro è cœlo implen-
 tur domus & angiportus eorum. ib.
 Nuces Thasiæ. 79.
 Numismata Jalyfia. 26.
 Nymphæ indigenæ Rhodi. 10. Telchi-
 niæ Jalyfi. 26.

O.

Ochimus. 25. Heliadum natu maximus.
 10. 16. cui Regi nubit Hegeteria. 10.
 & perit Cydippam. ibid. condenti
 Achæam. 17. 25.
 Ochyroma Jalyfi arx. 25. putatur esse
 Achæa vetus. 25. 26.
 Ocridionis herois sacellum præconi in-
 trare nefas. 34.
 Officina plumbaria. Vide *Plumbaria*.
 Oligarchicus status Chiorum. 64. Mity-
 læneorum. ib. Rhodiorum. ib.
 Ollulæ Rhodiæ. 82.
Olvessa Rhodi nomen. 4.
 Olympicæ victoriæ. Vide *Victoria*.
 Olympiorum institutio. 58.

? On-

I N D E X.

Onchestus Neptuno sacatur. 3.
Ophiuse. 4. 5. 7. 51. nomen quando Rhodo
inditum. 13.
Oraculi ira. 50. iussu non fit Colossi cor-
ruti restitutio. 44. Herculi sacra cum
convitiis Lindi faciunt. 21. responsum
datum de Althæmenis parricidio. 14.
Rhodiis, ut Phorbanthem faciant insu-
læ participem. 12. 13.
Orestes. 63.
Ostium portus Rhodii angustum. 36.
Ostrea Tarentina. 79.
Ostrum rubrum. 81.

P.

Pacis templum. Vide *Templum*.
Pagladiæ festum vindemiæ. 76.
Panætii majores fuisse Rhodios. 88. 401.
Panætius vel senior. 101. vel junior. *ibid*.
Scipionis Africani præceptor. *ib*. ejus
scripta. 101. 102.
Panathenæa excipiunt Bendidéa. 91.
Panis escharites. 78.
Parmenon. 102. ejus scripta. *ibid*.
Parrhasii picturæ in Rhodo variæ. 19.
Parthenope in Opicis. 58. 59.
Parthicæ res. 96.
Patria variorum varia, unde oriundi seqq.
Abon. 85. 86. *Agnocles*. 86. *Anaxan-*
drides. 86. 87. *Andronicus*. 88. *Antiphe-*
mus. 61. *Antheas*. 89. *Antiphanes*. *ib*.
Antisthenes. *ib*. *Antonius*. *ib*. *Apollo-*
nus. 90. *Aristeas*. *ib*. *Aristocles*. 90. 91.
Aristophanes. 91. *Aristoteles*. *ib*. *Art-*
menes. *ib*. *Athenodorus*. *ib*. *Attalus*. *ib*.
Bacorus. 92. *Bias*. 93. *Callixenus*. 92.
Castor. 92. 93. *Chilo*. 93. *Cleobulus*. *ib*.
Cleomenes. 94. *Clitophon*. *ib*. *Dexipha-*
nes. 53. *Dinomenes*. 61. *Diocles*. *ibid*.
Dionysius unus & alter. 95. 96. *Enti-*
mus. 61. *Epigenes*. 97. *Epimenides*. 1.
Ergeas. 97. *Euagoras*. *ib*. *Eucratidas*. *ib*.
Eudemus. 57. 98. *Eudoxus*. 98. *Eu-*
odus. 99. *Galeus*. 77. *Heraclides*. 35. 36.
Hieronymus. 99. *Hippodamus*. 28. *Ho-*
merus. 100. *Jafon*. 1. 2. 100. *Idæus*. 100.
Laches. 40. 42. *Leonides*. 100. *Lyncæus*.

76. 78. *Molon* Apollonius. 100. 101.
Myro. 101. *Panætius*. *ib*. *Parmenon*.
102. *Pausimachus*. 92. *Periander*. 93.
Philagrius. *ib*. *Phileas*. 92. *Phileas*. *ib*.
Pisander. 91. seu *Pisandrus*. 103. 104.
Pisinus. 103. *Pittacus*. 93. *Plato*. 104.
Polyzelus. *ib*. *Posidonius*. 105. *Praxi-*
phanes. 106. *Protogenes*. 37. *Pythago-*
ras. 107. *Pythion*. *ibid*. *Simmius*. *ibid*.
Socrates. 108. *Solon*. 93. *Stratocles*. 108.
Theocritus. 86. *Theodorus*. *ibid*. *Tima-*
chidas. *ib*. *Timarchus*. *ib*. *Timocreon*. *ib*.
Timosthenes. 109. *Zeno*. 110.
Patriorum Deorum recordatio. 23.
Pavus è Samo. 79.
Pelagia Rhodi nomen. 4.
Pelamis Chalcedonius. 79.
Pelasgi. 15.
Peloponnesus. 7. 9. 15. 16.
Pentapolis Dorienfium. 26.
Perdix artis summæ. 37. cur deleatur à
pictore. 39.
Periander unus è VII. Sapientibus Græ-
ciæ. 93.
Περικλῆς navis genus. 35.
Peristylum Rhodiæ. 82.
Perfes Macedonum Rex. 117.
Pessinuntii aselli. 79.
Phalantus resistit Iphiclo. 26.
Phana urbs Ætolix. 22.
Pharmacusa insula. 32.
Pharus insula. 53.
Philagrius Rhetor. 102.
Philetas Poëta. 102. ejus scripta. *ibid*.
Philippus Macedonum Rex. 116. Rho-
diis infensus. 36.
Philonomi populus. 15.
Philosophiam quæ docetur Athenis. 32.
Rhodi discit M. Brutus. *ibid*.
Phocenses. 58.
Phœbeia cur Rhodus dicatur. 3.
Phœnice. 35.
Phœnices inhabitasse Rhodum. 2. 12. 97.
& Jalyfi posuisse sedem. 11. post ejectos
inde Heliadas. 9. 11. duce Cadmo. 11.
quos Iphiclus inde pellit. 12.
Phorbas Triopæ filius. 13. 51. auxilio
maxi-

I N D E X.

- maximo. 104. Rhodios serpentibus liberat. 12. 13. draconemque necans. 13. fit incola Rhodi. ib. Apollinique dilectus post fata transfertur inter fide-
ra. 51.
Phrygia Attagena. 79.
Phylacides navium Rhodiarum genus. 37.
Pictura Protogenis. 31.
Pindari. 52. honor. 17. ratione Odes septimæ Olympionicarum. ib.
Pisandrus. 103. perperam *Periandrus*. 102.
Piscium edax Rhodiis habetur inge-
nuus. 79.
Pisidorus. 72. quid agat & patiat. ib.
Pisnus Poëta. 103.
Pistilus dux coloniæ. 60.
Pix vel ab Ida. 80. vel è Pieria. ibid. vel è Rhodo. ibid.
Plato. 104. Philosophus. ibid. Panætii discipulus. ibid.
Plotinus. 89.
Plumbaria officina. 81.
Plumbum destillans in idola. 18.
Plutus genius in arce Rhodi. 30. pingitur alatus. ib. aureus. ib. videns. ib.
Pocula Rhodiaca. 81.
Pœessa. 4. 24.
Polyxo Argiva. 48. Tlepolemi mariti necem in Helena ulciscitur. ib. fit tutrix pupilli. 62. 63. tenens Ægypti principatum. 62.
Polyzelus. 2. 12. unus scribens de fato. 104. de piscibus. ib. alius Comicus. ib.
Pompejopolis. Vide *Soli*.
Pompejus M. 96.
Πρωμύχιον Alexidis Comici fabula. 62. 63.
Porphyris insula. 57.
Portentum quantum Castor. 93.
Portus Atticus Pyræus. 28. Rhodi vel magnus. 35. 36. vel parvus. 35. Phœnicum advenarum. ibid.
Posidonius Stoicus. 105. historicus. ibid. athleta. ib. ejus scripta. 105. 186. sphæra. 106. Rhodi fit Prytanis. 78. 105.
Præfectura Atheniensium. 65.
Praxiphanes. 99. 106. ejus scripta. 106. 107.
Promethei reverentia. 50.
Promontorium. 28. in quo sita Rhodus. ib.
Proserpina asphodelo coronata Rhodiis. 47.
Proteus cum phocarum gregibus. 53.
Protogenis. 31. tabulæ septennio perfectæ. 38. 40. & quasi CCCCL annis duranti. 40. parit Demetrius. 37.
Proverbium de jactabundis. 54. de Rhodiis. ibid.
Prytanes Rhodiorum. 65. (unde *πρυτανεύειν* & *πρυτανία*. ibid.) sunt uno plures. ibid. semestrique gaudent dignitate. ibid. quæ tamen prorogari poterat. ibid.
Psimmythium laudatissimum Rhodi. 81.
Ptolemæus vel Rex juvens Rhodios obfessos. 34. eisque promittens 3000. Talenta ad Colossi restitutionem. 44. vel porticus in ejusdem honorem. 34.
Pyræi architectus. 27. ex tribus urbium unam Rhodum construit. ib.
Pyramides Ægyptiæ. 89.
Pythagoras. 107.
Pythion rei rusticæ scriptor. ib.

Q.

- Quadratura lunulæ. 98.
Quadratus lucus. 33. 34. dictus Rhodiis *Ptolemæus*. 34.
Quadriga Solis. Vide *Currus*.
Quartus Sol. 10. 11.

R.

- Rasuræ lex Rhodia. 70.
Rhodanus Galliæ fluvius. 58.
Ῥόδιος. 66. 67.
Ῥόδιος. ibid.
Rhodii. 1. 3. ex Peloponneſo oriundi. 84. Dorica Dialecto utuntur. 83. vocabula sua sibi propria habent. 84. avitam Dorienſium magnanimitatem servant. ib. *Sidonem* vocant patriam. 12. amoribus dediti. 67. 68. *Albi* dicuntur *Cyrenæi*. 67. Juvenali *imbelles*. 69. aliis *bellicosi*. 68. funditores boni. ibid. *Colossenses*. 46. colentes *Erythibium Apollinem*. 85. Electryonenque. 34. immolantesque

I N D E X.

Saturno homines. 48. nauticus populus. 54. rei nauticæ peritissimi. 68. vetant triremium præfectis sua perfolvi. 63. in arce sine igne litant. 48. Palladique natæ primi sacra faciunt. 52. 53. ob quod ab ea perfunduntur imbre aureo. 52. cum Demetrio hoste pacem faciunt. 34. contra Antiochum auxiliantur Romanis. 55. quorum opibus crescunt. 51. 55. donatique urbibus. 55. insulisque. ib. fiunt ditissimi Græcorum. 52. in Macedonia habitant. 59. classem parant. 58. dominioque maris potiti. 46. 54. in Hispaniam navigant. 55. ubi Rhodon Massiliensium condunt. ibid. nec non Parthenopen in Opicis. ibid. Elpiaeque in Dauliis. ib. Agrigentinos possident colonos. 60. Pharum habent vectigalem. 53. quo tamen vasrè privantur. ibid. cladem in Sicilia accipiunt maximam. 72. à serpentibus necantur. 120. terræ motibus affliguntur. 110. 111. at prudenter solerterque uti calamitate sciunt. 43. inter Bacchanalia filios armaturâ integrâ coronantes. 33. auscultantesque oraculo de Colosso non instaurando. 44. petunt responsum ab oraculo Ammonis super decerendis divinis Ptolemæo honoribus. 34. ex tribus urbibus unam faciunt. 27. ubi eos iudiciorum Democraticorum nunquam pœnituit. 63. demagogis autem regimen per conspirationem nobilium abrogatur. ib. subiecti Athenis. 112. ab Atheniensibus iterum atque iterum deficiunt. 72. 73. victi in foro trucidantur. 113. icentes foedus cum Byzantiis Chiisque. ibid. se vindicant in libertatem. ib. pro qua gloriose pugnant. 115. provehuntur ad excellentiam. 114. permanentesque in pace. ib. florent maximè. ib. Macedonico autem bello Romanis fiunt ingrati, infidi adversique. 117. quos aquâ, comæatu, statione prohibent. ib. in crucem agunt. ib. atque ob id libertate

privantur. ib. quâ tamen redonantur. ibid. pace diu fruuntur. 119. hostium nescii. ibid. atqui post varios casus, discrimina atque dominia domi bellique hodie Turcico demum parent Tyranno. 120.

Rhodope seu potius Rhode. 58. Emporienfium oppidulum. ibid.

Rhodus varia nuncupata Epithetis. 2. 3. 4. 5. 6. 22. 32. 51. 52. 53. 113. 116. Synonymisque. 3. 4. 5. 46. 51. 54. 72. Auctoribus describitur. 1. 2. ab achate. 80. ærugine. 81. æstivis Tropicis. 6. aggere magni portus summo. 36. altitudine turrium. 29. ambitu. 6. 28. 29. amœnitate. 5. antiquitatibus. 1. apparatu. 29. aquilarum penuria. 83. arce. 8. 30. aspalatho. 81. athletis. 10. auro cælesti. 52. 53. calceis peculiaribus. 67. caricis. 78. cerussa. 81. circulo apparente. 6. majore uno. 43. minoribus centum alteris. 46. conversione ad Religionem Christianam. 118. copta. 77. creta. 79. crudelitate. 56. 62. curia. 34. curriculum. ib. cursu per urbem vetito. 66. cypero. 76. defectionibus. 72. 73. delubris Deorum. 41. democratia. 63. die 14½. horarum. 6. dignitate. 47. diluviis noxiis. 111. 112. disciplina navali. 54. divitiis. 51. donariis. 30. 39. 47. Episcopatibus. 118. Etymologia. 7. factione. 72. festis. 51. 76. ficu. 77. figura Δ seu triquetra. 5. 28. fortuna varia. 116. fossis salis juxta mare. 77. fuga fastus vinolentiæque. 67. galeo. 77. gallis magnis pugnacibusque. 80. gigantibus. 7. gloria. 54. bellica. 68. atque navali. 54. glutino. 79. gubernatoribus navigationis peritis. ib. gymnasio. 31. helenio. 78. honorariis operum. 41. humanitate. 115. hydriis. 47. idololatria. 75. imbre aureo. 52. imperio maris. 46. 62. incessu gravi. 66. incolis variis. 7. inconstantia. 72. 73. 117. indigenis. 17. innocentia. 32. ingeniis illustribus. 85. insulis. 16. 53. 54. nonnullis vectigalibus. 56. lebetibus argenteis. 47. legibus. 66.

I N D E X.

66. legum optimarum constitutione.
54. libertate. 64. 66. vel amissa. 117. vel
possessa. ib. vel recuperata. ib. literatis
viris. 85. litoribus. 115. luco quadra-
to. 34. luxu in ædificiis conviviisque.
67. machinis bellicis. 37. magnificen-
tia. 57. marmore. 79. melle. ib. mode-
stia in conviviis. 67. modico purpuræ
usu. 66. mœnibus. 37. 67. more malo
mutandæ in statuis inscriptionis. 46.
moribus aliis. 66. 67. muliebrium co-
marum usu pro sparto. 68. munitione.
28. muris. 29. 34. mutatione Reip. 64.
navalibus. 34. 35. 54. 67. navium agili-
tate. 54. nivibus aureis. 52. obsidione
oppugnantium. 34. 35. occupatione
expugnantium. 32. 34. 114. 115. 119. 120.
oligarchia. 64. ollulis. 82. opibus. 51.
ornamentis pulcherrimis. 41. ortu è
mari. 2. 3. ossibus immanibus. 76.
ostreis. 77. ostro. 81. palmis. 78. pane
escharite. ibid. perfidiâ. 117. peristylis.
82. peritia navali. 54. Perfica. 78. phi-
losophis. 88. pice. 80. picturis. 41. 46.
piscium variorum copia. 78. 79. pla-
teis. 29. poculis. 10. poenitentia de-
lictorum. 117. porticu unius stadii. 34.
portubus. 28. 67. 114. potentia. 57. pro-
montorio. 28. prytania. 65. psimmy-
thio. 81. pulchritudine. 29. re nautica.
54. rebus memoratu dignis. 75. regi-
mine seculari. 62. Reip. summa. 63.
religione. 35. remigum scientia. 54.
fabbatis. 113. sacrificiis. 51. falsamen-
tis. 79. 82. salubritate. 5. securitate. 66.
feditio. 63. maxima. 72. serenitate. 5.
signis Deorum. 47. filiqua Ceraunia.
81. situ. 28. 29. sub Zodiaci signo vir-
gine. 4. solertia. 69. solo poloque for-
tunatis. 5. spectatione ludorum taci-
turna. 67. spongia. 81. suburbiis. 37.
summa animi moderatione. 112. 115.
fycomoro. 81. talento. 82. taurocolla.
79. tauro Jovis. 75. templis. 34. omnium
Deorum. 30. terra ampelitate bituminosa.
78. terræ motibus. 9. 43. 44. 110. 118.
theatris. 33. 34. tonsura. 66. trophæis.

34. 35. tumultu intestino. 72. viis. 29.
vino. 77. viris rerum civilium peri-
tis. 88. urbibus. 16. 17. quibusdam urbi
subjectis. 55. 56. uvis. 76. xylocollo. 79.
Romani rerum Domini. 116. belligerant
cum Perse Macedonum Rege. ibid.
icunt fœdera cum Rhodiis. ib. quos in-
ter amicos & socios adscribunt. ib.
Romanorum illustrissimi. 30.

S.

Sacerdos Herculis. 20. Lindi sacrificat
maledictis. ibid.
Sacellum. Vide *Ocridionis*.
Sacra Herculis non fieri *Siqnpula*. 20.
Sacrificia Rhodiorum plurima cur igno-
rentur. 51.
Sacrificium Lindiorum unde ortum. 20.
Salapia vetus in Apulia urbs. 59.
Sambuca obsessos territans. 31.
Samii. 73. Samos. ib. Samus. 120. adeptâ
libertate. 118. fit provincia. ib. parens
LL. Romanis. ibid.
Sapientes Græciæ VII. quando florue-
rint. 93.
Sapor Atticus. 31.
Saraceni. 120.
Sardanapali. 77. vita. ibid.
Saturno immolari homines. Vide *Rhodii*.
Satyrus *ἀναπαύειν*. 38. 39
Scari Cilices. 79.
Schola Æschinis. Vide *Æschines*.
Scythia. 106.
Seditio maxima. Vide *Rhodus*.
Seleucia. 78. ejus Pieria. ibid.
Seleucus Grammaticus. 104.
Septennio absolvitur pictura Jalyfi. 40.
durans quasi 450. annis. Vide *Prologensis*.
S. Sulpitius. 117.
Serpentibus affligari Rhodum. 12.
Servitus Cauniorum unde. 55.
Sicilia. 60. 72.
Sidonem Phœniciæ urbem. 12. quam
Rhodii suam vocant patriam. ib. ca-
ptam. 114. evertit Alexander M. 12.
Sige. 92.
Signorum 3000 Rhodi. 41.

I N D E X.

Signum Dianæ. 47. Telchinii Apollinis.
Vide *Simulacrum*.

Silenus. 42.

Siliqua Ceraunia. Vide *Rhodus*.

Simmias Grammaticus. 107. ejus poë-
matia aliaque scripta. ibid.

Simonidis epitaphium pro vindicta sui.
109.

Simulacrum Apollinis Telchinii. 109.
Dodonæi Jovis. 18. Lindiæ Miner-
væ. ibid.

Sminthia. 76.

Socrates. 108. ejus duæ uxores. 99.

Sol dans Rhodo amatae nomen. 7. 8.
Deus. 29. quantus. 10. 11. ejus civi-
tas. 29. quadriga. 41. statua. 43.

Soli Ciliciæ urbs. 60. 77. aliàs *Pompejo-
polis*. 60.

Solimannus Turcarum Imperator. 120.
Rhodum diu obsessam expugnat. ib.

Solon unus è VII. Sapientibus. 93.

Sophistæ Rhodiorum. 33.

Sophocles. 100.

Spongia. 81. Protogenis. 38.

Stadia nomen Rhodi. 4. 5.

Strategema Artemisiæ. 113.

Stratocles. 88. Rhodiorum prytanis. 65.
cui prytania prorogatur. ibid.

Suburbia Rhodi diruuntur metu ho-
stis. 37.

Sybaris flumen. 58. 59.

Sycomorum nasci vel in Caria vel Rho-
di. 81.

Syme Jalyfi filia. 57. aliàs vel urbs. 54.
57. vel insula Carica. 57.

Syria. 105. unde Posidonius. ib.

Syracusæ. 61. Syracusani coronant sta-
tuas Rhodiorum. 47.

T.

Tabula miraculosa. 41. Tabulæ semi-
fractæ. 34.

Talentum vel Atticum vel Rhodium. 82.
talentorum ccc dantur operæ pretium
architectanti Colossū. 42. 44. ad cujus
motu terræ corruti restitutionem Pto-
lomæus promittit 3000. talenta. 44.

talentorum autem XXXII multam
Peloponnesiis solvere tenentur Rho-
dii. 73. quibus passis terræ motum dan-
tur LXXV talenta. 47.

Tanagra Bæotiæ mediterraneæ oppidum.
80. nobilitatur gallis pugnacibus. ib.

Tauricolla. 79.

Taurus Jovis pollens loqui. 76.

Telchines. 5. victi & Peloponneso ejecti.
7. incolunt Rhodum antiquissimi. 5. 7.
diluvium Rhodium. 8. effugientes
dissipantur. 111. Deorumque simula-
cra fabricant primi. 19.

Τελεία Lindiorum sacrificium. 21.

Telmessus. 56.

Temenus. 15.

Templa. 34. *Apollinis Erythibii*. 75. *Ata-
bryi Jovis*. 23. *Bacchi*. 30. 31. *Deorum
omnium*. 30. *Dianæ*. 47. *Ευπελειας*. ibid.
Lindiæ. 42. *Minervæ*. 17. 46. *Lindiæ*.
17. *Neptuni*. 12. *Pacis*. 38. *Solis*. 30.
Vide *Fanum*.

Temporis injuria mater ignorantiae mul-
tæ. 59.

Terræ motus. 60. 110. 111.

Testamentum suum Rhodi Alexander
M. deponit. 114.

Teus Rhodiorum urbs in Jonia. 62.

Thales unus è VII. Sapientibus. 93.

Theatri ad formam Rhodus. 28.

Theocritus. 86.

Theodorus. 108.

Theophrastus. 88. 104.

Theopompus. 64.

Thera. 61.

Therasia. ibid.

Θεράλειον Rhodiacum. 82.

Thiodamas apud Lindios venerandus. 21.

Thorax è 365 filis mirus. 19.

Thurii proclamati Dorieus & Pisido-
rus. 72.

Thyonidas Rhodiorum Bacchus. 31.

Tiberius Imp. sine lictore it. 31. Rhodi
docendus. 33.

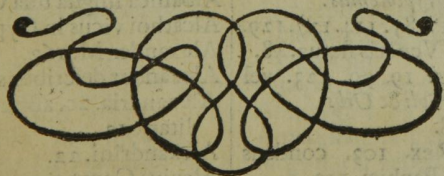
Timachidas. 108. ejus scripta. ib.

Timarchus. ib. ejus liber. ib.

Timocreon. 108. inimicus Simonidi
Thu-

I N D E X.

- Thucydidiq. *ibid.* vorax. 109. ejus melica. *ibid.*
 Timosthenes. 109. ejus scripta. 109. 110.
 Tlepolemus Herculis filius. 13. 14. invitus necat Licymnium. 62. exulat sponte suapte. *ib.* fit Rhodi incola. 13. & Rex. 62. Vide pag. 48. 52. 59. Hinc *Τληπόλειος* species festorum Rhodi. 51.
 Tonfuræ lex. 66. non perpetuò observata. *ibid.*
Trinacria nomen Rhodi. 4. 24.
 Triopas. 13. alius nepos. *ib.* alius avus Heliadum unus. *ibid.*
 Triremium Italicarum præfectus Doriæus. 72.
 Troja. 56. Trojanum Bellum. Vide *Bello*.
 Trophæum Artemisiæ in urbe Rhodi. 35. 113.
 Tumultus Rhodi ingens. 72.
 Turcæ Joanni Ducæ eripiunt Rhodum. 120.
 Tyrannio Grammaticus. 88.
 V.
 Ventorum Africo flante, Rhodo vel nubila vel serena sunt. 5. 6.
 Venus Coa. 39.
 Verbasci radix in re medica. 94.
 Veritas ratione fabulæ de sole. 8.
 Versus inscripti basi Colossi Rhodii. 43.
 Vespasianus Achajam, Byzantium, Lyciam, Rhodum, Samum in provinciæ formam redigit. 108.
 Vesperugo Plauto *Veneris stella*. 93. Homero *Hesperon*. *ibid.*
 Victoriæ Olympicæ. 72.
 Vinum Coum. 77. Rhodium. *ibid.*
 Vinolentiam excludi conviviis Rhodiorum. Vide *Rhodii*.
 Virgini Zodiaci signo subiacere Cycladas & Rhodum. 4.
 Viri Rhodiorum memorabiles. 88.
 Vituperium Themistoclis. 109.
 Unguentum crocinum Rhodiorum. 77.
 Vocabula Rhodiorum peculiaria. 84. 85. de quibus *Moschi Opus*. 85.
 Votum periclitantium in mari tempestuoso. 12.
 Vox præconis. 72. submergendi Rhodii nautæ ad Neptunum in tempestate. 55.
 Urbes Cariæ Lydiæque affliguntur terræ motu. 110.
 Urbs procorum Rhodus. 68.
 Ufus sparti ubi. 66. 68.
 Uva Agia. 76. Hipponia. *ibid.* Nicostratia. *ibid.* uncialis. *ib.*
 X.
 Xanthus Protogenis patria. 31.
 Xantippe una uxorum Socratis. 99.
 Xylocolla. 79.
 Z.
 Zeno. 83. unus Cittiensis. 110. alius Rhodius. *ibid.* alius historiographus. *ibid.* plures. *ibid.* quorum unus relegatur. 83.
 Zeuxis Rhodiis pinxit Herculem. 19.
 Meleagrum, Persea. 41.

I N

I N D E X

Rerum Verborumque

In

Cypri Descriptione pertractatorum.

- A.
- A**aron dux Arabum. pag. 143. vastat
Cyprum. *ibid.*
Abdalonymus Paphi Rex. 103.
Abdemon Salaminis Rex. 102.
Abimelech Arabs. 142.
Absentia evitatur Invidia. Vide *Invidia*.
Abulites. 103.
Acamantis nomen Cypri. 7. 8.
Acamas vel mons. 62. vel promonto-
rium. 14. 72.
Accubitalia. 92.
Acefus texturæ peritissimus. 149.
Achæorum litus. 78.
Achates Cyprius. 93.
Achivi. 140. accingunt se ad bellum
Trojanum. 111.
Acra urbs vel Cypri. 19. vel Japygiæ. *ib.*
vel Scythiæ. *ib.* complures. *ib.*
Acus Cypria. 85.
Adamas Cyprius. 93.
Admonitiones Sophistæ. 118.
Adonis. 125. Ægyptius. 22. Cypri Rex.
103. *Cyprius* dictus. 107. vel Ao. *ib.*
vel Gauas. *ib.* vel Πυγμαίων. *ibid.* filius
Cinyræ. *ib.* Veneris amafius. 151.
Ædes S. Lazari. 160.
Ægonomus. Vide *Euryptolemus*.
Ægyptus. 11. 13. 16. 17. 85. 114. 127. 129.
Ænigmaticè dedicata Veneris statua. 48.
Æpea vel Cypri urbs. 19. 99. 123. vel
Laconia. *ib.* Vide *Soli & Urbs*.
Æria nomen Cypri. 8.
Ærias. 45. Cypri Rex. 103. condens
ædem Veneris. 47. Paphiæ. 103.
Ærofa olim Cyprus dicta. 84.
Ærugo Cypri. 82. 86. ejus duo genera. 88.
Æs Cyprium. 84. 92. coronarium. 85.
ustum. Vide *Ustum*.
Æthiopes ex incolis Cypri. 18.
Æthiopia. *ibid.*
Æcrites Cyprius. 93. præter quem tria
genera. *ibid.*
Africa. 13.
Agamemnonis. 111. (cui promissæ na-
ves non mittuntur, sed lorica ænea. *ib.*)
armatura. *ib.* & ira in Cyniram falla-
cem. *ib.* qui Cypro ejicitur. *ib.*
Agapenor. 37. Illo reversus. 55. fit dux
coloniæ. 37. condens Paphum no-
vam. 55.
Agareni potiuntur Cypri. 143.
Ager Cumanus. 147. ubi Cypriorum
colonia. *ibid.*
Ἀγίων nomen sacerdotis Deæ Veneris.
157.
Agidius seu potius Nagidius urbs. 20.]
Agraulis nympa. 61.
Agraulo. 59. Cecropis filiæ. 61. immola-
tur homo. 151.
Agyris Cypri Rex. 103. Persis confæde-
ratus. 33. necatur. 26.
Ajax αἰνχες. 57.
Ἀνιός mensis Cypriorum. 151.
Albanda. 94.
Albanica lingua una Cypri novæ. 152.
Alcathoi vicus in Cypro. 79. 117.
Alexander M. 162.
Alexander describens Cyprum. 1.
Alexandria. 20. assimilatur chlamydi mi-
litari. 12.
Alexandrini. 22.
Alexius Comnenus. 144.
Alexius militiæ dux. 143.
Allium Cyprium. 90. Ulpicum aliis. 91.
Ἀλλυῖον *Alluvio*. 134.

Alu-

I N D E X.

Alumen Cyprium. 91. scissile. 93.
 Alynomus. Vide *Abdalonymus*.
 Amamassus urbs Cypri. 20. 71.
 Amasis Ægypti Rex. 129. primus Cyprum facit tributariam. 130. donariis templa exornat. ibid.
 Amaracus Cinyræ filius. 107. ejus metamorphosis in herbam cognominem. 107. 108. de qua vide *Sampsuchum*.
 Amates Herculis filius. 22. 106.
 Amathus. 99. Cypri vel Rex. 103. Veneri Amathusiæ struens ædem. ib. vel urbs. 18. 19. 21. 35. 37. 43. 58. ferax tritici. 25. metalli. 26.
 Amathusa mater Cinyræ. 22. 106.
Amathusia nomen Cypri. 7. 27.
 Amathusii. 22. indigenæ. ibid. hospites mactant. 24.
 Amerias Macedo. 97.
 Amiantus. 93. aliis *Carystius*. ibid.
 Ammochostus urbs Cypri. 28. 71.
 Amor vel *Egeus* Deus. 45. vel Ens excæcans. 139. ex adpectu gignitur. 116. unde Cyprus dicitur *Insula ἐν περὶ γὰρ amorum*. 5.
 Amphion. 165.
 Amygdalæ Cypriæ. 90.
 Amyrtæus palustrium saltuum Rex. 32.
Ἀνάκτορον Boeotis esse carcerem. 153.
Anactes dici Regum Cypriorum filios fratresque. 101. *Anassas* autem sorores conjugefque. ib.
 Anastasius Imp. 158.
 Anaxagoras Cypri Rex. 103.
 Anaxareta. 122. ejus metamorphosis in saxum. ibid. Vide *Arfinoë*.
 Androcles describens Cyprum. 1. 6.
 Antenor. 73.
Anticyprus pes Profodiæ. 151.
 Antigoni amicitia Nicocli. 111. Pygmalionique. 133. letifera. 120. 133.
 Antiochena Synodus. Vide *Synodus*.
 Antiochenus Patriarcha. 158. 160.
 Antiochia magna. 141.
 Antiochiæ dux. 141. mittit prætorem in Cyprum. ibid.
 Antonius. 138. impensè adamat Cleopa-

tram. 139. cui donat Cyprum. 138. ejusdemque sororem prætoremque necat. 139. jus divinum humanumque violat. ibid. quam dictam tamen donationem Augustus rescindit. ibid.
 Anubis Ægyptiorum. 85.
 Ao nomen Adonidis. 101.
 Aoi Cypriorum Reges antiquissimi. ib.
 Aoius mons. 103.
 Aoum mons. 73.
 Aous vel Auroræ Cephalique filius. 103. Cypri Rex primus. ibid. vel fluvius. 80. 101.
 Aphrodisium Cypri. 28.
Ἀφροδίτη mensis Cypriorum. 151.
 Aphrodisius mensis. 59.
 Aphrodite. 16.
Ἀφροδίτη. 23.
 Aphrogenia Dea. 16.
 Apocryphæ scripturæ. 162. 163.
Ἀπολλωνίος mensis Cypriorum. 151.
 Apollinis victoria in certamine cum Cinyra. 105. 106.
 Apollo. 16. 57. 157. Hylates. 21. 36. 37. ejus ara. 157. quam tangens deturbatur Cypriorum promontorio. 78. 157.
 Apries. Vide *Vaphres*.
Ἀπειρ genus spinæ Cypriorum. 153.
 Aquos Tiphonis filius. 42.
 Ara Apollinis. Vide *Apollo*. Veneris una odorata. 49. aliæ centum. 46. una in quam nunquam impluit. 46.
 Arabia. 16.
 Aracanthus. 73.
 Arcades ex incolis Cypri. 18.
 Arcadia. ibid.
 Archiepiscopus Salaminus. 158. Antiocheno patriarchæ subditus. ibid. sit sui juris. ibid.
Ἀρχιεπίσκοπος mensis Cypriorum. 151.
 Arcopagitæ. 99.
 Arganthonius Tartessiorum Rex. 112.
 Argo navis Jasonis. 165.
 Argus urbs. 28. vel naupegi nomen. 165.
Ἀράδην cognomento *Ἀφροδίτην*. 24. ejus partus. 25. mors. ibid. sepultura. 24. cultus in luco. ibid.

aa Arii.

I N D E X.

Aarii. 31.
 Arimaspia Aristæi. 165.
 Aristides. 131.
 Aristion Salaminis Martyr. 160.
 Aristocyprus. 104. Soliorum Rex. ibid.
 necatur in prælio. ib.
 Aristoteles Cypri Remp. describens. 1. 2.
 Armenia. 142. Armenica lingua Cypri
 novæ. 152.
 Arsephone Homeri filia. 2.
 Arfinoë. 18. 19. 28. 58. utraque, Cypri
 urbes. 11. aliàs promontorium. 73. vel
 Anaxareta lapidificata. 122.
 Artabazus. 100.
 Artaxerxes Ochus. 132. necat Euago-
 ram. 124. in cujus locum Protagoram
 subrogat. ibid.
 Artemio Judæorum dux. 141. necat ad
 240000 Cypriorum. ibid.
 Artoserxes. 103.
 Arundo Cypria. 96.
 Aruspicum ars scientiaque. 50.
 As Veneris. Vide *Orgia*.
 Asbolus centaurus. 165.
 Ascalon urbs Judææ. 96. Syriæ. 47.
 Asclepiades describens Cyprum. 2.
 Asia. 98. 115. minor. 16.
 Asine urbs vel Cypria, vel Laconica,
 vel Messenes. 28.
Aspelia nomen Cypri. 7.
 Assentatores Regum Cypriorum dupli-
 ces. 99. è nobilibus. ib. rarissimi visu. ib.
 Asses Romanorum ex ære. 85.
 Assius lapis. 86. ejus flos. ibid.
 Assyrii. 47. 106. 107. primi omnium co-
 lunt Venerem. 47.
 Astynous filius Phaëthontis. 106.
 Astycyprus. 123.
 Atalanta victa malis Hippomenis. 20.
 Athenienses. 17. Cyprum occupantes.
 131. incolæ fiunt insulæ. 17.
 Attica. 57. ubi Salamis. ibid.
Augusta novum Paphi nomen. 52.
 Augustus Imp. 139. sibi post Antonii ne-
 cem Cyprum vindicat alienatam. ib.
 Aulon Cilicius. 14. 15.
 Auribus carens poculum dici *ἄωτον*. 153.

Auscultatores Cyprii deferunt dicta ci-
 vium ad Anaëtas. 100. 102.
Ἀυτοκρατορίας mensis Cypri nomen. 151.
 B.
 Bacchi amor in Venerem irritus. 148.
 Bactra. 31.
 Balneum Veneris. 97.
Barbarus fluvius centum ostiorum. 43.
 Paphi agrum irrigans sine pluvia. ib.
 Bar-Jesus Pseudopropheta Judæus. 53. 139.
 Barnabæ Apostoli. 162. (cujus Martyris
 epistola non Canonica. ib. & Euange-
 lium Apocryphum. 163.) reliquias
 esse repertas. 158. 159. 160.
 Basilus Macedo Imp. 143. recipit Cy-
 prum. ibid.
 Bellum Græcum. 32. Persarum. 114.
 Trojanum. 111. 129. ejus tempus. 22. 43.
 Belus. 10. 40. 128. 129. Rex Tyri. 31. 104.
 & Cypri. 104. quam subactam Teu-
 cro tradit. ib. condens Citium & Lape-
 thum. ibid.
 Berytus urbs Cypri. 28.
 Blanditiæ Græcæ. Vide *Græcæ*.
 Bocarus fluvius. 62. 73. 80.
 Bombea conditanea Cypriorum olea. 83.
 aliis *Βομβυλία*.
 Boofura urbs Cypri. 28. 71.
 Bos Ægyptius. 150. Cyprius. ib.
 Botri uvarum miræ magnitudinis in
 Cypro. 83.
 Botrytis Cadmiæ Cypriæ genus. 87.
 Boves alii Cyprii. 149. gibbosi. ibid.
 cornibus deformibus. ibid. qui pascun-
 tur cæno humano. ibid. contra tormi-
 na. ibid. alii Siculi. ibid.
 Bræsia filia Regis Cinyræ. 107.
 Brassica Cypria. 89.
Βρεθίς Cyprii *laëtica*. 153.
 Britanni. 14. Britannia. ibid.
 Bulgaria. 159. gaudens Archiepiscopo. ib.
 Buxus. 58.
 Byblus Syro-Phœnicia urbs. 110.
 C.
 Cadmia fornacum Cypriarum. 87.
 Cæpa vel Ascalonica. 90. vel Cypria. ib.
 vel Sardia. ib. vel Samothracia. ib.

Κασιώ-

I N D E X.

- Καυσαίης* nomen mensis Cypri. 151.
 C. Sextilius Rufus primus Romanorum
 in Cypro quæstor. 138.
 Callinusa promontorium. 73.
 Callista urbs. 43.
 Cambyfes Persarum Rex. 130.
 Caniculæ æstus. 88.
 Canidius. 51.
 Canopus Ægypti. 96.
 Capra nutrix Regis Cyprii. 117.
 Caria provincia. 137.
Caricum Cypri locus. 38. 79.
 Caristos, i. 35.
 Carpasia. 3. 11. seu Carpasium. 28. urbs
 Cypri. 77. 125.
 Carpathium mare. 8. in quo Cyprus. ib.
Κάριος sacrum Veneris Amathusiæ. 23.
 Caryces. 144.
 Carystio æmulus lapis. 69.
 Cassius. 138. cui suppetias fert prætor. ib.
 Cato. 51. 101. 117.
 Catorchites vini Cyprii genus. 83. aliis
Sycites. ibid.
 Cedrus Cypria. 96.
 Celenderis. 106. Ciliciæ urbs. 107.
 Cenchreis una uxorum Cinyræ Re-
 gis. 107.
 Centauri ex femine Bacchi. 148.
 Cera Cypria. 89.
Κέρκευ Cyprii *carcer*. 153. nec non
 Cretibus. 154.
 Ceramia. 121.
Cerastia. 3. nomen Cypri. 5. aliàs *Ce-
 rastias*. 5. 6. 27. vel *Cerastis*. ibid. ob
 incolas cornutos. 1. 6.
Κίερα promontoria. 6.
 Ceres. 157. cui dicatur festum. ib. pri-
 mitiæque frugum offeruntur. ibid.
 Cermia. 58. Vide *Leucasia*.
 Ceronia seu Coronea urbs. 29.
 Cervi Syriæ. 10. tranant in Cyprum. ib.
 Chabrias Atheniensium Dux. 114. exi-
 lium ejus voluntarium. 11.
 Chalcantor Rex. 39. condit Idalium. ib.
 Chalcantum Cypri. 82. 87.
 Chalcites seu Chalcitis lapidis genus.
 84. 92. 94.
 Chalcuzzes prætor. 143.
 Chaldæi. 156. à quibus inventus putatur
 ritus sacrificandi. ibid.
 Chaldaica lingua Cypri novæ. 152.
 Charbyris Hilarionis mansio. 79.
 Chares transfugrat in Sigeum. 11.
 Chelidonia. 79.
 Chersis Salaminiorum Rex. 104. cui
 Gorgus succcessit. ibid.
 Chersonefus. 14.
Chetim nomen locorum maritimorum. 9.
Chetima nomen Cypri. 8. 9. 31.
 Chius. 111.
 Chrysocolla vel Armeniaca. 91. vel Cy-
 pria. ib. vel Macedonica. ibid.
 Chytri pl. num. 99. urbs Cypri. 1. 29.
 seu Chyttria. 30. *perperam* Cytria. 35.
 cujus cives *Chytirii*. 30.
Κύκτος vas thuris capax. 49.
 Cilices. 130. Cilicia. 15. 17. 98. 106.
 Cimon. 132. Citium oppugnat. 32. 63.
Κινυράδης. Vide *Ταμινυράδης*.
 Cinyrades sacerdos. 45. ejus cerimo-
 niæ. 51.
 Cinyras vel Cypriæ Veneris sacerdos. 45.
 51. vel Rex Assyriorum. 106. ac Cy-
 pri. 107. ejus opus. 109.
 Cinyréa urbs Cypri. 110. à Cinyra con-
 dita. ibid.
 Citium Cypri vel nomen. 9. vel urbs. 11.
 30. 58. 99. cujus incola *Citiensis*. 30.
 vel *Citæus*. 31.
Κίτιος diadematis Cyprii genus. 148.
 quo utentes dicuntur *Cittarii*. ibid.
 Clarius fluvius Cypri. 81.
 Classis Arcadica. 55. Atheniensium. 32.
 131. profligata. 114. Cimonis. 132.
 Demetrii victrix. 133. Edomitarum.
 134. Isacii Angeli. 145. Monomachi
 victrix. 144. Pausaniæ. 131. præter
 quas viris alia terreis onusta. 111.
 Claudius Pulcher. 135. capitur. ib. gratis
 dimittitur. ib. fit tribunus plebis. ibid.
 Cypro fabricat servitutem. ib.
Κλάδης seu *Clides* nomen vel IV insula-
 rum. 14. 74. vel promontorii. 73. 77.
 Clavus Cyprius. 85. cuprinus. ib.

I N D E X.

- Cleopatra. 138. 139.
 Cnidos. 33. piscosa. 26. urbs. 33.
 Coitus inscientis cum filia patris. 108.
 Κολανίδες mulieres Cypriæ in Syriam
 translatae. ib. & Κλιμακίδες vocatae. ib.
 per quarum corpus Reginae conscen-
 dunt currum. ibid.
 Colonia nomen Cypri. 7.
 Collis Idalius. 38. (in quo lucus seu ne-
 mus. ib.) Veneri sacer. ib.
 Coloni Argivorum. 34.
 Colonia Phoenicum *Lepethus*. 40.
 Columbæ Cypriæ. 89. Paphi. 54.
 Concilium Nicenum. 106.
 Conon vel Atheniensium dux sponte
 exulans. 11. vel Martyr Cypri. 160.
 Conscientiæ vi Rex Cypri præcipit fata
 veneno. 136.
 Constans Imp. 142. sub quo capitur Cy-
 prus. ib. urbesque evastantur. ib.
 Constantia urbs. 34. 64. olim *Salamis*.
 ibid. 58.
 Constantinus Copronymus Imp. 143. sub
 quo Cyprii transferuntur in Syriam. ib.
 Constantinus M. Imp. 141. è IV prætorii
 præfectis primum mittit in Cyprum. ib.
 Constantinus Monomachus. 144.
 Consularis Cypro præest. 143.
 Κορδύλη Cypriis involucrum capitis. 154.
 Corineum urbs Cypri. 29. eadem puta-
 tur quæ vel Corynea vel Cyrenea. ib.
 Coronis nomen Salaminis priscum. 59.
 151. aliis verò pars Salaminis. 55.
 Corfica una ex VII insulis maximis. 13. 14.
 Cortinæ Cypriæ. 92.
 Cos Naxia. 94.
 Craterus. 124.
 Cremasæa urbs Cypri. 34.
 Cresium urbs ejusdem. ibid.
 Creta *Jovis nutrix*. 13. una ex VII insulis
 maximis. 13. 14. Minoia. 137.
 Cronmy-acta promontorium. 74.
 Crux latronis paradisiaci. 160. ubi osten-
 datur. ibid.
 Cryptus nomen Cypri. 5. cur. ib.
 Crystallus Cypria. 94.
 Cresias. 103. ejus scripta. 163. 164.
 Cumanus Ager. Vide *Ager*.
 Cupiditas refertur *ἰμθυμία* inter Deos. 45.
 Cureus Cinyræ filius. 34. à quo *Curium*
 urbs dicta. 107.
 Curias promontorium. 74. vel urbs. 34.
 Curium urbs Cypri. 34. 39. 58.
 Cyanus vel Ægyptius. 94. vel Cyprius.
 ibid. vel Scythicus. ibid.
 Cyclades insulæ maris Ægei. 137.
 Cypranor. 20. seu Philocyprus. 113.
 Cypri Reges Regi Persarum subiecti. 99.
 adornant classem CXX navium. 98.
 Cypria carmina non esse Homeri. 2.
 Cyprii 47. Ægyptiis æquiparati. 110.
 beatissimi. ibid. vexantur. explorato-
 ribus. 100. 102. præbent CL naves.
 101. subditi quasi servi habentur. ibid.
 qui liberi fuerant ante Tyrannos. ibid.
 variis successivè gubernati Dominis.
 135. 142. & seqq. dum parent Regnis
 Ægyptiorum. 129. 133. 134. Persarum.
 130. 132. Macedonum. 133. Britan-
 norum. 145. Reip. Atheniensium. 131.
 imperio Romanorum. 135. & seqq.
 Saracenorum. 142. 146. Reip. Vene-
 torum. 146. à Persis deficiunt. 130. in
 Syriam transferuntur. 143. à Judæis
 magnam partem illi necantur. 141. qui
 imperium maris aliquandiu tenuerant.
 147. exactè linguam Græcam callen-
 tes. 152. præter quam deinceps alias
 adsciverunt. ib. *primi invenientes* (præ-
 ter cercurum. 148. mensesque suos.
 151.) idololatræ. 156. *usum sacrificandi*.
 ibid. ex suis & extis vaticinantes. ib.
 colentes Apollinem. 157. Jovem. 156.
 Junonem. 157. risu gaudent singulari.
 152. arte excellunt textoriâ. 148. do-
 tem quæstumque ex foeminini sexus
 corporibus faciunt. 147. 148. paucissi-
 mos morum vitiosorum censores inve-
 niunt. 152. tandem fidem Christianam
 amplectuntur. 158. ex qua varii ipsi
 Martyres nascuntur. 160.
 Cyprogenia. 16. 17. Venus. ibid.
 Cypri Cypri Dea. 4. 17.
 Cyprius pes profodia. 151.

Cy-

I N D E X.

Cyprius vicus. Vide *Vicus*.

Cyprus vel flos. 4. vel herba. 10. triplex. 96. vel Cinyræ filia. 4. filiusve. 108. vel inter urbes caput Regni. 4. 35. vel ipsa è VII insulis maximis una. 13. variis autoribus descripta. 1. 2. 3. vel ab Etymologia. 4. 108. vel à Synonymia. 1. 3. 5. 6. 7. vel ab acubus. 85. animalibus. 89. 92. æris inventione prima. 84. 85. affluentia rerum. 11. amissione & recuperatione. 130. 131. 132. aquis marinis circumfluis. 15. assimilatione. 11. 12. 13. vel à bonitate. 10. vel à campis sylvescentibus. 12. classe. 98. clavis. 85. coloniis. 30. 31. 36. 40. conversione ad Christianismum. 65. 158. copia æris. 82. 84. frumenti. 83. olei. ib. vini. 9. 82. 83. cultu. 156. vel à defectiōe à sociis aliisque. 26. 133. 144. delubris. 23. 45. 59. 103. die longissimo. 17. divitiis. 11. 85. vel ab Episcopatus. 29. 30. 41. vel à fabricatione navium. 12. fanis. 22. 46. fertilitate. 10. 83. fluviiis. 80. 81. fortuna varia. 146. (dum confiscatur. 136. à variis hostibus occupatur. 120. 132. tenetur. 133. 135. amissa recuperatur. 130. 131. 132. libertate privatur. 101. vastatur. 143. mutatur in provinciam. 118. vel prætoriam. 124. 137. vel tributariam. 130. vel in Thematis formam. 143. gubernatur vel Tyrannicè. 119. 142. 145. 146. vel Aristocraticè. 131. 146. vel Monarchicè. 129. 130. 131. 132. 134. 139. 141. 143. incolis translatis evacuatur. 143. Cleopatra donatur. 138. opibus venditis depauperatur. 137. mercatura meretricum diffamatur. 148. terræ motu efflictim afflicta. 52. 64. 140.) funeratione. 17. vel à gemmis. 93. gentilismo. 156. vel ab herbis. 95. 96. hostiis immolatis. 49. vel ab idololatria. 21. 22. 152. 156. 157. vel à lapidibus. 93. libatione. 35. luctu agresti. 148. vel à magnitudine. 13. 14. melke. 89. mensuris. 54. 66. 67. metallis. 74. 77. 82. 106. five mineralibus. 84. 86. 91. montibus. 84. muni-

ciis. 59. vel à navalibus. 39. navibus onerariis. 10. vel ab opibus. 136. oraculo. 45. vel à pabulo bono. 10. portubus. 31. præfectura. 18. prolifica fecunditate. 6. promontoriis. ib. pyxidibus. 85. vel à Regibus seu Regno. 88. vel à sacerdotio Veneris. 51. fale. 55. 56. salinis. 31. stationibus. 34. 39. supellestilibus. 85. vel à tegulis. 58. templis. 54. 59. 60. 65. terræ motibus. 52. 64. tritico. 25. 26. vel à vegetabilibus. 88. 89. 95. 96. vocabulis pecularibus. 54. 55. 66. urbibus. 11. 18. & seqq. 99.

Cyrene. 121. 127.

Cyreneæ Cypri vel regio. 29. 79. vel urbs. ibid.

Cytherea vel Cypri urbs. 35. 58. vel Veneris nomen. 16.

Cytheris. 16. 17.

Cytherorum insula Veneri sacra. 5.

Cythnii. 18.

Cythnos una Cycladum. ibid.

D.

Darius Hystaspis f. 130. Regna sua in XX provincias dividit. 131. in quarum quinta Cyprus. ib.

Decima five sexta inter insulas majores Cyprus. 13. 14.

Delphino similis Cyprus. 13.

Delphis allatum thuribulum ad Corinthios. 116.

Delubra. 23. 103. Jovis. 60.

Delus Apollini sacra. 16. 152.

Δευαρχεῖας Cypriorum mensis. 151.

Dementia Pygmalionis Regis. 125.

Demetrius. 164.

Demonicus filius Euagoræ. 113. 115.

Cypri Rex. ibid.

Demophon. 19. 67. 73. 81. Thesei filius. 19. Æpeam condit. ibid.

Diagoras. 164.

Διαισθητικόν nomen loci. 61.

Dinaretum promontorium. 14.

Dionia urbs Cypri. 35.

Dioscorides Phacas. 161.

I N D E X.

Dioscurorum historia. 2.
 Diphilus Cypri Rex. 113. abrogat cacoëthes immolandi homines. ibid.
 Diphryges. 87. triplicis generis. 88. & originis. ibid.
 Διπτων mensuræ genus. 151.
 Διφρυγῶν Cypri vox. 155.
 Dissensio Autorum super Abdemonis patria. 103. patre Argi. 165. & Myrrha. 108. Barnabæ reliquis ubi & quando inventis. 159. carminibus Cypriis. 2. 3. Cinyræ matre. 106. 107. patre. 106. & nece. 112. Cypriorum victore. 104. Paphi conditore. 42. 43. contentibus Solos. 67. Veneris templo. 50. 55.
 Dolops Mercurii filius. 163.

E.

Εἰλαπινυῆς Jupiter. 156.
 Elæa. 34.
 Elatus Dynastæ nomen. 108. ejus filii. ibid. uxor. ibid.
 Εὐεῖμων cognomentum. 157.
 Εὐεία seu Juno. Vide Juno.
 Elmaum urbs Cypri. 35. 36. 95.
 Ephesus. 63. ubi legati Salaminii Ciceronem conveniunt. ibid.
 Epidarum urbs Cypri. 36.
 Epileptica. 162.
 Epiphanius. 65. Episcopus Constantiæ Cypri. 58. ejus reliquiæ. Vide Reliquiæ.
 Episcoporum sedes sex in Cypro. 158.
 Episcopus in urbe Carpathi. 28.
 Epistola Barnabæ apocrypha. Vide Barnabas.
 Εἰδίος mensis Cypriorum. 151.
 Erythea. 20. urbs Cypri. 36. 71.
 Erythra Cypri urbs. 36. alias Paphus. 36. 43. alia vel Joniæ. 36. vel Libyæ. ib. vel Locridis. ibid.
 Esu carnium non fuisse in usu ætate Pygmalionis. 162.
 Euagoræ. 132. Cypri Regi. 101. 103. 106. resistunt bellica vi Solii cum sociis. 26. 33. 96. oriundo è stirpe Teucris. 113.

Salaminem condenti. ib. in cujus ipse mœnia à Persis projicitur. 114. exturbatus Regno ab Abdemone. ib. quem tamen inde dejecit. ib.
 Euagoras unus. 113. alter. 114. 115.
 Euangelium Matthæi esse inventum. 158. Barnabæ manu scriptum. 158. 159.
 Eubœa una ex VII insulis maximis. 13.
 Euclous vates. 164.
 Εὐκλῆδης Salaminis Epitheton. 62.
 Euclthon Salaminis Rex. 116.
 Eumiclus. 164.
 Eunostus. 69. Rex Solorum in Cypro. 117.
 Europa. 114. bellis flagrans. ib.
 Eurymedon. 106. nonnullis Cinyræ pater. ibid.
 Eurynoë nubit Regi Chytriorum. 129.
 Euryptolemus seu Ægonomus Cypri Rex. 117. cui pro dentibus os continuum. ib. capræ alumno. ib.
 Euxinus pontus. 164.
 Exagon Cypriorum legatus. 8. Romæ non læditur serpentibus. ib.
 Excambium. 146.
 Exta inspicere. 156. & ex illis futura prædicere Cypriorum inventum primum. ibid.

F.

Fama ingens opum Cypriarum. 136.
 Famagusta Cypri urbs. 72.
 Fame enecantur V Senatores Salaminii in curia. 63.
 Fanum Adonidis. 22. Apollinis tam Eriethii. 28. quàm Hylatæ. 36. 70. 71.
 Erycinæ. 47. Ifidis. 67. Martyrum Macchabæorum subterraneum. 56.
 Paphiæ. 46. Veneris. 22. 37. 67. Uraniæ. 47.
 Fastus Gallicus in Cypro. 152.
 Fatum insularum. 136. grave Paphi. 53.
 Feles seu catti Cyprii. 150. venantes animal mirum. 76. camelionem, viperas. 150.
 Fibula aurea. 85.
 Ficus Cypriæ. 90.
 Filius Pygmalionis Regis ex simulacro à Venere animato. 125.
 Fodina Cypriæ. 88. ærariæ. 94.

Fce-

I N D E X.

Fœniculum Cyprium. 89. Paphiorum. 54.
Forceps Cinyræ inventum. 111.
 Formosissimum fuisse Regem Cypri Cinyram. 108. 109.
 Fortuna Euagoræ varia. 114.
 Frumentum Cypri fuscum. 84. gravissimum. 83. cui admiscetur Alexandrinum. 84. ut ex eo fiant panes grati saporis. *ibid.*
 Fuga Cononis. 114. Euagoræ. 115. exercitus. 105. Pheretimæ. 117. Teucris. 58.
 Furor equorum bibentium è fonte Potniorum. 166.

G.

Galena. 77.
 Gallia Narbonensis. 139.
 Gallicus fastus. Vide *Fastus*.
 Gallorum legibus vixisse Paphios. 53.
 Γάλλοι Cypriis *ἡγεμόνες*. 153.
 Γάλλοι. Vide *Adonis*.
 Gemino dentium ordine gaudens Rex. 118.
 Γένος Κόννης, Cypri *nativitas*. 35. libationis genus. *ibid.*
 Genus Nicocreontis à Teucro. 122.
 Gerandrum. 36. 93.
 Γεργίνοι *Gergini* assentatorum genus in regia Regum Cypriorum. 99. 100.
 Gladius Alexandri M. eximius Regi Cyprio donatus. 127.
 Gluten ex ære Cyprio. 85.
 Golgi seu Golgum urbs Cypri. 36. ubi Venus colebatur. 55.
 Gorgis quænam colatur Dea. *ibid.*
 Gorgus filius Veneris Adonidisque. 36. ducit coloniam Sicyoniorum. *ib.*
 Gorgus Salaminiorum Rex. 118.
 Γοργαῖος Gorgiæus mensis Cypriorum. 25. 151.
 Gothoniël primus Hebræorum iudex. 43.
 Græcæ blanditiæ Cypriorum ac fraudes. 152.
 Guido Lusitanus. 144. 146. Hierosolymorum Rex. 145. cui donatur Cyprus. *ib.*
 Gypsus Cypria. 94. alia è lapide. *ib.* alia in Perrhoëbis. *ib.* alia in Thuriis. *ib.*

H.

Habitaculum Veneris proprium ubi. 46.
 Harpax spinæ Cypriæ genus. 96.
 Harpocraton. 164.
 Hebræi. 163. ad eos Epistola. *ibid.* cujus autor nonnullis Barnabas. *ibid.*
 Hegesias. 2. 3.
 Helicon texturæ artifex. 65. 149.
 Heliotropium vel Æthiopix. 96. vel Cypri. *ib.* vel Africæ. *ibid.*
 Helitis genus squamæ æris Cyprii. 86.
 Hellanicus Cypriacorum autor. 3.
 Hellepontus. 132.
 Heraclius Imp. 142. sub quo Abubachar capit Cyprum. *ib.*
 Hermaphroditus. 23.
 Hibernia. 14.
 Hierocepia Cypri urbs. 37.
 Hilarion Martyr Cypri. 160.
 Hippomenis mala ex Amamassi agro Veneri sacro. 20.
 Historia Dioscurorum. Vide *Dioscurorum*.
 Homerum non esse autorem carminum Cypriorum. Vide *Cypria*. Ejus filii. 2. filia. *ib.* gener. *ib.* dos. *ib.*
 Hominem fuisse immolatum Jovi Salaminio. 60. usque ad interdictum Hadriani Imp. *ibid.*
 Honores summi Cononis. 116. Euagoræque. *ibid.*
 Hospites immolantur Cypri. 6.
 Hostias Cyprios immolasse. *ibid.*
 Hydrussa urbs. 19.
 Hyla seu Hyle urbs Cypri. 37.

I.

Jamne. 149.
 Jason Martyr Cypri. 160.
 Jaspis vel Ægyptia. 95. vel Cypria. *ib.* vel Scythica. *ibid.*
 Iberia. 142.
 Idalium Cypri urbs. 35. 39. aliàs promontorium. 38.
 Ignis purus. 46. 50.
 Imaguncula Veneris. 49. deportatur Naucratis. *ibid.*
 Imperii spes ex oraculo. 45.

In-

I N D E X.

- Incus Cinyræ inventum. 111.
 Indica Taprobana. 14.
 Induciæ à bellis. 146.
 Ingrati animi vitium noxium alenti. 134.
 Inhospita Cypri sacra. 24.
 Institutum Veneris. Vide *Virgines*.
 Insula Cytherorum. 5. Veneri sacra. ib.
 Insulæ Helladicæ. 32. Macedonicæ. ib.
 Invidia æmulorum perparum urit absen-
 tes. 11.
 Iosephus Levites. Vide *Patria*.
 Iotope. 149.
 Iphicrates sponte exulans in Thracia. 11.
 Iphis. 60. 122.
 Irene. 117.
 Isacius Angelus Imp. 144. 145.
 Isacius Comnenus. 145. gladio abutitur
 donec victus fiat mancipium. ib.
 Isocratis responsum Nicocreonti da-
 tum. 122.
 Ἰσχυρὸν Cypriis esse poculum. 153.
 Judæis homicidis. 64. Salaminemque sub
 Imp. Trajano devastantibus. 63. ob sæ-
 vitiam interdicatur intrare Cyprum.
 141. in cuius Papho & alibi synagogas
 possederant. 53.
 Jugo Ægyptiorum subdi Græcos. 134.
 Julius Cæsar. 138. donat Cyprum Arsi-
 noæ Ptolomæoque Juniori. ibid.
 Ægyptum Cleopatrar & Ptolomæo
 Seniori. ibid.
 Junius putatur fuisse Adonis. 151.
 Juno colitur in Cypro. 157.
 Jupiter. 24. cujus ara proxima Deæ Ve-
 neris. ib. dicitur vel *Ἐπιμήνη*. 60. vel
Ἰλαρινά. 157. Vide *Εὐλαρινά*. vel
Ζηνὶ qui Amathunti colitur. 24. vel
Splanchnotomus. Vide *Σπλαγχνοτόμος*.
 Justiniana II. novum nomen Cypri. 9.
 Justiniana III. novum nomen Carthagi-
 nis. ibid.
 Justinianus Imp. 158. confirmans Archie-
 piscopo Cyprio privilegium. ibid.
 Justinianus Rhinotmetus. 142. ex amen-
 tia pacem rumpens. 143. irrationabili-
 ter Cypriis dominatur. ib.
 Justinianus Imp. 9. cui nupsit Theodora. ib.
 L.
 Lacedæmon urbs Cypri. 39.
 Luctuca Paphiorum. 54.
 Lactucæ Cypriæ. 89.
 Ladanum. 96. Leda seu Ledanum. 97.
 Lagus. 117.
 Laodice Cinyræ filia. 108.
 Laogore ejusdem filia. 107.
 Lapathus. 99. urbs Cypri. 39. seu Lapethus.
 11. 31. 39. 103. seu Lapithus. 58. cujus
 cives *Lapathi* videntur fatui. 40. Hinc
Lapathum interpretantur *stultum*. ib.
 Latina Paphi templa præstabiliora cæto-
 ris. 53.
 Latona pars Euagoræ alterutrius. 115.
 Laurus vel Cypria. 97. vel Delphica. ib.
 Laus Amathusiorum. 26. Ciceronis in
 Salaminiorum decretis. 63. Citiensium.
 26. Henrici Stephani typographi. 163.
 Salaminis. 62. Soliorum. 26. vini. 169.
 Lazari exuviae in Cypro inventæ. 160.
 transferuntur Constantinopolim. ib.
 Ledrum seu Leuteon. 41. in qua urbe
 Episcopi sedes. ibid.
 Leontifcus. 117.
 Lesbus. 11. 13. una ex VII insulis maxi-
 mis. 13.
 Leucolla Cypri urbs. 11. & portus. 79.
 Leucufæa. 41. 58. Vide *Ceronia*.
Lex Babyloniorum foedissima. 147. cui
 æmula *lex Cypria*. ibid.
 Libanus. 142. mons Syriæ. 110. ubi Ve-
 neris templum à Cinyra statutum. ib.
 Liberorum multorum juxta ac fortuna-
 torum patrem perraro spectari. 115.
 Limenia Cypri urbs. 41.
 Linus. 165.
 Locupletior Cinyra ac Mida nominetur
 ditissimus quisque. 109.
 Longævus quomodo dicatur Pygma-
 lion. 127.
 Lucius Martyr Cypri. 160.
 Lucta Cypriorum experts artis. 148.
 Lucus Ariadnes. 24.
 Ludos instituisse Alexandrum M. sumpti-
 bus alienis. 122.
 Luxuriosos fuisse Cypri Reges. 99. 152.
 Ly-

I N D E X.

Lychnis vel Cypri. 97. vel Lemni. ib.
Lycus fluuius. 81.

M.

Mabias. Vide *Constans*.
Macaria Cypri vel nomen. 7. vel urbs. 41.
Macedonia. 17. in qua Cypriorum colonia. 147.
Magia Cypria. 149.
Magister pecoris camelorum usurpat Regnum Cypri. 141.
Magnes lapis. 84.
Magnesia. 17. 163.
Mala cotonea. 90. Punica. 89. quorum arborem in Cypro plantat Venus. ibid.
Maliensis agri Princeps. 121.
Malum Cypri urbem. 41. Cimon expugnans, clementer cives victos tractat. ib.
Mammarm vicia curanda. 86.
Μαυρον mensuræ genus. 150. 151.
Mantilia Cypria. 92.
Marcionistæ obsident Salaminem. 64.
Marcus Cinyræ inventum. 111.
Marcus Cato. 135. 136. (quicum benè putatur actum fuisse, si eum devorasset mare. 137.) à P. Clodio sub ministerii titulo à Rep. relegatur. 137. summæ fidei vir. ib.
Mardaitæ. 142.
Mare mediterraneum. 4. (in quo Cyprus. ib.) Carpathium. 15. 53. Pamphylium. 14. Syrium. ibid.
Maria mater Johannis. 160.
Mariæ Magdalenæ corpus ubi. ibid.
Maris imperium Cimon tenet. 63.
Μαριον olim, postea *Αρσινόη*. 28. 42.
Marfi. 8. 149.
Martyres Cypri. 160.
Μαυρον poculi genus Paphiorum. 54.
Matthæi Euangelium. Vide *Euangelium*.
Medi. 26. à quibus Cyprus deficit. ibid.
Media Asiæ regio latissima. 16.
Medicamentum ad anginam. 90.
Μέδων. 150. 151.
Medimnus Paphiorum Siculorumque diversus ab altero Constantii Salaminiorumque. 54. 66.

Megeffarus pater Thanaces. 106. 107.
Μεϊων seu *Μεϊον* nomen Cypri. 8.
Mel Cypri crassissimum. 83. aliud Atticum. 30. 85. aliud Chytrium. 30. 89. aliud Hymettium. 30.
Meletius Martyr Cypri. 160.
Menander. 3. ejus Opus de Cypro. ib.
Menelaus I. Ptolemæi præfectus. 133.
Menses Cypriorum. Vide *Cyprii*.
Mentor. 100.
Mercatus foeminarum vitiatarum in Cypro. 148.
Meretrici suæ *Veneri* Cinyram donasse templum. 109. 110.
Metæ forma in Veneris statua. 48.
Metalla. 78. Amathuntis. 33. Tamaffi. 9.
Metamorphosis L. filiarum Cinyræ vel in alcedonas. 108. vel in lapides. ibid.
Metellus. 137.
Metharna domina Cinyræ. 107. filia Pygmalionis. 125.
Μετροπολις Cypri privilegiata. 158. *Παφος*. 56.
Metropolitana Cypriorum Ecclesia Salamina. 65.
Michaël I. 144.
Michaël II. ibid.
Michaël Glycas. ibid.
Milliaria Cypria duo unum faciunt Germanicum. 14.
Minatius Rufus. 137. fit Catoni comes expeditionis Cypriæ. ib.
Minerva. 68. (cujus sacerdos dicitur *Περικλεια*. ib.) colitur *Solis*. ib.
Miraculum in legato Cypriorum. 8.
Misy. 87. Cyprium. ibid.
Mnasis mensuræ Cypriæ genus. 66.
Μόδιον. Modius. 150. 151.
Moesia provincia. 137.
Mollities Syra. Vide *Syra*.
Molybdæna. 77.
Monile Harmoniæ, aliàs Eriphyles. 22.
Morion. 95. vel Alexandrinum. ib. vel Cyprium. ib. vel Indicum. ib.
Mors Adonidis. 28. 38. Agyris. 33. Alexandri M. 138. Anaxarchi philosophi. 121. Antonii. 193. Ariadnæ. 25. Aristarchi.

I N D E X.

- chi. 170. Arfinoæ. 138. 139. Axitheæ cum suis. 120. Caloceri. 142. Cimonis. 32. 132. Cinyræ. 112. Cypriorum permultorum. 141. Dolopis. 163. Euagoræ. 113. 114. 116. 124. Julii Cæsaris. 138. Lapethi. 40. Michaëlis II. 144. Nicoclis II. 118. Nicoclis III. 119. 120. Persæi. 167. Persei. 123. Ptolemæi. 136. Pygmalionis. 41. 127. 133. Serapionis. 5. Sichæi. 124. Solonis. 69. Stratonici. 120.
- Mortarium Cyprium. 85.
- Mortes Regum* Anaximenis. 119.
- Mos devovendi diris apud Cyprios. 148. ferentes hordeum & fal. ib.
- Moses. 144. antiquior Homero aliisque pluribus. 165.
- Mulciber. 78.
- Murilegi Cyprii. Vide *Feles*.
- Musæus. 165.
- Myrrha seu Smyrna filia Regis Cinyræ. 107.
- Myrtus Paphiorum. 54.
- N.
- Nagidus urbs Cypri. 42.
- Navigatio aspera sinuosaque ubi. 33.
- Nemebus Cypri urbs. 42. 58.
- Nemefius Martyr Cypri. 160.
- Nicanor Martyr Cypri. ibid.
- Nicephorus Generalis. 143. sub quo Imp. vastatur Cyprus. ibid.
- Nicephorus Phocas. ib. patritius. ib.
- Nicocles alter. 115. 118. Euagoræ filius. 119. luxu certat cum Stratone. 118.
- Nicocles III. 119. 120. Paphiorum Rex se excusaturus non auditur à Ptolemæi mandatoriis. 120.
- Nicocreon. 115. Salaminiorum Rex. 116. à Ptolemæo impositus Regno. 116. 120.
- Nicosia Cypri urbs. 72.
- Nilus. 77. 96.
- Noctes per novem in Cereris festo fœminæ Cypriorum castæ. 157.
- Numismata 1000. equum & servum quotidie Romanis tribuit Abimelech. 142.
- O.
- Obsidio Amathuntis. 26. Tyri. 123. 124. 132.
- Occasionem invadendi Cyprum Romani capiunt ex opum copiâ. 11.
- Oenanthe Cypri montana. 97.
- Oenopion. 111.
- Offensa Veneris. 4.
- Oleum Cypri levissimum. 83.
- Olor Spartanus. 54.
- Olympius mons. 76.
- Onasimus. 166. aliis Onesimus. ibid. ejus scripta. ibid.
- Onesilus colitur ceu heros Amathunti. 24.
- Gorgi frater junior. 104. 118. qui in vivis principatum obtinuerat. 26.
- Opalus vel Ægypti. 95. vel Arabiæ. ibid. vel Cypri. ibid. vel Galatiæ. ibid. vel Ponti. ib. vel Thasi. ibid.
- Opes Cypriæ Romam advehuntur navibus. 136.
- Ophiogenes. 149. Cypri gens. 8.
- οφιγενής* animal à cattis vinci potest. 78. 79.
- οφίυσα* nomen Cypri. 8. cur. ib.
- Opulentia Cinyræ. 112. Paphi. 47.
- Oraculum Sibyllinum. 134. Veneris. 45.
- Orbosia. 94.
- Orgia Veneri instituisse Cinyram. 109. quibus qui vult initiari, Veneri offert anserem ceu stipem. 109. 110.
- Orobitis dicitur *Chrysocolle*. 91.
- Orpheus. 165.
- Orfedice filia Cinyræ. 107.
- Otienses. 33. 42.
- Ovis pelli similis Cyprus. 13.
- Oxyporus filius Cinyræ. 107. 125.
- P.
- Pæderos generum septem. 95.
- Palæa. 42. opidulum Cypri. 76.
- Palæpaphus. 43. 44.
- Palæphatus. 3. historicus scribens Attica, Cypriaca, Delia. ib.
- Palma Cypri. 97.
- πάμμερος* esse luctæ Cypriæ genus. 148.
- Panarctum urbs Cypri montana. 42.
- Pandion I. Atheniensium Rex. 43.
- Panegyris Paphiorum. 55.
- Panes nigri sapore gratissimo. 84.
- Paphia nympa, nonnullis mater Cinyræ. 106.

Pa-

I N D E X.

- Paphiæ Veneris templum. Vide *Templum*.
 Paphlagonēs. 131.
 Paphus nomen vel Cypri insulæ. 8. 16. 35.
 vel urbis novæ veterisque. 11. 42. 53.
 55. 56. 58. 99. 106. vel filii Cinyræ
 Regis ex statua eburnea. 107.
 Parthia. 16.
 Pasocrates Soliorum Rex. 122.
 Pasicyprus Rex. 19. 26. 69. 104. 123. 127.
 alias *Cypranor*. 124.
 Patria Abdemonis. 103. Acamantis. 67.
 Acesiæ. 148. Admeti. 110. Adon. Ofir.
 22. Amphiarai. 110. Apollodori. 33.
 161. Apollonii. 33. 161. 162. 163.
 Aristæi. 110. 165. Aristi. 162. Ari-
 stoclis. 34. 162. Asclepiadis. 162.
 163. Barnabæ seu Iosephi Levitæ. 162.
 Chabriæ. 11. Charetis. ib. Cinyræ. 110.
 Clearnchi. 100. Cleonis. 34. 163. Co-
 metæ. 110. Cononis. 11. Ctesia. 33.
 Demetrii. 164. Diagoræ. ib. *Donati*
 Stamatii. 76. Epimenidis. 165. Eua-
 goræ. 102. Eucloi. 164. Eumicli. ib.
 Euryphyis. 79. Hegesandri. 165. Hege-
 siæ. 2. 165. Heliconis. 65. 148. Her-
 mesianactis. 165. Hermiæ. ib. Home-
 ri. ib. Hori. ibid. Iphicratis. 11. Ifigo-
 ni. 33. 165. Mestoris. 79. Neanthis. 162.
 Nicanoris. 166. Onesimi. ib. Pæonis.
 167. Palæphati. 2. Persæi. 33. 167. Pha-
 leri. 67. Protagoræ. 115. Sopatri. 168.
 S. Spyridonis. 71. Stasanoris. 169. Sta-
 fini. 2. 168. Syennesis medici. 168. Ti-
 mothei. 11. Xenophontis. 168. Zenonis
 Philosophi. 33. 168. Rhetoris. 33. 169.
 Paulus Apostolus. 159. ejus comes. 162.
 Paupertas populi Romani. 11.
 Pausanias Græcorum dux. 132. ad Pla-
 tæos imperat. 131.
 Pax aliis servatur. 63. aliis violatur. 143.
 Pecunia ex Ptolemæi hæreditate. 137.
 Pedæus Cypri fluvius. 81.
 Pedalium promontorium. 77.
 Pegæ. 79. Megarensium colonia. 56.
 Πέλεκος Paphiis X minarum pondus. 54.
 Peloponnesus. 14.
 Penuria ærarii Romani. 11. 136.
 Περσέα festi Cypriaci genus. 157.
 Περσέας dici nervos voluntarios. 164.
 Persæ expugnant Solos. 69.
 Persæi Opera. 167.
 Persarum præsidium. 63.
 Persæus Paphi Rex. 123.
 Persis regio orientis. 16.
 Phallus propitii numinis signum. 110.
 Pharnace. 107. nonnullis mater Ciny-
 ræ. 106.
 Philo Carpathiorum Episcopus. 96.
 Philocyprus Rex. 19.
 Φιλομένης nomen Veneris. 12.
 Phocionis ope fretus Rex Cypri præsu-
 mit ejectus recuperare Regnum. 114.
 sed eventu irritum. 115.
 Phœnice. 14. 15. 17. 162.
 Phœnices. 98. Citium condunt. 31.
 Phœnicii. 18.
 Phœnicum, incolentum Citium. 31.
 & Ascalonem. 47. colonia. 104.
 Phœnix. 31. profugus Cyprum tradit
 Persis occupatam. 131.
 Phlebotomia in lienicis. 161.
 Phrurium promontorium. 77.
 Pieria Musarum sedes. 76. 80.
 Pinus Cypri. 97.
 Pisidæ aliis *Solyimi*. 140.
 Platanus semper foliata. 97. tam in Cy-
 pro quàm in Creta. ib.
 Πλήρης mensis Cyprius. 151.
Plieus fluvius. 73. 81.
 Pnytagoras fugitans belli manet domi. 98.
 Rex Cypri. 124.
 Πολύανδρος dicitur Constantia. 62.
 Polymitarium optimi *Salamini*. 65.
Poma paradisi Cypria. 89.
 Pompholyx ærariorum. 87.
 Pontus Euxinus. Vide *Euxinus*.
 Porcius Cato *Cyprias opes* Liburnis per Ti-
 berinum ostium invehit Roman. 136.
 Porcus Cyprius. 150. ficubus pascitur. ib.
 Porticus Athenarum. 116.
Portuosa Cyprus. 12.
 Portus Barbari. 41.
 Pothanius Martyr Cypri. 160.
 Prætextu contumeliæ privatae Romanus
 Irus

I N D E X.

- Irus inhiat opibus Cypri. 136.
 Praxander condens Lapethum. 39.
 Praxippus Lapithii territorii Rex. 40.
 41. 121. 124.
 Principes Cypriorum. 115.
 Proconsul Romanus gubernat Paphum. 53.
 Προδραργεις Regum Cypriorum inquitores supparasitantes. 100.
 Promontoria dici Κερα. 6.
 Propætides. 24. corpora prostituteutes. 25.
 transformantur in lapides. ib. Veneris irâ. ibid.
 Pŷylli Lybiæ interioris populi. 8. 149.
 Pterygia quonam remediorum exsiccentur. 86.
 Ptolemæus filius Agefilai. 112.
 Ptolomæus Cleopatrarum patruus Cypri ejicitur. 134. ceu ingratus in bene meritos. ib.
 Ptolemæus Euergetes I. 133.
 Ptolemæus Lagi filius. 132. ditissimus, fortissimus, prudentissimus. ibid. Pyrrhum Epirotarum Regem expulsum restituit. ib. vincitur tamen à Demetrio. 133. qui Antigono patri Cyprium tradit. ibid.
 Ptolemæus rebus contra Cyrenen prospere gestis. 98. trajicit in Cyprium rebellem bellaturus. ib.
 P. Claudius Pulcher. Vide *Claudius*.
 Purpuræ color ex ære Cypri. 85.
 Πυγμαλίων. Vide *Adonis*.
 Pygmalion. 2. 133. 162. unus Phoenix. 124. Rex olim Tyri. ibid. dein Cypri. 107. 124. condens Carpathiam. 2. alter. 127. agit clam cum Antigono in fraudem Ptolemæi. ibid.
 Pymatus Citienſium Rex. 127. emit Regnum Regis luxuriosi. 26. *Pasecypri* confescentis Amathunti. ib. qui tamen Alexandri M. beneficio Regnum venditum recuperat. 123.
 Pyralis seu Pyrausta. 92.
 Pyramidi albæ simile idolum Veneris. 48.
 Pyramum Ciliciæ flumen designare Cilicem. 134.
 Pyrrhus Rex Epirotarum. 79. 133.
 Pyrites lapis. 88. 95.
 Pythagoras Euagoræ filius. 115. cui summa rerum committitur. ibid.
 Pyxis æris Cyprii. 85.
 R.
 Reges Cypri novem. 98. dum urbes singulæ singulis reguntur Regulis. 99. gentantibus mitras. ib.
 Regna novem. ibid.
 Regnum malè partum non teneri diu. 118.
 Reliquiæ S. Epiphani. 61.
 Rhapsommates. 144. rebellans in Creta. ib.
 Rhodus. 78.
 Rhœcus seu Rhycus Rex. 26. 27. mittit Athenas hordeum. 27. liberatus ex captivitate. 27. 127. 128.
 Ρωμαίων monis Cypriorum. 151.
 Rhus Syriaci denarii semissis. 90.
 Richardus I. Angliæ Rex. 144. occupans sibi Cyprium. 145. 146. navigat in Palæstinam. ib. cujus Regi Guidoni donat insulam. ibid.
 Ritus immolandi homines. 160. à Diphilo abrogatur. ibid.
 Romani. 135. quorum arma per negligentiam enervantur. 142. avarius magis confiscant Cyprium quàm justius. 136.
 S.
 Sacerdos cum uxore ob carnes victimæ comeſtas ex saxo præcipitatur. 126.
 Sacerdotium Veneris opulentum. 51. honoratum. ib. Ptolemæo destinatum. ib.
 Sal Salaminus. 65. 66.
 Salamin vel Cafi focer. 128. vel Cypri urbs Salamis. 99. seu Salamina. 39. condita à Teucro. 56. quæ fit metropolis. 65. Episcopi sedes. ib. estque una vera. 58. altera ambigua. ib. illa in Attica, hæc in Cypri. 58. 99. cui demum novum nomen *Constantiæ*. 18. 58. unde cives dicti *Salaminii*. 18. 30.
 Sampſuchum seu Sampſuchus. 95. vel Cypri. 97. vel Cyzenicum. 96.
 Sandocus filius Aſtynoi. 106.

Sap-

I N D E X.

- Sapphirus. 95.
 Saraceni potiuntur Cypri. 142.
 Sarapis feu Serapis *Ægypti* Deus maximus. 121. 122.
Sardinia secunda ex VII. insulis maximis. 13. 14.
 Sarpedon promontorium. 77.
 Satrachus feu Sêtrechus. 66. vel urbs. ib. vel fluvius. ib.
 Satrapas cur Cypriis Rex Persarum non imponat. 130.
 Scalæ ex vite una ad Dianæ Ephesiæ tectum. 83.
 Scammonia fuccus. 90.
 Scaptius Romanorum equitum dux divexat Salaminem. 63. quam Cicero liberat. ib.
 Scuto Gallico similis Cyprus. 13.
 Scythæ 13. 14.
 Scythia. 137.
 Σεβας mensis Cypriorum. 151.
 Segnitia arguitur Teucer. 57.
 Seleucus Theologus. 61. 113.
 Semiplecum (ἡμίπλεκον) III. IV aut V: minarum pondus Paphiorum. 54.
 Senatus Salaminus in curia includitur. 63. à Rom. equitibus. ibid.
 Senatusconsultum injustitiæ. 136.
 Sepulchrum D. Johannis Montisfortis ubi. 160. filia Abubachari. 142.
 Sepultura Cinyræ. Vide *Paphia Veneris*.
 Serachus feu Satrachus, feu Sêtrechus. 81. vel fluvius. 73. vel urbs. 81. Vide *Satrachus*.
 Serapion. Vide *Cassius*.
 Sergius Paulus. 139.
 Seriphon Homeri filius. 2.
 Sestus urbs Cypri. 66. 67.
 Sexuum diversitas. 46. à Venere putatur esse. 47.
 Sibyllæ oraculum feu vaticinium de terræ moribus. 52.
 Sichæus Didonis maritus. 124. perit Pygmalionis infidiis. ib.
 Sicilia vel Cypri urbs. 67. vel prima ex VII. insulis maximis. 13.
 Sicyonii. 36. eorum colonia. ib.
 Sidon. 98. Sidonia. 58.
 Signum Veneris quale Cypri. 23.
 Sil vel *Ægyptium*. 95. vel Cyprium. ib. vel Scythicum. ib.
 Siliqua arbor. 158. seu cerasus. 159. sub qua reperiuntur Barnabæ reliquiæ. 158. 159.
Silvosa Cyprus. 11. 12.
 Simulacra Ariadnæ. 25.
 Simulacrum Veneris. 48.
 Sinapi Cyprium. 90.
 Sinus Issicus. 15. Pamphilus. ib.
 Siromus. 104. Salaminis Rex. 128.
 Smaragdus. 95.
 Smyrna. Vide *Myrrha*.
 Smyrnam esse conditam à Cinyra Rege. 110.
 Solenses & Solios differre. 68.
 Soli urbs vel Ciliciæ, cujus cives *Solientes*. 20. vel Cypri. 11. 20. 57. 99. à Solone ita dicta. 19. (olim autem *Ἀπέα*. 20. 67.) cujus incolæ *Solii* vocati. 26.
Σολοικίζεν quinam dicantur. 68.
Solœcismus. ibid.
 Solcotypus æris genus. 80.
 Solon. 123. 124. unus ex VII. Sapientibus Græciæ. 19. 20.
 Sophronius Martyr Cypri. 160.
 Sory vel *Ægyptium*. 87. vel Africum. ib. vel Cyprium. ib. vel Hispaniense. ib.
Σπαύοντες dicti Salaminii. 66.
 Specularis lapis. 95.
 Sphagnus. 97. vel Cyprius. ib. vel Phœnicius. ibid.
 Sphecea nomen Cypri. 3. 5. 7. ob *Σφῆκας* seu *Vesps* incolas. 7.
 Spiridion Martyr Cypri. 160.
Σπαραγγισμός Jupiter. 156.
 Spodos Cypria. 87.
 Squama Cypriarum officinarum. 80. duplex. ib. vel clavosa. ib. vel vitiosa. ib.
 Stasanor. 69. Solius, unus ducum Alexandri M. 169. 170.
 Stafanus Homeri gener. 1. 2. 3. unde putetur Poëmatum Cypriorum autor. 2. 3.
 Stasiceus Malienfium Rex. 128. capitur. 42.

I N D E X.

Statuæ Athenis prope porticum. 116.
 Stefanor seu Stefanor. 34. 128. Curii
 Rex seu Tyrannus. ib.
 Stipax statuarius. 170.
 Stiria promontorium. 77.
 Stolo in Cyprum misso. 143. Aaron de-
 struit Ecclesias. ib. pacem dissolvens. ib.
 Strategema. 63. quo Menecrates Salami-
 nem expugnat. ib.
 Strato Sidoniorum Rex luxuriosus. 118.
 Stupa Cypria. 92. 98.
 Stryx vel Cilicia. 97. vel Cypri. ib. vel
 Pifidia. ib. vel Sidonis. ib.
 Sulphur vivum. 85.
 Sultanus Ægypti potitur Cypri. 146. in
 quam Regem restituit captivum. ibid.
 constituitque tributarium. ib.
 Supplicio afficitur profugus Euagoras. 115.
 Sycites. Vide *Catorchites*.
 Synodus Antiochena. 160. Carthagi-
 nensis. ib.
 Syra mollities Cypriorum. 152.
 Syria. 14. 15. 98. 106. 110. cui olim adhæ-
 sit Cyrus. 17.

T.

Tamassus seu Tamafus urbs Cypri. 36.
 58. 70. ubi æris copia. 84. Inde Ta-
 massites seu Tamassius. 70.
 Tanace nonnullis mater Cinyræ Regis.
 106. 107.
 Τάφος *cædes* Cypriis. 155.
 Tarentini libri ad Bacchium. 161.
 Tauri Cyprii. Vide *Boves*.
 Tauri promontorium. 79.
 Taurus Jovis an potuerit loqui. 165.
 Tegessus seu Tegifus vel urbs Cypri. 70.
 vel promontorium. 70. 77.
 Tegulæ inventæ à Cinyra. 85. 106.
 Telamon pater Teucris fugitivi. 23. qui
 appulit in Cyprum. 56.
 Telchines Cretenses habitasse Cypri. 17.
 Tembros seu Tembrius Cypri urbs. 20.
 36. 70.
 Tempestas dissipat Græcos è bello Tro-
 jano reduces. 55.
 Templum Agrauli. 60. Dianæ Leuco-

phrynes. 139. Diomedis. 60. Jovis Sa-
 laminii. 59. Palladis. 60. Pythicum. 65.
 Veneris. 112. 157. Cypriæ. 109. Pa-
 phia. 45. 46. 59. *Prospicientis*. 60.
 Terebinthus Cypri. 97.
 Terræ motibus afflictaur Paphus. 52. 64.
 Tetius fluvius Cypri. 81.
 Teucer à patre patriâ ejectus. 9. 56. 57.
 59. 78. cui nubit filia Cinyræ. 108.
 Teucidarum stirps tantum non definit
 in Euagora. 115.
 Teuthras mons. 163.
 Textoria ars Salaminiorum. 65.
 Θαμυργιδαι & Κινυργιδαι quid differant. 50.
 Thamyas Cilix infert sacra in ædem
 Veneris. ibid.
 Thamyris. 165.
 Thematis i. e. provinciæ in formam redi-
 gitur Cyprus. 143.
 Theodora Cypria nubit Justiniano Imp.
 9. 158.
 Theodoricus à Nieva. 152.
 Theodorus Metochites. 144.
 Theodorus martyr Cypri. 160.
 Theolaus Homeri filius. 2.
 Theophilus Eroticus. 144. præfectus arte
 sibi conciliat Cyprios. ib. superatur au-
 tem à Monomacho. ib.
 Theophilus martyr Cypri. 160.
 Thefaurus Corinthiorum. 117.
 Theseus dat indigenis Cypri pecuniam.
 25. ut sacra faciant Ariadnæ. ibid.
 Thias. 28. pater Cinyræ. 106.
 Thracia. 17.
 Θέσφα Theflalis esse animalia variegata,
 Cyprii verò vestes floridas. 153.
 Throni vel promontorium vel urbs. 28.
 71. 77.
 Thuri promontorium. 79.
 Thuribulum Euclhontis. Vide *Delphis*.
 Thus Sabæum. 45.
 Thyina folia. 159. quibus constare pro-
 ditur Euangelium Matthæi. ibid.
 Thyrria. 77.
 Tiberius Imp. 139.
 Timarchus Nicoclis filius, mirus maxil-
 las. 56. 118.

Ti-

I N D E X.

Timotheus. 116. egens in Lesbo. 11.
 Titus Vespasianus Imp. 141. quo regnan-
 te graviter montis exardentis ignis no-
 cer Cypro. ibid.
 Trabs Cypria. 10.
 Trajanus Imp. 141. sub quo Judæi tru-
 culenti involant in Cyprum. ibid.
 Τρεμῖθς Cyprii Terebinthus. 155.
 Tremithus, Trimethus seu Trimythus
 Cypri urbs, ex qua Spirydon. 58. 59.
 Treta urbs Cypri. 71.
 Tributum Persæ suis imponunt. 131.
 Triphyllius vel Episcopus. 41. vel Mar-
 tyr Cypri. 160.
 Triremes X Euagoræ. 115.
 Triticum Amathusiorum. 26.
 Triumphum nullum tam auxisse ærarium
 Romanum quàm opes Cypri. 137.
 Tychicus martyr Cypri. 160. Paphiis. 56.
 Tychon martyr Cypri. 160.
 Tyranni Cypriorum. 133.
 Tyrannis exercita in Cypro. 119. 144.
 Tyrannos fuisse Cypri Reges. 99.
 Tyrannum Sophistis dici Regem mode-
 ratum. 119.
 Tyrria. 74. 84.

V.

Vatem fuisse Cinyram Regem. 110.
 Vaticinandi ars ex extis suisque. 156.
 Vaticinia Sibyllina. 52.
 Vaticinium Sibyllæ de alluvione Cy-
 pri. 135.
 Vaphres seu Apries Ægypti Rex potitur
 Cypri. 129. spolians. ibid.
 Vectem esse inventum Cinyræ. 111.
 Vela Cypria. 92. 98.
 Venerem meretricem suam retulisse inter
 Deos Cinyram. 110.
 Veneris adventu Tremithuntem con-
 cuti. 71. Ejusdem Veneris insula. 5. 35.
 templum unum. 147. ubi nuptam vir
 externus adulterat. ibid.
 Veneris Cypriæ cultoribus pro asse datur
 phallus pugillusque salis. 110.
 Veneti potiuntur Cypri. 146. quam eis
 Turcæ eripiunt. ib.

Ventosa Cyprus. 12.
 Venus. 5. 8. 28. Dea. 46. 48. 55. 62. 71.
 mari concepta. 44. opulenta donariis
 Regum. 47. cognominata vel Acræa.
 76. vel Aëria. 47. vel Amathusia. 23.
 59. 103. vel Ariadna. 25. vel cœlestis.
 44. 46. vel Cypria. 157. vel Dionia. 35.
 vel Golgia. 36. vel Idalia. 38. vel Olym-
 pia. 76. vel Paphia. 23. 59. vel Prospi-
 ciens. 60. vel Φιλομευδης. 44. vel Re-
 gina Gnidi Paphique. 45. 49. non vul-
 garis. 46. sed Urania. 47. colitur Ama-
 massi. 20. 21. Cnidi. 33. & in Cypro
 specie viri barbati. 23. inspiratque
 eburneo virginis signo animam. 125.
 Vespasianus Imp. 140. sub quo tres Cy-
 pri urbes corrunt terræ motu. ibid.
 Vestibus albis amictæ sceminæ Cypriæ in
 sacris Cereris. 157.
 Vestigia ruinarum Paphi. 52.
 Uhalid Arabum princeps. 143.
 Victoriis multis magnisque non potuisse
 Cyprum capi. 132.
 Vicus Romæ Cyprius. 151.
 Vincula capti Isaaci Comneni. 145.
 unde eximitur. 146.
 Vindicta P. Clodii. 136.
 Vinum vel Cyprium. 83. vel palmeum.
 ibid. vel Sicyonium. ibid. vel Telme-
 fiacum. ib.
 Virgines Cypriorum. 147. ex Veneris
 instituto vulgò corpore quæstum dotis
 faciunt. ibid.
 Vita cælebs. 124. Probi descripta ab
 Onesimo. 166.
 Vitam prius amittere vult Rex Cypri
 quàm divitias. 136.
 Umbilici forma in Veneris statua. 48.
 Unguenta amaracina optima. 108.
 Unguentarius fit puer regius. ibid.
 Unguentum vel amaracinum. 91. vel
 Cyprinum. 91. 97. vel liliaceum. 91.
 vel Oenanthinum. ibid. vel sampsu-
 chinum. ibid.
 Vocabula peculiaria Cypriis. 153. 154.
 155. Paphiis. 54. 55.
 Voluntaria exilia. 11.

Vo- 12

I N D E X.

Voluptas ~~id est~~ refertur inter Deos. 45.
 Vox animosa Anaxarchi in os Tyranni. 121.
 Urania Cypri urbs. 71. 72. à Demetrio capitur. 72.
 Urbes fertilissimæ deliciarum. 10. 11.
 Urbibus Cypri majoribus minores adstipulantur. 99.
 Urbs Æpéa transfertur. 19. è loco sterili in fertilem. ibid.
 Ustum æs. 86. vel in Memphide. ibid. vel in Cypro. ibid.
 Uva Cypria. 83.
 Vulcanus rem habet cum Venere. 97. quæ se abluit. Vide *Balneum*.
 Uxor adimitur Nicocli. 114.

X.

Xenagoras. 1. 7. ejus opus de insulis. 6.
 Xenophon. 3. 168. scriptor Cypriacorum. 168.

Zarangi. 170.
 Zeno I. Philosophus. 166. Stoicæ sectæ princeps. 161. templa ac simulacra vetans. 168. Jovem, Junonem Veneremque excludens Deorum numero. 169. Amorem non item. 168. ejus scripta. 169. statuæ parcit M. Cato in expeditione Cypria. 137. qui discipulos habuerat multos. 167.
 Zeno II. Rhetor. 166. 169. ejus scripta. 169.
 Zeno Imp. 159. sub quo inventæ in Cypro sunt reliquiæ *Barnabæ* cum codice *Matthæi* evangelico. ibid.
 Zephyriæ promontorium. 77.
 Zerinthia Morpho. 5.
 Ziziphi folia. 96.
 Zoroaster primus Bactrianorum Rex. 149. à quo Magices factio. ibid.

KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZHILFE
WIEN

005643980
005643978
005643979